PĀRATHTĀCAN

PĀṆṬIYAN PARICU

IN ENGLISH

M.S. VENKATACHALAM

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES
CHENNAI-600 119, INDIA.
1999

PĀRATITĀCAN

PĀṆṬIYAN PARICU

IN ENGLISH

by

M.S. VENKATACHALAM

Project Director

G. JOHN SAMUEL

Editors

A.K. RAMABUSHANAM

M. MATHIALAGAN

INSTTITUTE OF ASIAN STUDIES
CHENNAI-600 119, INDIA.
1999

Pāṇṭiyaṉ's Gift

Translator M.S. VENKATACHALAM

Pages : XXIX+272

First Edition : December 1999

Price : Rs. 200 $ 30

Publication No. : 68

© Institute of Asian Studies

Published under the financial assistance received from the Directorate of Tamil Development of the Government of Tamil Nadu for good translations.

Copies can be had from

The Publications Division
Institute of Asian Studies
Chemmancherry, Chennai-600 119
India.

Phone (Off.) : 4961 662, 4960831
(Res.) : 4960085
Fax : 91-44-4960959
E-mail : ias@xlweb.com
World Wide Web Site : http://xlweb.com/eritage/asian/

Composed by : Institute of Asian Studies, Chennai-600 119
Printed by : Students Offset Services, Chennai -600 001, ☎ 5382513

Dedicated to

Dr. KALAIGNAR KARUNANIDHI,

the torch-bearer of

the Dravidian Resurgence Movement

and the real motivating force

for this Herculean task.

CONTENTS

A System of Transliteration of Tamil	II
Preface	III
Forewords	V
My Proem	XIX
Pāṇṭiyaṉ's Gift	1

A SYSTEM OF TRANSLITERATION OF TAMIL

VOWELS

Short		Long	
அ	a	ஆ	ā
இ	i	ஈ	ī
உ	u	ஊ	ū
எ	e	ஏ	ē
ஒ	o	ஓ	ō

ஐ	ai
ஔ	au

CONSONANTS

Hard		Soft		Medial	
க்	k	ங்	ṅ	ய்	y
ச்	c	ஞ்	ñ	ர்	r
ட்	ṭ	ண்	ṇ	ல்	l
த்	t	ந்	n	வ்	v
ப்	p	ம்	m	ழ்	ḻ
ற்	ṟ	ன்	ṉ	ள்	ḷ

ĀYTAM

ஃ ḵ

PREFACE

It is yet another moment of pride and joy for the Institute of Asian Studies to have brought out a modern Tamil classic in English translation, at the heels of *Kalittokai* the great treasure- hoard of classical Tamil's ripe aesthetic equipment and imaginative fecundity.

Pāratitācaṉ represents the contemporary milieu of Tamil identity and Tamil consciousness, in whom we find a rich synthesis of the hoary tradition of the Tamils and their aspirations and achievements of the present moment. One of the sources of Pāratitācaṉ's greatness consists in his true comprehension of the Tamil literary tradition. For him, tradition does not mean a blind adherence to the ways of the previous generations. It is the critical labour of sifting the good from the bad and of knowing what is good and useful. In other words, Pāratitācaṉ's historical sense involves a perception, , "not only of the pastness of the past, but also of its presentness". He realizes that in great poetry the timeless and the temporal go together.

Pāratitācaṉ's Pāṇṭiyaṉ Paricu typifies the accumulated wisdom and experience of the Tamil mind through ages. In it we come across the Eliotian conception of tradition," . . . . just as the past directs and guides the present, so the present alters and modifies the past". The greatness of this poem stems from its introduction of the new, by which to modify and enrich the existing monuments of Tamil literature. Besides, this great poem abounds in richness of texture, a large body of foregrounding devices both linguistic and conceptual, and a sense of verbal melody and vibrance, integrated into the nuances of all that is best and unique in Tamil culture which Pāratitācaṉ envisions for his fellow men and women to draw their models on.

Translation of such classics into English, a medium of international communication, should facilitate more of cross-cultural studies, besides, contributing to the strength and vibrance of 'World Literature'- a pursuit which the Insti-

tute of Asian Studies is committed to. We are grateful to Mr. M.S.Venkatachalam who has measured up to this challenging task through his decades of emotional identification with the Dravidian ideology, the one which has largely defined the poetic art of Pāratitācaṉ

Dr. G. John Samuel
Director,
Institute of Asian Studies.

FOREWORDS

KALAIGNAR M. KARUNANIDHI
CHIEF MINISTER

Dated 04-12-199

Pāratitācan̲ is a great poetic celebrity par excellence of the Dravidian Movement. He imbibed rationalistic ideals of the Self-respect Movement and of the outstanding social reformer Thiru E.V. Ràmasamy, popularly known as "Tantai Periyār". Pāratitācan̲ echoed the innermost voice of the downtrodden, oppressed, suppressed and exploited. Through his moumental and matchless works, he, very vehemently condemned all social evils, inspired the youth to fight against untouchability, superstition, subjugation of women, casteism, etc. Thus he came to be known as a "Revolutionary Poet". His poems are all full of fire and fury, elegance and grandeur.

Translation is an art. Translating the verse of Pāratitācan is an up-hill task. Thiru M.S. Venkatachalam has accomplished this task exceedingly well. A good number of passages look like original verses composed in English. This metamorphosis has been achieved with ease and grace. I would like to go on record that my beloved brother Thiru M.S. Venkatachalam has done a remarkable work by translating *Pāṇṭiyan̲ Paricu* an epic of Pāratitācan̲, into English as *Pāṇṭiyan̲*'s *Gift* by sheer gift of his command over the language and appreciation of poetic nuances.

Thiru M.S. Venkatachalam, formerly District Secretary of the D.M.K., Tiruchirappalli, is an erudite scholar both in English and Tamil. He is a lawyer of a very good standing. He is a spirited orator and superb writer. Our beloved leader Pērar̲iñar Āṇṇā took him as sub-editor of his journal *Homeland*, as he found in Thiru M.S. Venkatachalam, the scholarship and qualities required for the job.

Through this brilliant and beautiful work, Thiru M.S. Venkatachalam has exhibited depth and dexterity in translation by keeping the original spirit of the poems of Pāratitācan̲ alive. For example:

எனையீன்ற தந்தைக்கும் தாய்க்கும் மக்கள்
இனமீன்ற தமிழ் நாடு தனக்கும் என்னால்
தினையளவு நலமேனும் கிடைக்கும் என்றால்
செத்தொழியும் நாளெனக்குத் திருநாளாகும்!

For my parents who fondly raised me
For my Tamil Land that has a hoary past,
If I can render my mite
As that of a tiny millet in size,
Through death; that'll be heyday in my life!

poem 190

இருட்டறையில் உள்ளதடா உலகம் சாதி
இருக்கின்ற தென்பானும் இருக்கின்றானே!

The world's engulf' in the darkness of ignorance!
Still there're some who insist that castes do exist!

poem 196

எல்லார்க்கும் எல்லாம் என்றிருப்ப தான
இடம் நோக்கி நடக்கின்றதிந்த வையம்!

Things all! Meant for all! Towards this lofty goal
The world today is marching ahead

poem 197

I am quite confident that this will pave the way for taking the poetry and poetic message of Pāratitācaṉ to the English world. I congratulate Thiru M.S. Venkatachalam for his precious and priceless contribution to the literary work of Pāratitācaṉ.

(M. KARUNANIDHI)

Prof. K. ANBAZHAGAN
MINISTER FOR EDUCATION

Dated 10-08-1999

It is only when our great classics are translated into the English language that our works will reach a wide audience. In fact, the great works in Tamil, both ancient and modern, will receive global acknowledgement, only when they are translated into a well known world language. A poem or novel is elevated to the zenith only when its theme transcends both time and space. It was Pāratitācaṉ who gave poetic expression to our revolutionary movement in the yesteryears. His persuasive style is fully in keeping with the passion and ardent desire of the leaders of our Dravidian Movement to abolish casteism, poverty, social and economic inequality and march towards our goal under the leadership of our great and indomitable leader of the Rationalist Movement, Periyār and the charismatic and sagacious leader of the Dravidian Renaissance Movement, Aṇṇā.

Thiru M.S. Venkatachalam, an eminent writer in both Tamil and English has chosen the poem "Pāṇṭiyaṉ Paricu"(*Pāṇṭiyaṉ's Gift*) obviously with the intention of giving all those readers who cannot have direct access to this great Tamil work, an opportunity to understand Pāratitācaṉ, the poet. The task, which he has tried to accomplish, is of course, not an easy one. If Dorothy Sayers and John. D. Sinclair had not taken up the difficult task of translating Dante's *Divine Comedy* into English, the original Italian version would not have reached a worldwide audience. Similarly, if David Green and Richmond Lattimore had not undertaken the great endeavour of translating the plays of Sophocles, Aeschylus and Euripides into English, what a great loss it would have been to the literate community who have read and enjoyed the English version of these immortal works!

Among the translation of Indian writings into English, many will remember the elucidation of Tagore's poems in English by William Radice. Radice himself is a poet who won the Newdigate prize for poetry. He teaches Bengali in the Faculty of Oriental Studies at Oxford. His translations of Tagore's Bengali poems into English reveal his profound knowledge of Tagore's poetic themes and a clear perception of Tagore's exalted and refined style and his sense of harmony.

Rarely does Pāratitācaṉ's poetry look like a literary exercise; it reveals a high degree of lyricism, spontaneity and an unalloyed reformist zeal. Thiru Venkatachalam has made a sincere attempt to communicate these qualities to the reader who cannot have direct access to the original as in stanzas 56,60,129,189 and 236. It is hoped that the author has evolved his own criteria of excellence, which will help him polish those lines, that need revision and modification. His exposure to both favourable and unfavourable criticism may also help him in this task. While translating a great work, especially in verse form, one has to blend both the creative imagination and verbal dexterity. These difficulties may be borne in mind when critics come forward to offer constructive suggestions. Translated works like *Pāṇṭiyaṉ's Gift* will surely fetch a place for Tamil works in the realm of world literature. I hope and wish that the translator will make greater contributions in future with the experience he has gained from the present venture, which, I am sure, will be more prolific. and fascinating.

Let us hope that more and more writers will be inspired by this translation of Pāratitācaṉ's narrative poem and come forward to translate all the Tamil writings of high order into English and other foreign languages.

(K.ANBAZHAGAN)

Dr. M.THAMIZHKUDIMAGAN
MINISTER FOR TAMIL OFFICIAL LANGUAGE,
TAMIL CULTURE, HINDU RELIGIOUS AND
CHARITABLE ENDOWMENTS

Dated 15-9-1999

The renowned and respected poet Pāratitācaṉ was a multifaceted personality. Though primarily known as a poet, he was also a playwright, essayist, short story writer, philologist, social reformer, and orator. His works not only enriched classical Tamil literature but also enthused the budding poets. Although critics consider *Kuṭumpa Viḷakku* (Light of the Household) as his magnum opus, some of his other works deserve equal appreciation and earnest attention and one such work is Pāṇṭiyaṉ's Gift. This miniature epic, written in a simple style is noteworthy work, as the poet himself nursed the ambition of producing a film based on its theme.

Following the footsteps of Justice Vētanāyakam, the forerunner of Tamil novel and the champion of the fair sex, Pāratitācaṉ gave predominance to his women characters and Aṉṉam of Pāṇṭiyaṉ's Gift one among them. This heir-apparent heroine is a beautiful lass, with intelligence and bravery. She is also capable of fighting with sword and slaying her enemy. With the help of a commoner, Vēlaṉ , she gets back the lost gift of the Pāṇṭiyaṉ; falls in love with him and (at the end) marries him.

Translation is an art. Translators should have profound knowledge in both the languages, the original and the target language in which the work has to be translated. This is as hazardous as riding on two war horses by a timid person. Thiru M.S. Venkatachalam has proved that he is capable of accomplishing this feat. He has every reason to feel elated, for his rendering could capture the soul and spirit of its celebrated original and its unique style of presentation commendably well. He has translated the poet's work in free verse, sincerely following the original division of the conto's, subheadings and the lines of each poem. The rendering of the translation is lucid, exact and true to the Tamil version.

தேன் வெறுக்கும் வண்டுண்டோ நல் அறப்போர்ச்
செயல்வெறுக்கும் தமிழருண்டோ தெண்ணீர் தன்னை

மீன்வெறுத்த துண்டோ இவ்வன்னமென்னும்
மின்னாள்தன் திருமணத்தை வெறுத்துரைத்தாள்!

Does a honeybee hate honey? Will any Tamil
Dread to fight for justice? Will the fish
Despair living in cool water?
But his dazzling damsel derides her wedding!.

poem 163

The famous and off quoted lines of Pāratitācaṉ find place in this work, i.e.,

எனை ஈன்ற தந்தைக்கும் தாய்க்கும் மக்கள்
இனம் ஈன்ற தமிழ்நாடு தனக்கும் என்னால்
தினையளவு நலமேனும் கிடைக்கு மென்றால்
செத்தொழியும் நாள் எனக்குத் திருநாளாகும்

These lines have been translated as follows:-

For my parents who fondly raised me
For my Tamil land that has hoary past
If I can render my mite
As that of a tiny millet in size,
Through death, that will be heyday in my life:

poem 190

By translating this magnificent and memorable work of Pāratitācaṉ, Thiru M.S. Venkatachalam has done yeomen service to poet Pāratitācaṉ, mother tongue Tamil, and to the vast English speaking world. He has brought new fame to the Tamil poet and opened new vistas to the users of English.

The translator, Thiru M.S. Venkatachalam, should be encouraged to continue his service and thereby earn gratitude from the Tamils and the others and mankind in short.

The translation of Pāṉṭiyaṉ Paricu *Pāṉṭiyaṉ's Gift* will be the crowning glory of his career. It is sure to spur him on to further heights in poetic exploration.

15.9.1999

(M. THAMIZHKUDIMAGAN)

JUSTICE S. MOHAN
FORMER JUDGE, SUPREME COURT

"Poetry is the spontaneous overflow of powerful feelings: it takes its origin from emotion recollected in tranquillity" according to the celebrated poet Wordwsorth. To translate poetry from Tamil to English and at the same time to capture the spirit and essence of the original is near impossible. My good friend Mr. M.S. Venkatachalam has achieved that with a good measure of success in his book *Pāṇṭiyaṉs Gift.* The revolutionary poet Pāratitācaṉ's immortal work *Pāṇṭiyaṉ Paricu* has been rendered well in English by the translatar taking care that no part of the work fails to relive the classic. Many stanzas bear out this amply:

When caught in the grip of vices
Step by step they develop and devour him
Like a galloping consumptive disease, Thus
I forsook my wife and son, but not my sins?

The words "galloping consumptive disease" is a remarkable coinage. When the translator bemoans the loss of the queen, "Like a flower that has lost its fragrance" he reminds the reader of Shakespeare's *Romeo and Juliet.* While describing poignantly the death of Juliet, he says:

Death lies upon her like an untimely frost
Upon the sweetest flower of all the field

The farmer, the backbone of the world, is beautifully extolled:

'Feeding the world is their sacred task'. The words remind us of *Tirukkuṟaḷ* which says "The ploughman rules the world, others to follow their footsteps".

The sentence:

"Like the dwindling wealth of a litigant folk," "warns one of the vagaries of litigation and to lead righteous life".

The words dance at the description by the translator:

Soft as the tender leaves of mango trees
You are slender and charming! Your crown
Looks like the petals of fragrant lips lotus.

The original songs gushed from the heart of Pāratitācaṉ , like the rains, from the clouds of summer. The same torrent is found in this English version as well. Mr. Venkatachalam's undying passion for chaste English is too well known. The translator's profound knowledge has helped him greatly to capture the beauty of the original.

By the measure of the standard in the words of Ames Poroson Alcott, "That is a good book, which is opened with expectation and closed with delight and profit"., this work has succeeded in a remarkable way!

May the author continue this line of activity to make Tamil poets famous throughout the world for which, the posterity will hail Mr. Venkatachalam:

"Advocate turned Author, Well done".

I wish him all glory!

S. Mohan

FR. S.M. GEORGE,
Principal,
Kalai Kaviri College of Fine Arts
Tiruchirapalli, Tamil Nadu

Dated 15-09-1999

The Bard's Soul Shall Sing Thy Glory!

The Tamil language occupies the pride of place as an 'International language', yielding the top spot only to English. The Tamils scattered all the world over have contributed in no small measure to this rare feat. The 'Tamil Inaiyam'- a bold step in the right direction by the Government of Tamil Nadu- has drawn the attention and admiration of the entire sub-continent.

Mr. M.S. Venkatachalam's translation is an attempt at popularizing Tamil literary classics in the International arena at this appropriate juncture.

It would be no exaggeration to state that Mr. 'MSV' has entered into the heart and spirit of poet Pāratitācaṉ when he essays a sincere but spirited work of translation. Mr. 'MSV' should have relived the experience of the Bard while putting his pen to paper. To quote an example, stanza 169 of canto 49 is a beautiful rendering:

ஒளி விளைக்கும் கதிரவனும் தோன்றாக் காலை
உயிர் விளைக்க நெல் விளைக்கும் உழவரெல்லாம்
களி விளைக்கும் தமிழாலே பண்டி தர்க்குக்
கலை விளைக்கும் எளிய நடைப் பாட்டுப் பாடிக்

Ere the radiant sun rose, farmers with their ploughs,
Humming sweet lyrics in chaste Tamil
The source of rhythm for the bards of renown . . . .

It is often stated that a work of translation may not bring out the spirit and splendour, brevity and beauty of the original. But this book is an exception to this rule. One is sure to appreciate the marvellous touch of the translator, when "உயிரைடைந்த ஓவியமோ!அச்சில் வார்த்த(ஒளியடைந்த வடிவமோ! " of stanza 293 of canto 76 is rendered thus:

Is she a painted art brought to life?

Has she been cast with the most shining mould?"

The stylistic features of Pāratitācaṉ find a firm footing in Mr. MSV's work also for the simple reason that he feels quite at home both in Tamil and English.

As one who grew as the shadow of Aṇṇā, he has imbibed the literary aspects of that Great Master.

Poet Pārati favoured translations as a means to spreading the glory of Tamil on a global level. Mr. 'MSV' has 'translated' Pārati's distant dream into a wholesome reality.

We are beholden to this venture of Mr. Venkatachalam. Even if we failed to recognize the credit due to him, the "bard's soul would surely sing His glory !

FR. S.M.George

S.NALLAPERUMAL
N. 34, Saradambal St,
Gokulam Colony,
Balaji Avenue, T. Nagar,
Chennai-17.

About translating poetry Dr. K.R. Srinivasa Iyengar, writes: "Poetry by its very nature is untranslatable. Ideas can be translated from language to language, but poetry is idea touched with the magic phrases and incantory music. Competent scholars can surpass the merely prose of statement and can give the poet's sovereign utterances".

Mr. M.S. Venkatachalam is a well known, competent translator as can be seen from his translation of *Selected Poems of Bharathidasan* which has created trust and stimulated interest.

Pāratitācan's Pāṇṭiyan is a very difficult poem abounding in expression, Paricu similar to Kampan's- very difficult to translate in to another language. Mr. M.S. Venkatachalam has done a magnificent job as will be seen from the following:

செம்படகில் ஒருபுறத்தில் சிரித்த வண்ணம்
பாங்கிநிற்கப் பார்த்துநின்ற அன்னம் சொல்வாள்:
பாரடிநீ மேற்றிசை வானத்தை! அங்கும்
தேங்கி நிற்கும் பொன்னாற்றில் செழுமாணிக்கச்
செம்பருதிப் படகோடும்! கீழ்த்தி சைவான்
வாங்கிநிற்கும் ஒளியைப்பார்! காட்சித் தேனில்
வண்டடிநாம்!

Nīli Stood smiling during the pleasure ride
And unto her, Annam said :
Behold, my friend, the western sky so red
Where setting sun that resembles a ruby boat
Sails smooth in the river of golden hue!

Look at the eastern sky's blinding blaze
Reflecting the radiant light of the sun!
We're but beetles.

poem 182

ஆழ்ந்தடிக்கும் ஏரடியும் தாற்றுக் கோலும்
அயலடிக்கும் வால்எருதும் நோக்கா ராகி
வீழ்ந்தடித்துக் கொண்டோடி. நகரடைந்து
விலா அடிக்கும் பெருமூச்சு விட்டு நின்று
சூழ்ந்தடித்துத் தின்னஒரு கரிய பூதம்
சுடரடிக்கும் கொடுவாளும் கையுமாகத்
தாழ்ந்தடிமேல் அடிவைத்து வருங்கால் அந்தச்
சந்தடிகேட் டடியேங்கள் வாழ்ந்தோம் என்றார்.

Abandoning their ever toiling exen
The sharp tilling tool and the goading rod,
They took to heels headlong and reached the town.
Heaving a deep sigh! They swore then
They had seen a huge and black troll
Move in measured steps carrying a dazzling dagger
And on hearing the sound of its foot steps
They had raced fast to save themselves!

poem 170

பழக்குலைமேல் எறிந்தகுறுந் தடியே போலப்
பாய்ந்ததொரு பெருங்காற்றுப் படகுநோக்கி
Like a rod thrown rough shod on a bunch of fruits
Strong wind wildly shook and rocked the boat.

poem 183

The above quoted translations will show that they are faithful to the original and also beautiful in the target language.

The translator Mr. M.S. Venkatachalam deserves all congratulations. Hope this work will bring him encomiums from all quarters and the work will withstand the ravages of time.

S. Nallaperumal

MY PROEM

Romantic poets like Wordsworth, Shelley and Keats are well-know for their portrayal of the various manifestations of Nature. As a poet of Nature Pāratitācaṉ is comparable all the above poets. He is also comparable with Marlowe who is eulogized as having produced the "marvellous mighty lines" in English poetry. Such marvellous and mighty lines are numerous in the poetry of Pāratitācaṉ. Apart from the literary grandeur, the poet is famous for expressing boldly a number of revolutionary thoughts, and fittingly Aṟiñar Aṇṇā compared him with Walt Whitman in a series of his articles entitled "A Bharatidasan in America".

The task of translating the poetry of such a renowned poet of our times is a noteworthy thing. It is but natural that I feel somewhat elated at having undertaken such a noble task, but the same time, when I realized my inadequacies I hesitated a bit. In spite of such a conflicting state of mind, my inner feelings urged me to complete the present task.

When Memory Holds the Pen. . .

Pāratitācaṉ himself dreamt of a day when the numerous works of Tamil literature would be rendered into thousand languages of the world.

தாயெழில் தமிழை என்றன்
 தமிழரின் கவிதை தன்னை
ஆயிரம் மொழியில் காண
 இப்புவி அவாவிற்று .

Mother elegant Tamil and our
 Superb poems of Tamil bards
The world has shown a desire
 To have them rendered into a thousand tongues

The above-quoted lines will clearly establish my contention with regard to the desire of Pāratitācaṉ. In fact, during 1956, when I was a post- graduate student, he himself put forward this suggestion to me . Although the poet himself

personally encouraged me, I did not have the courage then to plunge into that herculean task.

Subsequently and fortunately enough for me, I had the training in the art of writing under the able guidance of Aṟiñar Aṇṇā, when I worked as the sub editor of *Homeland* an English weekly edited by him. Then I suggested to him my intention to translate some of the poems of Pāratitācaṉ . Although Aṇṇā welcomed the suggestion, he cautioned me that unless I got necessary acquaintance with English prosody, I could not do full justice to the grand poetry of the renowned poet Pāratitācaṉ. So the task had to be postponed.

On the eve of the centenary celebrations of Pāratitācaṉ Kalaignar Karunanidhi, suggested to me that it was the proper time for me to launch the project. His enthusiastic guidance and support made me translate about 3000 lines of Pāratitācaṉ's verses. My first book of translation (*Selected Poems of Bharathidasan*) was published in July 1992 and I drew some honour by dedicating this book to Kalaignar Karunanidhi. This work was widely welcomed and is now under the second print.

Spurred by encomiums showered upon me on seeing the above work, I wanted to venture more and achieve more. I was motivated to choose the famous epic of Pāratitācaṉ - *Pāṇṭiyaṉ Paricu.*

This Dravidian Epic Magnum Opus has not only been a challenge to me; but also, a way of reliving the poetic intensities that Pāratitācaṉ was capable of when he wrote it.

I request my readership to be indulgent with regard to some prosodic inadequacies in this attempted rendering for, such a great modern epic in Tamil would really challenge any versatile language, let alone English! For me; the poet's stream-lined flow of words and drawing of story-line, is quite difficult to imitate, yet, very alluring so that I cannot avoid. I can only say that I have experienced both the difficulty and the lure in this act. I hope, devoted Tamils would appreciate me and welcome such efforts.

It is well known that translating poetry is (just like climbing up a steep, at the same time, a slippery rock) a herculean task for any translator, howsoever tall his claims might be! In my modest attempt, I have tried my hand on this celebrated epic of Pāratitācaṉ.

This great Revolutionary Poet of the Tamils, is greatly facile in the hetors of his narrative. His 'eight-footed' stanzaic form fits in with his neat compression and compactness.

After great deliberation, I have ventured, and let me confess that I am able to give only the feel of the compactness of the original. (My moments of hesitation and reflection were a preparation for me to get this final feel). Yet I am proud that I have hit upon the bard's great work and by my very choice, I have felt Tamil in my blood.

But when I introduce this epic to non- Tamil readers, I have to write an elaborate introduction justifying my choice and at the same time bring out the various symbolic undercurrents of the poem. But for such an introduction, this epic might be misconstrued as being insipid and insignificant.

Tagore and Pāratitāca<u>n</u>

In spite of the historical importance symbolic significance and literary grandeur of this epic, it has remained inaccessible to the non-Tamil readers because of the basic difficulty and disadvantage in the process of translating this work into English. Writing on "Indian writing in translation", one Mr. Sathia Dev has written as follows:

> There is no denying that much is lost in the processes; a translation is seldom more than a faint echo of the original. The loss is greater when the translation is into a language which is basically different from that of the original. In an English translation, Balzac or even Tolstoy retains much of the original power, grace and local flavour. But, translated into Tamil or Bengali, the work of a European language often seems curiously unreal. This is due not only to the basic differences in national temperaments but also due to equally basic differences in the structure and idiom of language. That is why many of even Tagore's poems and stories, which are deeply moving, in the original, seem almost insipid and insignificant in English translation. (*Thought*-March 29, 1958).

If the writings of Tagore is considered "insipid and insignificant", I am afraid that the prestigious, precious and high-profile works of Pāratitāca<u>n</u> might easily be subjected to the same kind of criticism. This does not mean that the poems of Paratitāca<u>n</u> are in any way inferior to those of Rabindranath Tagore.

The only difference is Tagore was awarded the Nobel Prize while Pāratitācaṉ was not. Even this difference is because his poems have not been rendered into English like those of Tagore.

Hero -Heroine?

"Who is the hero of the play?" -this pertinent question is often being asked about Shakespeare's *Julius Caesar.* This is because even at the beginning the great Caesar has been done to death and afterwards the story hovers around Brutus and Antony. Till the very last, Brutus is there vindicating his act of political murder. Whether his arguments are accepted by the Roman mob or not, that is entirely different. But he is alive till the very end of the play and hence there are some who assert that Brutus is the hero of that play.

The same question may asked with regard to the epic *Pāṉṭiyaṉ's Gift* also. Here Vēlaṉ is the leading character - but there are some who raise an honest doubt whether he is actually the hero of the epic! His name is introduced only in Canto: that too through Vīrappaṉ, his father, who happens to be a dacoit.

I am the father of that boy, Vēlaṉ
And Āttāḷ my wife!

In the entire epic, Vēlaṉ never takes any decision on his own accord. He acts at the command of Vīrappaṉ, Āttāḷ or Cīṉi, his schoolmaster. Can such a person be called a hero? No! Definitely not? The same yardstick is applicable to Aṉṉam also. She is, from the beginning, guided and even guarded by Āttāḷ- was once safeguarded by Vēlaṉ from an impending danger during her pleasure ride in Ceyyāṟu river. Her heroic act is that of severing the head of Nari! Here conversation with Nari and plea before the Vēḷam king clearly show that she is invisible in a wordy duel. Her conversations with Vēlaṉ also reveal that she is capable of making subtle expressions with crisp words. These aspects might give an impression of a heroine if it were a story pertaining to a social theme. But here, in this epic, her role is a minor one - she plays a vital role after meeting Vēlaṉ only.

Vēlaṉ and Aṉṉam play most prominent roles in this epic. When they themselves cannot be really called hero and heroine, none else can be!

Treasure chest and Treasure hunt

Instead of persons, the treasure chest of Pāṇṭiya king is personified in this epic and from the beginning to the end, it plays a leading role. It plays a pivotal role around which all other incidents of the epic take place. After Katir Nāṭu falls a prey to the invasion of the Vēḷam king and after the demise of the king and the queen of Katir Nāṭu a hunt for this treasure takes place. The first hunter is Narikkaṇṇaṉ, who gets himself enthroned as the king of Katir Nāṭu through his false claims and pretences! In fact he was the first man to find it in the southern corner of the palace-but out of sheer excitement and anxiety he hands it over to a person who was standing close -by in the garb of a Vēḷam soldier! Ironically that 'soldier' happens to be Vīrappaṉ the dacoit chief, the father of Vēlaṉ. He stashes it in an unknown place and finally hands it over to Vēlaṉ. Then his coronation and marriage with Aṉṉam take place. So the entire epiç revolves round the treasure chest rather than Vēlaṉ or Aṉṉam!

Significance of the Treasure chest

So, it can be unmistakably (*Pāṇṭiyaṉ Paricil Varalāṟṟup Pārvaiyum Kuṟiyīṭṭuc Ceytiyum*, 1994) inferred that the "Treasure Chest" symbolizes something very deep. Dr.A. Palani is of the view that the treasure chest symbolises Tamil Nadu which has lost its glamourous heritage. He quotes (stanza: 114)

The treasure was kept in the southern room
Just near the elevated Dancing Hall.

Dr. Palani also states that the palace symboliszs India, "the elevated Dancing Hall" denotes Dravidian Land (Deccan Plateau) whereas "Southern room" stands for Tamil Nadu.

The contents of treasure chest have got subtle meanings according to this monograph, the author of which has made a detailed study of this epic. According to him:

Sword symbolizes the valour of the Tamils.
Garments represent the civilization and culture.
Ornaments symbolize the past glory of the Tamils.
Metallic plaque is a metaphor for the recorded history of the Tamils.

Naturally the treasure hunt that is depicted in this epic clearly envisages the resurrection and the resurgence of the Tamils. This view of the critic is strengthened by the following lines of the poet in which Vēlaṉ clearly unfolds his mind to Aṉṉam:

For my parents who fondly raised me,
For my Tamil land that has a hoary past,
If I can render my mite
As that of a tiny millet in size,
Though death, that'll be heyday in my life!

poem 190

So, through this epic, Poet Pāratitācaṉ infuses a spirit of patriotism and advocates service- mindedness. When Vēlaṉ and Aṉṉam set out on their steeds to face the goblin-guised Narikkaṇṇaṉ and his men, the poet clearly reveals his mind. The words used by him at this juncture unmistakably reveal that he eulogizes the freedom movement and the freedom fighters. He says :

Suddenly Vēlaṉ's stallion flew to the spot
Aṉṉam too jumped over her steed
And bode it race! Shattered are the boulders
Of plots hatched up by those scheming rulers.
Could our sharp swords and sturdy shoulders
Endure the disgrace caused by our traitors?"
Trumpeting thus, patriots entered the palace!"

poem 277

Aṉṉam and Vēlaṉ- Personification

Dr. Palani says that Aṉṉam is the personification of the people, whereas Vēlaṉ is the symbolic representation of a heroic person who leads the Freedom movement. No wonder that such a matchless hero(Vēlaṉ) is liked and deeply loved by Aṉṉam (people). Again in an freedom movement, there are persons who lead a open battle and Ciṉi, the teacher, represents this category, Vīrappaṉ. is referred to as a dacoit, but none of his activities of buglary has been portrayed in the whole of the epic. So, he actually represents an underground outfit of the freedom movement! And for the success of the freedom movement, both these wings should co-operate and act in unison under the leadership and banner of one selfless and patriotic leader like Vēlaṉ. This aspect of the freedom movements

all over the world has been clearly outlined by the poet. This puts the seal of universality on the poem.

Mr. Gopal, *(Pāṇṭiyaṉ Paricu- Oru Aṟmukam, 1986)* another research scholar, goes further and gives deeper significance to the treasure chest. His theory is based on stanza 113.

Young and slender Aṉṉam described:
Its length will be around that of our king's sword;
Breadth around three spans! Height around four!
Made of pure and glittering gold!
The inside chamber made of white sandal wood
Felled from Potikai hills! The treasure chest had
A catalogue of its valuable contents
Clearly carved on its exteriour lid!

It shows that this valour is in no way inferior to any of the intruders, its length is compared to the length of Vēḻam king's sword. "Three spans", according to that scholar, is a symbolic reference to three kingdoms- Cēra, Cōḻa and Pāṇṭiya kingdoms. It might even be interpreted as referring to the triple Tamil-prose, poetry and dramaḷ "Four spans" refer to the four kinds of landscape prevalent in Tamil Nadul. *Kuṟñci* - hills and hilly areas, 2. *Mullai*-thick forest, 3. *Marutam*-fertile and cultivated lands and 4. *Neytal* -land near the seashore. "Made of pure and glittering gold" indicates the rich, hoary and glorious Tamil which has withstood the test of Time and also the onslaught of other languages and cultures". Inside chamber made of white sandal wood, "felled from Potikai hills" is a graphic description and it refers to the rich resources of Tamil Nadu. Potikai hill is said to be the birth place of the Tamil language and the place where Saint Akattiyar responsible for refining the tongue, is said to have lived. These are all legendary beliefs and they are used to symbolize Tamil. Missing treasure chest indicates that the Tamils have lost sight of their hoary past and the search for that chest symbolizes the Tamil resurgence that was constantly advocated by Poet Pāratitācaṉ. Again in the next stanza (114) the poet gives an inventory of the articles found inside the chest:

A sword, jewels, garments, royal testament
Inscribed on a full length metallic plaque
An emblem like this over its lid!

"Jewels" symbolize the various precious and jewel like literature and "garments" represent the culture and civilization of the Tamils. Otherwise there was no need for any treasure chest to contain "Garments"! The "royal testament" indicates that the history of the Tamils has been stashed away by some alien forces.

Heroic Ladies

There are four women characters in this epic. Among them Nīli, the chaperon, plays a passive role. All characters are portrayed with heroic trait and bent of mind. Kaṇṇukkiṉiyāḷ, the queen of Katir Nāṭu is highly irritated as she comes to know that her brother Narikkaṇṇaṉ was instrumental for its invasion by the Vēḻam forces. She pronounces:

Conspired he to confiscate kingdom.
But I swear on you and on our homeland!
I vow on our peace-loving people,
And on the deep love I have for them!
I renounce him and assert to chase him out!
Determined I 'm to go to the field in a trice
And challenge him by crossing swords!
There shall I fell him or fall in the field!

poem 10

Again when Aṉṉam questions about the fate of Vēlaṉ, his mother Āttāḷ utters the following heroic words:

Let him die in the fight to restore our land!

She also follows her husband Vīrappaṉ, suspecting him to be a loyal soldier of Narikkaṇṇaṉ and cuts his ankle.

Aṉṉam also is portrayed as having patriotic and heroic spirit. Poet Pāratitācaṉ is known for his admiration and predilection towards the French language and culture. Perhaps he was highly influenced by the watchwords of the famous French Revolution and also by the heroic deeds of Joan of Arc and has portrayed Aṉṉam as endowed with such undaunted will. He might have been influenced by the heroic mothers of Puṟanāṉūṟu, when depicting the characters of Kaṇṇukkiṉiyāḷ and Āttāḷ.

Such characterization of these heroic ladies makes the reading of this epic more interesting to the readers.

Imposing Soliloquies

Shakespeare's *Hamlet* is known for its numerous imposing soliloquies wherein there are some of the oft-quoted and immortal lines like. "Frailty, thy name is woman and To be, or not to be, that is the question!" In this epic also there are a number of such imposing soliloqies. In stanzas 77 to 81 (both inclusive) Āttāḷ graphically narrates the plight of Aṉṉam. Although her narration is done in the presence of Aṉṉam, it sounds like a soliloquy.

In stanzas 238 to 242, Aṉṉam's soliloquy is grandly portrayed wherein the features and feats of Vēlaṉ are splendidly described. Then, after having fallen in love with Aṉṉam, Vēlaṉ grew doubtful whether he could win her hands or not. Such a mental tension and suspense have been clearly brought out in this epic in stanzas 291 to 297. We are reminded of the following immortal lines of Marlowe about Helen of Troy:

Was this the face that launched a thousand ships
And burnt the topless towers of Illium?

Then, the rumour that Aṉṉam was dead and buried under a laurel tree gives Vēlaṉ the rudest shock of his life. The narration of his shock has been most graphically presented in stanzas 328 and 331 to 337. He speaks with the corpse, repeating the question. "What purpose have I got here"? in the above stanzas.

Then Vēlaṉ expresses his abhorrence towards women. He goes to the extent of saying.

Rotten flesh eaten by fleas! Oozing pus
Relished by ants! Should I be enamoured of this?
poem 339

Then in stanzas 340 to 346 Vēlaṉ mounts the most pungent attack on the entire womenfolk. Every line of this section is very fascinating to read.

Perhaps *Pāṇṭiyaṉ Paricu* of Pāratitācaṉ is the only literary piece of Tamil, with so many soliloquies. In these soliloquies the poet's fertile imagination and his matchless talent for rich wordplay are well displayed and no wonder that I faced so much hardship and hurdle in translating them. Whether I have been successful in this honest and sincere attempt of mine. I do not know and it is for the readership to decide! I leave it to the literary critics and to the posterity to decide! Yet I have a fond hope that this work is capable of conquering the calendar.

As I have referred to earlier, Dr. Kalaignar Karunanidhi, the Chief Minister of Tamil Nadu deserves all credit for this work of mine and hence I dedicate this to him. I also profusely thank him for having provided me with his inimitable foreward. His scholarly introduction adds lustre to this literary piece. I thank Hon'ble Professor Anbazhagan, Minister for Education for the constant encouragement he has been giving me in bringing out this book in such a fine manner. He deserves all praise for his valuable guidance and also for his nice foreward. Hon'ble Dr. Thamizhkudimagan, Minister for the Tamil Development and Culture, has given me his earnest support and has shown a great amount of enthusiasm. His splendid foreward is self- explanatory and he merits a mention here.

Justice Mohan (Retd. Supreme Court Judge). Mr.S. Nallaperumal, an eminent scholar and master of *Poet Kampaṉ's* verses and Rev. Fr. S.M. George, Director, Kalaikaviri, have contributed a lot to this work of mine, through their scholarly forewords. Words are inadequate to convey the depth of my gratitude to them.

When I commenced this translation, Prof. M.S. Nadar, a scholar of repute both in English and Tamil encouraged me and even helped me in refining the first hundred stanzas of my translated version. Afterwards I underwent one of the rudest shocks of my life when the icy hands of Death snatched him away. The loss is irreparable- the vacuum can never be filled up.

At this critical hour of my despair and desolation, Prof. G. Balakrishnan, Vice-Principal St. Joesph's College, Trichy and Prof. S.A. Sankaranarayanan, Head of the Department of English, Govt. Arts College, Kumbakonam came to my rescue. Both being renowned scholars their invaluable guidance and suggestions were of great help to me in refining my text.

Dr. Prema Nandakumar, an eminent translator and erudite scholar deserves my deep gratitude. Only on her suggestion, have I furnished here a detailed introduction on this attempt of mine Dr. Avvai Natarajan, Former Vice- Chancellor of Tamil University, Pulavar Murugesan of Vengur, Trichy District and Mr. N. Padmaraj, Namakkal were to a great extent responsible for my venturing into this uphill task. Their encouragement has been a source of inspiration and they infused confidence in me. As such, with high regards I express my gratitude to them.

Dr. John Samuel, Director, the Institute of Asian Studies , deserves a special word of praise for having come foreward to publish this work and for having brought it out in such a nice manner. When this work of mine is published by such an institution wedded to the cause of the development of Tamil, it acquires a new dimension. At this juncture I have to than Mr. A. Sundararajan, former librarian, Bharathidasan University, who was instrumental in getting this work published by such a reputed institution.

I am also thankful to Dr. A.K. Ramabushanam, and M. Mathialagan for their editorial work; Mr. K. Selladurai, Dr. A. James, Mr. D.Velmurugan for their computer printing; artist A.S. Natarajan and Students Offset Services, Chennai.

M.S. Venkatachalam

PĀṆṬIYAṈ'S GIFT

CANTO 1

கதிர் நாட்டை நோக்கி வேழநாட்டுப் படை

1. சீர்மிகுத்த கதிர்நாட்டின் மேலே அந்தத்
திறல்மிகுத்த வேழநாட்டுப் படைகள்,
போர்தொடுக்கப் பாய்ந்தனவாம் கடலைப் போலே!
பொன்னொளியைப் பாய்ச்சுகின்ற தேர்ப்ப டைகள்,
கார்மிகுத்தாற் போலேயா னைப்ப டைகள்,
கழுத்துமயிர் ஆடுகுதி ரைப்ப டைகள்,
நேர்மிகுத்த வில், வேல், வாள் தூக்கி வந்த
நெடியகா லாட்படைகள் இவைகள் யாவும்,

katir nāṭṭai nōkki vēḻanāṭṭup paṭai

cīrmikutta katirnāṭṭiṉ mēlē antat
tiṟalmikutta vēḻanāṭṭup paṭaikaḷ,
pōrtoṭukkap pāyntaṉavām kaṭalaip pōlē!
poṉṉoḷiyaip pāyccukiṉṟa tērppa ṭaikaḷ,
kārmikuttāṟ pōlēyā ṉaippa ṭaikaḷ,
kaḻuttumayir āṭukuti raippa ṭaikaḷ,
nērmikutta vil, vēl, vāḷ tūkki vanta
neṭiyakā lāṭpaṭaikaḷ ivaikaḷ yāvum,

Vēḻam forces heading fast towards Katir Nāṭu

Like the tidal waves of a tumultuous ocean,
The mighty army of Vēḻam, burst in to invade
The bountiful land of Katir Nāṭu.
Warriors riding on chariots of auric sheen,
Sable[1] tusker troops making strident march,
Cavaliers riding on barded[2] steeds with tossing manes,
The infantry lifting lances, arches and swords
All arrayed and a sudden onslaught they made!

---

1. Tamil word *kār* has got double meaning-clouds and darkness. Hence the term 'Sable' is used for literary grandeur-Ref. Sable silvered (*Hamlet-Act I Sc. II*) .
2. 'Bard' indicates poet-also the armour or ornament for war horses. "Bard" is also used as an abbreviation for Bharathidasan by the Bharathidasan University. Hence this adjective is purposely used.

2. மண்ணதிர விரைந்தனவாம்! முரசு, "வெற்றி
வாய்க" என முழங்கினவாம்! சங்கும் மற்றும்
பண்ணதிரும் கருவிபலப் பலவும் கூடிப்
பாரதிரச் செய்தனவாம்! கொடியின் கூட்டம்
விண்ணதிரப் பறந்தனவாம்! ஆயுதங்கள்
விழியதிர மின்னினவாம்! படைத்தலைவர்,
கண்ணதிரும் கனல்சிந்திப் படைந டத்தக்
கழறுமொழி ஒவ்வொன்றும் அதிர்வேட் டேயாம்!

maṇṇatira viraintaṉavām! muracu, "veṟṟi
vāyka" eṉa muḻaṅkiṉavām! caṅkum maṟṟum
paṇṇatirum karuvipalap palavum kūṭip
pāratirac ceytaṉavām! koṭiyiṉ kūṭṭam
viṇṇatirap paṟantaṉavām! āyutaṅkaḷ
viḻiyatira miṉṉiṉavām! paṭaittalaivar,
kaṇṇatirum kaṉalcintip paṭaina ṭattak
kaḻaṟumoḻi ovvoṉṟum atirvēṭ ṭēyām!

Earth trembled as they rushed forward,
The war drums roared: 'victory!' Conch
And many an instrument of martial tune
Thundered the world! The cluster of fluttering
Flags shook the sky! Blazing weapons
Blinded the vision and every commanding cry
Of the irate-eyed chieftains exploded
Like the deafening sound of a cannon shot!

3. கதிர்நாட்டின் நெடுங்கோட்டை மதிலின் மீது
கைகாட்டி "வாபகையே" எனஅ ழைக்கும்
புதுமைபோல் கொடிபறக்கக் கண்டார் அன்னோர்!
"போவீர்கள் விரைவாகப் பகைவர் கோட்டை
அதோபாரீர்" எனவுரைத்தார், படைத்த லைவர்;
ஆமென்று குதித்தார்கள் மறவ ரெல்லாம்;
அதிரும்நடை யாற்புழுதி விண்ணில் ஏற
ஆர்ப்பாட்டப் போர்ப்பாட்டுப் பாடிச் சென்றார்!

katirnāṭṭiṉ neṭuṅkōṭṭai matiliṉ mītu
kaikāṭṭi "vāpakaiyē" eṉaa ḻaikkum
putumaipōl koṭiparakkak kaṇṭār aṉṉōr!

"pōvīrkaḷ viraivākap pakaivar kōṭṭai
atōpārīr" eṉavuraittār, paṭaitta laivar;
āmeṉṟu kutittārkaḷ maṟava rellām;
atirumnaṭai yāṟpuḻuti viṇṇil ēṟa
ārppāṭṭap pōrppāṭṭup pāṭic ceṉṟār!

A strange sight was caught by the marchers:
Top on the battlement of Katir Nāṭu
A .flag proudly flapped beckoning them:
'Come ye foes!' The chieftain in celerity cried:
'Dash towards that fortress of our foes!'
Eyeing it, the agitated warriors leaped in spree
Crying a orgied war song! They faced fast
And the dust of their feet touched dizzy heights!

CANTO 2

கதிர்நாட்டின் வேவு பார்ப்போர் பகைப்படை வருவதைப் பார்த்தார்கள்.

4. அழகியஅக் கதிர்நாட்டுக் கோர்கா தத்தில்
அவ்வேழப் படைநெருங்கும் காட்சி தன்னை,
விழி இமைத்தல் இல்லாமல் வேவு பார்ப்போர்
விண்ணுயர்ந்த மதிலின்மேல் நின்று பார்த்தார்.
மொழிஅதிர்த்தார் பறைஅதிர்த்தார். "வேழ நாட்டான்
முழுப்படையும் எழுப்பிவந்தான்" என்று தங்கள்
பழியற்ற தாய்நாட்டார் அறியச் செய்தார்.
கதிர்நாட்டின் படைமறவர் கொதித்தெ ழுந்தார்.

katirnāṭṭiṉ vēvu pārppōr pakaippaṭai varuvataip pārttārkaḷ

aḻakiyaak katirnāṭṭuk kōrkā tattil
avvēḻap paṭaineruṅkum kāṭci taṉṉai,
viḻi imaittal illāmal vēvu pārppōr
viṇṇuyarnta matiliṉmēl niṉṟu pārttār.
moḻiatirttār paṟaiatirttār. "vēḻa nāṭṭāṉ
muḻuppaṭaiyum eḻuppivantāṉ" eṉṟu taṅkaḷ
paḻiyaṟṟa tāynāṭṭār aṟiyac ceytār.
katirnāṭṭiṉ paṭaimaṟavar kotitte ḻuntār.

The sentries sighting the enemies

Standing on the sky-high fortress
The ever vigilant sentries spied
Twice five miles off their pretty Katir Nāṭu,
The filing forces of Vēḻam. To make their
Innocent people aware of the imminent danger,
Beating their war drums, the sentries screamed:
'The men of Vēḻam in full force are upon our land'.
And all the sizzling soldiers rose in anger!

5. அமைதிகுடி கொண்டிருந்த கதிர்நா டந்தோ
அலறிற்று! முதியோர்கள் கலங்கி னார்கள்!
தமக்காக அன்றித், தம் கணவர் மக்கள்
தமைஎண்ணி மகளிரெலாம் நடுங்கி னார்கள்
"நமக்குரிய நாட்டினிலே பகைவர் கால்கள்
நாட்டுவதை நாமொப்ப லாமோ என்று
சிமிழ்க்காத விழியினராய் வாளைத் தூக்கிச்
சினத்தோடு வெளிப்போந்தார் இளைஞர் எல்லாம்.

amaitikuṭi koṇṭirunta katirnā ṭantō
alaṟiṟṟu! mutiyōrkaḷ kalaṅki ṉārkaḷ!
tamakkāka aṉṟit, tam kaṇavar makkaḷ
tamaieṇṇi makaḷirelām naṭuṅki ṉārkaḷ
"namakkuriya nāṭṭiṉilē pakaivar kālkaḷ
nāṭṭuvatai nāmoppa lāmō eṉṟu
cimiḻkkāta viḻiyiṉarāy vāḷait tūkkic
ciṉattōṭu veḷippōntār iḷaiñar ellām.

Katir Nāṭu, the abode of peace wailed in woe;
The senior citizens' were shattered in the shock,
The women trembled, not for their sake alone,
But for what would befall their men and children;
While red-headed youth fain rushed out,
With drawn swords and righteous rage,
Their agonised eyes expressed: 'How can
We ever brook the aliens enter our homeland?'

CANTO 3

சதிராடு கூடத்தில் அரசன், அரசி

6. கதிர்நாட்டின் கதிரைவேல் மன்னன் தானும்,
காதல்மனை யாம் கண்ணுக் கினியாள் தானும்,
சதிராடு கூடத்தில் தவிச மர்ந்து
தமிழ்ப்பூவால் இசைப்பார்கள் புனைந்தி ருந்தார்.
"அதிர்படைகள் கூட்டிவந்தான் வேழ நாட்டான்
அதோஒருகா தத்தில்" என்றான் படைத்த லைவன்!
"எதிர்த்தானா வேழமன்னன்? நரிக்கண் ணன்தான்
எமைநோக்கிப் படைநடத்த ஒப்பி னானா?

catirāṭu kūṭattil aracaṉ, araci.

katirnāṭṭiṉ katiraivēl maṉṉaṉ tāṉum,
kātalmaṉai yām kaṇṇuk kiṉiyāḷ tāṉum,
catirāṭu kūṭattil tavica marntu
tamiḻppūvāl icaippākkaḷ puṉainti runtār.
"atirpaṭaikaḷ kūṭṭivantāṉ vēḻa nāṭṭāṉ
atōorukā tattil" eṉṟāṉ paṭaitta laivaṉ!
"etirttāṉā vēḻamaṉṉaṉ? narikkaṇ ṇaṉtāṉ
emainōkkip paṭainaṭatta oppi ṉāṉā?

The royal couple in a relaxed mood

King Katiraivēlaṉ of Katir Nāṭu and his lovely Queen
Kaṇṇukkiṉiyāḷ were relaxing on a divan of cushion
At the *catir* - concert hall, singing mellifluous,
Melodious tunes in Tamil. Breaking the melody
Rushed in, an army chief blazoning:
'Ten miles off, Vēḻam army is racing fast
To invade our land!' 'Confront me', blared the king
And said 'How dare Narikkaṇṇaṉ lead his troops here?'

7. என்கண்ணுக் கினியாளே, அன்பே, உன்றன்
எழிலண்ணன் நரிக்கண்ணன், வேழ நாட்டில்
வன்மையுறு படைத்தலைவ னாயி ருந்தும்
வேழர்படை வருவதை, ஏன் என்னிடத்தில்
முன்னமே சொல்லவில்லை? வேழ நாட்டான்

முழுதும்நமை ஆதரிப்ப தாக அன்றோ
சொன்னான்? இந் நாட்டினிலே நம் படைகள்
தோதில்லா திருக்கையிலே நமைஎ திர்த்தார்!

enkannuk kiniyāḷē, anpē, unran
eḻilannan narikkannan, vēḻa nāṭṭil
vanmaiyuṟu paṭaittalaiva nāyi runtum
vēḻarpaṭai varuvatai, ēn ennitattil
munnamē collavillai? vēḻa nāṭṭān
muḻutumnamai ātarippa tāka anṟō
connān? in nāṭṭinilē nam paṭaikaḷ
tōtillā tirukkaiyilē namaie tirttār!

"O Sweet heart, the enchantment of my eyes!"
Why didn't, Narikkannan, your elder brother,
Valiant commandent of Vēḻam forces,
Tell me the aggression designed by his king?
Why did he deceive me saying that
The entire Vēḻam support us in full?
Should he confront us at this hour when
Our men are not in a form to defend our land?

8. இந்நாட்டை உன் அண்ணன் பெறநி னைத்தான்!
என்படையின் தளர்நிலையை, அவனை யல்லால்
பின்னெவரும் அறியாரே! உடன்பி றந்தான்
பெரும்பகைவன் எனக்கு! நெடு வைய மீதில்
என்னாவி போன்றவள்நீ! என்ன செய்வேன்!
என்வெற்றி உன்துன்பம் அன்றோ பெண்ணே
மன்னவன்நான்! எனைநம்பி வாழு கின்ற
மக்கட்கோஎன் கடமை ஆற்ற வேண்டும்."

innāṭṭai un annan peṟani naittān!
enpaṭaiyin taḷarnilaiyai, avanai yallāl
pinnevarum aṟiyārē! uṭanpi ṟantān
perumpakaivan enakku! neṭu vaiya mītil
ennāvi pōnṟavaḷnī! enna ceyvēn!
enveṟṟi untunpam anṟō peṇṇē
mannavannān! enainampi vāḻu kinṟa
makkaṭkōen kaṭamai āṟṟa vēṇṭum."

"Brother thine has conspired to snatch this land.
None but he is aware of my deficient defence;
Hence to me, he is a deadly foe!
Yet you are my life's breath! I'm in a fix:
Were I to vanquish and win him!
Would it not grieve my darling queen?
King I am. upon me my subjects solely depend.
To protect them, surely I am duty bound!".

9. என்றுபல வாறுரைத்து நின்றான்! அங்கே
எதிரினிலே அரசனது கட்ட ளைக்கு
நின்றிருந்தான் படைத்தலைவன். அமைச்சன் நின்றான்!
நெடுவிழியிற் கனல்சிந்த அரசி சொல்வாள்:
முன்னொருநாள் என்அண்ணன் இங்கு வந்தான்
ஏதேதோ மொழிந்திட்டான், என்னி டத்தில்!
அன்னவற்றின் பொருள் இந்நாள் அறிய லானேன்.
அழகியஎன் திருநாட்டை அவன் பறிக்க

eṉṟupala vāṟuraittu niṉṟāṉ! aṅkē
etiriṉilē aracaṉatu kaṭṭa ḷaikku
niṉṟiruntāṉ paṭaittalaivaṉ. amaiccaṉ niṉṟāṉ!
neṭuviḻiyiṟ kaṉalcinta araci colvāḷ:
muṉṉorunāḷ eṉaṇṇaṉ iṅku vantāṉ
ētētō moḻintiṭṭāṉ, eṉṉi ṭattil!
aṉṉavaṟṟiṉ poruḷ innāḷ aṟiya lāṉēṉ.
aḻakiyaeṉ tirunāṭṭai avaṉ paṟikka

Thus the king made his stand clear. For his orders.
Waited the army chief and the minister.
With flushed eyes the queen unfolded:
"Days ago, came hither my brother
And harangued many many things!
Little did them I realize his evil designs!
But now, beyond doubt , I do understand
That he plotted to ulsurp my lovely land!

10. திட்டமிட்டான்! மணவாளா உன்றன் ஆணை!
திருநாட்டின் மீதாணை! இந்நாட் டின்கண்
மட்டற்ற மகிழ்ச்சியுடன் வாழுகின்ற

மக்கள்மேல் எனக்குள்ள அன்பின் ஆணை!
விட்டேனா அன்னவனை! அண்ணன் அல்லன்!
விரைவினிலே போர்க்களத்தை அடைவேன்; எந்த
வட்டத்தில் அவனுண்டோ அங்கன் னோனை
மாய்த்திடுவேன் அல்லதுநான் அவனால் மாய்வேன்!

tiṭṭamiṭṭāṉ! maṇavāḷā uṉṟaṉ āṇai!
tirunāṭṭiṉ mītāṇai! innāṭ tiṅkaṇ
maṭṭaṟṟa makiḻcciyuṭaṉ vāḻukiṉṟa
makkaḷmēl eṉakkuḷḷa aṉpiṉ āṇai!
viṭṭēṉā aṉṉavaṉai! aṇṇaṉ allaṉ!
viraiviṉilē pōrkkaḷattai aṭaivēṉ; enta
vaṭṭattil avaṉuṇṭō aṅkaṉ ṉōṉai
māyttiṭuvēṉ allatunāṉ avaṉāl māyvēṉ!

"Conspired he to confiscate our kingdom,
But swear on you and on our homeland!
I swear on our peace-loving people,
And on the deep love I have for them!
I renounce him and vow to chase him out!
Determined I' m to go to the field in a trice
And challenge him by crossing swords!
There shall I fell him or fall in the field!'

11. என் அண்ணன் இந்நாட்டில் நுழைவ தாயின்
என்னுயிரில் நுழைந்ததன்பின் நுழைக! நானோ
அன்னவனின் உயிர்குடித்த பின்னரே இவ்
அரண்மனையில் அகத்தூய்மை நிரப்பப் பெற்றே
என்கால்வைப் பேன்உறுதி என்றாள்; ஓடி
எதிரில்உறு படைவீடு சென்று மீண்டே
என்அண்ணன் எங்குள்ளான் அங்கே செல்க
என்றாள்; தேர் ஏறினாள்; எரியும் கண்ணாள்!

eṉ aṇṇaṉ innāṭṭil nuḻaiva tāyiṉ
eṉṉuyiril nuḻaintataṉpiṉ nuḻaika! nāṉō
aṉṉavaṉiṉ uyirkuṭitta piṉṉarē iv
araṇmaṉaiyil akattūymai nirappap peṟṟē
eṉkālvaip pēṉuṟuti eṉṟāḷ; ōṭi
etiriluṟu paṭaivīṭu ceṉṟu mīṇṭē

eṉaṉṉaṉ eṅkuḷḷāṉ aṅkē celka
eṉṟāḷ; tēr ēṟiṉāḷ; eriyum kaṇṇāḷ!

"Should my brother set foot on this soil?
He should do so only on my death.
I swear! I shall slay him at the battle-field
And thence with my conscience pure,
I will come back to this palace, it is sure!"
She then hurried to the armoury and returned
Ordering charioteer take her to the front
With eyes spitting fire, she leaped into the chariot!

12. துணையாக ஒருபடையும் அவளின் தேரைத்
தொடர்ந்ததுதன் நிழல்போலே! கதிரை வேலன்
தணல்சிந்தும் விழியாலே நாற்பு றத்தும்
தமிழ்மறவர் தமைஏவித் தெற்குக் கோட்டை
மணிவாயில் தனையடைந்தான் சிங்கத் தைப்போல்!
மன்னவன்தான் பெற்றெடுத்த அன்னம் என்பாள்,
அணிமலர்ச்சோ லைவிட்டே அரண்ம னைக்குள்
அடிவைத்தாள்; நொடிப்போதில் நிலைமை கண்டாள்.

tuṇaiyāka orupaṭaiyum avaḷiṉ tērait
toṭarntatutaṉ niḻalpōlē! katirai vēlaṉ
taṇalcintum viḻiyālē nāṟpu ṟattum
tamiḻmaṟavar tamaiēvit teṟkuk kōṭṭai
maṇivāyil taṉaiyaṭaintāṉ ciṅkat taippōl!
maṉṉavaṉtāṉ peṟṟeṭutta aṉṉam eṉpāḷ,
aṇimalarccō laiviṭṭē araṇma ṉaikkuḷ
aṭivaittāḷ; noṭippōtil nilaimai kaṇṭāḷ.

A battalion of soldiers followed
The queen's chariot like a shadow!
Galvanized Katiraivēlaṉ was issuing directions
To his gallant warriors posted in all directions!
Then like a lion he reached the Southern gate.
Aṉṉam the king's daughter fair
Softly stepped out from her beauteous bower,
And in a trice discerned the brewing danger!

CANTO 4

கதிரைவேல் மன்னன் மகள் அன்னம் திகைத்தாள்

13. கோட்டைவா யிற்புறத்தே வாள்அ திர்ப்பும்,
குதிரைகளின் குளம்படியின் ஒலியும், யானைக்
கூட்டத்தின் மோதுதலும், தேர்அ திர்ப்பும்,
கொலையுண்ணும் மறவர்விழும் ஒலியும் நன்கு
கேட்டிருந்தாள் இளமங்கை வள்ளைக் காதில்!
கிளியுதடு கனல்சிந்தும்; துடிக்கும்; அஞ்சும்!
வாட்போரை விரும்பும் அவள் தமிழ் நெஞ்சம்!
வகையறியா அவள் இளமை மறுத்து நிற்கும்.

katiraivēl maṉṉaṉ makaḷ aṉṉam tikaittāḷ

kōṭṭaivā yiṟpuṟattē vāḷa tirppum,
kutiraikaḷiṉ kuḷampaṭiyiṉ oliyum, yāṉaik
kūṭṭattiṉ mōtutalum, tēra tirppum,
kolaiyuṇṇum maṟavarviḻum oliyum naṉku
kēṭṭiruntāḷ iḷamaṅkai vaḷḷaik kātil!
kiḷiyutaṭu kaṉalcintum; tuṭikkum; añcum!
vāṭpōrai virumpum avaḷ tamiḻ neñcam!
vakaiyaṟiyā avaḷ iḷamai maṟuttu niṟkum.

Aṉṉam in a fix

The clang of swords at the fortress gate
The hoof-beats of the rushing steeds
The clamour of tuskers, chariots grind
The death pangs of the falling warmen;
Aṉṉam young sharply heard all these.
Her psittacine sweet lips spat fire-quiver'd in fright;
Yet her Tamil-heart braved a sword fight;
Yet she relented since she was a tender foot!

14. என் ஆத்தா என்செய்வேன் என்றாள் மங்கை!
எதிர்நின்ற அக்கிழவி இயம்பு கின்றாள்:
'உன்மாமன் படைகூட்டி வந்தான் பெண்ணே
உன்பெற்றோர் வாள் தூக்கி ஓடி யுள்ளார்.
இந்நிலையில் இறக்கைமுளைக் காத அன்னம்
ஏன்பறக்க நினைக்கின்றாய்? முடிவு காண்போம்!

கன்னலின்சா றேஇங்கு வந்தமர் வாய்,
கைப்புறத்தில் வா' என்று சென்ற ணைத்தாள்.

eṉ āttā eṉceyvēṉ eṉṟāḷ maṅkai!
etirniṉṟa akkiḻavi iyampu kiṉṟāḷ:
'uṉmāmaṉ paṭaikūṭṭi vantāṉ peṇṇē
uṉpeṟṟōr vāḷ tūkki ōṭi yuḷḷār.
innilaiyil iṟakkaimuḷaik kāta aṉṉam
ēṉpaṟakka niṉaikkiṉṟāy? muṭivu kāṇpōm!
kaṉṉalincā ṟēiṅku vantamar vāy,
kaippuṟattil vā' eṉṟu ceṉṟa ṇaittāḷ.

What am I to do, grand mother?' cried she
Standing in front of her, the old woman said :
"Your uncle has come with legions to lay siege,
Your parents have hastened lifting their swords!
A tender and featherless Aṉṉam[3] you are!
Sugar cane like sweet girl, calm compose!
Come closeby," Solace she gave through a warm embrace!

CANTO 5

கடும் போர்

15. வடக்கிருந்த வாயிலிலே கதிரை வேலன்
வந்தெதிர்த்த பெரும்படைமேற் படையை ஏவி
அடுத்துநின்ற வேழமன்னன் வாள்வீச் சுக்கள்
அத்தனைக்கும் விடைகூறித் தன்வீச் சுக்கும்
கொடுத்தவிடை பெற்றபடி இருந்தான்! சாவு
கொற்றவர்கள் இருவர்பால் மாறி மாறி
நொடிக்குநொடி நெருங்கிற்று' வெற்றி மங்கை
நூறுமுறை ஏமாந்தாள் ஆளைத் தேடி!

kaṭum pōr

vaṭakkirunta vāyililē katirai vēlaṉ
vantetirtta perumpaṭaimēṟ paṭaiyai ēvi

3. The name means more than meets the ear. Here the poet puns on this word. It indicates a pen-swan and also refers to her name.

aṭuttuniṉṟa vēḻamaṉṉaṉ vāḷvīc cukkaḷ
attaṉaikkum viṭaikūṟit taṉvīc cukkum
koṭuttaviṭai peṟṟapaṭi iruntāṉ! cāvu
koṟṟavarkaḷ iruvarpāl māṟi māṟi
noṭikkunoṭi neruṅkiṟṟu! veṟṟi maṅkai
nūṟumuṟai ēmāntāḷ āḷait tēṭi!

Fierce battle

At the Northern gate, King Katiraivēlaṉ
Made his men rush upon the alien force;
When they were engaged in a fierce duel
So deftly they wielded their swords and shields!
As their swords clashed in the battle-front
Both, by turns, seemed to reach the jaws of death!
"Deluded a hundred times
Dame Victory couldn't decide whom to crown!"

16. கனல்நிகர்த்த வேழவனின் பெரும்ப டைமேல்
கதிரைவேல் மன்னவனின் மறவர் சில்லோர்
சினங்கொண்டு பாய்ந்தார்கள். வேழ நாட்டுத்
திறல்மறவர் நூற்றுவர்க்குக் கதிர்நாட் டார்கள்
தனியொருவன் விழுக்காடு தோல்கொ டுத்துத்
தடுத்துநின்றார் கோட்டைக்குள் பகைபு காமல்!
பனைமரங்கள் இடிவீழக் கிழிந்து வீழும்
பான்மைபோல் இருதிறத்தும் மறவர் வீழ்ந்தார்.

kaṉalnikartta vēḻavaṉiṉ perumpa ṭaimēl
katiraivēl maṉṉavaṉiṉ maṟavar cillōr
ciṉaṅkoṇṭu pāyntārkaḷ. vēḻa nāṭṭut
tiṟalmaṟavar nūṟṟuvarkkuk katirnāṭ ṭārkaḷ
taṉiyoruvaṉ viḻukkāṭu tōlko ṭuttut
taṭuttuniṉṟār kōṭṭaikkuḷ pakaipu kāmal!
paṉaimaraṅkaḷ iṭiviḻak kiḻintu viḻum
pāṉmaipōl irutiṟattum maṟavar viḻntār.

Vēḻam veterans swelled in numbers
The doughty warriors of Katiraivēlaṉ
Though small in number, could strike with force!

Valiant and well-trained Katir Nāṭu's soldiers
Guarded well their tall and sturdy ramparts.
And stalled the entry of alien force!
Like palm trees felled by thunder bolts
Wounded warriors were scattered on the battle ground

17. என்செய்வார் கதிர்நாட்டார்? வேழ வர்க்கோ
இரும்படைகள் அணைகடந்த வெள்ளத் தைப்போல்
பின்னுதவி செய்தனமேல் வந்து வந்து!
கதிர்நாட்டார் பெருந்தோளும் கூர்மை வாளும்
முன்னிலும்பன் மடங்குவிரைந் தனஎன் றாலும்
முனைநடுங்கப் போராடும் கதிரை வேலன்
இந்நிலைமை தனையுணர்ந்து வேழன் தன்னைத்
தனிப்படுத்த எண்ணினான். இறங்கி னான்கீழ்.

eṉceyvār katirnāṭṭār? vēḻa varkkō
irumpaṭaikaḷ aṇaikaṭanta veḷḷat taippōl
piṉṉutavi ceytaṉamēl vantu vantu!
katirnāṭṭār peruntōḷum kūrmai vāḷum
muṉṉilumpaṉ maṭaṅkuvirain taṉaeṉ ṟālum
muṉainaṭuṅkap pōrāṭum katirai vēlaṉ
innilaimai taṉaiyuṇarntu vēḻaṉ taṉṉait
taṉippaṭutta eṇṇiṉāṉ. iṟaṅki ṉāṉkīḻ.

Katirs couldn't stem the tide of Vēḻam forces
Crashing like the lash floods breaking the dyke,
An endless flow of men and munitions!
Though Katir soldiers clearly displayed,
Their skill and valour in the battle-front
Their precarious position was evident!
Hence King Katiraivēlaṉ, by his tact,
Shifted the fight to a secluded site!

18. ஏறிவந்தான் வேழத்தான். கோட்டைக் குள்ளே
இருவேந்தர் தனியிடத்தில் போர்பு ரிந்தார்!
சீறினஅங் கிருவாள்கள்; மோத லாலே
செம்பொறிகள் எழுந்தனமேல்! வெற்றி தோல்வி
கூறிடவும் வழியின்றி வலம்இ டம்போய்க்
குறிப்பொன்றும் தவறாமல் சுழன்று, வாளை

மாறிப்பின் வாங்குங்கால் பலகை தூக்கி
வாட்போருக் கிலக்கியத்தை நல்கும் போதில்!

ēṟivantāṉ vēḻattāṉ. kōṭṭaik kuḷḷē
iruvēntar taṉiyiṭattil pōrpu rintār!
ciṟiṉa aṅ kiruvāḷkaḷ; mōta lālē
cemporikaḷ eḻuntaṉamēl! veṟṟi tōlvi
kūṟiṭavum vaḻiyiṉṟi valami tampōyk
kuṟipponṟum tavaṟāmal cuḻanṟu, vāḷai
māṟippiṉ vāṅkuṅkāl palakai tūkki
vāṭpōruk kilakkiyattai nalkum pōtil!

Then, inside the fort guarded well,
The kings fought a fierce duel;
A swish of swords! Up rose the red sparks!
None could tell who would win or lose!
With proven skill they plied their swords
Swiftly moving from place to place!
Sure, it was a matchless feast
Of the marvellous fencing feat!

CANTO 6

கண்ணுக்கினியாள் அண்ணனைத் தேடினாள்

19. "அண்ணனெங்கே! அன்பில்லாக் கொடிய னெங்கே
ஆட்சியினை யேவிரும்பி உடன்பி றந்த
பெண்ணாளை வஞ்சிக்க எண்ணி வந்து
பிழைசுமந்த நரிக்கண்ணன் வாள் சுமந்து
கண்ணெதிரில் வாரானோ" என்று கூறிக்
கடிவாளம் ஒருகையில், பகைவர் பெற்ற
புண்ணினிலே குளித்தெழுந்த வாளோர் கையில்,
புதுமைசெய, ஒருகுதிரை மீதி லேறி

kaṇṇukkiṉiyāḷ aṇṇaṉait tēṭiṉāḷ.

"aṇṇaṉeṅkē! aṉpillāk koṭiya ṉeṅkē
āṭciyiṉai yēvirumpi uṭaṉpi ṟanta
peṇṇāḷai vañcikka eṇṇi vantu
piḻaicumanta narikkaṇṇaṉ vāḷ cumantu

kaṇṇetiril vārāṉō" eṉṟu kūṟik
kaṭivāḷam orukaiyil, pakaivar peṟṟa
puṇṇiṉilē kuḷitteḻunta vāḷōr kaiyil,
putumaiceya, orukutirai mīti lēṟi

Kaṇṇukiṉiyāḷ searches for her brother

"Where's my brother, that ruthless scoundrel?
To usurp the throne of this kingdom
He stopped down to dupe his own sister!
Would that vile Narikkaṇṇaṉ come over here
With his sword raised to fight with me?"
Thus, in fury, fretted that fair damsel;
Mounted the horse! In one hand she held the reigns
And in another, a sword full of blood stains!

20. பகைப்படையின் உட்புகுந்து தேடிக், கண்ணிற்
பட்டவரின் உடல்சாய்த்தே, புறங்கள் எட்டும்,
நகைப்பாலே நெருப்பாகிப், புருவம் ஏற்றி,
நாற்புறத்து வாயிலையும் சுற்றி வந்தாள்!
மிகப்பெரிய குதிரைமேல் கரிய ஆடை
மேற்போர்த்து முகமூடி அணிந்தே ஓராள்
புகப்பார்த்தான் வடக்கிருந்த் வாயில் நோக்கிப்
போ என்றாள். பறந்ததுதன் குதிரை அங்கே!

pakaippaṭaiyiṉ uṭpukuntu tēṭik, kaṇṇiṟ
paṭṭavariṉ uṭalcāyttē, puṟaṅkaḷ eṭṭum,
nakaippālē neruppākip, puruvam ēṟṟi,
nāṟpuṟattu vāyilaiyum cuṟṟi vantāḷ!
mikapperiya kutiraimēl kariya āṭai
mēṟpōrttu mukamūṭi aṇintē ōrāḷ
pukappārttāṉ vaṭakkirunta vāyil nōkkip
pō eṉṟāḷ. paṟantatutaṉ kutirai aṅkē!

Breaking the foe's front line defence
She beheaded those in sight
Her fiery laughter echoing in eight directions,
She rode around all the four gates.
While a soldier in a black cloak and mask,

Swiftly riding a sturdy steed and tried
To enter the fort through Northern gate,
"Over there!" she roared! Her horse hied there!

CANTO 7

வேழமன்னனோடு போர் புரிந்திருந்த கதிரைவேல் மன்னனைப் பின்னிருந்து கொன்றான் நரிக்கண்ணன்

21. போர்செய்து கொண்டிருந்த கதிரை வேலன்
பொத்தென, வீழ்ந் தான். அவனின் முதுகின் மீதில்
ஓரீட்டி பாய்ந்ததுபோய்க் கருந்தி ரைக்குள்
உடல்மறைத்துக் கொண்டிருந்த நரிக்கண் ணன்தன்
பேர்மறைக்க எண்ணியே தான ணிந்த
பெருந்திரையை, முகமூடித் துணியை, அங்கு
நேர்நின்ற தன்னாளை அணியச் செய்து
நெடிதுபோய் அரண்மனையில் நின்றி ருந்தான்.

vēḻamaṉṉaṉōṭu pōr purintirunta katiraivēl maṉṉaṉaip piṉṉiruntu koṉṟāṉ narikkaṇṇaṉ

pōrceytu koṇṭirunta katirai vēlaṉ
potteṉa, vīḻn tāṉ. avaṉiṉ mutukiṉ mītil
ōrīṭṭi pāyntatupōyk karunti raikkuḷ
uṭalmaṟaittuk koṇṭirunta narikkaṇ ṇaṉtaṉ
pērmaṟaikka eṇṇiyē tāṉa ṇinta
peruntiraiyai, mukamūṭit tuṇiyai, aṅku
nērniṉṟa taṉṉāḷai aṇiyac ceytu
neṭitupōy araṇmaṉaiyil niṉṟi runtāṉ.

During this duel Narikkaṇṇaṉ spears Katiraivēlaṉ from the rear

In the thick of battle, Kataraivēlaṉ,
Fell suddenly with a thud as Narikkaṇṇaṉ
Wrapped in black cloak drove a spear,
Stealthily on his back from the rear
And to dissimulate as one too good
He had his big cloak and mask
Thrown over to a pawn standing in front,
And to the palace hall, dashed straight.

22. நின்றிருந்த நரிக்கண்ணன், உடன்பி றந்த
நேரிழையாள் வரும்வழியில் விழியை வைத்தான்;
“அன்றிருந்த என்கருத்தில் பாதி தீர்த்தேன்;
அவள் ஒழிந்தால், முக்காலும்தீரும்; பின்னும்
அன்னத்தைக் கொன்றொழித்தால் முழுதும் தீரும்;
அதன்பிறகன் றோஇந்த நாட்டின் ஆட்சி,
என்றென்றும் என்கையில் நிலைத்து நிற்கும்?”
எனநினைத்தான் தினையேனும் மானம் இல்லான்.

niṉṟirunta narikkaṇṇaṉ, uṭaṉpi ṟanta
nēriḻaiyāḷ varumvaḻiyil viḻiyai vaittāṉ;
“aṉṟirunta eṉkaruttil pāti tīrttēṉ;
avaḷ oḻintāl, mukkālumtīrum; piṉṉum
aṉṉattaik koṉṟoḻittāl muḻutum tīrum;
ataṉpiṟakaṉ ṟōinta nāṭṭiṉ āṭci,
eṉṟeṉṟum eṉkaiyil nilaittu niṟkum?”
eṉaniṉaittāṉ tiṉaiyēṉum māṉam illāṉ.

At the entrance of the king's palace
Narikkaṇṇaṉ waited for the arrival
Of his sister, "I'm half way to my goal;
My sister's end will be but another leap;
And if Aṉṉam too is annihilated
My life's ambition will be accomplished!
Then I can sit firm on the saddle!
Thus thought that unscrupulous scoundrel.

CANTO 8

கண்ணுக்கினியாள் மன்னன் இறந்தது கண்டாள்

23. கொலைவாளும் கையுமாய் அரசி வந்தாள்;
கொண்டவனைப் பிணமாகக் கண்டாள். ஆங்கே
நிலைகலங்கி நின்றிட்டாள். “வீழ்ந்த தோநின்
நெடுமேனி! வீழ்ந்ததோ கதிர்நா டிந்நாள்!
இலைநீதான் எனஅறிந்தால் அஞ்சி வாடும்
இந்நாட்டு மக்களை, யார் தேற்று வார்கள்?
கலைந்ததுவோ என்காதல் ஓவி யந்தான்!”
எனக் கூறிக், கட்டழகன் உடலை அள்ளி

kaṇṇukkiṉiyāḷ mannaṉ irantatu kaṇṭāḷ

kolaivāḷum kaiyumāy araci vantāḷ;
koṇṭavaṉaip piṇamākak kaṇṭāḷ. āṅkē
nilaikalaṅki niṉṟiṭṭāḷ. "vīḻnta tōniṉ
neṭumēṉi! vīḻntatō katirnā ṭiṉṉāḷ!
ilainītāṉ eṉaaṟintāl añci vāṭum
innāṭṭu makkaḷai, yār tēṟṟu vārkaḷ?
kalaintatuvō eṉkātal ōvi yantāṉ!"
eṉak kūṟik, kaṭṭaḻakaṉ uṭalai aḷḷi

Kaṇṇukkiṉiyāḷ sees the slain king

When the queen came with blood-stained sword
She saw on the ground her slain husband
She shook in shock of endless grief!
"Are you, our mighty hero, dead and gone?
Has now our lovely Katir Nāṭu fallen?
If our people come to know their loss
Who can console and allay their fears?
Lo! Has my love's peerless portrait, got frazzled?

24. அணைத்திட்டாள்! மலர்க்கையால் கன்னம் உச்சி
அணிமார்பு தடவினாள்! ஈட்டி யாலே
தணல்போலும் புண்பட்ட முதுகு கண்டாள்
தலைகுனிந்தாள்; அப்பிணத்தை நிலத்திற் போட்டாள்!
இணைபிரியா மானமதும் எம்மை விட்டே
ஏகிற்றோ ஐயகோ! முதுகு காட்டத்
துணிந்ததுவோ தமிழாநின் தமிழ் நெஞ்சம்!
தூயநின் மூதாதை, என்மூ தாதை;

aṇaittiṭṭāḷ! malarkkaiyāl kaṉṉam ucci
aṇimārpu taṭaviṉāḷ! īṭṭi yālē
taṇalpōlum puṇpaṭṭa mutuku kaṇṭāḷ
talaikuṉintāḷ; appiṇattai nilattiṟ pōṭṭāḷ!
iṇaipiriyā māṉamatum emmai viṭṭē
ēkiṟṟō aiyakō! mutuku kāṭṭat
tuṇintatuvō tamiḻāniṉ tamiḻ neñcam!
tūyaniṉ mūtātai, eṉmū tātai;

Him she hugged close; felt his cheeks, crown and chest
In cuirass with her flower soft hands.
Soon she saw the spear's back; Crest fallen,
She cast the cadaver to the ground
And wailed, "Lasting honour e'er left us,lo!
How did your Tamil heart give in
And turn your back on your foe men?[4]
Weren't our forebearens spotless mine and thine?"

25. அனைவருள்ளும் எவரேனும் பகைவன் வாளை
அருமார்பில் முன்தோளில் ஏற்ற தின்றித்
தினையளவும் திரும்பிப்பின் முதுகில் ஏற்ற
சேதியினை இவ்வையம் கேட்ட துண்டோ?
எனக்கூவித் திரும்புங்கால், எதிரில் நின்ற
இளவேழ நாட்டரசன், இரக்க மிஞ்ச;
"மனைவிளக்கே, நின்துணைவன் கதிரை வேலன்
வாட்போரை என்னோடு நிகழ்த்துங் காலை

aṉaivaruḷḷum evarēṉum pakaivaṉ vāḷai
arumārpil muṉtōḷil ēṟṟa tiṉṟit
tiṉaiyaḷavum tirumpippiṉ mutukil ēṟṟa
cētiyiṉai ivvaiyam kēṭṭa tuṇṭō?
eṉakkūvit tirumpuṅkāl, etiril niṉṟa
iḷavēḻa nāṭṭaracaṉ, irakka miñca;
"maṉaiviḷakkē, niṉtuṇaivaṉ katirai vēlaṉ
vāṭpōrai eṉṉōṭu nikaḻttuṅ kālai

"Our ancestors known for their daring deads
Sustained wounds on their chest and face-
But ne' er on their back in any battle-field.
Has anyone done this sort of cowardly act?"
Shattered was she who lamented thus!
The deeply moved Vēḻam king said this :
"Listen, queen - the Beacon of the House!
When with me Katiraivēlaṉ crossed swords.

---

4. This is gestural indicative of one being routed or chased. When a person is chased it means that he runs for his life - a cowardly act.

26. முகமறைத்த ஒருதீயன் எவனோ பின்னே
முடுகிவந்து நடுமுதுகில் எறிந்தான் ஈட்டி!
திகைத்தேன்நான்! சாய்ந்தான்அம் மறவோர் மன்னன்!
திகழிமய மலைபோலும் அவன்கொண் டுள்ள
புகழ்க்கென்ன? உன்குடிக்கு வாய்த்த மானம்
போனதெனப் புலம்புவதும் என்ன? பெண்ணே
அகத்துன்பம் நீங்கிஇரு! செல்க உன்றன்
அரண்மனைக்கே" என்றுரைத்தான். சென்றாள்பெண்ணாள்.

mukamaraitta orutīyan evanō pinnē
mutukivantu natumutukil erintān itti!
tıkaittēnnān! cāyntānam maravōr mannan!
tikalimaya malaipōlum avankon tulla
pukalkkenna? unkutikku vāytta mānam
pōnatenap pulampuvatum enna? pennē
akattunpam nīnkiiru! celka unran
aranmanaikkē" enruraittān. cenrālpennāl.

"The fight was fierce, but fair-
A masked blackguard rushed towards your king
And drove a spear on his back.
I too was shocked! Heroic was the king's fall!
Sure, his fame would stand as Himalayan Mount.
No shame has come to your glorious clan!
Wipe your tears! Wend back-to your palace home!
And in honoured grief she went back home.

CANTO 9

அரண்மனைக்குள் படை புகுந்தது. அன்னத்தை ஆத்தாக்கிழவி காத்தாள்

27. வேழவனின் படைவீரர் அரண்ம னைக்குள்
விரிநீர்போய் மடைதோறும் பாய்வ தைப்போல்
சூழலுற்றார்; பொன்னிருப்புச் சாலைக் குள்ளும்
தொகுநெற்க ளஞ்சியத்தும் எவ்விடத்தும்!
ஏழடுக்கும் படைவீரர் கைப்பற் றுங்கால்
இருந்தஆத் தாக்கிழவி உளம்ப தைத்துக்
கீழைவழி நிலவறையால் அன்னந் தன்னைக்
கிளியேந்தல் போலேந்தி வெளியிற் சென்றாள்.

araṇmaṉaikkuḷ paṭai pukuntatu aṉṉattai āttākkiḻavi kāttāḷ

vēḻavaṉiṉ paṭaivīrar araṇma ṉaikkuḷ
virinīrpōy maṭaitōṟum pāyva taippōl
cūḻaluṟṟār; poṉṉiruppuc cālaik kuḷḷum
tokuneṟka ḷañcıyattum evviṭattum!
ēḻaṭukkum paṭaivīrar kaippaṟ ṟuṅkāl
irunta āt tākkiḻavi uḷampa taittuk
kīḻaivaḻi nilavaṟaiyāl aṉṉan taṉṉaik
kiḷiyēntal pōlēnti veḷiyiṟ ceṉṟāḷ.

Enemy force enters the palace-Aṉṉam is shielded by Āttākkiḻavi

Just as water flooding all the ridges
Vēḻam forces entered the treasury
And the grain store of the palace.
All the vulnerable spots they besieged.
Aged Attāḷ shaken by the tragedy
Decided to take Aṉṉam to a place safety.
So, she held Aṉṉam like a fledgeling parrot
And took her through the cellared route!

28. நிலவறையால் வெளிப்புறத்தில் சென்ற ஆத்தா
நீங்கியபின் கதவுதனைச் சாத்த வில்லை.
சிலர்கண்டார் காணாத கதவு தன்னைச்
சிலர்புகுந்தார்! சிலருள்ளே செல்ல லானார்.
சிலர்நெடிது சென்றுமே அரண்ம னைக்குள்
திறல்கொண்ட வேழநாட் டுப்ப டைகள்
அலைவதைக்கண் டையோஎன் றுரைத்து மீண்டார்.
ஆயினும்சிற் சிலரிருந்தார்! நரிக்கண் ணன்தான்.

nilavaṟaiyāl veḷippuṟattil ceṉṟa āttā
nīṅkiyapiṉ katavutaṉaic cātta villai.
cilarkaṇṭār kāṇāta katavu taṉṉaic
cilarpukuntār! cilaruḷḷē cella lāṉār.
cilarneṭitu ceṉṟumē araṇma ṉaikkuḷ
tiṟalkoṇṭa vēḻanāṭ ṭuppa ṭaikaḷ
alaivataikkaṇ ṭaiyōeṉ ṟuraittu mīṇṭār.
āyiṉumciṟ cilariruntār! narikkaṇ ṇaṉtāṉ,

Emerging out through the tunnelled outlet
Āttāḷ forgot to fasten the doorway.
Some saw this hitherto unknown passage
And entered through this secret path.
There they sighted the hectic Vēḻam forces
Romping everywhere in the palace
And Narikkaṇṇaṉ sauntering all round.
People gathered there made divergent remarks.

29. எப்புறத்தும் திரிகின்றான். ஓர றைக்குள்
எதிர்பார்த்த ஒருபேழை தன்னைக் கண்டான்;
அப்படியே தூக்கினான்; அடுத்தி ருந்த
ஆள்ஒருவ னிடந்தந்தான்; இதனை என்றன்
குப்பனெனும் தேரோட்டி இடம்சேர் என்று
கொடுத்தனுப்பித், தான்நினைத்த சூழ்ச்சி தன்னை
அப்போதே தொடங்கினான், பொய்ப்பால் வாழ்வான்!
அரசிக்கு நல்லவனாய்த் தன்னைக் காட்ட

eppuṟattum tirikiṉṟāṉ. ōra ṟaikkuḷ
etirpārtta orupēḻai taṉṉaik kaṇṭāṉ;
appaṭiyē tūkkiṉāṉ; aṭutti runta
āḷoruva ṉiṭantantāṉ; itaṉai eṉṟaṉ
kuppaṉeṉum tērōṭṭi iṭamcēr eṉṟu
koṭuttaṉuppit, tāṉniṉaitta cūḻcci taṉṉai
appōtē toṭaṅkiṉāṉ, poyppāl vāḻvāṉ!
aracikku nallavaṉāyt taṉṉaik kāṭṭa

Narikkaṇṇaṉ found out in a chamber,
The coveted chest of State's treasure!
Entrusting it to a soldier standing there
He asked him to hand it over
To Kuppaṉ his trusted charioteer
And started playing his stratagem!
A born trickster, he then played his fraudulent game,
And thus convinced the gullible queen!

30. அரசர்தமைக் குடிகளெலாம் காணு கின்ற
அழகியதோர் கூடத்தில் கீழ்க்கி டந்து
சரசரெனப் புரண்டபடி "எனக்கேன் வாழ்வு?

சாக்காடே வாராயோ? உடன்பி றந்தாள்
அரசியென வாழ்கின்றாள் எனஇ ருந்தேன்.
அத்தீயன் வேழத்தான் கதிர்நா டாளும்
பெருமைகொளென் மைத்துனனைக் கொலைபு ரிந்து
பிடுங்கினான் நாட்டையும்' என் றழுதி ருந்தான்.

aracartamaik kuṭikaḷelām kāṇu kiṉṟa
aḻakiyatōr kūṭattil kiḻkki ṭantu
caracareṉap puraṇṭapaṭi "eṉakkēṉ vāḻvu?
cākkāṭē vārāyō? uṭaṉpi ṟantāḷ
araciyeṉa vāḻkiṉṟāḷ eṉai runtēṉ.
attīyaṉ vēḻattāṉ katirnā ṭāḷum
perumaikoḷeṉ maittuṉaṉaik kolaipu rintu
piṭuṅkiṉāṉ nāṭṭaiyum' eṉ ṟaḻuti runtāṉ.

In the audience chamber of the king's court
Narikkaṇṇaṉ rolled all round the hall
And feigned to be deeply grieved
"Why should live? Death, I do welcome!
Happy I was that sister mine was the queen here!
But, that vile Vēḻam king, alas, has killed
Katir king, my brother-in-law and seiged his demesne"
Pretending thus, he misled the queen!

CANTO 10

கண்ணுக்கினியாள் வந்தாள். நரிக்கண்ணன் வஞ்சம் பேசினான்

31. வாள்தொங்க, வாள்பெற்ற வலக்கை தொங்க,
வல்லியிடை துவள, மேல் நல்ல தோள்கள்
ஆட,எடுத் தூன்றுமடி இடறக், கண்ணில்
அழகிழந்து குழல்சரிந்து வீழ, மங்கை
"நாடிழந்தேன் நலமிழந்தேன் கண்ணில் வைத்து
நாளுமெனைக் காத்துவந்த துணைஇழந்து
வாடுகின்றேன்" எனக்கதறி நெஞ்சம் சோர,
வந்தாள் அண் ணன்புரளும் கூடந் தன்னில்

kaṇṇukkiṉiyāḷ vantāḷ. narikkaṇṇaṉ vañcam pēciṉāṉ

vāḷtoṅka, vāḷpeṟṟa valakkai toṅka,
valliyiṭai tuvaḷa, mēl nalla tōḷkaḷ
āṭa,eṭut tūṉṟumaṭi iṭaṟak, kaṇṇil
aḻakiḻantu kuḻalcarintu viḻa, maṅkai
"nāṭiḻantēṉ nalamiḻantēṉ kaṇṇil vaittu
nāḷumeṉaik kāttuvanta tuṇaiiḻantu
vāṭukiṉṟēṉ" eṉakkataṟi neñcam cōra,
vantāḷ aṇ ṇaṉpuraḷum kūṭan taṉṉil

Kaṇṇukkiṉiyāḷ comes there-Narikkaṇṇaṉ speaks deceitfully

Weakly drooped her woeful shoulder and her sword
Dangled inside the sheath; her slender waist
Yielded to the pressure of the battlefield:
Feet faltered - eyes lost their lustre;
Her sheeny locks losing charm, she wailed :
"My homeland I've lost! Everything is now lost!
My husband who tended me dearer.than
The pupil of his eyes has now fallen!"

32. மைத்துனனை நானிழந்தேன் தங்கை யே ! என்
மன்னனெனைத் தள்ளிவிட்டான்; அதுபோ கட்டும்;
செத்தானை இனிக்காண முடிவ துண்டோ;
திருநாட்டை நீஇழந்து, துணைஇ ழந்து,
கைத்தூண்டிற் சிறுமீனாய்க் கலங்கு கின்ற
காட்சியினை நான்காண நேர்ந்த தேயோ!
வைத்திருந்தான் படைத்தலைவ னாக என்னை;
மைத்துனனை இகழ்ந்துரைத்தால் பொறுப்பே னோநான்?

maittuṉaṉai nāṉiḻantēṉ taṅkai yē ! eṉ
maṉṉaṉeṉait taḷḷiviṭṭāṉ; atupō kaṭṭum;
cettāṉai iṉikkāṇa muṭiva tuṇṭō;
tirunāṭṭai nīiḻantu, tuṇaii ḻantu,
kaittūṇṭiṟ ciṟumīṉāyk kalaṅku kiṉṟa
kāṭciyiṉai nāṉkāṇa nērnta tēyō!
vaittiruntāṉ paṭaittalaiva ṉāka eṉṉai;
maittuṉaṉai ikaḻnturaittāl poṟuppē ṉōnāṉ?

Lamenting thus, she reached the Court Hall
Narikkaṇṇaṉ moaned "I've lost my brother-in-law;
My sister! I'm betrayed by the Vēḷạm king!
You've lost your husband and the homeland.
Like a baited fish tossed to the shore,
You are! A sad sight for me to behold!
He made me the Chief of his armed forces.
But, can I bear his insults to my brother-in-law?

33. கதிர்நாட்டைப் பிடிப்பதென வேழன் சொன்னான்;
கடிந்துரைத்தேன்; மறுநொடியில் அமைச்ச னுக்குப்
புதுத்தலைமை தந்தேபின் படையெ ழுப்பிப்,
பொன்னான கதிர்நாட்டின் மேல்வி டுத்தான்;
எதிர்பாராப் படைஎடுப்பை அறியீர் அன்றோ;
இதைக்கூற இங்குவந்தேன்; வருவ தற்குள்
சிதைத்தானே கதிர்நாட்டின் உரிமை தன்னைத்
தீர்த்தானே மைத்துனனை,! அன்பு வேந்தை!

katirnāṭṭaip piṭippateṉa vēḻaṉ coṉṉāṉ;
kaṭinturaittēṉ; maṟunoṭiyil amaicca ṉukkup
pututtalaimai tantēpiṉ paṭaiye ḻuppip,
poṉṉāṉa katirnāṭṭiṉ mēlvi ṭuttāṉ;
etirpārāp paṭaieṭuppai aṟiyīr aṉṟō;
itaikkūṟa iṅkuvantēṉ; varuva taṟkuḷ
citaittāṉē katirnāṭṭiṉ urimai taṉṉait
tīrttāṉē maittuṉaṉai,! aṉpu vēntai!

"When I heard of his heinous intentions
I strongly expressed my stout resistance
The next moment, his Minister was made
The Chief of the army and he had led
This invasion on our motherland!
I rushed here to convey the unwelcome tidings
To my shock, our beloved king was already slain
And the kingdom is now engulfed in pain!

34. உயிர்போன்றாய்! உடன்பிறப்பே என்றன் ஆவி
உடலைவிட்டுப் போவதுமெய்! வைய கத்தில்
துயர்தாங்க அட்டியில்லை; எனைஇ கழ்ந்து

சொல்லுமோர் சொல்லையும்நான் பொறுப்ப துண்டோ;
முயல்போன்றான் நரிக்கண்ணன் என்றா லுந்தன்,
முத்தான தங்கையவள் வாழ்க்கைப் பட்ட
வயவேந்தன் கதிர்நாட்டான், நரிக்கண் ணற்கு
மைத்துனன்” என் றுரைத்தபெரு மைபோ யிற்றே!

uyirpōṉṟāy! uṭaṉpiṟappē eṉṟaṉ āvi
uṭalaiviṭṭup pōvatumey! vaiya kattil
tuyartāṅka aṭṭiyillai; eṉaii kaḻntu
collumōr collaiyumnāṉ poṟuppa tuṇṭō;
muyalpōṉṟāṉ narikkaṇṇaṉ eṉṟā luntaṉ,
muttāṉa taṅkaiyavaḷ vāḻkkaip paṭṭa
vayavēntaṉ katirnāṭṭāṉ, narikkaṇ ṇaṟku
maittuṉaṉ” eṉ ṟuraittaperu maipō yiṟṟē!

"Sister, mine, the sacred jewel of my life,
Sure one day my life will be extinct!
I'm not bothered to face any tribulation
But, should I bear such a humiliation?
I'm too small and timid as a hare
But, through wedlock of my sister
I could get a place of pride and honour
But, everything is now gone! Gone for ever"!

CANTO 11

நரிக்கண்ணன் 'வஞ்சம் பேசுகையில், இவனிடம் கரிய உடை பெற்ற ஆள் வந்தான். அவள் அவனை எதிர்க்கிறாள். அவன், மன்னனைக் கொன்றவன் இவனே என்று நரிக்கண்ணனைக் காட்டி விடுகிறான். அதற்குள் நரிக்கண்ணன் அரசியைக் கொன்றான்

35. என உரைத்தான்; துடித்தழுதான்; மேலும் பேச்சை
எடுக்கையிலே, கரியஉடை போர்த்த ஓர்ஆள்,
“இனிஎன்ன செய்வ” தென நரியைக் கேட்டே
எதிர்வந்தான். அவள்கண்டாள். வாளைத் தூக்கிப்
“புனையுந்தார் மன்னனின்பின் புறத்தில் ஈட்டி
புகுத்தியவன் நீதானா” என்றாள். “இல்லை
எனக்கிந்தக் கரியஉடை இவரே தந்தார்
ஈயுமுன்னே மன்னவர்மேல் ஈட்டி எய்தார்”

narikkaṇṇaṉ vañcam pēcukaiyil, ivaṉiṭam kariya uṭai peṟṟa āḷ vantāṉ. avaḷavaṉai etirkkiṟāḷ. avaṉ, maṉṉaṉaik koṉṟavaṉ ivaṉē eṉṟu narikkaṇṇaṉaikkāṭṭi viṭukiṟāṉ. ataṟkuḷ narikkaṇṇaṉ araciyaik koṉṟāṉ

eṉa uraittāṉ; tuṭittaḷutāṉ; mēlum pēccai
eṭukkaiyilē, kariyauṭai pōrtta ōrāḷ,
"iṉieṉṉa ceyva" teṉa nariyaik kēṭṭē
etırvantāṉ. avaḷkaṇṭāḷ. vāḷait tūkkip
"puṉaiyuntār maṉṉaṉiṉpiṉ puṟattil īṭṭi
pukuttiyavaṉ nītāṉā" eṉṟāḷ. "ıllai
eṉakkintak kariyauṭai ivarē tantār
ıyumuṉṉē maṉṉavarmēl īṭṭi eytār"

When Narikkaṇṇaṉ was thus feigning ignorance, the soldier who had received the black robe and mask from him, comes there. He identifies Narikkaṇṇaṉ as the person who killed Kaṭir Nāṭu's king. Suddenly Narikkaṇṇaṉ stabs the queen

Thus he shed false tears and was about to utter more
When the soldıer with the black robe came there.
He asked Nari, "What more shall I do?"
She confronted him with raised sword
And screamed "Are you the foul one that speared
My garland-chested king from behind?"
Replied he, "No! He only spared me this cloak!
Well! He only speared the king's back!

36. என்றுரைத்தான்! அதே நொடியில் நரிக்கண் ணன்தான்
இடையினிலே மறைத்திருந்த வாளெ டுத்து
நின்றிருந்த உடன்பிறப்பை, அரசி தன்னை
நிலத்தினிலே விழுமாறு வெட்டிச் சாய்த்தே
"ஒன்றுக்கும் அஞ்சாத என்னை இந்நாள்
உயிர்நடுங்க வைத்தவளை ஒழித்தேன்" என்று
நின்றுபெரு மூச்சுவிட்டான்! எங்கே அந்த
நேரிழையாள் அன்னமென உள்ளே சென்றான்.

eṉṟuraittāṉ! atē noṭiyil narikkaṇ ṇaṉtāṉ
iṭaiyiṉilē maṟaittirunta vāḷe ṭuttu
niṉṟirunta uṭaṉpiṟappai, araci taṉṉai

nilattinilē vilumāru vettic cāyttē
"onrukkum añcāta ennai innāḷ
uyirnaṭuṅka vaittavaḷai olittēn" enru
ninruperu mūccuviṭṭān! eṅkē anta
nērilaiyāḷ annamena uḷḷē cenrān.

As he said this, Nari swiftly drew his sword
From his hidden and hanging baldric!
And pinked his sister, the queen,
Who suddenly fell to the ground! Then he said,
"I know no fear! But she made me tremble!
Hence I made her meet such an end!"
Saying so, he heaved a deep sigh and went
In search of Annam, the heir-apparent!

CANTO 11

நரிக்கண்ணன் அன்னத்தைத் தேடி உள்ளே செல்ல அங்கிருந்த ஆள் நடந்ததைத் தன் வேழநாட்டு மன்னனிடம் சென்று கூறினான். மன்னன் வியப்புறுகின்றான்

37. கரியஉடை போர்த்துவந்த காலாள் சென்று
கண்டவற்றை அரசினிடம் நன்று சொன்னான்!
பெருவாளால், தன்கையால் உடன்பி றந்த
பெண்ணாளைக் கொன்றானா என்று மன்னன்
உருகினான். மக்களிடை மகனாய் வாழ
ஒண்ணாத கொடுவிலங்கை இந்நாள் மட்டும்
தெரியாதேன் வைத்திருந்தேன் அரண்ம னைக்குள்!
தீருவதெந் நாளிந்தப் பழிதான் என்றான்.

narikkaṇṇan annattait tēṭi uḷḷē cella aṅkirunta āḷ naṭantatait tan vēḻa nāṭṭu mannaniṭam cenru kūrinān. mannan viyappurukinrān

kariyauṭai pōrttuvanta kālāḷ cenru
kaṇṭavarrai aracinitam nanru connān!
peruvāḷāl, tankaiyāl uṭanpi ranta
peṇṇāḷaik konrānā enru mannan
urukinān. makkaḷiṭai makanāy vāḻa
oṇṇāta koṭuvilaṅkai innāḷ maṭṭum
teriyātēn vaittiruntēn aranma naikkuḷ!
tiruvaten nāḷintap paḻitān enrān.

In goes Nari searching for Annam A soldier goes back to Vēḻam king and reports what has happened. The king wonders

The soldier in black robe[5] and mask
Narrated the Vēḻam king what transpired.
"Did he kill his own sister?"
The Vēḻam king melted with ire!
"Knowing not that he is a beast so wild,
Him, this long, I had harboured!
The crime of mine has no redemption!
Thus he lamented deep in repentance!

38. அரசனிது கூறுங்கால் அங்கி ருந்த
அழிவொன்றே தொழிலான மறவர் தாமும்
இரக்கமுற லானார்கள்! நரைத்த தாடி,
இளைத்தஉடல், களைத்தவிழிக், கிழவன், "வேந்தே
கரிப்பின்றேல் இனிப்பருமை யாரே காண்பார்?
காயின்றேல் கனியருமை யாரே காண்பார்?
நரிக்கண்ணர் இலைஎனில்நும் அருமை தன்னை
நானிலந்தான் அறிந்திடுமோ நவில்க" என்றான்.

aracaṉitu kūṟuṅkāl aṅki runta
aḻivoṉṟē toḻilāṉa maṟavar tāmum
irakkamuṟa lāṉārkaḷ! naraitta tāṭi,
iḷaittauṭal, kaḷaittaviḻik, kiḻavaṉ, "vēntē
karippiṉṟēl iṉipparumai yārē kāṇpāṟ?
kāyiṉṟēl kaṉiyarumai yārē kāṇpār?
narikkaṇṇar ilaieṉilnum arumai taṉṉai
nāṉilantāṉ aṟintiṭumō navilka" eṉṟāṉ.

As the Vēḻam king thus bemoaned,
All the killer soldiers felt the same remorse
A grey bearded, worn out and weary eyed
Veteran soldier uttered "O king!
Can sweet be a relish, but for the sour?
Can ripe fruit be relished, but for the raw?
Can this wide world know the greatness thine.
But for the cunning Narikkaṇṇaṉ so mean?"

5. This means a little more. Black is venom too; in addition it suggests the dress colour of the mour·ners.

CANTO 11

அன்னத்தைக் காணாது திரியும் நரிக்கண்ணன் எதிரில் தேரோட்டியான குப்பன் வந்தான்

39. அன்னத்தை அரண்மனையில் காண வில்லை!
ஆத்தாவைக் காணவில்லை! நரிக்கண் ணன்தான்
என்னத்தைச் செய்வதென ஏங்கி நின்றான்!
எதிரினிலே தேரோட்டும் குப்பன் வந்தான்!
பொன்னான பேழையினைப் பெற்றாயோ? என்
புகழுக்கும் ஆட்சிக்கும் ஆணி வேரை
உன்னிடத்தில் தந்துள்ளேன்; அதனைக் காப்பாய்;
ஒருத்தரிடம் சொல்லாதே என்று ரைத்தான்.

annattaik kāṇātu tiriyum narikkaṇṇaṉ etiril tērōṭṭiyāṉa kuppaṉ vantāṉ

aṉṉattai araṇmaṉaiyil kāṇa villai!
āttāvaik kāṇavillai! narikkaṇ ṇaṉtāṉ
eṉṉattaic ceyvateṉa ēṅki niṉṟāṉ!
etiriṉilē tērōṭṭum kuppaṉ vantāṉ!
poṉṉāṉa pēḻaiyiṉaip peṟṟāyō? eṉ
pukaḻukkum āṭcikkum āṇi vērai
uṉṉiṭattil tantuḷḷēṉ; ataṉaik kāppāy;
oruttariṭam collātē eṉṟu raittāṉ.

Narikkaṇṇaṉ is in search of Aṉṉam. Comes across Kuppaṉ the charioteer

Aṉṉam was not found anywhere in the palace
And Āttāḷ too! So, cunning Narikkaṇṇaṉ
Longing stood not knowing what to do.
Then he came upon Kuppaṉ, the charioteer
And asked, "Did you receive the treasure chest?
I sent it to you, the entire foundation
Of my fame and the kingdom of mine
For keeping safe without divulging to anyone!"

40. நானறியேன் பேழையினை என்றான் குப்பன்!
நடுங்கினான் நரிக்கண்ணன்! “ஐயோ ஐயோ
போனதோ! இங்கிருந்த ஆளி டத்தில்

போயிதனைக் குப்பனிடம் கொடுஎன் றேனே,
ஊனமிலா நம்மறவர் போலே அன்றோ
உடையுடுத்து நின்றிருந்தான்; ஏய்த்தான் போலும்!
ஏனிந்தப் பிழைசெய்தேன்? என்வாழ் வுக்கே
இடையூறு சூழ்ந்தேனே" எனத்து டித்தே

nāṉaṟiyēṉ pēḻaiyiṉai eṉṟāṉ kuppaṉ!
naṭuṅkiṉāṉ narikkaṇṇaṉ! "aiyō aiyō
pōṉatō! iṅkirunta āḷi ṭattil
pōyitaṉaik kuppaṉiṭam koṭueṉ ṟēṉē,
ūṉamilā nammaṟavar pōlē aṉṟō
uṭaiyuṭuttu niṉṟiruntāṉ; ēyttāṉ pōlum!
ēṉintap piḻaiceytēṉ? eṉvāḻ vukkē
iṭaiyūṟu cūḻntēṉē" eṉattu ṭittē

"Swiftly came the reply from Kuppaṉ,
"I know not anything of the treasure chest!"
At this Narikkaṇṇaṉ was rudely shocked and cried:
"Alas! Lost! Lost! I entrusted the chest
To a soldier here dressed like our own men.
Perhaps he played a trick upon me!
How did I commit such a grave blunder?
I have ruined myself!" He cried in despair.

41. அன்னத்தின் ஆவியினை அகற்ற வேண்டும்;
ஆவிநிகர் பேழையினை அடைதல் வேண்டும்;
என்னுமொரு கருத்தோடும் அரண்ம னைக்குள்
இட்டிருந்த ஓர்தவிசில் சென்றுட் கார்ந்தான்!
மன்னவனை ஏமாற்றிக் கதிர்நாட் டாட்சி
வாங்குவதில் சிறிதேனும் தொல்லை யில்லை,
அன்னத்தை ஆத்தாவைத் தேட வேண்டும்,
அரும்பேழை வேண்டுமெனப் பெருந்துன் புற்றான்.

aṉṉattiṉ āviyiṉai akaṟṟa vēṇṭum;
āvinikar pēḻaiyiṉai aṭaital vēṇṭum;
eṉṉumoṟu karuttōṭum araṇma ṉaikkuḷ
iṭṭirunta ōrtavicil ceṉṟuṭ kārntāṉ!
maṉṉavaṉai ēmāṟṟik katirnāṭ ṭāṭci
vāṅkuvatil ciṟitēṉum tollai yillai,

annattai āttāvait tēta· vēntum,
arumpēlai vēntumenap peruntun purrān.

Somehow I should get rid of Annam first,
And then get back the life-like treasure chest!
With this thought in his mind, he threw
Himself on a cushioned sedan and said:
"No problem in getting round the Vēlam king
And usurp the throne for myself!
But first I should find out Āttal and Annam
And then the treasure! And in despair he drowned!

CANTO 14

அவன் எதிர் வேழநாட்டு மன்னன் வருகிறான். அவனிடம் தொடங்குகிறான் பொய்ம்மூட்டைகளை நரிக்கண்ணன்

42. ஆத்தாவை, அன்னத்தைப் பேழை தன்னை,
அடையாளப் படிஎங்கும் படையா ளர்கள்
போய்த்தேட வகைசெய்து கொண்டி ருந்த
பொல்லாத நரியானின் எதிரில், மன்னன்
கோத்தான முத்துலவு மார்பி னோடு
குன்றுநடை கொண்டதுபோல் சென்று நின்றான்!
சாய்த்தானே நரிக்கண்ணன் மன்ன வன்பால்
சரசரெனச் சொற்பெருக்கை, எழுந்து நின்றே.

avan etir vēlanāttu mannan varukirān. avanitam totankukirān poymmūttaikalai narikkannan

āttāvai, annattaip pēlai tannai,
ataiyālap patiehkum pataiyā larkal
pōyttēta vakaiceytu konti runta
pollāta nariyānin etiril, mannan
kōttāna muttulavu mārpi nōtu
kunrunatai kontatupōl cenru ninrān!
cāyttānē narikkannan manna vanpāl
caracarenac corperukkai, eluntu ninrē.

Vēḻam king meets Narikkaṇṇaṉ who lets out a bag of tales

Messengers Nari then despatched in haste
In search of Aṉṉam, Āttāḷ and treasure chest.
While thus taking strident measures
By chance, the king met him in the palace.
He was adorned with pearl-studded breast shield
Stalking like a striding mountain!
Narikkaṇṇaṉ rose in pretended reverence,
But poured forth a string of blatant lies!

43. நாளுமெனைக் காப்பாற்றி ஆளாக்கிப் பின்
நாற்படைக்கும் தலைவனென ஏற்ப டுத்திக்
கோளும்பொய் சூதுமிலான் என உணர்ந்து
கொண்டு, பெருந் தொண்டெல்லாம் எனக்கே தந்து
நீளியெனும் மன்னனைநான் போரில் வென்ற
நினைவாகப் பரிசீந்த கனியே உன்றன்
தோளைஇகழ்ந் தாளிவள்; என் வாளால் வெட்டித்
தொடுகழற்குக் காணிக்கை இட்டேன் காண்க.

nāḷumeṉaik kāppāṟṟi āḷākkip piṉ
nāṟpaṭaikkum talaivaṉeṉa ēṟpa ṭuttik
kōḷumpoy cūtumilāṉ eṉa uṇarntu
koṇṭu, perun toṇṭellām eṉakkē tantu
nīḷieṉum maṉṉaṉaināṉ pōril veṉṟa
niṉaivākap paricīnta kaṉiyē uṉṟaṉ
tōḷaiikaḻn tāḷivaḷ; eṉ vāḷāl veṭṭit
toṭukaḻaṟkuk kāṇikkai iṭṭēṉ kāṇka.

"You protected me and made me the Chief
Of all the four wings of your armed forces!
Knowing well I'm guileless, good and faithful
Sans falsehood, hypocrisy and back-bitting,
Tasks of trust and might you fondly assigned!
When I won Nili in war, you amply rewarded!
Beloved king! When my sister slighted your valour,
I slew her! This offering I've made at your sandal pair!

44. "வஞ்சகத்தால் கதிரைவேல் மன்னன் தன்னை
மறவேந்தே நீகொன்றாய்" என்று தீய
நெஞ்சத்தால் நினைத்தாளே! "நின்தோள், மானம்
நீத்ததோள்" என்றாளே! ஐயோ, அன்னாள்,
கொஞ்சத்தால் மாண்டாளே, நாள டைவில்
கொடுவாளால் சிறிதுசிறி தாய றுத்துக்
கெஞ்சத்தான் வைத்தேனோ! உன்பால் அன்பு
கெட்டேனே கெட்டேனே கெட்டேன் ஐயா.

"vañcakattāl katiraivēl maṉṉaṉ taṉṉai
maṟavēntē nīkoṉṟāy" eṉṟu tīya
neñcattāl niṉaittāḷē! "niṉtōḷ, māṉam
nīttatōḷ" eṉṟāḷē! aiyō, aṉṉāḷ,
koñcattāl māṇṭāḷē, nāḷa ṭaivil
koṭuvāḷāl ciṟituciṟi tāya ṟuttuk
keñcattāṉ vaittēṉō! uṉpāl aṉpu
keṭṭēṉē keṭṭēṉē keṭṭēṉ aiyā.

"The queen had the audacity to remark
That you killed Katiraivēlaṉ by deceit!
She doubted your worth and valour;
Sullen was her stance - and sudden was her end!
But she deserves severe torture, bit by bit,
Time and time again till she breathed her last!
I should have made her cringe and crawl;
Her quick death was my blunder, blunder, my lord!

45. "உடன்பிறந்தேன்" என்றுரைத்தாள் ஆமாம் என்றேன்!
"உன்னரசை இந்நொடியில் சூழ்ச்சி யாலே
மடியும்வகை செய்துவிடு; முடியும் உன்னால்!
மன்னவனைப் பழிவாங்கி விட்டே இந்தக்
கடல்நிகர்த்த கதிர்நாட்டை ஆள்" என் றாள்என்
காதுபெற்ற துன்பத்தை என்ன சொல்வேன்!
கொடியாளின் உடன்பிறந்த பழியுந் தாளேன்
கொடைமன்னா அருள்புரிக தருக வாளை.

"uṭaṉpiṟantēṉ" eṉṟuraittāḷ āmām eṉṟēṉ!
"uṉṉaracai innoṭiyil cūḻcci yālē
maṭiyumvakai ceytuviṭu; muṭiyum uṉṉāl!

maṉṉavaṉaip paḻivāṅki viṭṭē intak
kaṭalnikartta katirnāṭṭai āḷ" eṉ ṟāḷeṉ
kātuperṟa tuṉpattai eṉṉa colvēṉ!
koṭiyāḷiṉ uṭaṉpiṟanta paḻiyun tāḷēṉ
koṭaimaṉṉā aruḷpurika taruka vāḷai.

"I'm your sister" she said; I too agreed
Right now finish the king of Vēḻam
You're capable of accomplishing this design!
Avenge and rule this land wide as the sea!
This treacherous advice pained my ears so much
I underwent untold mental anguish!
Disgrace to call her my sister!
Kindly lend your sword! I'll end myself!

46. நல்லாரின் பெருநிலையம் இந்த வையம்!
நான்தீயா ளொடுபிறந்த தாலே தீயன்!
எல்லாரும் போலேநான் இன்னும் இங்கே
இருக்கின்றேன் சாகாமல்! ஒன்று மட்டும்
சொல்லுவேன் நானண்டி வாழ்ந் திருந்த
தூயோய்நின் புகழுக்கும் அறத்தி னுக்கும்
முல்லைமுனை அளவென்னால் பழிநே ராமல்
முழுதுண்மை யாய்நடந்தேன் இதன் பொருட்டு

nallāriṉ perunilaiyam inta vaiyam!
nāṉtīyā ḷoṭupiṟanta tālē tīyaṉ!
ellārum pōlēnāṉ iṉṉum iṅkē
irukkiṉṟēṉ cākāmal! oṉṟu maṭṭum
colluvēṉ nāṉaṇṭi vāḻn tirunta
tūyōyniṉ pukaḻukkum aṟatti ṉukkum
mullaimuṉai aḷaveṉṉāl paḻinē rāmal
muḻutuṇmai yāynaṭantēṉ itaṉ poruṭṭu

"World is an abode of virtuous persons.
Since I'm the brother of that vile woman
I'm also vile - yet I'm still alive!
Pathetic it is! Let me make my submission thus:
'You gave me refuge! I have been devoted
And grateful to all your benevolent deeds,

Bringing not even the slightest harm
To your family's tradition and fame!'

47. நான்செத்த பின் அடையும் வானாட் டின்கண்
நானூறு சிற்றூர்கொள் ஒருபே ரூரும்
தேனூறும் சோலைசூழ் அப்பே ரூரில்
செப்பரிய அரண்மனையும் அரண்ம னைக்குள்
பால்நேரில் காய்ச்சி, அதில் சீனி இட்டுப்
பத்துவகைச் சிற்றுணவும் ஒத்த பெண்ணும்
ஊனின்ப நுகர்கின்ற அறைஇ ருந்தால்
ஒருத்தருக்கும் இல்லைஅது எனக்கே என்றான்.

nāṉcetta piṉ aṭaiyum vāṉāṭ ṭiṉkaṇ
nāṉūṟu ciṟṟūrkoḷ orupē rūrum
tēṉūṟum cōlaicūḻ appē rūril
ceppariya araṇmaṉaiyum araṇma ṉaikkuḷ
pālnēril kāycci, atil cīṉi iṭṭup
pattuvakaic ciṟṟuṇavum otta peṇṇum
ūṉiṉpa nukarkiṉṟa aṟaii runtāl
oruttarukkum illaiatu eṉakkē eṉṟāṉ.

"In the enchanted realm after my death,
I wish to have a comely capital
Surrounded by four hundred thorpes;
A palace fair amidst arbours fine
In the lap of luxury; with a lovely houri
Serving caramel cates in winsome ways:
For the services I've so for rendered
I do deserve such sumptuous fare!"

CANTO 11

நரிக்கண்ணன் பேச்சை நம்பிவிட்ட வேழ மன்னன் நரிக்கண்ணனுக்கு இரங்கினான்; இந்த நாடு உன்னுடைய முன்னோருடையது என்பதற்குப் பட்டயம் உண்டா என்றான்

48. அரசனுரைத் திடுகின்றான்: அப்ப னேஉன்
அன்பினையும் பண்பினையும் அறியார் யாவர்?
ஒருகுலையில் ஒருகாயில் தீமை காணில்
உயர்காய்கள் அத்தனையும் வெறுப்ப துண்டோ?

அரசியவள் தீயவள்தான், உடன்பி றந்த
அறம்பிழையா மறவன்நீ! அழுதல் வேண்டாம்
நரிக்கண்ணா பழநாளில் இதுஉன் பாட்டன்
நாடென்றாய்! அதற்குள்ள சான்று முண்டோ?

narikkaṇṇaṉ pēccai nampiviṭṭa vēḻa maṉṉaṉ narikkaṇṇaṉukku iraṅkiṉāṉ inta nāṭu uṉṉuṭaiya muṉṉōruṭaiyatu eṉpataṟkup paṭṭayam uṇṭā eṉṟāṉ

aracaṉurait tiṭukiṉṟāṉ: appa ṉēuṉ
aṉpiṉaiyum paṇpiṉaiyum aṟiyār yāvar?
orukulaiyil orukāyil tīmai kāṇil
uyarkāykaḷ attaṉaiyum veṟuppa tuṇṭō?
araciyavaḷ tīyavaḷtāṉ, uṭaṉpi ṟanta
aṟampiḻaiyā maṟavaṉnī! aḻutal vēṇṭām
narikkaṇṇā paḻanāḷil ituuṉ pāṭṭaṉ
nāṭeṉṟāy! ataṟkuḷḷa cāṉṟu muṇṭō?

The king is carried away by Narikkaṇṇaṉ's narration and asks him whether he has got any documentary evidence to prove that the land belongs to ancestors

The king said, "Who knows not your loyalty?
Then why should you feel depressed and guilty?
If one in the bunch of fruits is rotten
Should all others also be so taken?
Be it the queen is of vile nature
For such a mischance, you need not shed tears!
You said your ancestors ruled this kingdom;
Could you substantiate the same?

49. அதுவிருந்தால் காட்டுகநீ! இந்த நாட்டின்
ஆட்சியினை உனக்களித்து விடுவேன் என்றான்!
பதிவிருந்தால் ஏனுனைநான் நத்த வேண்டும்?
பாட்டனுக்குப் பாட்டனாம் பறைக்கண் ணற்குக்
குதிரைதிரை கொண்டநெடு முடியான் என்னும்
கொடுநாட்டு மன்னன் அளித் தானிந் நாட்டைப்
பதினாயி ரம்பேரை வென்ற தாலே!
பரிசாகத் தந்ததன்றி வேறொன் றில்லை.

atuviruntāl kāṭṭukanī! inta nāṭṭin
āṭciyinai uṉakkaḷittu viṭuvēṉ eṉṟāṉ!
pativiruntāl ēṉuṉaināṉ natta vēṇṭum?
pāṭṭaṉukkup pāṭṭaṉām paṟaikkaṇ ṇaṟkuk
kutiraitirai koṇṭaneṭu muṭiyāṉ eṉṉum
koṭunāṭṭu maṉṉaṉ aḷit tāṉin nāṭṭaip
patiṉāyi rampērai veṉṟa tālē!
paricākat tantataṉṟi vēṟoṉ ṟillai.

"If you can produce any such evidence
There can't be any further hindrance!"
"If there's evidence, why should I seek your assistance?
For having won the gallant resistance
Neṭumuṭiyāṉ who once got cavalry as tribute,
Gifted this land to one Paṟaikkaṇṇaṉ
My great ancestor for demonstrating his valour
By overcoming ten thousand warriors!

50. அந்நாளில் மன்னவனால் கொடுக்கப் பெற்ற
அருஞ்செப்புப் பட்டயத்தைக் கதிரை வேலன்
முன்னோனாம் முத்தப்பன் மறைத்த தோடு,
மூன்றாநாள் தூங்கையிலே கொலையும் செய்தான்!
தன்னிடத்தில் படையிருந்த தாலே அன்றோ
சழக்கனவன் குடிகளிடம் தப்பி வாழ்ந்தான்?
என்னையுமிக் கதிர்நாட்டான் விட்ட தில்லை;
இங்கிரா தேஎன்றான் அங்கு வந்தேன்.

annāḷil maṉṉavaṉāl koṭukkap peṟṟa
aruñceppup paṭṭayattaik katirai vēlaṉ
muṉṉōṉām muttappaṉ maṟaitta tōṭu,
mūṉṟānāḷ tūṅkaiyilē kolaiyum ceytāṉ!
taṉṉiṭattil paṭaiyirunta tālē aṉṟō
caḻakkaṉavaṉ kuṭikaḷiṭam tappi vāḻntāṉ?
eṉṉaiyumik katirnāṭṭāṉ viṭṭa tillai;
iṅkirā teeṉṟāṉ aṅku vantēṉ.

"That gift was carved in a copper plate[6]
A precious proof of a royal reward;
It was then taken away by one Muttappaṉ
The grand forbear of king Katiraivēlaṉ
Muttappaṉ killed him the third day, while asleep
His mighty force shielded him from public rage!
He sacred me! Didn't spare me too!
Hence I fled to your kingdom for refuge!

51. இந்நாட்டை நானாள வேண்டு மென்ற
எண்ணமே எனக்கில்லை; என்றன் தந்தை
அந்நாளில் சாகுங்கால் எனை அழைத்தே
அங்கையினைத் தன்மார்பில் அழுத்தி, "அப்பா
உன்னைநான் ஒருறுதி கேட்கின் றேன்நீ
ஒப்பிடுக, உன்னாளில் வேழ நாட்டின்
மன்னவரின் அருள்பெற்றுக் கதிர்நாட் டுக்கு
மன்னவனாய் இரு! நமது மானங் காப்பாய்."

innāṭṭai nāṉāḷa vēṇṭu meṉṟa
eṇṇamē eṉakkillai; eṉṟaṉ tantai
annāḷil cākuṅkāl eṉai aḻaittē
aṅkaiyiṉait taṉmārpil aḻutti, "appā
uṉṉaināṉ ōruṟuti kēṭkiṉ ṟēṉnī
oppiṭuka, uṉṉāḷil vēḻa nāṭṭiṉ
maṉṉavariṉ aruḷpeṟṟuk katirnāṭ ṭukku
maṉṉavaṉāy iru! namatu māṉaṅ kāppāy."

"Never have I nourished the heinous thought
Of ascending the throne! But, while in death-bed
My father fondly called me by his side,
Pressed my hand close to his breast,
And asked me to make a solemn promise
To redeem the glory of our lost heritage
And with the blessings of the king of Vēḻam
To rule as a king, this Katir Nāṭu!

---

6. In Tamil it is called Ceppup paṭṭayam, has got double meaning. It indicates 'Copper' as well as 'speak out'. The second import is brought out in the terms 'clearly carved'.

52. எனக்கூறி உயிர்நீத்தான்; அதனா லன்றோ
எழில்வேழ நாட்டினில்நான் அடைந் திருக்கும்
தனிப்பெருமை, தனிமகிழ்ச்சி இவற்றை யெல்லாம்
தவிர்ப்பதற்கும் துணிகின்றேன்; ஐய னேநீ
எனைத்தமிழில் "படைத்தலைவா" என்ற ழைக்கும்
இன்பத்துக் கீடாக இந்த வையம்
தனைத்தரினும் ஒப்பேனே! ஒருசொல் சொல்க:
"தாளடைந்த நரிக்கண்ணன் ஆள்க" என்றே!

enakkūri uyirnittān; atanā lanrō
elilvēla nāttinilnān atain tirukkum
tanipperumai, tanimakilcci ivarrai yellām
tavirppatarkum tunikinrēn; aiya nēnī
enaittamilil "pataittalaivā" enra laikkum
inpattuk kītāka inta vaiyam
tanaittarinum oppēnē! orucol colka:
"tālataınta narikkannan ālka" enrē!

"Saying this, my father breathed his last
That is why I am prepared to renounce
The many distinctions and honours
Conferred upon me in the Vēlam land.
Being addressed by you as the 'Army Chief'
Is my life's pick of prides!
It's to me more precious than the whole world.
I am at your feet! Declare me as the king!"

53. வணங்குகின்றேன், எனக்கூறி வணங்கி நிற்க
மன்னவனும்மனமிரங்கி "அஞ்சேல் அஞ்சேல்
"இணங்குகின்றேன்." "நீஆள்க" என உரைத்தான்
"இன்றைக்கே முடிசூட்டிக் கொள்க" என்றான்!
பிணங்குவித்தும் மைத்துனனை உடன் பிறப்பைப்
பெருவஞ்ச கத்தாலே சாகச் செய்தும்
அணியுமொரு மணிமுடிக்கே நரிக்கண் ணன்தான்
அன்பில்லாத் தன்னுளத்தால் மகிழ்ந்து நின்றான்.

vanankukinrēn, enakkūri vananki nirka
mannavanummanamiranki "añcēl añcēl
"inankukinrēn." "niālka" ena uraittān

"iṉṟaikkē muṭicūṭṭik koḷka" eṉṟāṉ!
piṇaṅkuviṭṭum maittuṉaṉai uṭaṉ piṟappaip
peruvañca kattālē cākac ceytum
aṇiyumoru maṇimuṭikkē narikkaṉ ṇaṉṭāṉ
aṉpillāt taṉṉuḷattāl makiḻntu niṉṟāṉ.

He made obeisance to the king of Vēḻam
Who was moved and said, "Fear not! Be it so!
I accede and appoint you Katir ruler
This day! Let the coronation take place!"
Thus, after killing countless men - his sister, the queen
And her husband Katiraivēlaṉ
Narikkaṇṇaṉ ascended the throne of this land
And his loveless heart lusted in greed!

CANTO 11

வீரப்பன் என்னும் திருடர் தலைவன் தோழர்களிடம் தன் வரலாறு . கூறுகிறான்

54. கதிர்நாடு சார்ந்திருக்கும் தென்ம லைமேல்
கருநொச்சிக் காட்டினிலோர் பாறை மீதில்
மிதியடிக்கால் மீதிலோர் காலைப் போட்டு
வீரப்பன் எனும்திருடர் தலைவன் குந்தி
எதிர்நிற்கும் தோழர்கள்பால் இதனைச் சொன்னான்:
எல்லாரும் கேட்டிருந்தார் கைகள் கட்டி!
"முதுமையினை அடைந்துவிட்டேன். வாழ்நாள் எல்லாம்
முட்டின்றிக் கழித்துவந்தேன். ஆனால் கேளீர்

vīrappaṉ eṉṉum tiruṭar talaivaṉ tōḻarkaḷiṭam taṉ varalāṟu kūṟukiṟāṉ

katirnāṭu cārntirukkum teṉma laimēl
karunoccik kāṭṭiṉilōr pāṟai mītil
mitiyaṭikkāl mītilōr kālaip pōṭṭu
vīrappaṉ eṉumtiruṭar talaivaṉ kunti
etirniṟkum tōḻarkaḷpāl itaṉaic coṉṉāṉ:
ellārum kēṭṭiruntār kaikaḷ kaṭṭi!
"mutumaiyiṉai aṭaintuviṭṭēṉ. vāḻnāḷ ellām
muṭṭiṉṟik kaḻittuvàntēṉ. āṉāl kēḷīr

Vīrappan narrates his past to his fellow dacoits

In the thick of Karuṇocci[7] forest
Katir Nāṭu's southern ranges
Vīrappaṉ, the dacoit chief, was seated
Cross-legged over a large boulder. He addressed
His close colleagues, who, with folded hands
Listened to him with abiding reverence
"With one foot on the grave, now I want
To tell what's at the bottom of my heart.

55. ஒருபிள்ளை கொடுவேங்கை போல்வான், கண்போல்
ஒருமனைவி! இருவரையும் பிரிந்தேன். ஆண்டும்
இருபதுஆ யின என்றன் தீயொ ழுக்கம்
என்மனைவி யாம் ஆத்தா வெறுத்தாள்! நீயோ
திருடுவதை விடவேண்டும்! அன்றி என்னைத்
தீண்டுவதை விடவேண்டும் என்றாள்! என்பால்
வரவேண்டாம் இவ்விடத்தில் என்றாள்! என்றன்
மகனைநான் நல்வழியில் வளர்ப்பேன் என்றாள்.

orupiḷḷai koṭuvēṅkai pōlvāṉ, kaṇpōl
orumaṉaivi! iruvaraiyum pirintēṉ. āṇṭum
irupatuā yiṉa eṉraṉ tīyo ḻukkam
eṉmaṉaivi yām āttā veṟuttāḷ! nīyō
tiruṭuvatai viṭavēṇṭum! aṉṟi eṉṉait
tīṇṭuvatai viṭavēṇṭum eṉṟāḷ! eṉpāl
varavēṇṭām ivviṭattil eṉṟāḷ! eṉṟaṉ
makaṉaināṉ nalvaḻiyil vaḷarppēṉ eṉṟāḷ.

"My only son, the cub of a panther-
And loving wife! I've forsaken both
Two decades ago! My dubious acts she detested.
Hence severed her connections and said:
'End your plundering! Bestow love to our country!
Or else, think not of my company!
Please, desist coming ever to me!
I know how to guard and guide my son!'

---

7. The woody region adjoining generally a fortress. The 'Nocci trees' usually grow on a height or hillock, these plants by their density ensure obscurity.

56. ஒருவனிடம் ஏற்பட்ட தீயொ ழுக்கம்
உடன்வளர்ந்தே, பின்னதுதான் நீக்க ஒண்ணாப்
பெருநோயாய் மாறுவது மெய்யே; நானும்
பெண்டாட்டி பிள்ளைகளை விட்ட தன்றி
ஒருநாளும் தீத்தொழிலை விடுவ தென்றே
உள்ளத்தால் நினைத்ததுவும் இல்லை! ஐயோ
அருமையுறு பெண்டுபிள்ளை நினைவே யாக
அகன்றநாள் ஒவ்வொன்றும் துன்ப நாளே.

oruvaṉiṭam ēṟpaṭṭa tīyo ḻukkam
uṭaṉvaḷarntē, piṉṉatutāṉ nīkka oṇṇāp
perunōyāy māṟuvatu meyyē; nāṉum
peṇṭāṭṭi piḷḷaikaḷai viṭṭa taṉṟi
orunāḷum tīttoḻilai viṭuva teṉṟē
uḷḷattāl niṉaittatuvum illai! aiyō
arumaiyuṟu peṇṭupiḷḷai niṉaivē yāka
akaṉṟanāḷ ovvoṉṟum tuṉpa nāḷē.

"One caught in the grips of vices
Falls a prey to them by inches
Like a galloping consumptive disease. Thus
I forsook my wife and son, but not my sins!
Never did I forsake those habits-
Never in the depth of my heart!
The thought of my kindred haunted me.
Everyday, a day of dole without my wife!

57. நானுமென் மனையாளும் வாழ்ந் திருந்த
நல்லூரை அவளகன்றாள்; புல்லூர் ஏகித்;
தானங்குக் கைப்பாடு பட்டாள்; சின்ன
தனிக்குடிசை ஒன்றினையும் கட்டிக் கொண்டாள்;
தேனடையும் ஈயும்போல் மகனும், தானும்,
வறுமையிலும் செம்மையினைக் காண்பா ராகிச்,
சீனிஎனும் கணக்காயர் இடத்தில் அன்பின்
சிறுவனையும் படிக்கவிட்டாள்; சிலநாள் செல்ல

nāṉumeṉ maṉaiyāḷum vāḻn tirunta
nallūrai avaḷakaṉṟāḷ; pullūr ēkit;
tāṉaṅkuk kaippāṭu paṭṭāḷ; ciṉṉa

tanikkuticai onrinaiyum kattik kontāl;
tēnataiyum īyumpōl makanum, tānum,
varumaiyilum cemmaiyinaik kānpā rākic,
cinienum kanakkāyar itattil anpin
ciruvanaiyum patikkavittāl; cilanāl cella

"My wife left 'Nallūr' where we had lived -
Moved over to another village 'Pullūr'
There she drudged as a domestic servant
And built for themselves a small hut.
Like the beehive and the honey bees
My wife and son fondly clung to each other.
My son was then entrusted to one
Cini, a local village school master.

58. கணக்காயர் முயற்சியினால் அரண்ம னைக்குள்
காலவைத்தாள்; பணிச்சியாய் இருந்தாள்; பின்னர்த்
துணையானாள் கதிர்நாட்டின் அரசி யார்க்கே!
தூயதன் மகன் இன்னும் கணக்கா யர்பால்
இணக்கமுறக் கலைபலவும் பயில்கின் றான். நான்
இவையனைத்தும் அறிந்துள்ளேன்; எனினும் அங்கே
அணுகினேன் இல்லை. எனை அவள்கண் டாலும்
அகம்வெறுத்துத் தலைகுனிந்து மறைந்து போவாள்.

kanakkāyar muyarciyināl aranma naikkul
kālvaittāl; panicciyāy iruntāl; pinnart
tunaiyānāl katirnāttin araci yārkkē!
tūyatan makan innum kanakkā yarpāl
inakkamurak kalaipalavum payilkin rān. nān
ivaiyanaittum arintullēn; eninum ankē
anukinēn illai. enai avalkan tālum
akamveruttut talaikunintu maraintu pōvāl.

"My wife Ātāl, with this master's reference
Entered the palace as a maid servant
And became the queen's trusted lady.
Apart from the courses of learning
My son is now undergoing training,
In the manly sport of wrestling and fencing;

But never have I met her; even if I did
She would slip away with bowed head.

59. ‘அப்பையன் வேலனுக்கு நான்தான் தந்தை
ஆத்தாதான் என்மனைவி’ என்ற உண்மை
இப்பெரிய நாட்டினிலே இந்த நாளில்
யானறிவேன்; அவளறிவாள்; அறியார் மற்றோர்!
செப்பினேன் இன்றுதான் உம்மி டத்தில்!
செப்பாதீர் யாரிடத்தும்! இன்று நானே
எப்பாடும் படவில்லை காலாள் போலே
எதிர்நின்றேன் நரிக்கண்ணன் பேழை தந்தான்.

‘appaiyaṉ vēlaṉukku nāṉtāṉ tantai
āttātāṉ eṉmaṉaivi’ eṉra uṇmai
ipperiya nāṭṭiṉilē inta nāḷil
yāṉarivēṉ; avaḷarivāḷ; ariyār marrōr!
ceppiṉēṉ iṉrutāṉ ummi ṭattil!
ceppātīr yāriṭattum! iṉru nāṉē
eppāṭum paṭavillai kālāḷ pōlē
etirniṉrēṉ narikkaṇṇaṉ pēḻai tantāṉ.

"I am the father of that boy, Vēlaṉ
And Āttāḷ my wife - This fact's known
But to me and my wife and none else,
Till this day, in this vast land of ours.
But now I am unfolding my past
Taking you into my hands since Narikkaṇṇaṉ
Gave it mistaking me, as his servant!

60. இடுகாட்டில் நரிக்கூட்டம் உலாவல் போலே
எவ்விடத்தும் அரண்மனையில் வேழ நாட்டின்
படைவீரர் உலாவினார்! எலிகள் ஓடிப்
பண்டங்கள் உருட்டுதல்போல் பொருளை யெல்லாம்
தடதடென உருட்டினார். அவர வர்கள்
சலிப்பின்றிக் கவர்ந்தார்கள் கலைப்பொ ருள்கள்!
இடையிடையே நரிக்கண்ணன் செல்வான், மீள்வான்
எதையோதான் மிகக்கருத்தாய்த் தேட லானான்.

iṭukāṭṭil narikkūṭṭam ulāval pōlē
evviṭattum araṇmaṇaiyil vēḻa nāṭṭiṉ
paṭaivīrar ulāviṉār! elikaḷ ōṭip
paṇṭaṅkaḷ uruṭṭutalpōl poruḷai yellām
taṭataṭeṉa uruṭṭiṉār. avara varkaḷ
calippiṉṟik kavarntārkaḷ kalaippo ruḷkaḷ!
iṭaiyiṭaiyē narikkaṇṇaṉ celvāṉ, mīḷvāṉ
etaiyōtāṉ mikakkaruttāyt tēṭa lāṉāṉ.

"Just as foxes roaming round in burial ground
Soldiers of Vēḻam forces wandered
All over the palace! And just a rats
Meddle ransacking utensils, they rattled
All the things they found! And stole
All the artistic pieces laid their hands on
Narikkaṇṇaṉ strolled to and fro
As if in search of something precious!

CANTO 17

வீரப்பன் அன்று நரிக்கண்ணன் தந்த பாண்டியன் பரிசு என்னும் பேழையைத் திருடர்களிடம் காட்டினான்

61. ஓர் அறையில் பேழையினை அரிதிற் கண்டான்
உண்டான மகிழ்ச்சிக்கோர் அளவே யில்லை.
யாருக்கும் தெரியாமல், அதைத், தேரோட்டி
இடம்சேர்க்க எண்ணினான். அங்கு நான்தான்
நேரினிலே நின்றிருந்தேன். தன் ஆள் என்றே
நினைத்திட்டான்! "தேரோட்டி இடம்சேர்" என்றான்!
பாராட்டினேன் அவனை! எடுத்து வந்தேன்!
பாருங்கள் எனப்பேழை தனைக்காட் டிட்டான்.

vīrappaṉ aṉṟu narikkaṇṇaṉ tanta pāṇṭiyaṉ paricu eṉṉum pēḻaiyait tiruṭarkaḷiṭam kāṭṭiṉāṉ

ōr aṟaiyil pēḻaiyiṉai aritiṟ kaṇṭāṉ
uṇṭāṉa makiḻccikkōr aḷavē yillai.
yārukkum teriyāmal, atait, tērōṭṭi
iṭamcērkka eṇṇiṉāṉ. aṅku nāṉtāṉ

nēriṉilē niṉṟiruntēṉ. taṉ āḷ eṉṟē
niṉaittiṭṭāṉ! "tērōṭṭi iṭamcēr" eṉṟāṉ!
pārāṭṭiṉēṉ avaṉai! eṭuttu vantēṉ!
pāruṅkaḷ eṉappēḻai taṉaikkāṭ ṭiṭṭāṉ.

Vīrappaṉ shows the treasure to other dacoits

"In this search, he found the treasure he sought.
With boundless joy blinding both his eyes,
He carefully surveyed everything there!
Mistaking me to be a Vēḷam soldier,
He gave it to me to hand it over
To Kuppaṉ, the charioteer
Congratulating him I brought it here!"
He showed the treasure chest to his colleagues.

62. சிரித்திட்ட திருடர்களில் ஒருவன் சொல்வான்:
திருடர்களைக் குறைவாகச் சொல்வார் மக்கள்;
இருக்கின்ற பேழையினைத் தேடித், தூக்கி,
எடுத்துப்போ, என்றானே, அவனை யாரும்
ஒருபேச்சும் பேசார்கள்; சும்மா நின்ற
உம்மைஅவன் திருடென்று சொன்னா னன்றோ?
பொருளாளி திருடர்களை விளைவிக் கின்றான்
பொதுவுடைமை யோன்திருட்டைக் களைவிக் கின்றான்

cirittiṭṭa tiruṭarkaḷil oruvaṉ colvāṉ:
tiruṭarkaḷaik kuṟaivākac colvār makkaḷ;
irukkiṉṟa pēḻaiyiṉait tēṭit, tūkki,
eṭuttuppō, eṉṟāṉē, avaṉai yārum
orupēccum pēcārkaḷ; cummā niṉṟa
ummaiavaṉ tiruṭeṉṟu coṉṉā ṉaṉṟō?
poruḷāḷi tiruṭarkaḷai viḷaivik kiṉṟāṉ
potuvuṭaimai yōṉtiruṭṭaik kaḷaivik kiṉṟāṉ

Surverying it with a sinister smile,
A dacoit said, "People are used to speak ill
Of all robbers in general! This treasure
Was hunted for and handed over
To you by Narikkaṇṇaṉ; but none'll find fault

With him! They'll, accuse you for the theft!
Men are made thieves by hoarders of wealth!
When the system is changed, there'll be no thieves."

63. என்றுரைத்தான்! மற்றொருவன் இயம்பு கின்றான்
என்னெண்ணம் அதுவல்ல. வேண்டு மென்றே
பொன்னையோ காசினையோ நாமெடுத்துப்
போம்படிசெய் கின்றார்கள். அதன்பின் நம்மை
வன்சிறையில் அடைப்பார்கள். திருட ரென்று
மக்களிடம் சொல்வார்கள். இவைஏன் என்றால்
'மன்னர்பழம் புலவர், வணி கர்கட் கெல்லாம்
வரும்பெயரை நமக்காக்கும் முயற்சி' என்றான்.

enruraittān! marroruvan iyampu kinrān
ennennam atuvalla. vēntu menrē
ponnaiyō kācinaiyō nāmetuttup
pōmpaticey kinrārkal. atanpin nammai
vanciraiyil ataippārkal. *tiruta renru*
makkalitam colvārkal. ivaiēn enrāl
'mannarpalam pulavar, vani karkat kellām
varumpeyarai namakkākkum muyarci' enrān.

Another dacoit gave a very different view:
"I feel they're really cunning men!
They create ample chances for the theft
And also many a temptation for it!
Then they bluntly accuse us as thieves
And thereby put us in prison cells.
The higher-ups in the ladder of society
Thus wriggle out of their own dacoity".

64. வீரப்பன் கூறுகின்றான் என்தோ ழர்காள்!
வேலனுக்கு நானளித்த தொன்று மில்லை.
ஆர்அப்பன் என்பதையும் அறியான் வேலன்!
ஆத்தாவும் அதைக்கூற விரும்ப வில்லை!
நேரிற்போய் இருவரையும் காணு தற்கும்
நெஞ்சமோ ஆவலடை கின்ற துண்டு
சீரில்லை என்னுடம்பின் நிலையில்! என்ன
செய்வதென எண்ணுகின்றேன்! பேழை தன்னை

vīrappaṉ kūṟukiṉṟāṉ eṉtō ḻarkāḷ!
vēlaṉukku nāṉaḷitta toṉṟu millai.
ārappaṉ eṉpataiyum aṟiyāṉ vēlaṉ!
āttāvum ataikkūṟa virumpa villai!
nēriṟpōy iruvaraiyum kāṇu taṟkum
neñcamō āvalaṭai kiṉṟa tuṇṭu
cīrillai eṉṉuṭampiṉ nilaiyil! eṉṉa
ceyvateṉa eṇṇukiṉṟēṉ! pēḻai taṉṉai

Vīrappaṉ said, "My dear friends!
To my son I haven't gifted anything!
He doesn't even know his father;
Āttāḷ also wishes not to reveal this!
I have an urge to meet them both-
Would they welcome such a come-together?
I was not as I was of yore,
I'm perplexed knowing not what to do!

65. நான்திறந்து பார்த்ததிலே விலையு யர்ந்த
நகைஆடை, அழகியவாள் முடி இவைகள்
வான்திறந்த உடுக்கள்போல் கதிர்போல் கண்டேன்!
மன்னர்தரும் பட்டையமும் ஒன்று கண்டேன்!
ஈன்றானின் சொத்தாக அதனை என்றன்
எழில்மகனுக் குச்சேர்க்க இங்கு யார்க்கும்
தோன்றாத இடத்தினிலே புதைப்பேன். பின்பு
சொல்லுவேன் இருக்குமிடம் என்று சொன்னான்.

nāṉtiṟantu pārttatilē vilaiyu yarnta
nakaiāṭai, aḻakiyavāḷ muṭi ivaikaḷ
vāṉtiṟanta uṭukkaḷpōl katirpōl kaṇṭēṉ!
maṉṉartarum paṭṭaiyamum oṉṟu kaṇṭēṉ!
īṉṟāṉiṉ cottāka ataṉai eṉṟaṉ
eḻilmakaṉuk kuccērkka iṅku yārkkum
tōṉṟāta iṭattiṉilē putaippēṉ. piṉpu
colluvēṉ irukkumiṭam eṉṟu coṉṉāṉ.

"Looking into the treasure chest, I found
Precious jewels, garments, artful sword
And crown-all glitt' ring like the sun and stars!

A bronze plate royal edict I saw!
Now I want to bequeath it to my son-
Hence I will stash it underground,
In a place unkncwn to anyone else!
But I shall let you know later on, my friends!"

66. ஆண்டவரே, நும்மனைவி எங்க ளன்னை
அடியேங்கள் உடன்பிறந்த வேலன் ஆன
ஈண்டுள்ள இருவரையும் அறியேம் யாமும்!
இன்பமுறும் மனைவியார் உமை விலக்கிப்
பூண்டுள்ள உறுதியோ பெரிது! தாங்கள்
போகாமல் இருந்ததுவும் புதுமை ஆகும்!
ஊன்தளர்ந்தீர் உடல்தளர்ந்தீர் இனியும் செல்ல
ஒப்பீரோ என்றுரைத்தார் நட்புக் கொண்டோர்.

āṇṭavarē, nummaṉaivi eṅka ḷaṉṉai
aṭiyēṅkaḷ uṭaṉpiṟanta vēlaṉ āṉa
īṇṭuḷḷa iruvaraiyum aṟiyēm yāmum!
iṉpamuṟum maṉaiviyār umai vilakkip
pūṇṭuḷḷa uṟutiyō peritu! tāṅkaḷ
pōkāmal iruntatuvum putumai ākum!
ūṉtaḷarntīr uṭaltaḷarntīr iṉiyum cella
oppīrō eṉṟuraittār naṭpuk koṇṭōr.

"Lord and Master! Your wife is our mother,
And your son is our own brother!
Though both are yet unknown to us,
We realise your wife's marvellous fortitude
In avoiding you; and truly amazing it is,
That you keep away from your spouse.
At this age when senility has set in
Better it is to be with them," said his friends.

67. நீங்களெலாம் இங்கிருப்பீர், பேழை தன்னை
நிலையாக ஓரிடத்தில் மறைத்து வைத்துத்
தாங்காத ஆவலினைத் தவிர்ப்ப தற்குத்
தனியாகப் புல்லூர்போய் வருவேன்' என்று
வாங்கியதோர் வில்லைப்போல் வளைந்த மேனி
வானுயர்ந்த குன்றுபோல் நிமிர்ந்து நின்றான்;

ஓங்கியதோள் மீதினிலே பேழை தன்னை
உம்மென்று தூக்கினான்; உடன் நடந்தான்!

nīṅkaḷelām iṅkiruppīr, pēḻai taṉṉai
nilaiyāka ōriṭattil maṟaittu vaittut
tāṅkāta āvaliṉait tavirppa taṟkut
taṉiyākap pullūrpōy varuvēṉ' eṉṟu
vāṅkiyatōr villaippōl vaḷainta mēṉi
vāṉuyarnta kuṉṟupōl nimirntu niṉṟāṉ;
ōṅkiyatōḷ mītiṉilē pēḻai taṉṉai
ummeṉṟu tūkkiṉāṉ; uṭaṉ naṭantāṉ!

"You all be here. I'll hide this treasure
In a secluded place and proceed
To Nallūr to meet my wife and son
Since I'm homesick!"said he movingly
Like a bent bow, his frame was bent-
But, then, stood erect like a majestic mount!
Flexing his muscles, he lifted the treasure
And carried it to a distant spot.

CANTO 18

வேலன் முதலியவர்க்குச் சீனி என்னும் கணக்காயர் நாட்டின் உண்மை செப்பினார்

68. சீனியெனும் கணக்காயர் வீற்றி ருந்தார்
சேணுயர்ந்த ஆலடியில்! எதிரில் சிங்கம்
போனிமிர்ந்த பார்வையினான் வேலன், மற்றும்
புலியிளைஞர் அமர்ந்திருந்தார்! கணக்கா யர்தாம்
தேனிகர்த்த தமிழாலே புதிய செய்தி
செப்பினார்: இளைஞர்களே அன்புள் ளாரே
ஏனிந்த நாட்டின்மேல் வேழ நாட்டான்
எழுப்பினான் தன்படையை? அதுவு மின்றி

vēlaṉ mutaliyavarkkuc cīṉi eṉṉum kaṇakkāyar nāṭṭiṉ uṇmai ceppiṉār

cīṉiyeṉum kaṇakkāyar vīṟṟi runtār
cēṇuyarnta ālaṭiyil! etiril ciṅkam
pōṉimirnta pārvaiyiṉāṉ vēlaṉ, maṟṟum

puliyilaiñar amarntiruntār! kaṉakkā yartām
tēṉikartta tamiḻālē putiya ceyti
ceppiṉār: iḷaiñarkaḷē aṉpuḷ ḷārē
ēṉinta nāṭṭiṉmēl vēḻa nāṭṭāṉ
eḻuppiṉāṉ taṉpaṭaiyai? atuvu miṉṟi

Ciṉi, the school master, unfolds the background of war

Ciṉi, the school master, was seated
On the platform under a banyan tree.
In front of him, Vēḻaṉ stood like a lion,
And his colleagues like so many panthers!
The master then informed them the news:
"My dear young men! Know you now
Why the Vēḻam king waged war against us?
You would better know the whole background.

69. பெருமைமிகு கதிரைவேல் மன்னன் மீது
பின்னிருந்தே எவனீட்டி தன்னை எய்தான்?
அரசியினைக் கொன்றவன்யார்? அரசர் பெற்ற
அன்னத்தைக் கொலைசெய்ய நினைப்போன் யாவன்?
திருநிறைந்த கதிர்நாட்டின் அரச னென்று
திகழுமுடி தனைச்சூட இந்த நேரம்
அரண்மனையின் நடுவினிலே வேழ நாட்டின்
அரசனெதிர் நின்றிருப்போன் எவன்கண் டீரோ?

perumaimiku katiraivēl maṉṉaṉ mītu
piṉṉiruntē evaṉīṭṭi taṉṉai eytāṉ?
araciyiṉaik koṉṟavaṉyār? aracar peṟṟa
aṉṉattaik kolaiceyya niṉaippōṉ yāvaṉ?
tiruniṟainta katirnāṭṭiṉ araca ṉeṉṟu
tikaḻumuṭi taṉaiccūṭa inta nēram
araṇmaṉaiyiṉ naṭuviṉilē vēḻa nāṭṭiṉ
aracaṉetir niṉṟiruppōṉ evaṉkaṇ ṭīrō?

"Who conspired the death of Katiraivēlaṉ?
And who drove the spear on his back?
Who killed the queen? And who is now hunting
For Aṉṉam, the heir-apparent to the throne?

Do you know who is cringing before
The Vēḻam king in our palace now,
Praying for his help to become the king
Of our gallant Katir Nāṭu?"

70. கதிர்நாட்டின் மேலந்த வேழ நாட்டான்
கடும்பகைகொள் ளச்செய்தோன் நரிக்கண் ணன்தான்!
முதுகினிலே பின்னின்று ஈட்டி எய்தோன்
மொய்குழலைக் கொலைசெய்தோன், அன்னந், தன்னை
எதிர்ப்பட்டால் கொலைசெய்ய இருப்போன் அன்னோன்
இப்போது மணிமுடியும் பெறப்போ கின்றான்!
மதியுடையாய் வேலனே உன் அன்னைக்கும்
மாக்கொடுமை நரிக்கண்ணன் ஆக்கக் கூடும்.

katirnāṭṭiṉ mēlanta vēḻa nāṭṭāṉ
kaṭumpakaikoḷ ḷacceytōṉ narikkaṇ ṇaṉtāṉ!
mutukiṉilē piṉṉiṉṟu īṭṭi eytōṉ
moykuḻalaik kolaiceytōṉ, aṉṉan, taṉṉai
etirppaṭṭāl kolaiceyya iruppōṉ aṉṉōṉ
ippōtu maṇimuṭiyum peṟappō kiṉṟāṉ!
matiyuṭaiyāy vēlaṉē uṉ aṉṉaikkum
mākkoṭumai narikkaṇṇaṉ ākkak kūṭum.

"It was Narikkaṇṇaṉ who sowed the seed
Of aversion in the mind of the Vēḻam king.
It was he who killed our king from behind;
And brutally slew our beloved queen!
Aṉṉam, their daughter is his latest target!
Now he is to crown himself the king!"
Dear Vēlaṉ! The life of your mother
Might be at stake in his cruel hands!

CANTO 19

வேலா உன்அன்னை ஆத்தாக் கிழவியைக் காப்பாற்ற நீ உடனே போ' என்றான் கணக்காயன்

71. உன்அன்னை ஆத்தாவைக் காப்ப தற்கோ
உடனேபோ! இந்தாவாள்! குதிரை தந்தேன்!
என்கலைகள் உன்னுயிரைக் காக்க! நாட்டின்

இகழ்ச்சியினைப் போக்குக! நீ புகழ்ச்சி கொள்க!
பின்உனக்கு வேண்டுமெனில் இங்கி ருக்கும்
பிறதோழர் துணைபுரிவார். விடைபெற் றுக்கொள்
என்றுரைத்தார். வாள்எடுத்துக் குதிரை ஏறி
எதிர்வணங்கிப் புல்லூரே அதிரச் சென்றான்.

vēlā unannai āttāk kilaviyaik kāpparra nī utanē pō enrān kanakkāyan

unannai āttāvaik kāppa tarkō
utanēpō! intāvāl! kutirai tantēn!
enkalaikal unnuyiraik kākka! nāttin
ikalcciyinaip pōkkuka! nī pukalcci kolka!
pinunakku vēntumenil inki rukkum
piratōlar tunaipurivār. vitaiper rukkol
enruraittār. vāletuttuk kutirai ēri
etirvanankip pullūrē atirac cenrān.

Cini orders Vēlan to rush and save his mother

"To save the life of Āttāl, your mother,
Rush at once! Use this sword! Take my horse!
I know how to defend myself! Better
Save our country! Attain fame and honour!
Your colleagues here are prepared to render
All the assistance you need! So, bid farewell!"
At this behest, he took the sword,
And rode the steed storming the Pullūr pass.

72. ஐயாவே வேலனுக்குத் துணையாய்ச் செல்ல
ஐந்தாறு குதிரைகளை எமக்கிப் போதே
கையாலே இவைஎன்று காட்டி விட்டால்
கண்ணாலே பார்த்திடுவோம் அவன ழைத்தரல்
நெய்யாலே மூண்டெழுந்த நெருப்பைப் போலே
நெஞ்சாலே கொள்கின்ற விசையி னோடு
வையாலே ஆனதொரு பகைமேற் செல்வோம்
வாளாலே தங்கள்புகழ் வளர்ப்போம் என்றே

aiyāvē vēlanukkut tunaiyāyc cella
aintāru kutiraikalai emakkip pōtē

kaiyālē ivaieṉṟu kāṭṭi viṭṭāl
kaṇṇālē pārttiṭuvōm avaṉa ḻaittāl
neyyālē mūṇṭeḻunta neruppaip pōlē
neñcālē koḷkiṉṟa vicaiyi ṉōṭu
vaiyālē āṉatoru pakaimēṟ celvōm
vāḷālē taṅkaḷpukaḻ vaḷarppōm eṉṟē

"Dear, Master! Kindly give for our use
Five or six horses at once
And brief us on steeds allotted to each
So that we can now have a look at them,
At Vēlaṉ's call we should be prepared to rise
Like a ghee fed flame soaring high!
We would brave the formidable foes-
And enhance your fame with our swords!"

73. இருகைகூப் பிச்சொன்னான் ஒருசேய்! அங்கே
இருக்கைவிட் டெழுந்தொருசேய் அறிக்கை செய்வான்:
வருகைக்குக் காத்திருப்பான் ஐயா; வேலன்
வாழ்க்கைக்கும் உதவாது தாழ்க்கை செய்தால்!
பருகைக்கு நஞ்சளித்த பழிக்கை ஏற்பேன்;
பதைக்கையிலே தடுப்பீரோ? இதைக்கை விட்டால்
அருள்கைக்கு நாளெதுதான்? என்மேல் வேலன்
அன்புகைக்கும்; அவன்பகைக்கும் கைவ லுக்கும்.

irukaikūp picconṉāṉ orucēy! aṅkē
irukkaiviṭ teḻuntorucēy aṟikkai ceyvāṉ:
varukaikkuk kāttiruppāṉ aiyā; vēlaṉ
vāḻkkaikkum utavātu tāḻkkai ceytāl!
parukaikku nañcaḷitta paḻikkai ēṟpēṉ;
pataikkaiyilē taṭuppīrō? itaikkai viṭṭāl
aruḷkaikku nāḷetutāṉ? eṉmēl vēlaṉ
aṉpukaikkum; avaṉpakaikkum kaiva lukkum.

Saluting with folded hands, one ward said-
Rising from his seat, another approved it:
"Master! Vēlaṉ'll be anxiously awaiting us.
A moment's delay might cost his life!
It'll be like offering him poison to drink.

At this hour of crisis, should you dissuade?
A golden chance to help him! Else, no sense
In being his bosom friend! His foes might score success!"

74. போமாறு தலையசைப்பீர் என்று சொன்னான்!
புதுமாறு தலைவேண்டும் ஒருவன் நின்றே,
ஆமாறு நாமுணர்ந்தோம். வேலன் அங்கே
அழுமாறு தலையிடா திருந்து விட்டால்,
ஏமாறு தலையடைந்த இந்த நாட்டின்
எழில்மாறும்! நிலைமாறும்! ஆட்சி மாறும்
நாம்ஆறு தலையடைய நரியின் நோக்கம்
நகுமாறு தலையிடுவோம் நவில்க என்றான்.

pōmāṟu talaiyacaippīr eṉṟu coṉṉāṉ!
putumāṟu talaivēṇṭum oruvaṉ niṉṟē,
āmāṟu nāmuṇarntōm. vēlaṉ aṅkē
aḻumāṟu talaiyiṭā tiruntu viṭṭāl,
ēmāṟu talaiyaṭainta inta nāṭṭiṉ
eḻilmāṟum! nilaimāṟum! āṭci māṟum
nāmāṟu talaiyaṭaiya nariyiṉ nōkkam
nakumāṟu talaiyiṭuvōm navilka eṉṟāṉ.

Another ward of revolutionary thoughts, begged:
"Kindly nod your head and give us consent.
We're now clear as to what steps to be taken.
If we tarry a bit, it'll land Vēlaṉ
In deep distress! Our pretty Katir Nāṭu
Will lose its lustre and its very freedom!
For settling accounts, let us enter
So that Nari gets ignominious defeat!"

75. பொறுத்திருப்பார் வாழ்ந்திருப்பார்! இந்த நாட்டில்
புகுந்திருப்பார், இங்கிருப்பார் தம்மை யெல்லாம்
நிறுத்திருப்பார்; இலேசென்று நினைத் திருப்போர்,
நிகழ்வதைக்கண் திருப்பாது பார்த் திருப்பார்!
குறித்திருப்பார் ஆத்தாவைத் தீயோள் என்று
குளிர்ந்திருப்பார்; அவளிறந்தால்! செம்மல் வேலன்
மறத்திருப் பார்வைகாணா திருப்பார், காண்பார்!
மறைந்திருப்பார், கையிருப்பார் அறிவார் என்றான்.

poṟuttiruppār vāḻntiruppār! inta nāṭṭil
pukuntiruppār, iṅkiruppār tammai yellām
niṟuttiruppār; ilēceṉṟu niṉait tiruppōr,
nikaḻvataikkaṉ tiruppātu pārt tiruppār!
kuṟittiruppār āttāvait tīyōḷ eṉṟu
kuḷirntiruppār; avaḷirantāl! cemmal vēlaṉ
maṟattirup pārvaikāṇā tiruppār, kāṇpār!
maṟaintiruppār, kaiyiruppār aṟivār eṉṟāṉ.

"Those with forbearance will be successful;
By now our aliens would have weighed us all!
To them we look too small! Without a wink
They would have surveyed all that happened!
Describing Āttāḷ as a wicked woman
They'll rejoice at her death! Mighty Vēlaṉ
Might have cast his fierce look on his foes
He has to face hidden arms! Sudden assaults!"

CANTO 20

புல்லூர்ச் சிறு குடிசையில் ஆத்தாவும் அன்னமும்

76. புல்லூரிற் சிறுகுடிசை தனில்இ ரண்டு
புண்பட்ட நெஞ்சங்கள் ஒன்றை யொன்று
நல்லுரையில் தேற்றியிருந் தன. அவற்றில்
நரைபட்ட ஆத்தாளின் நெஞ்ச மொன்று!
வல்லூறு குறிவைத்த புறாப்போல் வாழும்
மலர்க்கொடியாள் அன்னத்தின் உள்ள மொன்று!
சொல்லிஅழு தாளாத்தா; ஆற்றாள் கண்ணீர்
சொரிந்தழுகின் றாளின்னும் பெண்ணை நோக்கி,

pullūrc ciṟu kuṭicaiyil āttāvum aṉṉamum

pullūriṟ ciṟukuṭicai taṉili raṇṭu
puṇpaṭṭa neñcaṅkaḷ oṉṟai yoṉṟu
nalluraiyil tēṟṟiyirun taṉa. avaṟṟil
naraipaṭṭa āttāḷiṉ neñca moṉṟu!
vallūṟu kuṟivaitta puṟāppōl vāḻum
malarkkoṭiyāḷ aṉṉattiṉ uḷḷa moṉṟu!
colliaḻu tāḷāttā; āṟṟāḷ kaṇṇīr
corintaḻukiṉ ṟāḷiṉṉum peṇṇai nōkki.

Āttāḷ and Aṉṉam in a small hut in Pullūr

In a small thatched hut in Pullūr
Two wounded souls were consoling each other,
Both exchanging soothing words of solace!
One was Āttāḷ the grey-haired woman.
Another, the young and slender Aṉṉam.
A dove hunted for prey by an eagle!
Tears rolled down the cheeks of Āttāḷ
Who, endlessly, kept on cursing her fate!

77. அன்னத்தின் கண்ணினிக்கும் மகனைத் தேடி
ஆவணியில் மணமுடித்துத் தைப் பிறப்பில்
மன்னியசிங் கஞ்சுமந்த தவிசில் ஏற்றிக்
கதிர்நாட்டின் மணிமுடியை அவளுக் காக்கி
என்கண்ணால் பார்த்துள்ளம் மகிழ்வே னென்ற
எழில்மன்னன் மொழிஎண்ணி அழுவே னாநான்?
அன்னவனின் திருத்தோளும் அகன்ற மார்பும்
அழிவுற்றதை எண்ணி அழுவே னாநான்?

aṉṉattiṉ kaṇṇiṉikkum makaṉait tēṭi
āvaṇiyil maṇamuṭittut taip piṟappil
maṉṉiyaciṅ kañcumanta tavicil ēṟṟik
katirnāṭṭiṉ maṇimuṭiyai avaḷuk kākki
eṉkaṇṇāl pārttuḷḷam makiḻvē ṉeṉṟa
eḻilmaṉṉaṉ moḻieṇṇi aḻuvē ṉāṉāṉ?
aṉṉavaṉiṉ tiruttōḷum akaṉṟa mārpum
aḻivuṟṟatai eṇṇi aḻuvē ṉāṉāṉ?

The king had planned to seek a handsome youth
To wed his daughter Aṉṉam on *Āvaṇi*[8]
And then couch[9] her on lion mark'd throne
On first of *Tai* as Crown'd Queen.
I can't but recall this at this juncture,

---

8. A Tamil month corresponding to the later half of August and the first half of September

9. A Tamil month corresponding to the later half of Januaary and the first half of February. The poet is ironic cover the customary belief that these are auspicious months.

And weep for his death during the war.
Shall I weep for the unexpected fall
Of our king known for his hefty shoulders?

78. அருமைமகள் தனக்கேற்ற அன்ப னோடும்
ஆணிப்பொன் கட்டில்எனும் சேற்றி னுள்ளே
எருமைஎனக் கிடந்தின்பம் நுகரு கின்ற
எழில்நாளை நான்காணப் பெறேனோ என்ற
பெருமாட்டி மொழிஎண்ணி அழுவே னாநான்?
பிள்ளைக்கு நஞ்சூட்டும் தாய்போல் அந்த
நரிக்கண்ணன் வஞ்சித்துக் கொன்ற போது
நாளற்றுப் போனதெண்ணி-அழுவே னாநான்?

arumaimakaḷ taṉakkēṟṟa aṉpa ṉōṭum
āṇippoṉ kaṭṭileṉum cēṟṟi ṉuḷḷē
erumaieṉak kiṭantiṉpam nukaru kiṉṟa
eḻilnāḷai nāṉkāṇap peṟēṉō eṉṟa
perumāṭṭi moḻieṇṇi aḻuvē ṉāṉāṉ?
piḷḷaikku nañcūṭṭum tāypōl anta
narikkaṇṇaṉ vañcittuk koṉṟa pōtu
nāḷaṟṟup pōṉateṇṇi-aḻuvē ṉāṉāṉ?

"Aṉṉam in her wedded life
Should wallow in joy with animus deep'
In the bedecked cot and soft mattress-
The queen had such sweet dreams in her mind!
Shall I weep for those shattered dreams?
Like a mother poisoning her own babe
Narikkaṇṇaṉ cunningly killed the king!
It was a dark day! Shall I lament that?"

79. எதிரெதிரே இருதழற்பந் துகள் சுழன்றே
இருப்பதுபோல் கதிர்நாட்டான் வேழ நாட்டான்
அதிர்கின்ற மெய்ப்பாடும் சுழற்றும் வாளும்
கட்புலனுக் கப்பாலாய் விசைகொள் ளுங்கால்
முதியஓர் காலாள்போல் தாடி மீசை
முடித்துநான் அங்கிருந்தேன்; நரிக்கண் ணன்தான்
பதுங்குகறுப் புடைபூண்டு வேந்தை மாய்த்தான்
பதைத்தேனே அதைஎண்ணி அழுவே னாநான்?

etiretirē irutaḻaṟpaṉ tukaḷ cuḻaṉṟē
iruppatupōl katirnāṭṭāṉ vēḻa nāṭṭāṉ
atirkiṉṟa meyppāṭum cuḻaṟṟum vāḷum
kaṭpulaṉuk kappālāy vicaikoḷ ḷuṅkāl
mutiyaōr kālāḷpōl tāṭi mīcai
muṭittunāṉ aṅkiruntēṉ; narikkaṇ ṇaṉtāṉ
patuṅkukaṟup puṭaipūṇṭu vēntai māyttāṉ
pataittēṉē ataieṇṇi aḻuvē ṉāṉāṉ?

"Just as two balls of flame roll round the field
Both the kings were engaged in a fierce fight,
Ferociously jumping from place to place
Using their shields and wielding their swords!
Clad and camouflaging as a grand old man
I stood at a distance beyond their sight
When the black cloaked Narikkaṇṇaṉ stabbed our king's back,
To my shock and shudder! Shall I mourn this?

80. நானிருந்தேன் காலாட்கள் பலரி ருந்தார்
நடுவினிலே வேழநாட் டரசன் நின்றான்
மேனிமிர்ந்த கரியஉடைக் காலாள் வந்து
மெல்லிதனை நரிக்கண்ணன் வெட்டிச் சாய்த்த
ஊன்நடுங்கும் செய்தியினைச் சொன்னான். மன்னன்
உளம்நடுங்க மற்றவர்கள் உடல்ந டுங்க
நானிருந்து மன்னவனைத் தேற்றுங் காலென்
நல்லுயிர் ஒடுங்கியதற் கழுவே னாநான்?

nāṉiruntēṉ kālāṭkaḷ palari runtār
naṭuviṉilē vēḻanāṭ ṭaracaṉ niṉṟāṉ
mēṉimirnta kariyauṭaik kālāḷ vantu
mellitaṉai narikkaṇṇaṉ veṭṭic cāytta
ūṉnaṭuṅkum ceytiyiṉaic coṉṉāṉ. maṉṉaṉ
uḷamnaṭuṅka maṟṟavarkaḷ uṭalna ṭuṅka
nāṉiruntu maṉṉavaṉait tēṟṟuṅ kāleṉ
nalluyir oṭuṅkiyataṟ kaḻuvē ṉāṉāṉ?

"When the Vēḻam king stood in our midst,
Surrounded by me and some infantry men,
A well-built soldier with a black veil

Came there, narrated the gruesome tale
Of the brutal murder of our beloved queen.
All were rudely shocked, including the king.
I spoke to him some words of comfort;
I was sore at heart! Shall I deplore this?"

81. பழநாள்பாண் டியனுன்றன் மூதா தைக்குப்
பரிசளித்தான் இந்நாட்டை! அதைக் குறிக்கும்
முழுநீளப் பட்டயமும் உடைபூண் வாளும்
மூடிய அப்பேழையும்போ யிற்றே அந்தோ
இழந்ததனால் பேழையினை, அழகு மிக்க
இந்நாடு நின்னுரிமை என்ற உண்மை
ஒழிந்திடுமே! அதைஎண்ணி அழுவே னோநான்?
இவ்வண்ணம் உரைத்தழுது கொண் டிருந்தாள்.

paḻanāḷpāṇ ṭiyaṉuṉṟaṉ mūtā taikkup
paricaḷittāṉ innāṭṭai! ataik kuṟikkum
muḻunīḷap paṭṭayamum uṭaipūṇ vāḷum
mūṭiya appēḻaiyumpō yiṟṟē antō
iḻantataṉāl pēḻaiyiṉai, aḻaku mikka
innāṭu niṉṉurimai eṉṟa uṇmai
oḻintiṭumē! ataieṇṇi aḻuvē ṉōnāṉ?
ivvaṇṇam uraittaḻutu koṇ ṭiruntāḷ.

Some decades ago the Pāṇṭiya king gave Katir Nātu
As a royal gift to your ancestor
A copper plaque and a royal sword
Were kept in a chest,[10] which has now been robbed!
And, Lo! The most precious piece of evidence
To show that this is the land of yours
Is now lost! Shall I weep and wail at that?
Thus she grieved like a child forlorn!

10. In Tamil it is called pēḻai. The English is a little short of suggesting the largeness and greatness of the coffer deeply indicated in Tamil.

CANTO 21

கிழவி இவ்வாறு நடந்தவை கூறி நையும்போது வீரப்பன் அக்குடிசை நோக்கி வந்தவன் இவைகளை ஒழிந்து கேட்டிருந்தான். உண்மை உணர்ந்தான்

82. வெளியினிலே பேழையொடு நின்றி ருந்த
வீரப்பன் இவற்றையெலாம் கேட்டி ருந்தான்;
களிகொண்டான்! தன்முதுகில் உள்ள பேழை
கதிர்நாடு கவின் அன்னம் உடைமை என்று
வெளிப்படுத்தத் தக்கதோர் பேழை என்று
விளங்கிற்றுத்! தன்மனைவி ஆத்தா, அங்குக்
கிளிமொழியாள் அன்னத்தைக் காப்ப தற்கும்
கேடுதனை நீக்கற்கும் முயலு கின்ற

kiḻavi ivvāṟu naṭantavai kūṟi naiyumpōtu vīrappaṉ akkuṭicai nōkki vantavaṉ ivaikaḷai oḻintu kēṭṭiruntāṉ. uṇmai uṇarntāṉ

veḷiyiṉilē pēḻaiyoṭu niṉṟi runta
vīrappaṉ ivaṟṟaiyelām kēṭṭi runtāṉ;
kaḷikoṇṭāṉ! taṉmutukil uḷḷa pēḻai
katirnāṭu kaviṉ aṉṉam uṭaimai eṉṟu
veḷippaṭuttat takkatōr pēḻai eṉṟu
viḷaṅkiṟṟut! taṉmaṉaivi āttā, aṅkuk
kiḷimoḻiyāḷ aṉṉattaik kāppa taṟkum
kēṭutaṉai nīkkaṟkum muyalu kiṉṟa

When Āttāḷ thus laments, Vīrappaṉ comes there and overhears her words, comes to know the truth about the treasure

Carrying the treasure on his shoulders
Vīrappaṉ overheard all this!
He felt highly pleased! The royal deed,
That proud Aṉṉam's ownership of this land
Was inside the iron chest which he shouldered!
Āttāḷ was rend' ring whatever help she could
For saving Aṉṉam endow'd with parrot's voice
From Narikkaṇṇaṉ's vulpine watch!

83. நிலையாவும் விளங்கிற்று! வீரப் பன்தான்
நீள்பேழை தனைஆத்தா விடம்இப் போதே
குலையாமல் தந்திடவும் நினைத்தான்! நாட்டின்
கொந்தளிப்பில் பேழையினை அவள்காப் பாற்றும்
வலிஏது? பொறுத்திருப் பேனெனமு டித்து
மற்றுமவர் பேசுவதைக் கேட்டி ருந்தான்!
தலைமீது கைவைத்துத் தாயே அப்பா
தனிவிட்டுச் சென்றீரோ இனிவாழ் வேனோ?

nilaiyāvum viḷaṅkiṟṟu! vīrap paṉtāṉ
nīḷpēḻai taṉaiāttā viṭamip pōtē
kulaiyāmal tantiṭavum niṉaittāṉ! nāṭṭiṉ
kontaḷippil pēḻaiyiṉai avaḷkāp pāṟṟum
valiētu? poṟuttirup pēṉeṉamu ṭittu
maṟṟumavar pēcuvataik kēṭṭi runtāṉ!
talaimītu kaivaittut tāyē appā
taṉiviṭṭuc ceṉṟīrō iṉivāḻ vēṉō?

Vīrappaṉ could understand all that happened.
He thought of handling it over at once
To Āttāḷ but then hesitated a little.
He doubted her prowess to safeguard
The treasure at this hour of turmoil;
Hence he had to bide time for deliberation
And heard Aṉṉam lament o' er her parents'
Her hands battering upon her head!

CANTO 22

அன்னத்தின் துன்பம்

84. ஐயகோ என்ஆத்தா ! வைய கத்தில்
அன்னைமடிந் தாளென்று சொன்ன சொல்லைத்
தையலென துளம்பொறுத்த துண்டு பின்பு
தந்தையிறந் ததுபொறுத்த துண்டு மேலும்
துய்யகதிர் நாட்டுரிமை பேழை யோடு
தொலைந்ததையும் பொறுத்ததுண்டு பொறாத தீமை
செய்துவந்தான் என்மாமன் என்றால் இந்தச்
சிறியஉளம் பெருந்துயரைப் பொறுப்ப துண்டோ?

annattin tunpam

aiyakō enāttā ! vaiya kattil
annaimatin tālenru conna collait
taiyalena tulamporutta tuntu pinpu
tantaiyiran tatuporutta tuntu mēlum
tuyyakatir nātturimai pēlai yōtu
tolaintataiyum poruttatuntu porāta tīmai
ceytuvantān enmāman enrāl intac
ciriyaulam peruntuyaraip poruppa tuntō?

Distress of Annam

Alas, Āttāl! With fortitude I' ve endured
The sad demise of my mother beloved,
Though I'm a 'weaker vessel,
Then I endured the death of my father;
Forfeited even the treasure,
The proof of my legacy of Katir Nātu!
But, can I tolerate this torment
Of my uncle's callous act of treason too?

85. உடன்பிறந்தா ளைவெட்டி, அன்னோள் ஆவி
ஒப்பானின் உடல்சாய்த்தே இப்பால் என்னைத்
தொடர்ந்தழிக்க எண்ணினவன் மாமன் என்றால்
சுரந்தபால் இருந்தருந்திப் பரந்து லாவும்
நெடும்பன்றிக் குட்டிகள்போல் மக்கள் யாரும்
நிறையன்பால் உடன்பிறந்தார் என்று ணர்த்தக்
கிடந்துதவம் புரிகின்ற உலகில் இந்நாள்
"கேடிழைக்கும்உற" வெனும்சொல் கேட்ப தேயோ?

utanpirantā laivetti, annōl āvi
oppānin utalcāyttē ippāl ennait
totarntalikka enninavan māman enrāl
curantapāl iruntaruntip parantu lāvum
netumpanrik kuttikalpōl makkal yārum
niraiyanpāl utanpirantār enru narttak
kitantutavam purikinra ulakil innāl
"kētilaikkumura" venumcol kētpa tēyō?

"Stabbing his own sister and also her
Beloved husband, he is now mad after
My blood! He happens to be my uncle!
Even piglets of the same litter
Cling affectionately to each other!
Likewise all humans should be kindly treated.
Should the milk of human kindness
Be thus curdled by vile relation?

86. ஒப்புரைக்க முடியாத அன்னை என்னை
ஒருக்கணித்து மார்பணைத்து மேனி யெல்லாம்
கைப்புறத்தில் ஆம்படிக்குத் தழுவி என்றன்
கண்மறைக்கும் சுரிகுழலை மேலொ துக்கி
மைப்புருவ விழிமீது விழி யமைத்து
மலர்வாயால் குளிர்தமிழால் கண்ணே என்று
செப்பிமுத்த மிட்டாளே அன்புள் ளாளின்
செந்தாமரை முகத்தை மறப்பே னோநான்?

oppuraikka muṭiyāta aṉṉai eṉṉai
orukkaṇittu mārpaṇaittu mēṉi yellām
kaippuṟattil āmpaṭikkut taḻuvi eṉṟaṉ
kaṇmaṟaikkum curikuḻalai mēlo tukki
maippuruva viḻimītu viḻi yamaittu
malarvāyāl kuḷirtamiḻāl kaṇṇē eṉṟu
ceppimutta miṭṭāḷē aṉpuḷ ḷāḷiṉ
centāmarai mukattai maṟappē ṉōṉāṉ?

"My peerless mother fondly nursed me,
Hugged me when I was a cuddlesome babe.
Caringly caressed my hair, trimmed it
Prettied my arched and low-like eyebrows
Kissed my rosy lips and forehead,
And called me 'My child!' in dulcet Tamil!
Shall I now recall her lotus face
And weep for her death at the cruel hands?

87. இம்மாநி லம்புகழும் தந்தை, முந்தை
ஈட்டிவைத்த மாணிக்கம், கூட்டி அள்ளிக்
கைம்மாரி யாய்ப்பொழிந்து கணக்கா யர்பால்

கலையருள வேண்டித்தன் தலை வணங்கி
அம்மாஎனக் கூவிக் கைம்மே லேந்தி
அருகமர்ந்து பருகஎன்று பாலும் தந்தே
"அ" ம்முதல் எழுத்தளித்தான்; அறிவோ அன்னோன்
அன்பான திருமுகத்தை எண்ணி வாடும்

immāni lampukaḻum tantai, muntai
iṭṭivaitta māṇikkam kūṭṭi aḷḷik
kaimmāri yāyppoḻintu kaṇakkā yarpāl
kalaiyaruḷa vēṇṭittaṉ talai vaṇaṅki
ammāeṉak kūvik kaimmē lēnti
arukamarntu parukaeṉṟu pālum tantē
"a" mmutal eḻuttaḷittāṉ; aṟivō aṉṉōṉ
aṉpāṉa tirumukattai eṇṇi vāṭum

"My father a reputed king of ours,
Lavishly gifted rubies and pearls
Hoarded by his forefathers! It was given
To Ciṉi for imparting learning from alpha on
To me in faculties familiar to him
Sitting by my side, my father offered me milk
And proudly enjoyed my performance!
How could I ever forget his handsome face?"

88. ஊராளும் தலைவனின்குற் றேவல் செய்வோன்
ஓட்டுவிக்கும் சிற்றாளின் கீழ்க்கி டக்கும்
ஓர் ஆளின், மகள், தன்னை உவந்து பெற்றோர்
உயிர்துரந்தால் உளந்துடிப்பாள் என்றால், இந்தப்
பாராளப் பெற்றாரை என்பெற் றாரைப்
பறிகொடுத்த என்னுயிரோ உடலில் நிற்கும்?
யாருமில்லை யான்பெற்ற பேறு பெற்றோர்
இற்றைக்கோ என்போலக் கெட்டா ரில்லை:

ūrāḷum talaivaṉiṉkuṟ ṟēval ceyvōṉ
ōṭṭuvikkum ciṟṟāḷiṉ kīḻkki ṭakkum
ōr āḷiṉ, makaḷ, taṉṉai uvantu peṟṟōr
uyirturantāl uḷantuṭippāḷ eṉṟāl, intap
pārāḷap peṟṟārai eṉpeṟ ṟāraip
paṟikoṭutta eṉṉuyirō uṭalil niṟkum?

yārumillai yāṉpeṟṟa pēṟu peṟṟōr
iṟṟaikkō eṉpōlak keṭṭā rillai.

"When the royal servants who happen
To remain in the lowest rung,
Face ill-fated and untimely death,
Their daughters also face deep distress!
Pathetic that I'm alive, even after
The sad demise of my royal parents!
Gifted I was, to the greatest extent,
But, destined now to face deep torment!"

CANTO 23

பதிவிருந்து கேட்டிருந்த வீரப்பன் போய்விட்டான். நரிக்கண்ணனுக்கு முடி சூட்டுவதை முரசறைகிறான் ஒருவன்

89. எனத்துடித்தாள்! வீரப்பன் எடுத்தான் ஓட்டம்!
இங்கிருந்தால் அன்னத்தைத் தேடு வோரின்
சினத்தீயில் வெந்திடுதல் அன்றிப், பேழை
சிறியநரிக் கண்ணனிடம் சேரு மென்று
நினைத்தானாய், யாருமிலா இடம்பு குந்தான்!
நீங்கியபின் முரசறைவோன், "நரிக்கண் ணர்தாம்
இனிக்கதிர்நாட் டுக்கரசாய் முடிபூண் கின்றார்
இந்நாள்" என்றான் இதனை இருவர் கேட்டார்.

pativiruntu kēṭṭirunta vīrappaṉ pōyviṭṭāṉ. narikkaṇṇaṉukku muṭi cūṭṭuvatai muracaṟaikiṟāṉ oruvaṉ

eṉattuṭittāḷ! vīrappaṉ eṭuttāṉ ōṭṭam!
iṅkiruntāl aṉṉattait tēṭu vōriṉ
ciṉattīyil ventiṭutal aṉṟip, pēḻai
ciṟiyanarik kaṇṇaṉiṭam cēru meṉṟu
niṉaittāṉāy, yārumilā iṭampu kuntāṉ!
nīṅkiyapiṉ muracaṟaivōṉ, "narikkaṇ ṇartām
iṉikkatirnāṭ ṭukkaracāy muṭipūṇ kiṉṟār
innāḷ" eṉṟāṉ itaṉai iruvar kēṭṭār.

Vīrappan̲ runs from there - announcement of Narikkaṇṇan̲'s coronation through drum beat

An̲n̲am wailed thus! Vīrappan̲ took to his heels!
Thought he: "The combined operations of the enemy
Might by chance catch and set me on fire,
And also snatch this priceless treasure!"
So, he rushed to a safe far- off place.
"Today the coronation is to take place,
And Narikkaṇṇan̲ will become the king of our land!"
The drumming announced this, which two persons heard.

90. அடிவைத்தான் கதிர்நாட்டில்! நெஞ்சில் வைத்தான்
அழிவைத்தான்! விழிவைத்தான் உரிமை வேரில்!
குடிவைத்தான் ஒடிவைத்தான் நாட்டில்! எங்கும்
கொலை வைத்தான்! குறைவைத்தான் எண்ணா னாகி
வெடிவைத்தான் அறம்வளர்த்த இவ்வீட் டுக்கும்!
மின்னொளியே, தன்தலையில் உன்ன தான
"முடி" வைத்தான்; முழக்குகின்றான்; அன்னோன் வாழ்வின்
முடிவைத்தான் முழக்குகின்றான் முரச றைந்தே!

aṭivaittān̲ katirnāṭṭil! neñcil vaittān̲
aḻivaittān̲! viḻivaittān̲ urimai vēril!
kuṭivaittān̲ oṭivaittān̲ nāṭṭil! eṅkum
kolai vaittān̲! kur̲aivaittān̲ eṇṇā n̲āki
veṭivaittān̲ ar̲amvaḷartta ivvīṭ ṭukkum!
min̲n̲oḷiyē, tan̲talaiyil un̲n̲a tān̲a
"muṭi" vaittān̲; muḻakkukin̲r̲ān̲; an̲n̲ōn̲ vāḻvin̲
muṭivaittān̲ muḻakkukin̲r̲ān̲ muraca r̲aintē!

"He set foot on our land! He was bent
Upon destruction! That was his only ambition!
His eyes were set at the root of our freedom!
By disaster and dacoity, he haunts us!
Eschewing honour, he wrought disaster,
For the land that gave him shelter!
Crowned today, his end is not far!
That is the portent of this drummer."[11]

11. Again typical of the poet, is this stanza with its tonemic repetition of vaittān̲. Again 'then ' is the emphatic intensive particle, signifying certainity. The genitive use of these terms and particle is impossible in English by any equivalent.

91. இந்நேரம் நரிக்கண்ணன் நன்னீ ராடி,
எழிலுடையும் இழைபலவும் பூண்டு, வேழ
மன்னவனை எதிர்பார்த்துப், பொன்னில் மின்னும்
மணிமுடியை அணிவதற்குக் காத்தி ருப்பான்!
இந்நேரம், தான், இருக்கும் இடத்தி னின்றே
எழிலரண்ம னைநோக்கித் தேரி லேறிப்
பின்னெவரும் சூழ்ந்துவர வருவான் வேழன்!
பேரவையில், மகிழ்ச்சிகொள எவரி ருப்பார்?

innēram narikkaṇṇaṉ naṉṉī rāṭi,
eḻiluṭaiyum iḻaipalavum pūṇṭu, vēḻa
maṉṉavaṉai etirpārttup, poṉṉil miṉṉum
maṇimuṭiyai aṇivataṟkuk kātti ruppāṉ!
innēram, tāṉ, irukkum iṭatti ṉiṉṟē
eḻilaraṇma ṉainōkkit tēri lēṟip
piṉṉevarum cūḻntuvara varuvāṉ vēḻaṉ!
pēravaiyil, makiḻccikoḷa evari ruppār?

"Fresh, after bathing in perfumed water
And clad in imposing royal attire,
Narikkaṇṇaṉ would be expecting the arrival
Of the Vēḻam king to wear the crown of glittering gold.
Now, the king too would be seated in his chariot
And be on his way to the palace,
Escorted by his guards!
But, who will be there in the hall to rejoice?"

CANTO 24

முரசறைதல் கேட்ட ஆத்தா அவனைத் தூற்றுங்கால், எதிரிகள் குடிசையைச் சூழ்ந்தார்கள். அதே நேரத்தில் வேலனும் பகைவரை எதிர்த்தான்

92. என்றுரைத்தே ஆத்தா தன் எரிவை எல்லாம்
எடுத்துரைக்கும் நேரத்தில், குடிசை நோக்கி
"அன்னமதில் தானிருப்பாள்;" ஆத்தா என்னும்
அக்கிழவி யுடனிருப்பாள் என்று கூவி
முன்வந்தார் சிலபக்கவர் குடிசை நோக்கி!
முழங்கிற்றுக் குதிரைகளின் அடிஓ சைதான்!

பின்னொருவன் வருகின்றான் அவன்பேர் வேலன்!
பெருவாளும் குதிரையும் பாய்ந்தன பகைமேல்!

muracaraital kēṭṭa āttā avaṉait tūṟṟuṅkāl, etirikaḷ kuṭicaiyaic cūḻntārkaḷ. atē nērattil vēlaṉum pakaivarai etirttāṉ

eṉṟuraittē āttā taṉ erivai ellām
eṭutturaikkum nērattil, kuṭicai nōkki
"aṉṉamatil tāṉiruppāḷ;" āttā eṉṉum
akkiḻavi yuṭaṉiruppāḷ eṉṟu kūvi
muṉvantār cilapakaivar kuṭicai nōkki!
muḻaṅkiṟṟuk kutiraikaḷiṉ aṭiō caitāṉ!
piṉṉoruvaṉ varukiṉṟāṉ avaṉpēr vēlaṉ!
peruvāḷum kutiraiyum pāyntaṉa pakaimēl!

Hearing the drum beat, Āttāḷ curses Vēḻam soldiers surrounding the hut. Instantaneously Vēlaṉ comes there and mounts his assault

When Āttāḷ was loudly lamenting
Ventillating her pent-up fury and grief,
Some soldiers mounted a fierce onslaught
Expecting both the ladies in the hut!
The noise of the hooves of drating horses
Made the earth tremble! Another man crossed swords
And boldly faced their challenge- it was Vēlaṉ!
His horse and sword charged against the Vēḻam forces.

93. பலகுதிரை மறவரின்மேல் வேலன் எட்டிப்
பாய்ந்தனன் பல்ஆடுகட்குள் வேங்கை போலே!
கலங்கினர்வே ழவர்! பத்துப் பேர்மாண் டார்கள்!
கத்திசுழல் ஓசை, மறவர் முழக்கம்,
குலைநடுங்க வைத்தன! ஆத்தா, தன், வேலன்
குரல்கேட்டாள், வேழவர்கள் அங்கு வந்த
நிலையுணர்ந்தாள். அன்னத்தை நோக்கி அங்கு
நிகழ்கின்ற போர்நோக்கம் நிகழ்த்திப் பின்னர்.

palakutirai maṟavariṉmēl vēlaṉ eṭṭip
pāyntaṉaṉ palāṭukaṭkuḷ vēṅkai pōlē!
kalaṅkiṉarvē ḻavar! pattup pērmāṉ ṭārkaḷ!

kaṭṭiculal ōcai, maṟavar mulakkam,
kulainaṭuṅka vaittaṉa! āttā, taṉ, vēlaṉ
kuralkēṭṭāḷ, vēlavarkaḷ aṅku vanta
nilaiyuṇarntāḷ. aṉṉattai nōkki aṅku
nikalkiṉṟa pōrnōkkam nikalttip piṉṉar.

It was like the prowling charge of a panther
At the defenceless herd of hapless sheep!
Astounded were the vezhamites ! Some ten embraced death!
The rattling sound of swords and the battle-cry
Of soldiers made all tremble in fear!
Vēlaṉ's voice Āttāḷ could clearly hear
And could understand what transpired there!
She made Aṉṉam realise the danger!

CANTO 25

வேலனும் பகைவரும் போர் நடத்துகையில் அன்னம், ஆத்தா உருமாறி வெளிச்சென்றார்கள்

94. அன்னத்தை ஆடவனாய் உருமாற் றிட்டாள்;
அன்றுபோல் தன்னுருவம் மாற்றிக் கொண்டாள்!
கன்னமறைக் குந்தாடி யுடைய தாத்தா,
கண்ணொத்த பையனொடு செல்வ தைப்போல்
தன்மகனின் கணக்காயன் சீனி வாழும்
தனிவீட்டை நோக்கியே விரைந்து சென்றாள்!
உன்மகனின் நிலைஎன்ன என்றாள் அன்னம்.
ஊர் மீட்கச் சாகட்டும் என்றாள் ஆத்தா!

vēlaṉum pakaivarum pōr naṭattukaiyil aṉṉam, āttā urumāṟi veḷiccenṟārkaḷ

aṉṉattai āṭavaṉāy urumāṟ riṭṭāḷ;
aṉṟupōl taṉṉuruvam māṟṟik koṇṭāḷ!
kaṉṉamaṟaik kuntāṭi yuṭaiya tāttā,
kaṇṇotta paiyaṉoṭu celva taippōl
taṉmakaṉiṉ kaṇakkāyaṉ cīṉi vāḻum
taṉivīṭṭai nōkkiyē viraintu ceṉṟāḷ!
uṉmakaṉiṉ nilaieṉṉa eṉṟāḷ aṉṉam.
ūr mīṭkac cākaṭṭum eṉṟāḷ āttā!

During such fierce fight Āttāḷ and Aṉṉam escape in disguise

Āttāḷ made Aṉṉam dress like a lad
And disguised herself as a grandpa
With face buried in beard grey,
Then both hurried to the secluded house,
Where Ciṉi the school master lived.
Aṉṉam was anxious about Vēlaṉ's fate!
For her pestering questions, Āttāḷ quipped:
"Let him die in the fight to restore our land!"

95. கண்ணெடுத்தும் பார்த்தோமா? கைவா ளோடு
கடும்போரில் தனியாகக் கிடந்த சேயைப்?
பெண்ணெடுத்து வளர்த்திட்டாள் அதனா லேதன்
பிள்ளைஉயிர் போவதையும் பெற்ற தாய்தான்
எண்ணவில்லை என்றுலகம் உனைப் பழிக்கும்;
என்னால்தான் இப்பழியென் றெனைப்பழிக்கும்!
மண்ணெடுத்துச் சுட்டிடுசெங் கல்லோ, அன்றி,
மலைக்கல்லோ உன்னெஞ்சம் என்றாள் அன்னம்.

kaṇṇeṭuttum pārttōmā? kaivā ḷōṭu
kaṭumpōril taṉiyākak kiṭanta cēyaip?
peṇṇeṭuttu vaḷarttiṭṭāḷ ataṉā lētaṉ
piḷḷaiuyir pōvataiyum peṟṟa tāytāṉ
eṇṇavillai eṉṟulakam uṉaip paḻikkum;
eṉṉāltāṉ ippaḻiyeṉ ṟeṉaippaḻikkum!
maṇṇeṭuttuc cuṭṭiṭuceṅ kallō, aṉṟi,
malaikkallō uṉṉeñcam eṉṟāḷ aṉṉam.

"At that critical hour, we have abandoned your son!
Won't the world curse you for forsaking him?
Won't you be blamed for a such a misdeed done
To safeguard me from our enemy's hands?
Should I be the subject of such a curse?
Your fortitude is simply marvellous!
But should your heart remain so hard
As a burnt brick or a barren rock?

CANTO 26

ஆத்தாவும் அன்னமும் சீனிக்கணக்காயன் வீடு நோக்கிப் போனார்கள். எதிரில் வேலனின்துணைவர் குதிரைமேல் ஏறிக்குடிசை நோக்கிப் போவதைக் கண்டார்கள்

96. வேலவனைக் காப்பதற்கு நம்மா லாமா?
வீண்கவலை கொள்ளுவதில் ஆவ தென்ன?
ஞாலத்தில் என்பிள்ளை யின் திறத்தை
நானறியக் கணக்காயர் சொன்ன துண்டு!
சோலைஅதோ! அதையடுத்த சிற்றூர் காண்பாய்!
தொடர்ந்துவா! விரைவாக என்றாள் ஆத்தா
நாலைந்து குதிரைகளில் வாள்பி டித்த
நல்லிளைஞர் எதிர்வருதல் இருவர் கண்டார்.

āttāvum aṉṉamum ciṉikkaṇakkāyaṉ viṭu nōkkip pōṉārkaḷ. etiril vēlaṉiṉ tuṇaivar kutiraimēl ēṟikkuṭicai nōkkip pōvataik kaṇṭārkaḷ

vēlavaṉaik kāppataṟku nammā lāmā?
viṇkavalai koḷḷuvatil āva teṉṉa?
ñālattil eṉpiḷḷai yiṉ tiṟattai
nāṉaṟiyak kaṇakkāyar coṉṉa tuṇṭu!
cōlaiatō! ataiyaṭutta ciṟṟūr kāṇpāy!
toṭarntuvā! viraivāka eṉṟāḷ āttā
nālaintu kutiraikaḷil vāḷpi ṭitta
nalliḷaiñar etirvarutal iruvar kaṇṭār.

Āttāḷ and Aṉṉam meet some colleagues of Vēlaṉ

"Have we got the might to safeguard Vēlaṉ?
What use is there, lamenting on that?
The marvellous might of my son's brain and brawn
Many times, his master has extolled.
Behold the village and the garden there!
Quickly follow me!" When Āttāḷ said this,
They noticed some soldiers armed with swords
Darting towards them on their mounted steeds.

97. எங்கிருந்து வருகின்றீர்? என்றான் ஓர்சேய்.
எழில்வேலன் அவ்விடத்தில் வேழவர் பால்
வெங்குருதிப் போர்செய்து கொண்டி ருக்கும்
விழற்குடிசைப் புறமாக வந்தோம் என்று
தங்குதடை இல்லாமல் ஆத்தா சொன்னாள்!
தாவினார் இளைஞரெல்லாம் குதிரை ஏவி!
மங்கையிரு கைகொட்டி மகிழ்ந்தாள்; உன்றன்
மகன்முகமும் பார்த்தறியேன் ஆத்தா" என்றாள்.

eṅkiruntu varukiṉṟīr? eṉṟāṉ ōrcēy.
eḻilvēlaṉ avviṭattil vēḻavar pāl
veṅkurutip pōrceytu koṇṭi rukkum
viḻaṟkuṭicaip puṟamāka vantōm eṉṟu
taṅkutaṭai illāmal āttā coṉṉāḷ!
tāviṉār iḷaiñarellām kutirai ēvi!
maṅkaiyiru kaikoṭṭi makiḻntāḷ; uṉṟaṉ
makaṉmukamum pārttaṟiyēṉ āttā" eṉṟāḷ.

"Where do you come from?" asked one;
With little hesitancy did Āttāḷ say
That they had come by a collapsed hut
Where arm'd Vēlaṉ was in bloody war
With Vēḻam men. The youth spurred
Their horses which galloped in full trot.
The woman in joy clapped her hands
And said: 'I haven't yet seen your son.

CANTO 27

ஆலடியில் கணக்காயன் எதிரில்சென்று மாற்றுடை களைகிறார்கள் பின் அனைவரும் மாற்றுருவத்தோடு அரண்மனை நோக்கி நடந்தார்கள்

98. ஆலடியில் அமர்ந்திருந்த கணக்கா யர்பால்
ஆத்தாவும் மங்கையும்போய்ப் போர்த்தி ருந்த
மேலுடையும், தாம்விலக்கி, நின்று, செய்தி
விளக்கிடவே, கணக்காயர் கிளத்த லானார்:
வேலவனோ உமைக்காக்க அங்கு வந்தான்
வேழவரை எதிர்த்துப்போ ரிடவு மானான்
நாலைந்து பேரிளைஞர் துணைக்கும் சென்றார்
நரிக்கண்ணன் தெரிந்துகொள்வான்இனிஎன் நோக்கம்.

ālaṭiyil kaṇakkāyaṉ etirilceṉṟu māṟṟuṭai kaḷaikiṟārkaḷ. piṉ aṉaivarum māṟṟuru vattōṭu araṇmaṉai nōkki naṭantārkaḷ

ālaṭiyil amarntirunta kaṇakkā yarpāl
āttāvum maṅkaiyumpōyp pōrtti runta
mēluṭaiyum, tāmvilakki, niṉṟu, ceyti
viḷakkiṭavē, kaṇakkāyar kiḷatta lāṉār:
vēlavaṉō *umaikkākka* aṅku vantāṉ
vēḻavarai etirttuppō riṭavu māṉāṉ
nālaintu pēriḷaiñar tuṇaikkum ceṉṟār
narikkaṇṇaṉ terintukoḷvāṉiṉieṉ nōkkam.

They proceed to the palace in Ciṉi's company - all in disguise

Ciṉi was seated on a platform
Under a banyan tree. Both of them
Reached there and revealed their identity.
Seeing them the school master was enthralled
And said that he had despatched Vēlaṉ
And some of his colleagues to assist him
"They have now crossed swords with Vēḻam soldiers
And Narikkaṇṇaṉ would have known all this!

99. என்னையவன் சிறைப்படுத்த எண்ணு முன்னம்
யாமெல்லாம் மாற்றுருவத் தோடு சென்று
மன்னவனாம் வேழவனைத் தனியே கண்டு
மங்கைநிலை கூறுவது நல்ல தென்றார்!
நன்றென்றார் இருவருமே! உருவம் மாற்றி
நடந்தார்கள் மூவருமாய் அரண்ம னைக்குத்
தென்புறத்தே வேழவனார் தங்கி யுள்ள
திருமன்று தனைநோக்கி மிகவி ரைந்தே!

eṉṉaiyavaṉ ciṟaippaṭutta eṇṇu muṉṉam
yāmellām māṟṟuruvat tōṭu ceṉṟu
maṉṉavaṉām vēḻavaṉait taṉiyē kaṇṭu
maṅkainilai kūṟuvatu nalla teṉṟār!
naṉṟeṉṟār iruvarumē! uruvam māṟṟi
naṭantārkaḷ mūvarumāy araṇma ṉaikkut

teṉpuṟattē vēḻavaṉār taṅki yuḷḷa
tirumaṉṟu taṉainōkki mikavi raintē!
"Before he puts me behind the bars
Let us proceed now itself in disguise,
Seek a private audience and appraise
The Vēḻam king of the ignominies
Of Aṉṉam and solicit his helping hand."
Deciding so, the trio disguised themselves
And hastened to the king's secluded abode
Situated in the Southern avenue.

CANTO 28

வேழமன்னன் திருமன்றில் அமைந்து நரிக்குக் கதிர் நாட்டைப் பட்டம் கட்டினேன் என்று மகிழ்ந்தான். அதை ஒரு முதியோன் மறுத்தான்.

100. மகிழ்ந்தான். அதை ஒரு முதியோன் மறுத்தான்.
ஒளிவிளக்குப் பத்தாயி ரத்தின் நாப்பண்
உயிர்விளக்காய் வீற்றிருந்தான் வேழ மன்னன்!
தெளிவிளக்கும் அறிவுடைய அமைச்சன் தானும்,
சிறியபடைத் தலைவர்களும் சூழ்ந்திருந்தார்,
களிமிகுக்க வேழத்தான் உரைக்க லுற்றான்
கண்ணெதிரில் இருக்கின்ற தன்னாட் டார்பால்:
குளிர்புனர்சேர் கதிர்நாட்டை நரிக்கண் ணற்குக்
கொடுத்துவிட்டேன்; அவன்குறையை முடித்துவிட்டேன்.

vēḻamaṉṉaṉ tirumaṉṟil amaintu narikkuk katir nāṭṭaip paṭṭam kaṭṭiṉēṉ eṉṟu makiḻntāṉ. atai oru mutiyōṉ maṟuttāṉ

oḷiviḷakkup pattāyi rattiṉ nāppaṇ
uyirviḷakkāy viṟṟiruntāṉ vēḻa maṉṉaṉ!
teḷiviḷakkum aṟivuṭaiya amaiccaṉ tāṉum,
ciṟiyapaṭait talaivarkaḷum cūḻntiruntār,
kaḷimikukka vēḻattāṉ uraikka luṟṟāṉ
kaṇṇetiril irukkiṉṟa taṉṉāṭ ṭārpāl:
kuḷirpuṉarcēr katirnāṭṭai narikkaṇ ṇaṟkuk
koṭuttuviṭṭēṉ; avaṉkuṟaiyai muṭittuviṭṭēṉ.

In the Court Hall, Coronation takes place. But Vēḻam king feels that the people are not happy. A bold man explains the reason

The Vēḻam king was highly elated,
His face dazzled like numerous luminous lights!
A minister of deep learning and sagacity,
Chieftains of army were all present!
The king made this historic announcement
In the presence of the Vēḻam subjects:
"This fertile Katir Nāṭu, I 've given
To Narikkaṇṇaṉ! I've fulfilled his ambition!

101. என்னருமைப் படைத்தலைவன் மகிழும் வண்ணம்
யான்புரியத் தக்கதுபு ரிந்து விட்டேன்
தன்னருமை உழைப்பாலே என்னிடத்தில்
தான்பெறத்த குந்தைத்தான் பெற்று விட்டான்
பொன்முடியை அவன்தலையில் சூட்டும் போது
பொதுமக்கள் இந்நாட்டார் முகத்தி லெல்லாம்
துன்பத்தை நான்கண்டேன் ஏனோ என்றான்
"சொல்வேன்"என் றொருமுதியோன் வணங்கிச் சொல்வான்:

eṉṉarumaip paṭaittalaivaṉ makiḻum vaṇṇam
yāṉpuriyat takkatupu rintu viṭṭēṉ
taṉṉarumai uḻaippālē eṉṉiṭattil
tāṉpeṟatta kuntaittāṉ peṟṟu viṭṭāṉ
poṉmuṭiyai avaṉtalaiyil cūṭṭum pōtu
potumakkaḷ innāṭṭār mukatti lellām
tuṉpattai nāṉkaṇṭēṉ ēṉō eṉṟāṉ
"colvēṉ"eṉ ṟorumutiyōṉ vaṇaṅkic colvāṉ:

"He served as the chief of our armed force.
Today I've demonstrated my indebtedness!
The yeomen services he then rendered
Entitled him to receive this reward!
But when I crowned him people were gloomy
And lurking fear was writ on their long faces
I know not why!" To this an old man
Came forward to submit his explanation:

102. நரிக்கண்ணன் கதிர்நாட்டை அடைவ தற்கு
நல்லதொரு சூழ்ச்சியினைத் தேட லானான்;
எரிவுதனைக் கதிரைவேல் மன்னன் மேலே
ஏற்றினான் தங்கட்கு! நம்பி னீர்கள்!
ஒருநாளும் தங்களை அக் கதிரை வேலன்
உள்ளத்தால் பேச்சாலே இகழ்ந்த தில்லை.
பெரும்படையும் கொண்டுவந்தீர்! நடந்த போரில்
மறவர்நெறி பிழைத்ததுவும் அறமோ ஐயா?

narikkaṇṇaṉ katirnāṭṭai aṭaiva taṟku
nallatoru cūḻcciyiṉait tēṭa lāṉāṉ;
erivutaṉaik katiraivēl maṉṉaṉ mēlē
ēṟṟiṉāṉ taṅkaṭku! nampi ṉīrkaḷ!
orunāḷum taṅkaḷai ak katirai vēlaṉ
uḷḷattāl pēccālē ikaḻnta tillai.
perumpaṭaiyum koṇṭuvantīr! naṭanta pōril
maṟavarneṟi piḻaittatuvum aṟamō aiyā?

"For ascending the throne of Katir Nāṭu
Narikkaṇṇaṉ committed the heinous crime
Of conspiracy. By his back-biting tactics,
He created a conflict between the two kings;
You too believed him! But never did our king
In thought and word tarnish your image!
Unfortunate it is that you have waged a war
Throwing to winds the accepted norms.

103. இருவேந்தர் வாட்போரை நிகழ்த்தும் போதே
ஈட்டியினைப், பின்வந்து கதிர்நாட் டான்மேல்
நரிக்கண்ணன் செலுத்தினான் நானும் கண்டேன்
நகைத்ததுவான்! நாணிற்று நல்ல றந்தான்!
இருக்கட்டும்; பெருவேந்தே, அரசி யாரை
எதிர்பாரா வகையாக வஞ்சத் தாலே
பெருங்கொலைசெய் தானந்தோ! இப்பெண் ணாளைப்
பிறரறியா வகையில்நான் காத்தேன் அன்றே

iruvēntar vāṭpōrai nikaḻttum pōtē
īṭṭiyiṉaip, piṉvantu katirnāṭ ṭāṉmēl
narikkaṇṇaṉ celuttiṉāṉ nāṉum kaṇṭēṉ

nakaittatuvāṉ! nāṉiṟṟu nalla ṟantāṉ!
irukkaṭṭum; peruvēntē, araci yārai
etirpārā vakaiyāka vañcat tālē
peruṅkolaicey tāṉantō! ippeṉ ṉāḷaip
piṟarariya vakaiyilnāṉ kātteṉ aṉṟē
When you were engaged in fierce fighting
With the Katir king, Narikkaṇṇaṉ came unnoticed
And plunged a sharp spear at his back!
The vast sky heckled! Dame Virtue hung her head in shame
This is not the end of all his treacherous acts:
Our queen was an innocent victim of this
Callons person's cold-blooded murder!
Taking no chance I shielded, Aṉṉam from his ire!

104. இவ்விளைய பூங்கொடியின் வேர றுக்க
என்னவெலாம் செய்கின்றான் என்னைக்- கொல்ல
ஒவ்வாத முறையெல்லாம் சூழு கின்றான்
உங்களிடம் நீதிகேட் கின்றேன் என்று
செவ்விதழாள் அன்னத்தை முகிலின் மீண்ட
திங்களென மாற்றுருவம் களைந்து காட்டி
அவ்வகையே தானும்தன் உண்மை காட்டி
ஆத்தாஎன்பேர்; அரசின் பணிப்பெண் என்றாள்.

ivviḷaiya pūṅkoṭiyiṉ vēra ṟukka
eṉṉavelām ceykiṉṟāṉ eṉṉaik kolla
ovvāta muṟaiyellām cūḻu kiṉṟāṉ
uṅkaḷiṭam nītikēṭ kiṉṟēṉ eṉṟu
cevvitaḻāḷ aṉṉattai mukiliṉ mīṇṭa
tiṅkaḷeṉa māṟṟuruvam kaḷaintu kāṭṭi
avvakaiyē tāṉumtaṉ uṇmai kāṭṭi
āttāeṉpēr; araciṉ paṇippeṇ eṉṟāḷ.

"He plots in countless ways to get rid
Of this innocent girl and set at rest
Our king's entire lineage; now I've become
His latest target! I beseech the king

To save us from his cruel hands," she said.
Removing their reils, she revealed Annam's face
Which looked like the moon just emerging from the clouds
And said, "I'm Āttāḷ- our king's servant maid!"

CANTO 29

ஆத்தா, அன்னம் என அறிந்த வேழ மன்னன் வியப்புற்றதோடு,
பழி என்மேலல்ல என்றான்

105. வியப்புற்றான்; முகநிறையக் கண்தி றந்து
மெல்லியினை, ஆத்தாவைப் பார்த்தான்; மிக்க
துயருற்றான் "ஒருநாட்டைப் பிடித்த பின்னர்
தொடர்புடையார் தமைக்கொல்ல ஒப்பு வேனோ!
செயப்பட்ட போர்நடுவில் பகையை நானோ
பின்னிருந்து கொலைபுரியச் செய்வேன்?" என்று
வியர்த்திட்டான் உடலெல்லாம்! அந்தத் தீயன்
விளைத்திட்டான்; நானல்லேன் என்று சொன்னான்.

ättā, annam ena arinta vēla mannan viyappurratōtu, pali enmēlalla enrān

viyappurrān; mukaniraiyak kanti rantu
melliyinai, āttāvaip pārttān; mikka
tuyarurrān "orunāttaip pititta pinnar
totarputaiyār tamaikkolla oppu vēnō!
ceyappatta pōrnatuvil pakaiyai nānō
pinniruntu kolaipuriyac ceyvēn?" enru
viyarttittān utalellām! antat tiyan
vilaittittān; nānallēn enru connān.

Vēlam king is startled - offers his explanation

Astounded at such curious turn of events
He fondly surveyed their gloomy faces!
He was deeply moved! "After waging the war
Why should I uproot the king and his kingdom?
Would I have connived to kill the king from behind?"
Sweating in agony he further wailed;
"That evil one was behind the scheming!
Innocent I' am. Never did I do this!

106. அப்போதே நானினைத்தேன்; கேள்வி யுற்றேன்.
அவற்றையெலாம் நரிக்கண்ணன் மறுத்துக் கூறித்
தப்பேதும் இல்லான்போல் ஆடல் செய்தான்.
கதிர்நாட்டின் தனியரசாய் நரிக்கண் ணற்கும்
இப்போதுதான் முடியைச் சூட்டி வந்தேன்
என்செய்வேன் பழிசுமந்தேன். பழிசு மந்தேன்
எப்போதும் உமக்கேஓர் தீமை யின்றி
யான்காப்பேன் அஞ்சாதீர் என்றான் மன்னன்.

appōtē nāṉiṉaittēṉ; kēḷvi yuṟṟēṉ.
avaṟṟaiyelām narikkaṇṇaṉ maṟuttuk kūṟit
tappētum illāṉpōl āṭal ceytāṉ.
katirnāṭṭiṉ taṉiyaracāy narikkaṇ ṇaṟkum
ippōtutāṉ muṭiyaic cūṭṭi vantēṉ
eṉcey[illegible]ṉ paḻicumantēṉ paḻicu mantēṉ
eppōt[illegible]ṁ umakkēōr tīmai yiṉṟi
yāṉkāppēṉ añcātīr eṉṟāṉ maṉṉaṉ.

"Even then I had a lurking suspicion;
I had some information too! Narikkaṇṇaṉ
Denied all allegations and feigned innocence.
I have just now crowned him, trusting his words!
What shall I do? Can I retrace my steps?
Cursed I'm! Cursed indeed! What next?
But, you need not fear any more.
I'll save you from his cruel hands!" he assured.

CANTO 30

அன்னம் முதலியவரைக் காக்கும் வழியை அரசன் ஆராய்ந்தான்

107. பின்னுமவன் அமைச்சனையே, நோக்கி, இந்தப்
பெண்ணரசி இனிஉய்யும் வண்ணம் யாது?
சின்னநடை நரிக்கண்ணன் இடம்வி டுத்தால்
தீங்கிழைப்பான்; நல்லஉளப் பாங்கொன் றில்லான்;
அன்னையினைக் கொலைசெய்தான்; தந்தை தன்னை
அழித்திட்டான்; அன்னத்தை ஒழிப்ப தற்கும்
முன்னின்று காத்தாளை ஆத்தா என்னும்
முதியாளைத் தீர்த்திடவும், குதியா நின்றான்

an̲n̲am mutaliyavaraik kākkum vaḻiyai aracan̲ ārāyntān̲

pin̲n̲umavan̲ amaiccan̲aiyē, nōkki, intap
peṇṇaraci in̲iuyyum vaṇṇam yātu?
cin̲n̲anaṭai narikkaṇṇan̲ iṭamvi ṭuttāl
tīṅkiḻaippān̲; nallauḷap pāṅkon̲ r̲illān̲;
an̲n̲aiyin̲aik kolaiceytān̲; tantai tan̲n̲ai
aḻittiṭṭān̲; an̲n̲attai oḻippa tar̲kum
mun̲n̲in̲r̲u kāttāḷai āttā en̲n̲um
mutiyāḷait tīrttiṭavum, kutiyā nin̲r̲ān̲

The king explores the ways to safeguard them.

He addressed his minister and asked him:
"How can we save this pretty girl from him?
Treacherous Narikkaṇṇan̲ would any time
Pounce upon this poor girl and end her life.
After inflicting death upon the king and the queen
He is after the blood of this slender girl!
Āttāḷ who has been hitherto shielding that girl,
Is hunted by this maniac so cruel!"

108. கூறுகநின் கருத்தென்றான். அமைச்சன் சொல்வான்:
கொடியோனைக் கதிர்நாட்டை ஆள விட்டீர்!
சீறுகின்ற பாம்புக்குத் தவளை யூரில்
திருமுடியோ சூட்டுவது? பின்பு காண்பீர்!
வீறுடைய கதிரைவேல் மன்னன் ஈன்ற
வெண்நிலவு முகத்தாளின் எண்ணங் கேட்டு
வேறுநாட் டிளவரசை மணக்கச் செய்து
மேலுமொரு தீங்கின்றிக் காக்க வேண்டும்.

kūr̲ukanin̲ karutten̲r̲ān̲. amaiccan̲ colvān̲:
koṭiyōn̲aik katirnāṭṭai āḷa viṭṭīr!
cīr̲ukin̲r̲a pāmpukkut tavaḷai yūril
tirumuṭiyō cūṭṭuvatu? pin̲pu kāṇpīr!
vīr̲uṭaiya katiraivēl man̲n̲an̲ īn̲r̲a
veṇṇilavu mukattāḷin̲ eṇṇaṅ kēṭṭu
vēr̲unāṭ ṭiḷavaracai maṇakkac ceytu
mēlumoru tīṅkin̲r̲ik kākka vēṇṭum.

At the king's request, the minister replied:
"You've made that wicked man rule this land,
Just as crowning a poisonous serpent
To rein over the land of hapless frogs!
Time alone will bring out the hidden danger!
This girl with milky white moon face
Should wed a prince of her choice and thereby
Get a safer shield and shelter.

CANTO 31

"அன்னம் முதலியவரைக் காப்பாற்ற வேழ நாட்டிலிருந்து ஒருவரை அனுப்பிக் கதிர் நாட்டை ஆண்டுவரச் செய்க" என்றான் அமைச்சன்

109. கதிர்நாட்டை நரிக்கண்ணன் ஆளும் ஆட்சி
கடுகளவும் தீங்கின்றி இருப்ப தற்குப்
பொதுநாட்டம் உடையஓர் அறிஞன் தன்னைப்
போயிங்கு நீரனுப்ப வேண்டும் என்றான்
எதுநாட்டம்?" அன்னமே சொல்வாய் என்றான்
ஏந்தல்மொழி கேட்டமலர்க் கூந்தல் சொல்வாள்:
சதுர்நாட்டிப் பகைமுடிமேல் தாளை நாட்டும்
தமிழ்நாட்டுப் பெருவேந்தே, அவையில் உள்ளீர்

"aṉṉam mutaliyavaraik kāppāṟṟa vēḻa nāṭṭiliruntu oruvarai aṉuppik katir nāṭṭai āṇṭuvarac ceyka" eṉṟāṉ amaiccaṉ

katirnāṭṭai narikkaṇṇaṉ āḷum āṭci
kaṭukaḷavum tīṅkiṉṟi iruppa taṟkup
potunāṭṭam uṭaiyaōr aṟiñaṉ taṉṉaip
pōyiṅku nīraṉuppa vēṇṭum eṉṟāṉ
etunāṭṭam?" aṉṉamē colvāy eṉṟāṉ
ēntalmoḻi kēṭṭamalark kūntal colvāḷ:
caturnāṭṭip pakaimuṭimēl tāḷai nāṭṭum
tamiḻnāṭṭup peruvēntē, avaiyil uḷḷīr

The minister's sound counsel

"To administer a just rule in Katir Nāṭu

And to safeguard it from Nair's cruel hands,
The king can depute a learned emissary
To have him under his sway
Which of these choices you prefer, An̲n̲am?"
To this query, the girl stated her stand:
"Your Majesty known for your gallant deeds!
The elite assembled here in the court hall!"

110. பழநாளிற் பாண்டியனின் படைந டத்திப்
பகைகொண்ட சோழனையும் வெற்றி கொண்ட
அழல்வேலான் என்னருமை மூதா தைக்கே
அளித்தானோர் பேழையினைப் பரிசாய்! அந்த
எழிலான பேழையிலே ஞால மெச்சும்
இழை, ஆடை வாள்பலவும் இருக்கும்; மேலும்
அழகான கதிர்நாட்டின் வரலா றெல்லாம்
அப்பேழை சொல்லிவிடும் ஆத லாலே.

pal̲anāḷir̲ pāṇṭiyan̲in̲ paṭaina ṭattip
pakaikoṇṭa cōl̲an̲aiyum ver̲r̲i koṇṭa
al̲alvēlān̲ en̲n̲arumai mūtā taikkē
aḷittān̲ōr pēl̲aiyin̲aip paricāy! anta
el̲ilān̲a pēl̲aiyilē ñāla meccum
il̲ai, āṭai vāḷpalavum irukkum; mēlum
al̲akān̲a katirnāṭṭin̲ varalā r̲ellām
appēl̲ai colliviṭum āta lālē.

"Decades ago, one of my forefathers,
At the then Pāṇṭiya emperor's orders
Led a successful expedition
And subjugated the Cōl̲a land.
A treasure was then given as a reward!
Garments, sword and ornaments it contained
Alongwith a plaque of copper in which
Its entire history is neatly inscribed.

CANTO 32

அன்னம் கூறுவாள்: என்பேழை அரண்மனையில் இருக்கும்;
அதைக் காட்டச் செய்வீர் மன்னரே

111. வேழமா நாடுடைய வேந்தே, என்றன்
மேனாளின் நற்புகழை விளக்கும் அந்தப்
பேழைமா ராமலதைக் காட்டும் வண்ணம்
பெரியதோர் கட்டளையும் இடுதல் வேண்டும்!
ஏழையரின் குறைதீர்த்தல் கடமை யன்றோ,
என்றுரைத்தாள். நன்றுரைத்தாய் பெண்ணே அந்தப்
பேழைமா ற்றம்சிறிதும் இன்றி இங்கே
பெரும்படையால் வரும்படிசெய் கின்றே னென்று

aṉṉam kūṟuvāḷ: eṉpēḻai araṇmaṉaiyil irukkum; ataik kāṭṭac ceyvīr maṉṉarē

vēḻamā nāṭuṭaiya vēntē, eṉṟaṉ
mēṉāḷiṉ naṟpukaḻai viḷakkum antap
pēḻaimā rāmalataik kāṭṭum vaṇṇam
periyatōr kaṭṭaḷaiyum iṭutal vēṇṭum!
ēḻaiyariṉ kuṟaitīrttal kaṭamai yaṉṟō,
eṉṟuraittāḷ. naṉṟuraittāy peṇṇē antap
pēḻaimā ṟṟamciṟitum iṉṟi iṅkē
perumpaṭaiyāl varumpaṭicey kiṉṟē ṉeṉṟu

Orders issued for searching the treasure

"Your Majesty! The king of Vēḻam land!
We're now in utter distress and doldrums!
The precious treasure of our ancestors
Should be protected from our enemy's hands!
Kindly pity these poor souls.
And be pleased to issue necessary orders."
Instantly the king of Vēḻam agreed to this -
Ordered his forces fetch it all intact.

112. ஆளியெனும் படைத்தலைவா செல்க என்றான்.
ஆயிரவர் உடன்செல்க என்றான்! இந்த
நாளில்இதே நேரத்தில் அரண்மனைக்கு
நாற்புறமும் காப்பமைத்தும் உட்பு குந்தும்
ஆளிருவர் மூவர்விழுக் காடு நீடும்
அறைதோறும் தேடிடுக எங்கும் பார்ப்பீர்
கேளீர்இதை "அப்பேழை அடையாளத்தைக்
கிளிமொழியாள் சொல்லிடுவாள்" என்றான் மன்னன்.

āḻiyeṉum paṭaittalaivā celka eṉṟāṉ.
āyiravar uṭaṉcelka eṉṟāṉ! inta
nāḻiḻitē nērattil araṇmaṉaikku
nāṟpuṟamum kāppamaittum uṭpu kuntum
āḷiruvar mūvarviḻuk kāṭu nīṭum
araitōṟum tēṭituka eṅkum pārppīr
kēḷīritai "appēḻai aṭaiyāḷattaik
kiḷimoḻiyāḷ colliṭuvāḷ" eṉṟāṉ maṉṉaṉ.

"Let Āḷi,[12] a wing commander, rush to the palace!
Let thousand men assist the operation!
Let all the four gates of the fort remain closed.
Search everywhere! Spare not any spot there!
Carefully comb every nook and corner!
Needed tips on that treasure
She will provide! Minutely note them down!"
Thus ordered the king, seated on the throne!

CANTO 33

பேழையின் அடையாளம் கூறினாள் அன்னம்

113. இளவஞ்சி அன்னம் உரைத் திடுவாள்: ஐயா
என்பேழை மன்னவரின் வாளின் நீளம்!
உள்அகலம் மூன்றுசாண்! உயரம் நாற்சாண்!
ஒளிதிகழும் கிளிச் சிறைப்பொன் தகடு தன்னால்
வெளிப்புறமும், பொதிகைமலைச் சந்த னத்தின்
வெண்பலகை உட்புறமும், காணும் மேலே
உளிஅழுந்தும் எழுத்தாலே உள்ளிருக்கும்
உயர்பொருள்கள் அத்தனைக்கும் பெயர்கள் காணும்,

pēḻaiyiṉ aṭaiyāḷam kūṟiṉāḷ aṉṉam

iḷavañci aṉṉam urait tiṭuvāḷ: aiyā
eṉpēḻai maṉṉavariṉ vāḷiṉ nīḷam!
uḷakalam mūṉṟucāṇ! uyaram nāṟcāṇ!

12. Means a lion. The reader is given to imagine the might and greatness of the king proper who has Āḷi as his wing commander. His country itself is called as Vēḻam land which means a country of elephants.

oḷitikaḻum kiḷic ciṟaippoṉ takaṭu taṉṉāl
veḷippuṟamum, potikaimalaic canta ṉattiṉ
veṇpalakai uṭpuṟamum, kāṇum mēlē
uḷiaḻuntum eḻuttālē uḷḷirukkum
uyarporuḷkaḷ attaṉaikkum peyarkaḷ kāṇum

Aṉṉam narrates the identiy

Young and slender Aṉṉam described:
"Its length will be around that of our king's sword;
Breadth around three spans! Height around four!
Made of pure and glittering gold,
The inside chamber made of white sandal wood
Felled from Potikai hills! The treasure chest had
A catalogue of its valuable contents
Clearly carved on its exterior lid!

114. வாள், நகைகள், ஆடைவகை முழுநீ ளத்தில்
வைத்திடுபொற் பட்டயம்பே ழைக்கு ளுண்டு!
காணுகநீர் என்றுரைத்துத் தான ணிந்த
கழுத்தணியைக் கழற்றியதில் அமைத்திருந்த
ஆணிப்பொற் பேழையதன் அடையா ளத்தை
அரசருக்கும் படையாட்சி தனக்கும் காட்டிச்
சேணுயர்ந்த அரண்மனைக்குள் ஆடற் கட்டின்
தென்அறையில் அப்பேழை இருக்கும் என்றாள்.

vāḷ, nakaikaḷ, āṭaivakai muḻunī ḷattil
vaittiṭupoṟ paṭṭayampē ḻaikku ḷuṇṭu!
kāṇukanīr eṉṟuraittut tāṉa ṇinta
kaḻuttaṇiyaik kaḻaṟṟiyatil amaittirunta
āṇippoṟ pēḻaiyataṉ aṭaiyā ḷattai
aracarukkum paṭaiyāṭci taṉakkum kāṭṭic
cēṉuyarnta araṇmaṉaikkuḷ āṭaṟ kaṭṭiṉ
teṉaṟaiyil appēḻai irukkum eṉṟāḷ.

"A sword, jewels, garments, royal testament
Inscribed on a full length metallic plaque
An emblem like this over its lid".
She then showed the emblem on her jewel

To the king and the chieftains for their perusal;
Then she resumed to recount:
"The treasure was kept in the southern room
Just near the elevated dancing hall!"

CANTO 34

அன்னம் முதலியவர்களுடன் படையை அனுப்பி அரண்மனையில் பேழையைத் தேடச் செய்தான் மன்னன்

115. ஓடுக,பாண் டியன்பரிசை நோக்கி நீவிர்!
உமைத்தடுத்தால் நமதாணை அவர்க்குச் சொல்க!
தேடுகவென் றான்மன்னன்! சென்றிட்டார்கள்!
திருநாட்டை வென்றேன்நான் எனினும் அந்த
நாடுதனை உடையவர்க்கே நான ளித்து
நாளடைவில் அவரிடத்தில் கப்பம் கொள்ளல்
பீடுடைய அறமாகும்! இந்த நாட்டின்
பேருரிமை ஆராய்வேன் என்றான் மன்னன்

aṉṉam mutaliyavarkaḷuṭaṉ paṭaiyai aṉuppi araṇmaṉaiyil pēḻaiyait tēṭac ceytāṉ maṉṉaṉ

ōṭuka,pāṇ ṭiyaṉparicai nōkki nīvir!
umaittaṭuttāl namatāṇai avarkkuc colka!
tēṭukaveṉ ṟāṉmaṉṉaṉ! ceṉṟiṭṭārkaḷ!
tirunāṭṭai veṉṟēṉnāṉ eṉiṉum anta
nāṭutaṉai uṭaiyavarkkē nāṉa ḷittu
nāḷaṭaivil avariṭattil kappam koḷḷal
pīṭuṭaiya aṟamākum! inta nāṭṭiṉ
pērurimai ārāyvēṉ eṉṟāṉ maṉṉaṉ

The king orders search in the palace

"Rush at once in search of the treasure of Pāṇṭiyaṉ
If anyone obstructs your way, tell him clear cut
That it is my order! Search for the treasure!"
The army obeyed his commands! "Though I win the war
It is my custom to give them freedom
Providing chance to enhance its resources
And discharge royal dues[13]. "He then assured
To honour the legitimate rights of all.

13. Tribute paid to the Emperors.

116. அந்நேரம் எண்ணத்தில் ஆழ்ந்தி ருந்த
அமைச்சனிது கூறுகின்றான் மன்ன வன்பால்:
மன்னவரே ஆளியினைப் போகச் சொன்னீர்
மற்றந்தப் படைத்தலைவன் நரிக்கண் ணற்குச்
சின்னவனே ஆதலினால் பேழை தேடும்
திறத்தினிலே குறைச்சல்வந்து சேரக் கூடும்
இந்நிலையில் பொறுப்புள்ள ஆள னுப்பி
எழிற்பேழை தனைதேடச் செய்க என்றான்

annēram eṇṇattil āḻnti runta
amaiccaṉitu kūṟukiṉṟāṉ maṉṉa vaṉpāl:
maṉṉavarē āḷiyiṉaip pōkac coṉṉīr
maṟṟantap paṭaittalaivaṉ narikkaṇ ṇaṟkuc
ciṉṉavaṉē ātaliṉāl pēḻai tēṭum
tiṟattiṉilē kuṟaiccalvantu cērak kūṭum
innilaiyil poṟuppuḷḷa āḷa ṉuppi
eḻiṟpēḻai taṉaitēṭac ceyka eṉṟāṉ

The minister, who was till then immersed
In deep thought, made the humble submission:
"His majesty has deputed Āḷi in search
Of the treasure! But he is junior
To Narikkaṇṇaṉ and this might hamper
The success of that search and therefore
The king can depute a senior person
And ensure effective operation".

117. ஆத்தாவும் உரைத்திடுவாள்: ஆமாம் நானே
அவ்விடத்தில் போகின்றேன் துணைய ளிப்பீர்!
தீத்தாவும் கண்ணாலே நரிக்கண் ணன்தான்
சிறியபடைத் தலைவனையே அஞ்ச வைத்துக்
காத்தாளும் அரண்மனையில் பேழை தன்னைக்
கைப்பற்றிக் கொள்வானே என்று கூறத்
தாத்தாவைப் போலுருவை மாற்றிக் கொள்க
தக்கபடை யொடுசெல்க என்றான் மன்னன்.

āttāvum uraittituvāḷ: āmām nāṉē
avvitattil pōkiṉṟēṉ tuṇaiya ḷippīr!
tīttāvum kaṇṇālē narikkaṇ ṇaṉtāṉ
ciṟiyapaṭait talaivaṉaiyē añca vaittuk
kāttāḷum araṇmaṉaiyil pēḻai taṉṉaik
kaippaṟṟik koḷvāṉē eṉṟu kūṟat
tāttāvaip pōluruvai māṟṟik koḷka
takkapaṭai yoṭucelka eṉṟāṉ maṉṉaṉ.

Āttāḷ too confirmed :"Yes, yes, I too
Would rush to the palace! Please provide
Able men for my assistance ! Narikkaṇṇaṉ
Might browbeat Āḷi with his fierce looks,
And thereby grab our invaluable treasure!"
Realizing her well-founded fear,
The king assured the needed assistance
And advised her to don on her erstwhile guise!.

CANTO 35

அன்னம் முதலியவர் அரண்மனையடைந்தார்கள்.ஆளி அரண்மனையில் தேடியதில்பேழை இல்லை என்றான்

118. முன்போல ஆணுருவம் பூண்டாள் ஆத்தா,
முழுநீள வாளொன்றும் இடையில் சேர்த்தாள்!
பின்தொடர்ந்தான் கணக்காயன் வாளும் ஏந்திப்!
பிறகாலாட் படைதொடர அரண்மனைக்கு
முன், வாயில் தனையடைந்தார்! மேலும் உள்ளே
மொய்த்தபடை மேல்சென்று மொய்த்து நிற்கச்
சின்னதொரு படைத்தலைவன் ஆளிஎன்பான்
"தேடியதில் பேழையினைக் காணோம்" என்றான்

aṉṉam mutaliyavar araṇmaṉaiyaṭaintārkaḷ. āḷi araṇmaṉaiyil tēṭiyatil pēḻai illai eṉṟāṉ

muṉpōla āṇuruvam pūṇṭāḷ āttā,
muḻunīḷa vāḷoṉṟum iṭaiyil cērttāḷ!
piṉtoṭarntāṉ kaṇakkāyaṉ vāḷum ēntip!
piṟakālāṭ paṭaitoṭara araṇmaṉaikku

mun̲, vāyil tan̲aiyataintār! mēlum uḷḷē
moyttapaṭai mēlcen̲ru moyttu nir̲kac
cin̲natoru paṭaittalaivan̲ āḷienpān̲
"tēṭiyatil pēḻaiyin̲aik kāṇōm" en̲rān̲

An̲nam and others search the palace. After the search, wing commander Āḷi says that he could not trace the treasure

Āttāḷ disguised with grey hair and beard
And armed with a long and sharp sword,
Dashed towards the palace along with Cīn̲i
And fully armed soldiers aplenty.
When they reached the main gate of the palace
Soldiers were roaming round like busy ants.
Āḷi the wing commander came there and said:
"The treasure is not be found anywhere in the palace!"

119. திடுக்கிட்டான் கணக்காயன்! "நரிக்கண் ணையா
தெருக்கதவின் அருகினிலும் போக வேண்டாம்
படைமறவர் யாவருமே வெளிச் செல்லாதீர்
பகரும்இது வேழவரின் ஆணை யாகும்
அடுக்களையோ ஆடரங்கோ எவ்விடத்தும்
அணுவணுவாய்ப் பேழையினைத் தேட வேண்டும்
நடுவிலுள்ள உமையும் ஆராய வேண்டும்
நகராதீர் என்றுரைத்தான்; நன்றென் றார்கள்.

tiṭukkiṭṭān̲ kaṇakkāyan̲! "narikkaṇ ṇaiyā
terukkatavin̲ arukin̲ilum pōka vēṇṭām
paṭaimar̲avar yāvarumē veḷic cellātīr
pakarumitu vēḻavarin̲ āṇai yākum
aṭukkaḷaiyō āṭaraṅkō evviṭattum
aṇuvaṇuvāyp pēḻaiyin̲ait tēṭa vēṇṭum
naṭuviluḷḷa umaiyum ārāya vēṇṭum
nakarātīr en̲r̲uraittān̲; nan̲r̲en̲ r̲ārkaḷ.

Taken aback, the school master said: "Let not
Narikkaṇṇan̲ go, even near the entrance!
Let not the soldiers go out of the palace!
This is the oral order of our king!

Be it kitchen or even court hall,
Let the search be thorough everywhere!
Let not even the soldiers be spared.
So, don't move!" The men obeyed the king's commands.

CANTO 36

கணக்காயன் முதலியவர்கள் தேடினார்கள். அங்கிருந்த மற்றவர்கள் அவ்விடம்விட்டு வெளியிற் செல்லாமல் இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒருவன் மட்டும் வெளியில் ஓடுகிறான். ஆத்தா பின் தொடர்கின்றாள்

120. கணக்காயன் எவ்விடத்தும் துணைவ ரோடு
கடி தாகத் தேடுகையில், ஆட்கள் தம்முள்
இணைப்பாக நின்றிருக்கும் ஒருவன் கண்ணை
இமைக்காமல் நாற்றிசையும் செலுத்து வோனாய்
அணித்தான தெருவாயில் நோக்கி மெல்ல
அகலுவதைக் கருத்தாக ஆத்தா பார்த்தே
கணுக்காலை வெட்டுவேன் செல்லேல் என்றாள்
கடிதுபறந்தான்; பறந்தாள்; வாளை ஓச்சி.

kaṉakkāyaṉ mutaliyavarkaḷ tēṭiṉārkaḷ. aṅkirunta maṟṟavarkaḷ avviṭamviṭṭu veḷiyiṟ cellāmal irukka vēṇṭum. āṉāl oruvaṉ maṭṭum veḷiyil ōṭukiṟāṉ. āttā piṉ toṭarkiṉṟāḷ

kaṇakkāyaṉ evviṭattum tuṇaiva rōṭu
kaṭi tākat tēṭukaiyil, āṭkaḷ tammuḷ
iṇaippāka niṉṟirukkum oruvaṉ kaṇṇai
imaikkāmal nāṟṟicaiyum celuttu vōṉāy
aṇittāṉa teruvāyil nōkki mella
akaluvataik karuttāka āttā pārttē
kaṇukkālai veṭṭuvēṉ cellēl eṉṟāḷ
kaṭituparantāṉ; parantāḷ; vāḷai ōcci.

During the search, one person is seen running- Āttāḷ follows him

When Ciṉi and his numerous aides were
Meticulously searching for the treasure,
A person standing among the soldiers
Stealthily surveyed all the sides

Without winking his lids and tiptoed
Towards the entrance! Attāḷ loudly cried:
"Don't move a bit! Else I'll sever your leg!"
He fled! She chased him with the lifted dagger!

CANTO 37

ஓடியவன் கணுக்காலை ஆத்தா வெட்ட அதே போதில் அவன் அவளின் இடது கையை வெட்ட இருவரும் ஓரிடத்தில் வீழ்ந்தார்கள்

121. அரசநெடுந் தெருநீங்கிப் பல்க லைகள்
ஆய்கூடம், நோய்நீக்கும் மருத்து வத்தின்
பெருநிலையம் நீங்கிப்பின், குறுக்கே ஓடிப்
பிறைக்கோட்டு யானைபல நிறுத்தும் கூடத்
தருகினிலோர் இருள்கிடக்கும் பொதுமன் றத்தில்
அவன்புகுந்தான், கணுக்காலை வெட்டினாள்; தன்
அரிதான இடக்கையை இழந்தாள் ஆத்தா
இருமுதியார் அருகருகு துடித்து வீழ்ந்தார்.

ōṭiyavaṉ kaṇukkālai āttā veṭṭa atē pōtil avaṉ avaḷiṉ iṭatu kaiyai veṭṭa iruvarum ōriṭattil vīḻntārkaḷ

aracaneṭun terunīṅkip palka laikaḷ
āykūṭam, nōynīkkum maruttu vattiṉ
perunilaiyam nīṅkippiṉ, kuṟukkē ōṭip
piṟaikkōṭṭu yāṉaipala niṟuttum kūṭat
tarukiṉilōr iruḷkiṭakkum potumaṉ ṟattil
avaṉpukuntāṉ, kaṇukkālai veṭṭiṉāḷ; taṉ
aritāṉa iṭakkaiyai iḻantāḷ āttā
irumutiyār arukaruku tuṭittu vīḻntār.

Mutual assault between the dear spouses

Passing through the royal avenue, he reached.
The House of Advanced Research and Learning ;
And then the Centre of Medical Care.
Then crossing a road and elephant yard
Where elephant crescent jewell'd are stalled
He entered a hall where darkness had engulfed.

She chased and cut his ankle; he, her left arm!
Two aged souls fell wounded, side by side.

122. செந்நீரிற் புரளுகின்ற இரண்டு டம்பும்
தெண்ணீரின் கரைமீனாய்த் துடிக்கும்! "ஆவி
இந்நிலையில் ஆயிற்றா" என்னும் வாய்கள்!
இரண்டுள்ளம் சுரப்பற்ற பசுக்காம் பைப்போல்
எந்நினைவும் இல்லாமல் துன்ப மேயாம்!
'இம்' மென்னும் இருகுரல்கள் வைய வாழ்க்கை
சின்னேரம் சின்னேரம் என்ப தெண்ணத்
திடுக்கிடுமவ் விருமுதுமைப் பருவம் ஆங்கே.

cennīriṟ puraḷukiṉṟa iraṇṭu ṭampum
teṇṇīriṉ karaimīṉāyt tuṭikkum! "āvi
innilaiyil āyiṟṟā" eṉṉum vāykaḷ!
iraṇṭuḷḷam curappaṟṟa pacukkām paippōl
enninaivum illāmal tuṉpa mēyām!
'im' meṉṉum irukuralkaḷ vaiya vāḻkkai
ciṉṉēram ciṉṉēram eṉpa teṇṇat
tiṭukkiṭumav virumutumaip paruvam āṅkē.

Both the bodies spilling hot blood
Quivered like fish taken out of water
"End knocks at my doors",they both wailed
Like two barren udders yielding no milk
They both fell rotten and cursed their fate.
Their murmurs were nothing but death pangs
Portending that they were nearing the inevitable.
Even and that age, feared their death so much!

123. தனக்குந்தன் கணவனுக்கும் இடையில் வாய்த்த
தடை, பிரிவு கசப்பனைத்தும் பல்லாண்டாகப்
புனத்திலுறும் புதல்போலே வளர்ந்த தாலே
புறத்தொடர்பே இல்லாத முதிய ஆத்தா
அனற்கொள்ளி பட்டபிள்ளை கதறும் போதில்
அம்மாஎன் பதுபோலே துணைவன் தன்னை
நினைத்தவளாய்த் தாழ்குரலில் "அத்தான்" என்றாள்
நிறைவியப்பால் வீரப்பன் "ஆத்தா" என்றான்.

taṉakkuntaṉ kaṇavaṉukkum ıṭaiyil vāytta
taṭai, pirivu kacappaṉaittum pallāṇṭākap
puṉattiluṟum putalpōlē vaḷarnta tālē
puṟattoṭarpē illāta mutiya āttā
aṉarkoḷḷi paṭṭapiḷḷai kataṟum pōtil
ammāeṉ patupōlē tuṇaivaṉ taṉṉai
niṉaittavaḷāyt tāḻkuralil "attāṉ" eṉṟāḷ
niṟaiviyappāl vīrappaṉ "āttā" eṉṟāṉ.

123. Deeply strained relationship separation and bitterness
And the consequent gulf between the spouses
For many years, grew like a thorny bush
In marshy land! Lived she apart till this age!
Like a child caught in the fire
Raises an alarm and calls hea mother-ammā
Āttāḷ recalled him in husky voice ; attāṉ-O my dear!
Astonished Vīrappaṉ echoed, "Āttāḷ dear!'

CANTO 38

வீரப்பன் தன் மனைவியான ஆத்தாவைப் புரண்டணைத்தான்.
அவளும் அவ்வாறே

124. ஆண்என்று வாள்சுமந்தும் எனைத் தொடர்ந்தும்
ஆள்என்றும் மரமென்றும் தெரியாப் போதில்
காண்என்று கணுக்காலைத் தீர்த்தாய் என்னுள்
கனிஎன்றும் கரும்பென்றும் கிடந்த நீதான்:
வீண்என்று கருதுகிலேன்! என்செய் கைக்கு
விளைவென்று கருதுகின்றேன்! கொடிய சாவைப்
பூண்என்று புகன்றாலும் மகிழ்வேன்' என்று
புரண்டணைத்துப் பொன்னேஎன் றழுதான் கூவி

vīrappaṉ taṉ maṉaiviyāṉa āttāvaip puraṇṭaṇaittāṉ. avaḷum avvāṟē

āṇeṉṟu vāḷcumantum eṉait toṭarntum
āḷeṉṟum marameṉṟum teriyāp pōtil
kāṇeṉṟu kaṇukkālait tīrttāy eṉṉuḷ
kaṉieṉṟum karumpeṉṟum kiṭanta nītāṉ:

viṇenṟu karutukilēṉ! eṉcey kaikku
viḷaiveṉṟu karutukiṉṟēṉ! koṭiya cāvaip
pūṇeṉṟu pukaṉṟālum makiḻvēṉ' eṉṟu
purantaṇaittup poṉṉēeṉ ṟaḻutāṉ kūvi

Vīrappaṉ and Āttāḷ hug each other

"Once so sweet as chosen delicious fruits
My sugar- cane juice! With sword, in many attire
You, chased me, unaware who I was
Pounced upon me and slashed my ankle
Least distressed I am ! I do deserve
This a reward for all my past misdeeds !
Even death I can command, if you are by my side,
Āttāḷ ,My love!" he said and fondly hugged.

125. படையாளிற் பகைஆள்போல் இருந்தாய் அத்தான்!
பாண்டியனார் பரிசென்னும் நீண்ட பேழைக்
குடையாளின் பணியாள்நான்! நரிக்கண் ணற்கே
உளவாளாய் நீயங்கே ஓடினாய் என்
றடையாளம் தெரியாமல் இழைத்த குற்றம்
அறிவாளா பொறுத்திடுக என்று நெஞ்சம்
உடைவாளாய் இருகையால் அணைத்த மெய்யை
ஒருகையால் அணைத்தன்பில் உயர்வா ளானாள்.

paṭaiyāḷiṟ pakaiāḷpōl iruntāy attāṉ!
pāṇṭiyaṉār paricennum nīṇta pēḻaik
kuṭaiyāḷiṉ paṇiyāḷnāṉ! narikkaṇ ṇaṟkē
uḷavāḷāy nīyaṅkē ōṭiṉāy eṉ
ṟaṭaiyāḷam teriyāmal iḻaitta kuṟṟam
aṟivāḷā poṟuttiṭuka eṉṟu neñcam
uṭaivāḷāy irukaiyāl aṇaitta meyyai
orukaiyāl aṇaittaṉpil uyarvā ḷāṉāḷ.

" You were dressed like a Vēlam soldier.
I'm at the services of the owner
Of that treasure . From the palace you sped
I thought you were Narikkaṇṇaṉ's spy!
This is the result of mistaken identity!

Kindly forgive me for this tragedy !"
And then warmly they hugged each other;
By her love so pure, she attained dizzy heights!

126. பிள்ளையெங்கே எனக்கேட்டான் வீரப் பன்தான்!
பெருங்குடிசை தனிலெனையும் வேந்தன் பெற்ற
கிள்ளையையும் சிறைசெய்ய நரிக்கண் தீயன்
கிளப்பிவிட்ட கொடுமறவர் உயிரை அங்கே
கொள்ளையிட்டுக் கொண்டிருந்தான் அன்னம் என்னும்
கோவையிட்ட செவ்விதழாள் உள்ளத் துள்ளே
முள்ளையிட்டாற் போல்அச்ச மேமே லிட்டு
முறையிட்டாள் இட்டுவந்தேன் என்றாள் ஆத்தா.

piḷḷaiyeṅkē eṉakkēṭṭāṉ vīrap paṉtāṉ!
peruṅkuṭicai taṉileṉaiyum vēntaṉ peṟṟa
kiḷḷaiyaiyum ciṟaiceyya narikkaṇ tīyaṉ
kiḷappiviṭṭa koṭumaṟavar uyirai aṅkē
koḷḷaiyiṭṭuk koṇṭiruntāṉ aṉṉam eṉṉum
kōvaiyiṭṭa cevvitaḻāḷ uḷḷat tuḷḷē
muḷḷaiyiṭṭāṟ pōlacca mēmē liṭṭu
muṟaiyiṭṭāḷ iṭṭuvantēṉ eṉṟāḷ āttā.

"Where is my son? "Vīrappaṉ enquired.
Replied she: "Cunning Narikkaṇṇaṉ's men came there
To take me and Aṉṉam and put both
Behind the prison walls! Red-lipped Aṉṉam was seared
As if having been put in a thorny bush !
To fight the alien soldiers there is Vēlaṉ
Who must be felling the enemies one by one!
I've left him there, to fend that hapless girl.

127. மண்காண முகில்கிழித்து நிலவு வந்து
மற்றவர்கள் நமைக்காண வைத்தல் காண்பாய்!
புண்காண இடருற்றுக் கிடக்கின் றோமே!
புறஞ்சென்று நலங்காண வகையு மில்லை!
பண்காணும் மொழிஅன்னம் தனையும், பெற்ற
படிகண்ட பிள்ளையையும் இந்நாள் என்றன்
கண்காணு மோஎன்றான்! துன்பத் துக்கோர்

கரைகாணா மற்கிடந்தார் இருவர் அங்கே.

maṉkāṇa mukilkiḻittu nilavu vantu
maṟṟavarkaḷ namaikkāṇa vaittal kāṇpāy!
puṇkāṇa iṭaruṟṟuk kiṭakkiṉ ṟōmē!
puṟañceṉṟu nalaṅkāṇa vakaiyu millai!
paṇkāṇum moḻiaṉṉam taṉaiyum, peṟṟa
paṭikaṇṭa piḷḷaiyaiyum innāḷ eṉṟaṉ
kaṇkāṇu mōeṉṟāṉ! tuṉpat tukkōr
karaikāṇā maṟkiṭantār iruvar aṅkē.

"Piercing through the clouds, the moon has emerged
To have a glimpses the earth and by chance
Makes others see us, through its luminous rays.
We now shed blood! No way to escaps death!
Could I see pretty Aṉṉam and my son
Whom I've till now forsaken?
Would my eyes be blessed to see them?" he sighed.
Both lay there in boundless sorrow.

CANTO 39

நரிக்கண்ணனை வேழ மன்னன் சீறினான்

128. திகழ்வேழ மன்னனுடன் அமைச்சன், அன்னம்,
செயலுடையார் திருமன்றில் அமர்ந்தி ருந்தார்!
அகம்வேறு பட்டநரிக் கண்ணன் அங்கே
அழைத்தபடி வந்துநின்றான்; வணக்கம் செய்தான்!
"இகழ்ச்சிமுடி பூண்டவனே என்செய் தாய்நீ?
இந்நாட்டு மன்னவனைப் பின்னி ருந்து
நகைபுரியக் கொலைசெய்தாய்; அடடே நாட்டின்
நங்கையினைத் தங்கையென்றும் பாராய்; கொன்றாய்

narikkaṇṇaṉai vēḻa maṉṉaṉ cīṟiṉāṉ.

tikaḻvēḻa maṉṉaṉuṭaṉ amaiccaṉ, aṉṉam,
ceyaluṭaiyār tirumaṉṟil amarnti runtār!
akamvēṟu paṭṭanarik kaṇṇaṉ aṅkē
aḻaittapaṭi vantuniṉṟāṉ; vaṇakkam ceytāṉ!

"ikalccimuṭi pūṇṭavaṉē eṉcey tāyni?
innāṭṭu maṉṉavaṉaip piṉṉi runtu
nakaipuriyak kolaiceytāy; aṭaṭē nāṭṭiṉ
naṅkaiyiṉait taṅkaiyeṉṟum pārāy; koṉṟāy

Vēḻam king scorns at Narikkaṇṇaṉ

The king was seated in the Court Hall,
Aṉṉam, the minister and the elite, were there.
Having been summoned to appear before the king
Narikkaṇṇaṉ came there and stood saluting.
"what a felony you've committed
To ascend the throne! Brutally you did kill
The Katir king by piercing his back -
Ruthlessly killed the queen, your sister too!"

129. நாடிழந்தாள்; நற்றந்தை, தாயி ழந்தாள்.
நலமிழந்தாள். கலமிழந்தாள்; கொடி பறந்த
வீடிழந்தாள்; புகழிழந்தாள்; மண மிழந்த
விரிமலரைப் போலிருந்தாள்! அரச அன்னப்
பேடிழந்த அனைத்துக்கும் நீஆ ளாகிப்
பெற்றவற்றில் மீதியுள்ள உயிரி ழக்கத்
தேடுகின்றாய்; ஆத்தாவைத் தீர்த்திட் டாயோ,
திருடிவிட்டாய் பாண்டியனார் பரிசை ஏடா!

nāṭiḻantāḷ; naṟṟantai, tāyi ḻantāḷ.
nalamiḻantāḷ. kalamiḻantāḷ; koṭi paṟanta
vīṭiḻantāḷ; pukaḻiḻantāḷ; maṇa miḻanta
virimalaraip pōliruntāḷ! araca aṉṉap
pēṭiḻanta aṉaittukkum niā ḷākip
peṟṟavaṟṟil mītiyuḷḷa uyiri ḻakkat
tēṭukiṉṟāy; āttāvait tīrttiṭ ṭāyō,
tiruṭiviṭṭāy pāṇṭiyaṉār paricai ēṭā!

"Aṉṉam lost her land! Lost both her parents!
Lost her jewels and health! Lost her palace
Where flags fluttered! Lost her lustre! She looks
Like a flower that has lost its fragrance!

Having caused so much loss to this swan
Hell bent you are now to end her life!
Have you killed Aṭṭāḷ too? Did you steal
King Pāṇṭiyaṉ's treasure? Tell me, you, scoundrel!

130. பின்னறிவாய் என்தோளின் வாளின் சீற்றம்!
பிழைசெய்த தேன்" என்று மன்னன் கேட்டான்!
முன்னறியும் அறிஞர்க்கு முதல்வரான
மூதறிஞ ரேமுழுதும் அறிவீர் என்னை!
என்னறிவால் வானொடுவிண் ணறிய நாயேன்
எக்கொலையும் செய்தறியேன்; பொறுத்த ருள்க.
கன்னலிடைக் கணுக்கண்டு பொறாரோ? தங்கள்
கைவாளால் வீழ்ந்திடுமுன், காலில் வீழ்ந்தேன்!

pinnarivāy entōḷin vāḷin ciṟṟam!
piḻaiceyta tēṉ" eṉṟu maṉṉaṉ kēṭṭāṉ!
muṉṉaṟiyum aṟiñarkku mutalvarāṉa
mūtaṟiña rēmuḻutum aṟivīr eṉṉai!
eṉṉaṟivāl vāṉoṭuviṇ ṇaṟiya nāyēṉ
ekkolaiyum ceytaṟiyēṉ; poṟutta ruḷka.
kaṉṉaliṭaik kaṇukkaṇṭu poṟārō? taṅkaḷ
kaivāḷāl vīḻntiṭumuṉ, kālil vīḻntēṉ!

"You might know the might and wrath of my sword!
Why did you commit felony?', the king asked!
"You, the elite, gracing this hall,
You might have understood me fully well.
This fealty vassal has committed no felony,
I swear on the wind and the sky.
Kindly pardon me! Let me fall at your feet
Before facing the wrath of your sword!

CANTO 40

தான் கொலை செய்யவில்லை, என் மகனை இவளே மணந்துகொண்டு இந் நாட்டை இவளே ஆளட்டும் என்றான் நரிக்கண்ணன்

131. அன்னத்தைக் கொலைபுரிதல் இல்லை; அந்தோ
ஆத்தாவைக் கொலைபுரிதல் இல்லை; அந்தப்

பொன்னொத்த பேழையினைக் கண்ட தில்லை
பொய்யுரைப்ப தாயில்லை. இதையும் கேட்பீர்:
கன்னத்தைத் தன்நகமே கீறி டாது
கதிர்நாட்டை ஆண்டானென் மைத்து னன்தான்
தன் அத்தை மகனை இவள் மணந்து கொண்டு
தானாள்க இந்நாட்டைப் பின்நாள் என்றான்

Tāṉ kolai ceyyavillai, eṉ makaṉai ivaḷē maṇantukoṇṭu in nāṭṭai ivaḷē āḷaṭṭum eṉṟāṉ narikkaṇṇaṉ

aṉṉattaik kolaipurital illai; antō
āttāvaik kolaipurital illai; antap
poṉṉotta pēḻaiyiṉaik kaṇṭa tillai
poyyuraippa tāyillai. itaiyum kēṭpīr:
kaṉṉattait taṉṉakamē kīṟi ṭātu
katirnāṭṭai āṇṭāṉeṉ maittu ṉaṉtāṉ
taṉ attai makaṉai ivaḷ maṇantu koṇṭu
tāṉāḷka innāṭṭaip piṉṉāḷ eṉṟāṉ

Narikkaṇṇaṉ denies the allegations-suggests that Aṉṉam could marr his son and become the queen

" I've not murdered Aṉṉam! Nor did I
Kill Attāḷ! I Promise! I don't utter lies!
That precious treasure I've never seen.
Kindly give ears to this submission of mine
One's fingers won't hurt his own cheeks.
The Katir king was none but my sister's husband!
Let Aṉṉam wed my son and rule this land!"
Cunning Narikkaṇṇaṉ so uttered!

132. நரிஇவ்வா றுரைத்தவுடன், அரசன், ஆம்ஆம்
நன்முடிவு! நன்முடிவே!! அன்ன மேஉன்
கருத்தென்ன? அதுதானே என்று கேட்டான்
கனிமொழியாள் கூறுகின்றாள்: குயிலி னங்கள்
திருச்சின்னம் ஊத, நறுந் தென்றல் வீசச்
செவ்வடியார் அன்னம்உலா வரும்நா டாள்வீர்
ஒருத்தனெனை மணப்பதெனில் அன்னோன், என்றன்
உயர்பேழை தனைத்தேடித் தருதல் வேண்டும்.

nariivvā ṟuraittavuṭaṉ, aracaṉ, āmām
naṉmuṭivu! naṉmuṭivē!! aṉṉa mēuṉ
karuttenna? atutāṉē eṉṟu kēṭṭāṉ
kaṉimoḻiyāḷ kūṟukiṉṟāḷ: kuyili ṉaṅkaḷ
tiruccinnam ūta, naṟun teṉṟal vīcac
cevvaṭiyār aṉṉamulā varumnā ṭāḷvīr
oruttaṉeṉai maṇappateṉil aṉṉōṉ, eṉṟaṉ
uyarpēḻai taṉaittēṭit tarutal vēṇṭum.

The Vēḻam king was pleased at this and approved:
"Yes! Your suggestion is good! Really good"
He continued "Hope Aṉṉam would agree to this!"
To this Aṉṉam replied, "Your Majesty's words
I do really honour! In your fertile land
Cuckoos coo, the breeze wafts and swans saunter!
The man I want to wed should be so bold
To trace the treasure and bring it to light!

CANTO 41

அன்னம் "என் பேழையைத் தேடித் தருவோனையே நான் மணப்பேன்" என்றாள்

133. முன்பாண்டு வையத்தில் முறைநடாத்தி
முத்தாண்டான் எனும்பெயரை நிலைநி றுத்தும்
தென்பாண்டி நாட்டான்பால் என்மூ தாதை
சிறைச்சோழ னைவென்று, பெற்ற தான
என்பாண்டி யன்பரிசை எனக்க ளிப்போன்
எவனெனினும் அவனுக்கே உரியேன் ஆவேன்
அன்பாண் டாரேஇதுஎன் உறுதி யாகும்
அருள்புரிய வேண்டுமென்றாள் தெருள்உள் ளத்தாள்

aṉṉam "eṉ pēḻaiyait tēṭit taruvōṉaiyē nāṉ maṇappēṉ" eṉṟāḷ

muṉpāṇṭu vaiyattil muṟainaṭātti
muttāṇṭāṉ eṉumpeyarai nilaini ṟuttum
teṉpāṇṭi nāṭṭāṉpāl eṉmū tātai
ciṟaiccōḻa ṉaiveṉṟu, peṟṟa tāṉa
eṉpāṇṭi yaṉparicai eṉakka ḷippōṉ
evaṉeṉiṉum avaṉukkē uriyēṉ āvēṉ

aṉpāṇ ṭārēituen uṟuti yākum
aruḷpuriya vēṇṭumeṉṟāḷ teruḷuḷ ḷattāḷ

Aṉṉam expresses her vow

"One of my ancestors was a chief under
Muttāṇṭāṉ, a gallant Pāṇṭya emperor.
That fief defeated the Cōḻa king
And got this treasure as a royal gift.
I wish to marry the man who can restore
And bring me back that precious treasure!
Hope our benign ruler, will approve of this
And forgive me for making this petition!"

134. காற்றுக்கும் ஆடாமல், கனல்த ணக்கும்
கரியாமல் நன்முறையில் முப்ப ழத்தின்
சாற்றுக்கு நிகரான மொழியா ளேநீ
சாற்றுமொழி ஒவ்வொன்றும் நோக்கும் போது
நூற்றுக்கொன் றேஅன்றோ மானே உன்றன்
நுண்ணறிவால் நீயுரைத்த வாறு நானும்
ஏற்றுக்கொண் டேனதுபோல் ஆகட்டும் தீர்ப்
பிதுவென்றான் மதிபெற்ற வேழ மன்னன்.

kāṟṟukkum āṭāmal, kaṉalta ṉakkum
kariyāmal naṉmuṟaiyil muppa ḻattiṉ
cāṟṟukku nikarāṉa moḻiyā ḷēnī
cāṟṟumoḻi ovvoṉṟum nōkkum pōtu
nūṟṟukkoṉ ṟēaṉṟō māṉē uṉṟaṉ
nuṇṇaṟivāl nīyuraitta vāṟu nāṉum
ēṟṟukkoṇ ṭēṉatupōl ākaṭṭum tīrp
pituveṉṟāṉ matipeṟṟa vēḻa maṉṉaṉ.

"You're stubborn, not to be blown by the wind
Nor burnt by the flames! Your voice as sweet
As the sugar-cane juice and succulent fruits!
Words of wisdom are not so often heard;
But every word you utter is one in thousands!
Your deft suggestion I do accept and now,
Instantly proclaim my royal pronouncement"
Thus declared the Vēḻam king.

CANTO 42

அன்னத்தின் எண்ணத்தை அரசன் ஒப்பினான். இம்முடிவை முரசறைவிக்கக்கேட்டுக்கொண்டாள் அன்னம்

135. இம்முடிவை நாட்டார்க்கு முரச றைந்தே
இயம்புவிக்க வேண்டுகின்றேன் என்றாள் அன்னம்!
செம்முடியை அசைத்திட்டான் மன்னன்; ஆங்கே
செயல்முடிப்போம் என்றார்கள் அங்கி ருந்தோர்!
"அம்முடிவால் தீமைபல நேர்தல் கூடும்
அன்னமே மருமகளே இதனைக் கேட்பாய்!
தம்முடிமேல் பேழையினைத் தூக்கி வந்த
தண்டூன்று கிழவரைநீ மணப்ப துண்டோ!"

annattin eṇṇattai aracan oppiṉāṉ. immuṭivai muracaṟaivikkak kēṭṭukkoṇṭāḷ aṉṉam

immuṭivai nāṭṭārkku muraca raintē
iyampuvikka vēṇṭukiṉṟēṉ eṉṟāḷ aṉṉam!
cemmuṭiyai acaittiṭṭāṉ maṉṉaṉ; āṅkē
ceyalmuṭippōm eṉṟārkaḷ aṅki runtōṛ!
"ammuṭivāl tīmaipala nērtal kūṭum
aṉṉamē marumakaḷē itaṉaik kēṭpāy!
tammuṭimēl pēḻaiyiṉait tūkki vanta
taṇṭūṉṟu kiḻavaraini maṇappa tuṇṭō!"

The king agrees to Aṉṉam's suggestion

"Let drummers proclain the royal decision.
This is this poor girl's submission!"
As Aṉṉam said this the King too nodded his head,
In assent ! "Let's act at once!" others said.
"This decision might be disastrous!
Aṉṉam, my niece, please heed to this!
If an old man with a walking stick
Perchance brings that treasure , would you wed him?"

136. எனக்கேட்டான் நரிக்கண்ணன் அன்னம் சொன்னாள்:
"ஈவாரோர் கிழவரெனில் எனைம ணக்க
நினைப்பாரோ? நினைப்பரெனில் கிழவ ரல்லர்.
நெஞ்சத்தில் இளைத்தாரே வயதில் மூத்தார்!"

எனஉரைக்கப், பின்னும்நரிக் கண்ணன் நோயால்
இடருற்றோன் என்றாலோ? என்று, கேட்டான்
"தனியரசு போக்காத நோயை நானே
தவிர்க்கின்ற பேறுபெற்றால் மகிழ்வேன்" என்றாள்.

eṉakkēṭṭāṉ narikkaṇṇaṉ aṉṉam coṉṉāḷ:
"īvārōr kiḻavareṉil eṉaima ṇakka
niṉaippārō? niṉaippareṉil kiḻava rallar.
neñcattil iḷaittārē vayatil mūttār!"
eṉauraikkap, piṉṉumnarik kaṇṇaṉ nōyāl
iṭaruṟṟōṉ eṉṟālō? eṉṟu, kēṭṭāṉ
"taṉiyaracu pōkkāta nōyai nāṉē
tavirkkiṉṟa pēṟupeṟṟāl makiḻvēṉ" eṉṟāḷ.

To this critical question, Aṉṉam replied,
"If an old man dares do this risky deed,
He won't seek my hands! If he so does
He is young in spirit, though old in age!"
Not floored, Narikkaṇṇaṉ again asked,
"If he has got a failing health?"
"I will be glad" replied Aṉṉam,
"If my country's, failing health is removed first !"

137. பகையாளி யாயிருந்தால் தீமை என்றான்
"பகையாளி உறவாளி ஆதல் உண்டு;
மிகஉறவும் பகையாளி ஆதல் உண்டு
வியப்பில்லை இது" என்றாள். குழந்தை யாயின்
நகையாரோ என்றுரைத்தான். அவ்வ ரும்பு
நன்மணத்தைச் செய்யுமெனல் நகைப்பே என்றாள்
இகழ்சாதி ஒப்புவதோ என்று கேட்டான்
இவ்வுலகில் எல்லாரும் நிகரே என்றாள்

pakaiyāḷi yāyiruntāl tīmai eṉṟāṉ
"pakaiyāḷi uṟavāḷi ātal uṇṭu;
mikauṟavum pakaiyāḷi ātal uṇṭu
viyappillai itu" eṉṟāḷ. kuḻantai yāyiṉ
nakaiyārō eṉṟuraittāṉ. avva rumpu
naṉmaṇattaic ceyyumeṉal nakaippē eṉṟāḷ
ikaḻcāti oppuvatō eṉṟu kēṭṭāṉ
ivvulakil ellārum nikarē eṉṟāḷ

"If he is our enemy, it will be disastrous!"
"Enemies, at times, become our trusted friends!
Bosom friends also turn into arch enemies!
No wonder it is!" "Won't men laugh at us
If it be a child?" "Astounding it is
If a bud can flourish like that!" she curtly said.
"If he hails from a low caste?" he asked.
"All men are born equals!" she replied.

138. கூழையே னுங்கொண்டு காட்டு மேட்டுக்
கொல்லையே னும்சுற்றித் திரியு மந்த
ஏழையே னும்கண்ணுக் கினியான் இன்றேல்
இம்மியே னும்வாழ்வை இனியான் வேண்டேன்
கோழையே னும்பெண்டிர் இவ்வா றேதும்
கொள்கைஏ னில்லைகாண் இன்பம் இன்றேல்
பேழைஏன் சீர்த்திஏன் பெற்றி ருக்கும்
பெண்மைஏன் இளமைஏன் என்றான் மாமன்

kūḻaiyē ṉuṅkoṇṭu kāṭṭu mēṭṭuk
kollaiyē ṉumcuṟṟit tiriyu manta
ēḻaiyē ṉumkaṇṇuk kiṉiyāṉ iṉṟēl
immiyē ṉumvāḻvai iṉiyāṉ vēṇṭēṉ
kōḻaiyē ṉumpeṇṭir ivvā ṟētum
koḷkaiē ṉillaikāṇ iṉpam iṉṟēl
pēḻaiēṉ cīrttiēṉ peṟṟi rukkum
peṇmaiēṉ iḷamaiēṉ eṉṟāṉ māmaṉ

"Fed on porridge and sweating hard
In thick woods, barren lands and fields fertile
A person may be poor but should look handsome-
That is what the girls of today must aspire!
Though soft, they have to be stubborn in this aspect!"
"But you lack that spirit. Without yielding pleasure
Of what use is youth. fame or female charm?
And what's the use of that treasure?" Nari asked.

139. ஒத்தஅன்பால் ஒருத்திபெறும் காத லின்பம்
ஒன்றுதான் இங்குள்ள தென்று ரைத்தாய்.
செத்தவன்பால் ஒருத்திபெறும் இன்பம் உண்டு

சேதிஇது புதிதாகும்; கேட்க வேண்டும்!
மெத்த,வன்பால் வஞ்சத்தால் மான மின்றி
மிக்கபெரு மக்களெலாம் ஏங்க ஏங்கச்
சொத்துஅவன்பால் பெற்றவனை மாற்றி அந்தத்
தூயான்பால் அன்பர்பெறச் செய்தல் இன்பம்!

ottaaṉpāl oruttiperum kāta liṉpam
oṉṟutāṉ iṅkuḷḷa teṉṟu raittāy.
ceṭṭavaṉpāl oruttiperum iṉpam uṇṭu
cētiitu putitākum; kēṭka vēṇṭum!
metta,vaṉpāl vañcattāl māṉa miṉṟi
mikkaperu makkaḷelām ēṅka ēṅkac
cottuavaṉpāl peṟṟavaṉai māṟṟi antat
tūyāṉpāl aṉparpeṟac ceytal iṉpam!

"You have spoken as if mutual love
Is the only pleasure that women derive!
In fact, women love even dead persons!
This news may look odd! But please listen:
Pleasure it is to restore property,
That has been taken by force or fraud,
Much to the agony of people at large
And hand it over to its real owner!

140. இன்பம்வரும் வழிகள்பல உண்டு மண்ணில்!
எதிர்த்துநேர் வெற்றிபெற முடியா தென்றே
அன்பமைய உறவாடித் தன்கை வாளால்
அழித்துப்பின் முழுநாடும் அடைந்தான் என்றால்
பின்பவன்பால் பொன்னாட்டை மீட்கப் போக்கும்
பெருநாட்கள் ஒவ்வொன்றும் திருநா ளாகும்
வன்பகையால் துடிக்கையிலும் தொண்டு செய்வோன்
வரவேற்கும் இன்பத்துக் களவே இல்லை.

iṉpamvarum vaḻikaḷpala uṇṭu maṇṇil!
etirttunēr veṟṟipeṟa muṭiyā teṉṟē
aṉpamaiya uṟavāṭit taṉkai vāḷāl
aḻittuppiṉ muḻunāṭum aṭaintāṉ eṉṟāl
piṉpavaṉpāl poṉṉāṭṭai mīṭkap pōkkum
perunāṭkaḷ ovvoṉṟum tirunā ḷākum

vaṉpakaiyāl tuṭikkaiyilum toṇṭu ceyvōṉ
varavēṟkum iṉpattuk kaḷavē illai.

"In so many ways we can derive pleasure.
Knowing well that one's defeat is certain
In a direct combat, one might hatch plots
And covet the crown by killing his king;
At the struggle of restoring this homeland
Every day spent, is truly a hey-day.
Against odds when services are rendered
Then, pleasure is surely derived."

141. என்றுபல கூறியபின் எழில்வேந் தன்பால்
"என் பாண்டியன்பரிசைத் தேடு விக்க
இன்றுமுதல் நீவிர், நடு நின்று நோக்கி
இடரின்றிக் காப்பதுநும் கடனே" என்றாள்
நன்றுமட மயிலேநீ செல்க என்றான்
"நரிக்கண்ணா, இருக்கின்றேன் நானும் இங்கே
ஒன்றுபிழை என்றாலும் ஒப்பேன் அன்னம்
ஒருத்திஉயிர் உன்குடியின் உயிருக் கொப்பாம்."

eṉṟupala kūṟiyapiṉ eḻilvēn taṉpāl
"eṉ pāṇṭiyaṉparicait tēṭu vikka
iṉṟumutal nīvir, naṭu niṉṟu nōkki
iṭariṉṟik kāppatunum kaṭaṉē" eṉṟāḷ
naṉṟumaṭa mayilēnī celka eṉṟāṉ
"narikkaṇṇā, irukkiṉṟēṉ nāṉum iṅkē
oṉṟupiḻai eṉṟālum oppēṉ aṉṉam
oruttiuyir uṉkuṭiyiṉ uyiruk koppām."

Saying so, she made this submission :
"Kindly order meticulous search !
Let the task go ahead unhampered
By any external interference!"
The king assured to honour that peacock's prayer.
"Here I'm committed to provide shelter
To hapless Aṉṉam ! I will brook no harm!
Know this Narikkaṇṇaṉ!" Warned thus the king .

142. அன்னத்தின் அன்புடையார்; நரிக்கண் ணற்கே
ஆனவர்கள் என்னுமோர் பாகு பாடு
தன்னைநம் படைமறவர், உளவு காண்போர்,
சற்றேனும் கருதாமல் நடத்தல் வேண்டும்!
சின்னநரிக் கண்ணனவன் வஞ்சம், சூழ்ச்சி,
செயநினைப்பான்; செய்திடுமுன் என்பால் சொல்க!
மன்னுகவே சரிநீதி என்று மன்னன்
வழுத்தினான் எல்லாரும் வணங்கிச் சென்றார்

aṉṉattiṉ aṉpuṭaiyār; narikkaṇ ṇaṟkē
āṉavarkaḷ eṉṉumōr pāku pāṭu
taṉṉainam paṭaimaṟavar, uḷavu kāṇpōr,
caṟṟēṉum karutāmal naṭattal vēṇṭum!
ciṉṉanarik kaṇṇaṉavaṉ vañcam, cūḻcci,
ceyaniṉaippāṉ; ceytiṭumuṉ eṉpāl colka!
maṉṉukavē cariniti eṉṟu maṉṉaṉ
vaḻuttiṉāṉ ellārum vaṇaṅkic ceṉṟār

"Let my rule be fair and just
Let not our spies or soldiers take sides,
Either with Aṉṉam or Narikkaṇṇaṉ!
Shun all discriminations!
Petty minded Narikkaṇṇaṉ might devise
Many things! Then inform me well is advance!
Let my rule be just and fair!" he repeated.
They saluted him and departed.

CANTO 43

முரசறையப் பட்டது

143. கதிர்நாட்டின் வீதியெலாம் யானை மீது
கடிமுரசு முழக்கினான்: அன்னம் என்னும்
கதிரைவேல் மன்னன்மகள் இழந்து போன
கவின் "பாண்டியன்பரிசைத் தேடித் தந்தால்
அதுபோதே அவனையோ அவன் குறிக்கும்
ஆளனையோ அவள்மணப்பாள்! தேடு வோர்க்கும்
எதிர்ப்பில்லை, எவராலும் இடரும் இல்லை.
இது வேழ மன்னவனார் ஆணை" என்றான்.

muracaraiyappaṭṭatu

katirnāṭṭin vītiyelām yāṉai mītu
kaṭimuracu muḻakkiṉāṉ: aṉṉam eṉṉum
katiraivēl maṉṉaṉmakaḷ iḻantu pōṉa
kaviṉ "pāṇṭiyaṉparicait tēṭit tantāl
atupōtē avaṉaiyō avaṉ kuṟikkum
āḷaṉaiyō avaḷmaṇappāḷ! tēṭu vōrkkum
etirppillai, evarālum iṭarum illai.
itu vēḻa maṉṉavaṉār āṇai" eṉṟāṉ.

Drumer announces

The drumm mounted on an elephant
Made this announcement in all the streets :
"Aṉṉam, the fair princess of Katir Nāṭu
Has taken a vow to marry the person
Who can trace the Pāṇṭyaṉ's treasure,
Or the one chosen by that finder.
None shall resist! None shall hampeṛ!
This is Vēḻam king's order!"

CANTO 44

ஊர்ப் பேச்சுக்கள்

144. முழக்கத்தைக் கேட்டவர்கள் பல உரைப்பார்:
முறையறியா நரிக்கண்ணன் மகனாய் வந்த
கொழுக்கட்டை, அன்னத்தை மணந்து கொள்வான்;
கொடுத்திடுவான் எடுத்திருக்கும் பேழை தன்னை!
வழக்கத்தை விடுவானோ? வஞ்சம் சூழ்ச்சி
வற்றாத கடலன்றோ? உற்றார் தம்மை
இழக்கத்தான் செய்தானே! இருக்கும் பெண்ணை
இழுக்கத்தான் இச்சூழ்ச்சி செய்தான் என்பார்.

ūrp pēccukkaḷ

muḻakkattaik kēṭṭavarkaḷ pala uraippār:
muṟaiyaṟiyā narikkaṇṇaṉ makaṉāy vanta
koḻukkaṭṭai, aṉṉattai maṇantu koḷvāṉ;

koṭuttiṭuvāṉ eṭuttirukkum pēḻai taṉṉai!
vaḻakkattai viṭuvāṉō? vañcam cūḻcci
vaṟṟāta kaṭalaṉṟō? uṟṟār tammai
iḻakkattāṉ ceytāṉē! irukkum peṇṇai
iḻukkattāṉ iccūḻcci ceytāṉ eṉpār.

Critique of the commoners

On hearing this, the people passed remarks many :
"The son of that unscrupulous Narikkaṇṇaṉ
A glutton will wed her, it's true,
Since he can give back the stolen treasure!
Will he not use this valuable chance?
Isn't he an adept in intrigues?
He made her lose her parents! This is a ruse
To rope in that hapless princess!"

145. கள்ளர்பலர் இருக்கின்றார் தென் மலைக்குள்
கைப்பற்றிப் போயிருப்பார்; அங்குச் சென்றால்
உள்ளபொருள் அகப்படுமே என்பார். ஆனால்
உட்செல்ல யார் துணிவார் என்று ரைப்பார்
பிள்ளைகள்போய் அரண்மனையில் விளையா டுங்கால்
பெட்டியினை எடுத்திருப்பார்; அவர்கள் அப்பன்
கொள்ளையடித் துக்கொள்வான்; அன்ன மென்னும்
கோக்காத முத்தை' என்று சிலபேர் சொல்வார்.

kaḷḷarpalar irukkiṉṟār teṉ malaikkuḷ
kaippaṟṟip pōyiruppār; aṅkuc ceṉṟāl
uḷḷaporuḷ akappaṭumē eṉpār. āṉāl
uṭcella yār tuṇivār eṉṟu raippār
piḷḷaikaḷpōy araṇmaṉaiyil viḷaiyā ṭuṅkāl
peṭṭiyiṉai eṭuttiruppār; avarkaḷ appaṉ
koḷḷaiyaṭit tukkoḷvāṉ; aṉṉa meṉṉum
kōkkāta muttai' eṉṟu cilapēr colvār.

"The dacoits of Southern ranges
Might have robbed that treasure!
But, who would have the courage to venture,
To search in those steep hills and thick woods?"

Some said the children playing in the palace
Might have taken the treasure by chance-
Their fathers might make use of this chance
And wed this 'unpricked pearl', our princess!

146. அவ்வமைச்சன் பொல்லாத திருட னன்றோ?
ஆளில்லா நேரத்தில் அடித்துக் கொன்று
செவ்வையாய் இந்நாளில் அன்னத் திற்குத்
தித்திப்புக்காட்டி அந்த மாம்ப ழத்தைக்
கவ்விடுவான் அள்ளூறக் கசக்க எட்டிக்
காயா' என்பார் சிலபேர்! அந்தப் பேழை
இவ்வால மரத்தடியில் என்பார் சில்லோர்!
இத்தோப்பில் இக்கிணற்றில் என்பார் பல்லோர்!

avvamaiccan̲ pollāta tiruṭa n̲an̲r̲ō?
āḷillā nērattil aṭittuk kon̲r̲u
cevvaiyāy innāḷil an̲n̲at tir̲kut
tittippukkāṭṭi anta māmpa ḻattaik
kavviṭuvān̲ aḷḷūr̲ak kacakka eṭṭik
kāyā' en̲pār cilapēr! antap pēḻai
ivvāla marattaṭiyil en̲pār cillōr!
ittōppil ikkiṇar̲r̲il en̲pār pallōr!

"Isn't he an adept in the art of theft?
By now, he might have used many a bait.
He might have coerced her by force
Or convinced her through his sugar-coated words!
Would anyone ever hesitate
To relish this mango ripe?"
"Here under banyan tree, it's hidden
Within a well- the woods" - thus the rumours were spread!

CANTO 45

நீலி என்னும் தோழியிடம் அன்னம் வருத்தமுரைத்தாள்

147. நிலவெரிக்கும் இரவினிலே அரச அன்னம்
நீலிஎனும் தோழியிடம் நிகழ்த்து கின்றாள்:
குலையெரிந்து போனதடி! ஆத்தா வின்கை
குறைபட்டுப் போனதடி அவள் மணாளர்

நிலைகலங்கக் கணுக்காலை இழந்து போனார்!
நெற்றியிலே வாளின்நுனி பட்ட தாலே,
மலைநிகர்த்த தோளுடையான் வேலனுக்கு
வாடிற்றாம் மலர்முகமும்! என்னால்! என்னால்!!

nīli eṉṉum tōḻiyiṭam aṉṉam varuttamuraittāḷ

nilaverikkum iraviṉilē araca aṉṉam
nīlieṉum tōḻiyiṭam nikaḻttu kiṉṟāḷ:
kulaiyerintu pōṉataṭi! āttā viṉkai
kuṟaipaṭṭup pōṉataṭi avaḷ maṇāḷar
nilaikalaṅkak kaṇukkālai iḻantu pōṉār!
neṟṟiyilē vāḷinnuṉi paṭṭa tālē,
malainikartta tōḷuṭaiyāṉ vēlaṉukku
vāṭiṟṟām malarmukamum! eṉṉāl! eṉṉāl!!

CANTO 45

Aṉṉam speaks out her mind to Nīli

In the moon-blanched night, royal Aṉṉam
Disclosed her mind to her friend Nīli :
"My heart is burning ! My belov'd Āttāḷ's hand
Has been maimed! The ankle of her husband
Has been severed and he is fully broken!
Having sustained a wound on his forehead
Withered now is gallant Vālaṉ's face!
Distress is caused! I'm the cause! The root cause!

148. வீரப்பக் கிழவரைநான் கண்டேன் அன்னார்
விளக்கமுறச் சொல்லவில்லை எனினும், "பெண்ணே
ஆரப்பன் நாட்டுக்கு நரிபி றந்தான்?
அதுவெல்லாம் இல்லைஇனி நீயே ஆள்வாய்!
நேரப்போ வதையெல்லாம் அறிவார் யாவர்?
நிலையறியா நரிக்கண்ணன் கூத் தடித்தான்!
தீரட்டும் என்நோயும்; ஆத்தா நோயும்!
சேரப்பல் லாண்டுநீ வாழி" என்றார்.

vīrappak kiḻavarainān kaṇṭēṉ aṉṉār
viḷakkamuṟac collavillai eṉiṉum, "peṇṇē

ārappan̲ nāṭṭukku naripi ṟantān̲?
atuvellām illaiin̲i nīyē āḷvāy!
nērappō vataiyellām aṟivār yāvar?
nilaiyaṟiyā narikkaṇṇan̲ kūt taṭittān̲!
tīraṭṭum en̲n̲ōyum; āttā nōyum!
cērappal lāṇṭunī vāḻi" en̲ṟār.

"I happened to meet the aged Vīrappan̲ :
Though he didn't fully disclose his mind,
Said, 'Who is Narikkaṇṇan̲ to rule this land?
In the near future, your'll be crowned!
Who knows what is in store for our future?
Knowing not, Narikkaṇṇan̲ had gone too far!
I wish our ambition is fulfilled,
Wish you along and happy life!'

CANTO 46

நீலியும் அன்னமும் பேசியிருக்கையில் நரியின் மகன் பொன்னப்பன் வந்தான்

149. பெரியார்வாய்ச் சொற்பலிக்கும் என்றாள் அன்னம்
"பிழையார்செய் தாலுமவர் பிழையார் அம்மா!
உரியார்க்கோ தாயகமும் உரிய தாகும்
ஒன்றுக்கும் அஞ்சற்க" என்றாள் நீலி!
நரியாரின் மகன்வந்தான் அங்கப் போது
நானுன்றன் அத்தானென் றான்சி ரித்தான்!
தெரியாதா நான்நேற்றுக் காலை, வீட்டுத்
தென்புறத்தில் நின்றிருந்தாய் பார்த்தேன் என்றான்!

nīliyum an̲n̲amum pēciyirukkaiyil nariyin̲ makan̲ pon̲n̲appan̲ vantān̲

periyārvāyc coṟpalikkum en̲ṟāḷ an̲n̲am
"piḻaiyārcey tālumavar piḻaiyār ammā!
uriyārkkō tāyakamum uriya tākum
on̲ṟukkum añcaṟka" en̲ṟāḷ nīli!
nariyārin̲ makan̲vantān̲ aṅkap pōtu
nān̲un̲ṟan̲ attān̲en̲ ṟān̲ci rittān̲!
teriyātā nān̲nēṟṟuk kālai, vīṭṭut
ten̲puṟattil nin̲ṟiruntāy pārttēn̲ en̲ṟān̲!

When Nīli and Aṉṉam were conversing, Narikkaṇṇaṉ's son Poṉṉappaṉ came there

"The words of great souls will come true
In human life!" polite Aṉṉam said.
'Culprits can't subsist long!. True descendants
Will doubtlessly inherit their homeland!
Hence fear not anything!' Nīli said.
Then Narikkaṇṇaṉ's son came there and blabbered :
"I'm your man! Didn't you see me yester morn,
When you stood just south of your house?

150. என்னப்பன் உன்மாமன் ஆத லாலே
எனக்குநீ மைத்துனிதான்! நானுன் அத்தான்!
பொன்னப்பன் என்றுபெயர் என்க்கு! நான், மேல்
போட்டிருக்கும் பொன்னாடை பார் நகைபார்!
உன்னைப்போல் நானழகன்; அழகி நீயும்;
ஒன்பதுதேர் எனக்குமுண்டு வெள்ளியாலே!
தின்னப்பல் பண்டங்கள் வீட்டி லுண்டு
திடுக்கிட்டுப் போவாய்நீ அவற்றைக் கண்டால்!

eṉṉappaṉ uṉmāmaṉ āta lālē
eṉakkunī maittuṉitāṉ! nāṉuṉ attāṉ!
poṉṉappaṉ eṉṟupeyar eṉakku! nāṉ, mēl
pōṭṭirukkum poṉṉāṭai pār nakaipār!
uṉṉaippōl nāṉaḻakaṉ; aḻaki nīyum;
oṉpatutēr eṉakkumuṇṭu veḷḷiyālē!
tiṉṉappal paṇṭaṅkaḷ viṭṭi luṇṭu
tiṭukkiṭṭup pōvāynī avaṟṟaik kaṇṭāl!

"My father is your, maternal uncle
So we are closely related.
I am Poṉṉappaṉ! Look at my garments
And ornaments! All made of pure gold!
I'm handsome! You too are so pretty.
Nine chariots of pure silver, I possess.
In our house, snacks in plenty we've got.
Astonished you would be on seeing that!

151. தேனாலும் பாலாலும் என்றன் மேனி
செம்மையுடன் வளர்ந்ததுண்டு, மெய்தான். இந்நாள்
மானாலும் கிளியாலும் இளைத்துப் போனேன்
மலர்ச்சோலை தன்னில்நான் ஓடி ஆடி!
ஆனாலும் ஒருபேச்சுக் கேட்பாய். நானோ
அரசன்மகன்! பலரென்னை மணக்க வந்தார்;
போனாலும் போகட்டும் அன்ன மென்னும்
பூவையைத்தான் மணப்போமே எனநி னைத்தேன்

tēṉālum pālālum eṉṟaṉ mēṉi
cemmaiyuṭaṉ vaḷarntatuṇṭu, meytāṉ. innāḷ
māṉālum kiḷiyālum iḷaittup pōṉēṉ
malarccōlai taṉṉilnāṉ ōṭi āṭi!
āṉālum orupēccuk kēṭpāy. nāṉō
aracaṉmakaṉ! palareṉṉai maṇakka vantār;
pōṉālum pōkaṭṭum aṉṉa meṉṉum
pūvaiyaittāṉ maṇappōmē eṉani ṉaittēṉ

"Fondly I was fed with milk and honey.
True I was reared with love in bounty.
Now for rearing the deer and parrots
I strained my nerves and ran round the gardens!
Hence my health has run down ! But, heed to this :
I am the king's son! Many girls desire
To wed me! But I've got a soft corner
For you whom I choose as my life partner!

152. எவ்வளவோ வேலையுண்டு முடிக்க வேண்டும்
இங்கிருந்து போய்முதலில் முரச றைந்தே
எவ்வூர்க்கும் திருமணத்தை முழக்கச் சொல்லி
எங்கெங்கும் வீதிகளை விளக்கச் சொல்லி
ஒவ்வொருவீ டும்சிறப்புச் செய்யச் சொல்லி
உன்பேரும் என்பேரும் எழுதி ஓலை
செவ்வையுறப் பிறநாட்டு மன்னர்க் கெல்லாம்
திருமணத்தின் அறிவிப்பை அனுப்ப வேண்டும்

evvaḷavō vēlaiyuṇṭu muṭikka vēṇṭum
iṅkiruntu pōymutalil muraca ṟaintē
evvūrkkum tirumaṇattai muḻakkac colli

eṅkeṅkum vītikaḷai viḷakkac colli
ovvoruvī ṭumciṟappuc ceyyac colli
uṉpērum eṉpērum eḻuti ōlai
cevvaiyuṟap piṟanāṭṭu maṉṉark kellām
tirumaṇattiṉ aṟivippai aṉuppa vēṇṭum

"I've got plenty of work to be done.
First, a drumster I've to summon,
Order him announce our wedding news
In all the corners of our streets.
Order our subjects decorate their houses :
Prepare attractive wedding invitations
Wherein our names would find place
And despatch them to all our neighbouring kings.

53. மணந்துகொண்டால் என்னிடமே இருக்க வேண்டும்!
மரியாதை யாய்நடந்து கொள்ள வேண்டும்!
பிணம்போல எப்போதும் தூங்க வேண்டாம்!
பிச்சைக்காரர் வந்தால் அரிசி போடு!
பணம்போடு! குறைந்துவிடப் போவ தில்லை!
பாலினிக்கும்! நம்வீட்டில் மோர்பு ளிக்கும்!
துணிந்துநிற்பாய் என்னோடு திருடர் வந்தால்!
சுருக்கமென்ன முகத்தினிலே? அதெல்லாம் வேண்டாம்.

maṇantukoṇṭāl eṉṉiṭamē irukka vēṇṭum!
mariyātai yāynaṭantu koḷḷa vēṇṭum!
piṇampōla eppōtum tūṅka vēṇṭām!
piccaikkārar vantāl arici pōṭu!
paṇampōṭu! kuṟaintuviṭap pōva tillai!
pāliṉikkum! namvīṭṭil mōrpu ḷikkum!
tuṇintuniṟpāy eṉṉōṭu tiruṭar vantāl!
curukkameṉṉa mukattiṉilē? atellām vēṇṭām.

"After the marriage, you should live with me.
With due respect, you should treat me.
Never should you sleep like a corpse!
Bestow your sympathy on men of needs!
Show them your utmost benevolence!
Milk is sweet! Buttermilk always sour!

Boldly stand by me in facing the thieves!
You never fear! No more wrinkles on your face!

154. மனைவிஎன்றும் கணவனென்றும் இருந்தால் ஏதோ
மகிழ்ச்சியினால் கலாம்புலாம் எனக் கிடத்தல்
அனைவர்க்கும் உள்ளதுதான் ஆனால் நாட்டின்
அரசனென்றும் குடிகளென்றும் இருத்த லாலே
எனைவந்து தொந்தரவு செய்ய லாமா?
எனக்கன்றோ அதுகுறைவு? நீயே சொல்வாய்
மனிதனுக்குத் தொல்லையுண்டு பண்ணு கின்றாய்
மனைவியா மற்றென்ன விலங்கு தானா?

manaivienrum kaṇavanenrum iruntāl ētō
makilcciyināl kalāmpulām enak kiṭattal
anaivarkkum uḷḷatutān ānāl nāṭṭin
aracanenrum kuṭikaḷenrum irutta lālē
enaivantu tontaravu ceyya lāmā?
enakkanrō atukuraivu? nīyē colvāy
manitanukkut tollaiyuṇṭu paṇṇu kinrāy
manaiviyā marrenna vilaṅku tānā?

As between a wife and a husband
There may be many intimate moments!
It is but natural-but on that score
Never should the king be bothered!
If you take too much advantage
won't it tell upon my image?
you're pestering me too much!
Are you my wife or a beast?"

155. இவ்வகையாய்ப் பொன்னப்பன் அடுக்குகின்றான்
இளவஞ்சி, நீலிமுகம் பார்த்துப் பார்த்தே
செவ்விதழின் கதவுடைத்து வரும்சி ரிப்பைத்
திருப்பிஅழைத் துள்ளடக்கிக் கொண்டி ருந்தாள்
எவ்வளவோ சொல்லிவிட்டான் இன்னும் சொல்வான்
என்தம்பி உனக்கென்ன பகையா? உன்னை
அவ்வளவாய் மதிக்கவில்லை என்று சொன்னால்
ஆர்குற்றம்? அப்படிநீ வைத்துக் கொண்டாய்!

ivvakaiyāyp poṉṉappaṉ aṭukkukiṉṟāṉ
iḷavañci, nīlimukam pārttup pārttē
cevvitaḻiṉ katavuṭaittu varumci rippait
tiruppiaḻait tuḷḷaṭakkik koṇṭi runtāḷ
evvaḷavō collivittāṉ iṉṉum colvāṉ
eṉtampi uṉakkeṉṉa pakaiyā? uṉṉai
avvaḷavāy matikkavillai eṉṟu coṉṉāl
ārkuṟṟam? appaṭinī vaittuk koṇṭāy!

Such meaningless words, Poṉṉappaṉ prattled.
At Nīli's face, young Aṉṉam often looked
And controlled herself lest her smile slipped
Breaking the doors of her crimson lips.
His blabber, he still continued:
"Is my brother your foe?
True, he doesn't give you due regard!
But who's at fault? That's how you have behaved!

156. மாமியார் ஒன்றுசொன்னால் மறுக்கின் றாயே
மருமகளைக் காப்பதெலாம் யார்பொ றுப்பு?
நாமியார் அவரைவிடச் சிறியோ மன்றோ?
நம்பிள்ளை குட்டிகளை வளர்ப்ப வர்யார்?
மீமீஎன்றழும் ஒன்று, மற்றும் ஒன்று
விளையாடும், ஒருபிள்ளை தேர்ந டத்தும்
ஆமிந்த வேலையெலாம் அவர்பார்க் கட்டும்
அதிலேநீ தலையிடுதல் சரியே இல்லை.

māmiyār oṉṟucoṉṉāl maṟukkiṉ ṟāyē
marumakaḷaik kāppatelām yārpo ṟuppu?
nāmiyār avaraiviṭac ciṟiyō maṉṟō?
nampiḷḷai kuṭṭikaḷai vaḷarppa varyār?
mīmīeṉṟaḻum oṉṟu, maṟṟum oṉṟu
viḷaiyāṭum, orupiḷḷai tērna ṭattum
āminta vēlaiyelām avarpārk kaṭṭum
atilēnī talaiyiṭutal cariyē illai.

"Why do you quarrel with your mother-in-law?
Won't she safeguard her daughter-in-law?
Are we not far younger to her in age?

And who will fondly bring up our kids?
Endlessly one child'll be crying! Another
Will be playing pranks ! Others some mischiefs!
Let my mother take care of all those kids!
Meaningless it is to interfere poke our noses!

157. மணவீட்டின் வாயிலிலே கமுகும் தெங்கும்
வாழையும்கட் டுதல்வேண்டும் ஒருபு றத்தில்
கணகணென இசைக்கருவி முழங்க வேண்டும்
கைகாட்டிக் கண்காட்டி ஆடும் மாதர்
மணியரங்கில் அணிசெய்ய ·வேண்டும் அங்கு
வருவார்க்கு வெற்றிலையும் பாக்கும் தந்து
வணக்கத்தைச் சொல்லியனுப் புதலும் வேண்டும்
வாயாரநமை வாழ்த்தி அவர்கள் போவார்.

manaviṭṭiṉ vāyililē kamukum teṅkum
vāḻaiyumkaṭ ṭutalvēṇṭum orupu ṟattil
kaṇakaṇeṉa icaikkaruvi muḻaṅka vēṇṭum
kaikāṭṭik kaṇkāṭṭi āṭum mātar
maṇiyaraṅkil aṇiceyya vēṇṭum aṅku
varuvārkku veṟṟilaiyum pākkum tantu
vaṇakkattaic colliyaṉup putalum vēṇṭum
vāyāranamai vāḻtti avarkaḷ pōvār.

"The wedding hall should be well furnished
Nicely deck'd with areca, palm and plantain fronds.
The chorus should be pleasing to our ears.·
The dancing girls should be a dainty feast
To the eyes of the elite, there assembled!
Warm should be the welcome to our guests.
A decent send off with fitting presents!
They will all profusely bless us.

158. இவைஎல்லாம் ஒருபுறமி ருக்க நானோ
ஏழைகட்குச் சோறிட்டுத் துணியும் தந்து
கவலையிலா திருக்கும்வகை செய்வ தென்று
காப்புக்கட் டிக்கொண்டேன் அதுவு மின்றி
தவிலடிப்போன் காதெல்லாம் கிழிப்பான் அந்தச்

சந்தடியை விலக்கிவிட வேண்டும்! மிக்க
உவகையுடன் தாலியினைக் கட்டு கின்றேன்
உன்கழுத்தை என்பக்கம் திருப்பு நன்றாய்.

ivaiellām orupurami rukka nāṉō
ēlaikaṭkuc cōriṭṭut tuṇiyum tantu
kavalaiyilā tirukkumvakai ceyva teṉṟu
kāppukkaṭ ṭikkoṇṭēṉ atuvu miṉṟi
tavilaṭippōṉ kātellām kiḻippāṉ antac
cantaṭiyai vilakkiviṭa vēṇṭum! mikka
uvakaiyutaṉ tāliyiṉaik kaṭṭu kiṉṟēṉ
uṉkaḻuttai eṉpakkam tiruppu naṉṟāy.

"These apart, I will generously disburse
Free food and clothing to the needy souls!
I've made a solemn vow to do all this.
And thereby ameliorate their conditions!
Tavil[14] instrument makes a jarring noise!
Hence it has to be[15] avoided at all cost!
I'll gladly tie *tāli* around your neck
Why not make a positive response?

159. ஏன்வெட்கப் படவேண்டும்? கட்டு வோன்நான்
இதனாலே யாருன்னை இகழ்வார் கூறு?
கூனென்ன? நிமிர்ந்திருந்தால் நல்ல தன்றோ?
கூட்டமாய் வந்தவர்கள் போன பின்பு
ஏனத்தில் பசுப்பாலை ஏந்தி வந்தே
எனக்குமுனக் கும்கொடுக்கும் போது நீஎன்
மானத்தைக் கெடுக்காதே சொன்னேன் சொன்னேன்
வாங்கிக்கொள் நான்குடிப்பேன் குடிப்பாய் நீயும்

ēṉvetkap paṭavēṇṭum? kaṭṭu vōṉnāṉ
itaṉālē yāruṉṉai ikaḻvār kūṟu?
kūṉeṉṉa? nimirntiruntāl nalla taṉṟō?
kūṭṭamāy vantavarkaḷ pōṉa piṉpu
ēṉattil pacuppālai ēnti vantē

14. A tabor- like instrument made of animal skin.
15. A sacred thread tied around the neck of women at the time of their wedding.

enaṉakkumuṉak kumkoṭukkum pōtu nīeṉ
māṉattaik keṭukkātē coṉṉēṉ coṉṉēṉ
vāṅkikkoḷ nāṉkuṭippēṉ kuṭippāy nīyum

"Don't feel shy at the wedding ceremony
We're husband and wife thereafter!
Hence with us, surely none can find fault
Bend not your back! And stand erect!
After the band of guests melts away,
Enter the nuptial room with charming sway!
Let's share the sweet milk you then bring!
I shall drink! Shall offer you to drink!

160. பிள்ளைகளைத் தூங்கவைத்த பிறகு தானே
பெற்றவள் தூங்கிடவேண்டும் அதைவி டுத்துச்
சொள்ளொழுக நீமுன்பு தூங்க லாமா?
சொல்லென்றான் கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டே
பள்ளிக்குப் போகையிலே பிள்ளை கட்குப்
பண்டங்கள் கொடுத்தனுப்பச் சொன்னான் சொல்லி
வெள்ளைவிழி காட்டிஉடல் துவண்டு குந்தி
மெதுவாகப் படுத்துப்பின் குறட்டை விட்டான்,

piḷḷaikaḷait tūṅkavaitta piṟaku tāṉē
peṟṟavaḷ tūṅkiṭavēṇṭum ataivi ṭuttuc
coḷḷoḻuka nīmuṉpu tūṅka lāmā?
colleṉṟāṉ koṭṭāvi viṭṭuk koṇṭē
paḷḷikkup pōkaiyilē piḷḷai kaṭkup
paṇṭaṅkaḷ koṭuttaṉuppac coṉṉāṉ colli
veḷḷaiviḻi kāṭṭiuṭal tuvaṇṭu kunti
metuvākap paṭuttuppiṉ kuṟaṭṭai viṭṭāṉ.

"Women 're expected to lull their children
Before going to bed! Would any woman
Sleep drooling, ere her children fall asleep?
Tell me is it fair?" thus he asked yawning!
He advised her to offer caramels
To children when they go to school
Tiresome, he closed his eye-lids; then sat
And slowly stretched himself and snored.

161. சிரிக்கின்ற நீலியினை நோக்கி அன்னம்
தெளிந்திடுமுள் ளத்தோடு செப்பு கின்றாள்
இருக்குமென நான்நினைந்தேன் அந்தப் பேழை
இவனிடத்தில் இல்லையடி நல்ல வேளை
சிரிக்கஉடல் எடுத்தவனை மணக்கத் தக்க
தேவைஇல்லை ஆனாலும் இவனைப் போலே
பொருத்தமிலான் பேழையினைக் கொண்டு வந்தால்
பொற்றாலி புனையவோ வேண்டும் என்றாள்.

cirikkiṉṟa nīliyiṉai nōkki aṉṉam
teḷintiṭumuḷ ḷattōṭu ceppu kiṉṟāḷ
irukkumeṉa nāṉniṉaintēṉ antap pēḻai
ivaṉiṭattil illaiyaṭi nalla vēḷai
cirikkauṭal eṭuttavaṉai maṇakkat takka
tēvaiillai āṉālum ivaṉaip pōlē
poruttamilāṉ pēḻaiyiṉaik koṇṭu vantāl
poṟṟāli puṉaiyavō vēṇṭum eṉṟāḷ.

When Nīli burst out in hearty laughter
Aṉṉam made a clean breast of what she thought:
"I feared that he might have that treasure chest!
But it's not so, I am fortunate!
I need not marry this laughing stock ;
But by chance, if a man of this stock
Happens to trace and bring that treasure,
I might have to submit to his venture!"

CANTO 47

நீலியும் அன்னமும் நிலா முற்றத்திற் சேர்ந்தனர். அதே இரவில் நரிக்கண்ணனும் அமைச்சும் தனித்துப் பேசியிருந்தார்கள்

162. சிரித்திருந்த நீலியவள் இரக்க முற்றாள்
சிலபேசி நிலாமுற்றம் நீங்கி னார்கள்!
விரித்திருந்த மெத்தையிலே தனிய றைக்குள்
மேம்பாட்டுத் தாமரைக்கண் கூம்ப லுற்றாள்
கிரிச்சென்னும் சுவர்க்கோழி வாய டங்கிக்
கிடக்கின்ற நள்ளிரவில் அமைதி யின்றி
நரிக்கண்ணன் தனக்குரிய அமைச்ச னோடு
நடுக்கமொடு பலபேசிக் கிடப்பா னானான்.

nīliyum aṉṉamum nilā muṟṟattiṟ cērntaṉar. atē iravil narikkaṇṇaṉum amaiccum taṉittup pēciyiruntārkaḷ

ciṟittirunta nīliyavaḷ iṟakka muṟṟāḷ
cilapēci nilāmuṟṟam nīṅki ṉārkaḷ!
virittirunta mettaiyilē taṉiya ṟaikkuḷ
mēmpāṭṭut tāmaraikkaṇ kūmpa luṟṟāḷ
kiriccennum cuvarkkōḻi vāya ṭaṅkik
kiṭakkiṉṟa naḷḷiravil amaiti yiṉṟi
narikkaṇṇaṉ taṉakkuriya amaicca ṉōṭu
naṭukkamoṭu palapēcik kiṭappā ṉāṉāṉ.

Nīli and Aṉṉam reach the court-yard. During the same night Narikkaṇṇaṉ and his confident seen discussing

Nīli's laughter suddenly waned! She grew sad!
Silently they strolled and reached the court-yard.
In the chamber, over the well-spread mattress
Aṉṉam lay like a fair infolding lotus —
They retired to a moon-lit yard
When even cicadas didn't ring!
Narikaṇṇaṉ and his close confidant
Discussed a number of things amidst trembling thoughts.

163. தேன்வெறுக்கும் வண்டுண்டோ! நல்ல றப்போர்ச்
செயல்வெறுக்கும் தமிழருண்டோ! தெண்ணீர் தன்னை
மீன்வெறுத்த துண்டோ! இவ் வன்ன மென்னும்
மின்னாள் தன் திருமணத்தை வெறுத்து ரைத்தாள்!
ஏன்வெறுத்தாள்? பேரின்பம் விரும்பு கின்றாள்!
எதைஅவள்பே ரின்பமென நினைத்தாள்? யாவும்
தான்வெறுத்தும், என்குடியை வேர றுத்தும்
தன்பழிதீர்ப் பதையே பேரின்பம் என்றாள்.

tēṉveṟukkum vaṇṭuṇṭō! nalla ṟappōrc
ceyalveṟukkum tamiḻaruṇṭō! teṇṇīr taṉṉai
mīṉveṟutta tuṇṭō! iv vaṉṉa meṉṉum
miṉṉāḷ taṉ tirumaṇattai veṟuttu raittāḷ!
ēṉveṟuttāḷ? pēriṉpam virumpu kiṉṟāḷ!
etaiavaḷpē riṉpameṉa niṉaittāḷ? yāvum

tāṉveruttum, eṉkuṭiyai vēra ṟuttum
taṉpaḷitirp pataiyē pēriṉpam eṉṟāḷ.

"Does a honeybee hate honey? Will any Tamil
Dread to fight for justice? Will the fish
Despair living in cool water?
But this dazzling damsel derides her wedding!
In fact, she yearns for worldly pleasures!
But her sense of pleasure is different.
By uprooting my clan, she wants to avenge-
That alone she feels to be the real pleasure!

164. பேழையினை, அதிலிருக்கும் பட்ட யத்தைப்,
பெற்றபின்பு கதிர்நாட்டின் உரிமை தன்னை
வேழத்தா னிடம் காட்டி ஆட்சி பெற்று
வெள்ளெருக்கை என்வீட்டில் வளர்க்க அன்றோ
ஆழத்திலுழு கின்றாள்? என்ன செய்வேன்!
அறிவுடையாய் உரைஎன்றான்! அமைச்சன் சொல்வான்:
பேழைகிடைக் காதபடி செய்ய வேண்டும்
கிடைத்துவிட்டால் பேரிழவே என்று சொன்னான்.

pēḻaiyiṉai, atilirukkum paṭṭa yattaip,
peṟṟapiṉpu katirnāṭṭiṉ urimai taṉṉai
vēḻattā ṉiṭam kāṭṭi āṭci peṟṟu
veḷḷerukkai eṉvīṭṭil vaḷarkka aṉṟō
āḻattiluḻu kiṉṟāḷ? eṉṉa ceyvēṉ!
aṟivuṭaiyāy uraieṉṟāṉ! amaiccaṉ colvāṉ:
pēḻaikiṭaik kātapaṭi ceyya vēṇṭum
kiṭaittuviṭṭāl pēriḻavē eṉṟu coṉṉāṉ.

"She is now making all preparations
To trace the treasure chest and thence
The bronze epigraph therein and establish
Her claim and get herself crowned as the queen!
Does she plough deep to grow madar[16] in my house
And raze it? Tell me what is to be done!"

16. There is a belief that if madar grows in a dwelling house, the entire family will be ruined.

He replied, "Let's see she dosen't get that chest!
If not, we will be fully ruined!"

165. நமைச் சேர்ந்த படைமறவர் போலு டுத்து
நம்மோடு நின்றிருந்தான் அவன்பால் தந்து
"சுமந்துபோய்த் தேரோட்டி யிடம்கொ டுப்பாய்
தூய்தான பேழையினை" என்று சொன்னேன்
இமைக்குள்ளே கருவிழியைக் கொண்டு போகும்
எத்தனவன் பேழையினை ஏப்ப மிட்டான்
கமழாத புதர்ப்பூப்போல் திருடர் யாரும்
கதிர்நாட்டின் மலைமேல்தான் இருத்தல் கூடும்.

namaic cērnta paṭaimaṟavar pōlu ṭuttu
nammōṭu niṉṟiruntāṉ avaṉpāl tantu
"cumantupōyt tērōṭṭi yiṭamko ṭuppāy
tūytāṉa pēḻaiyiṉai" eṉṟu coṉṉēṉ
imaikkuḷḷē karuviḻiyaik koṇṭu pōkum
ettaṉavaṉ pēḻaiyiṉai ēppa miṭṭāṉ
kamaḻāta putarppūppōl tiruṭar yārum
katirnāṭṭiṉ malaimēltāṉ iruttal kūṭum.

"That knave was dressed like a Vēḻam soldier
And stood amidst us! That Precious treasure
I gave him to be handed over
To Kuppaṉ, my charioteer!
Knowing the art of stealing e'en pupils
From one's eyes, he stole that chest!
Like smellless flowers in thickets
Might dacoits be hid in montane heights!

166. பெரும்பாலும் பேழையங்கே இருத்தல் கூடும்!
பெருந்திரளாய் ஆட்களைநாம் அனுப்ப வேண்டும்!
ஒருவரையும் மலைப்பக்கம் விடுதல் வேண்டாம்!
ஊர்தோறும் தேடுவதும் தேவை என்று
நரிக்கண்ணன் உரைத்திட்டான். அமைச்சன் சொல்வான்:
நம்,மலையில் பிறர்வருதல் கூடா தென்று
தெரிவித்தல் முறையல்ல. வேழ மன்னர்
திட்டத்தை நாம்மறுத்தல் கூடா தென்றான்.

perumpālum pē̲laiyaṅkē iruttal kūṭum!
peruntiraḷāy āṭkaḷainām aṉuppa vēṇṭum!
oruvaraiyum malaippakkam viṭutal vēṇṭām!
ūrtōṟum tēṭuvatum tēvai eṉṟu
narikkaṇṇaṉ uraittiṭṭāṉ. amaiccaṉ colvāṉ:
nam,malaiyil piṟarvarutal kūṭā teṉṟu
terivittal muṟaiyalla. vē̲la maṉṉar
tiṭṭattai nāmmaṟuttal kūṭā teṉṟāṉ.

"Probably that chest might be stashed there,
Where we've to despatch men in numbers!
Should also see others don't go near that mount!
In the plains too our eyes we've to set"
As Nari said so, his friend replied:
" Can we prevent men from going
To that mount? Will it not be construed
As a defiance of Vē̲lam king's commands?"

167. ஆம்! இதற்கோர் சூழ்ச்சியினை நானு ரைப்பேன்
அம் மலையில் இப்போதே பூதம் ஒன்றை
நாமனுப்பி அஞ்சும்வகை செய்யச் சொல்லி
நாடெல்லாம் அந்நிலையைப் பரப்ப வேண்டும்
போம்மக்கள் போவதற்கு நடுங்கு வார்கள்
போய்த்தேடு வாரெல்லாம் நாமே யாவோம்
நீமாறு பேசாமல் இதனைச் செய்க
நெடும்பேழை கிட்டுமென நரியு ரைத்தான்.

ām! itaṟkōr cūḻcciyiṉai nāṉu raippēṉ
am malaiyil ippōtē pūtam oṉṟai
nāmaṉuppi añcumvakai ceyyac colli
nāṭellām annilaiyaip parappa vēṇṭum
pōmmakkaḷ pōvataṟku naṭuṅku vārkaḷ
pōyttēṭu vārellām nāmē yāvōm
nīmāṟu pēcāmal itaṉaic ceyka
neṭumpē̲ḻai kiṭṭumeṉa nariyu raittāṉ.

"True, but let me suggest a mega trick ;
We have but to play a monster trick!
Launch a goblin we shall o'er there

And spread a rumour over the land
To frighten people from going near the mount.
We alone will be there in the hunt!
Without wasting time, do what I say!
The chest will be surely be ours!" Nari said.

CANTO 48

நரிக்கண்ணனின் ஏற்பாட்டின்படி "எட்டி" என்பான் பூதம்போல் மலைமேல் ஏறிக் கூச்சலிட்டான்

168. "எட்டி" எனும் ஓராளை அழைத்து வந்தே
எரிவிழியும் கருமுகமும் நீண்ட பல்லும்
குட்டைமயிர் விரிதலையும் கொடுவாள் கையும்
கூக்குரலும், நீர்ப்பாம்பு நெளியும் மார்பும்
கட்டியதோர் காருடையும் ஆக மாற்றிக்
காணுவார் நிலைப்படியே பூதம் ஆக்கி
விட்டார்கள் மலையின்மேல்! "எட்டி" நின்று
வெளியெல்லாம் அதிர்ச்சியுறக் கூச்ச லிட்டான்.

narikkaṇṇaṉiṉ ēṟpāṭṭiṉpaṭi "eṭṭi" eṉpāṉ pūtampōl malaimēl ēṟik kūccaliṭṭāṉ

"eṭṭi" eṉum ōrāḷai aḻaittu vantē
eriviḻiyum karumukamum nīṇṭa pallum
kuṭṭaimayir viritalaiyum koṭuvāḷ kaiyum
kūkkuralum, nīrppāmpu neḷiyum mārpum
kaṭṭiyatōr kāruṭaiyum āka māṟṟik
kāṇuvār nilaippaṭiyē pūtam ākki
viṭṭārkaḷ malaiyiṉmēl! "eṭṭi" niṉṟu
veḷiyellām atircciyuṟak kūcca liṭṭāṉ.

As planned by Narikkaṇṇaṉ one Eṭṭi is sent to the mountain disguised like a monster. He makes a loud cry

A person named 'Eṭṭi'[17] was brought there
And made to appear lilke a monster!
Black face, flaming eyes and protruding teeth

17. A poisonous bitter tree- here this term indicates an unwanted creature. Also refers to abominable snowman(Tibetan).

Broad skull, short hair, armed with a dagger,
A painted snake on the breast-portion,
Of its black robe and frightening noise!
In the mount, he was so disguised to scare
And Eṭṭi's deafening roar blared everywhere!

CANTO 49

பூதத்தைக் கண்டவரும் கேள்வியுற்றவரும் அஞ்சி நிலைகுலைந்தோடினார்கள்

169. ஒளிவிளைக்கும் கதிரவனும், தோன்றாக் காலை
உயிர்வினைக்க நெல்விளைக்கும் உழவ ரெல்லாம்
களிவிளைக்கும் தமிழாலே பண்டி தர்க்குக்
கலைவிளக்கும் எளியநடைப் பாட்டுப் பாடிக்
குளிர்விளைக்கும் மலைசார்ந்த நன்செய் நாடிக்
கொழுவிளைக்க உழச்சென்றார்; காதில் கேட்டார்
வெளிவிளைத்த கூச்சலினை! மலைமேற் கண்டார்
விழிவிளைக்கும் எரியோடு கரும்பூ தத்தை!

pūtattaik kaṇṭavarum kēḷviyuṟṟavarum añci nilaikulaintōṭiṉārkaḷ

oḷiviḷaikkum katiravaṉum, tōṉṟāk kālai
uyirviṉaikka nelviḷaikkum uḻava rellām
kaḷiviḷaikkum tamiḻālē paṇṭi tarkkuk
kalaiviḷakkum eḷiyanaṭaip pāṭṭup pāṭik
kuḷirviḷaikkum malaicārnta naṉcey nāṭik
koḻuviḷaikka uḻacceṉṟār; kātil kēṭṭār
veḷiviḷaitta kūccaliṉai! malaimēṟ kaṇṭār
viḻiviḷaikkum eriyōṭu karumpū tattai!

Eṭṭi causes a flutter

Ere the radiant sun rose, farmers with their ploughs,
Humming sweet lyrics in chaste Tamil -
The source of rhythm for the bards of renown
Set out to till deep their paddy field
Just at the foot of hill that wafts cool breeze.
Feeding the world is their sacred task.
They heard the scaring voice of Eṭṭi's blare!
Some saw this murky goblin with eyes aflame!

170. ஆழ்ந்தடிக்கும் ஏரடியும் தாற்றுக் கோலும்
அயலடிக்கும் வாலெருதும் நோக்கா ராகி
வீழ்ந்தடித்துக் கொண்டோடி நகர டைந்து
விலாஅடிக்கும் பெருமூச்சு விட்டு நின்று
சூழ்ந்தடித்துத் தின்னஒரு கரிய பூதம்
சுடரடிக்கும் கொடுவாளும் 'கையு மாகத்
தாழ்ந்தடிமேல் அடிவைத்து வருங்கால் அந்தச்
சந்தடிகேட் டடியேங்கள் வாழ்ந்தோம் என்றார்.

āḻntaṭikkum ēraṭiyum tāṟṟuk kōlum
ayalaṭikkum vālerutum nōkkā rāki
vīḻntaṭittuk koṇṭōṭi nakara ṭaintu
vilāaṭikkum perumūccu viṭṭu niṉṟu
cūḻntaṭittut tiṉṉaoru kariya pūtam
cuṭaraṭikkum koṭuvāḷum kaiyu mākat
tāḻntaṭimēl aṭivaittu varuṅkāl antac
cantaṭikēṭ ṭaṭiyēṅkaḷ vāḻntōm eṉṟār.

Abandoning their ever toiling oxen
The sharp tilling tool and the goading rod
They took to heels headlong and reached the town.
Heaving a deep sigh! They swore then
They had seen a huge and black troll
Move in measured steps carrying a dazzling dagger
And on hearing the sound of its foot steps
They had raced fast to save themselves!

171. இதுமட்டும் சிலருரைக்கக் கேட்கு மட்டும்
இன்னொருவன் புளுகினான் இயன்ற மட்டும்:
அதுமட்டும் தனியல்ல வான மட்டும்
அளவுடைய ஐந்தாறு பெரும்பூ தங்கள்
குதிமட்டும் நிலத்தினிலே தோன்றா வாகிக்
கொண்டமட்டும் ஆட்களையும் வாயிற் கௌவி
எதுமட்டும் வருவேனென் றெனையே பார்க்கும்
என்மட்டும் தப்பினேன் என்று சொன்னான்.

itumaṭṭum cilaruraikkak kēṭku maṭṭum
iṉṉoruvaṉ puḷukiṉāṉ iyaṉṟa maṭṭum:
atumaṭṭum taṉiyalla vāṉa maṭṭum

aḷavuṭaiya aintāṟu perumpū taṅkaḷ
kutimaṭṭum nilattiṉilē tōṉṟā vākik
koṇṭamaṭṭum āṭkaḷaiyum vāyiṟ kauvi
etumaṭṭum varuvēṉeṉ ṟeṉaiyē pārkkum
eṉmaṭṭum tappiṉēṉ eṉṟu coṉṉāṉ.

As these men uttered such trembling words
One betrayed his skill in belching out lies!
"Not a solitary one! But five or six
All so tall as to touch the very sky
But with none foot or cloven hoof!
Yet holding so many men in its jaws!
It could reach anywhere! When it stared at me
I ran for my life!" So ran his tale!

172. வாலிருந்த தா? என்றே ஒருசேய் கேட்டான்
வாலில்லை பின்புறத்தில் எதோ ஒன்று
கோலிருந்த தோஎன்றும் கொடியோ என்றும்
கூறமுடியா நிலையில் இருந்த தென்றான்
மேலிருந்து வந்திடுமோ என்றான். அந்த
வீதிவரை வந்ததனைப் பார்த்தேன் என்றான்.
காலிருந்தும் போதாமல் இறக்கை வேண்டிக்
கடிதாக ஓடினான் ஐயோ என்றே!

vālirunta tā? eṉṟē orucēy kēṭṭāṉ
vālillai piṉpuṟattil etō oṉṟu
kōlirunta tōeṉṟum koṭiyō eṉṟum
kūṟamuṭiyā nilaiyil irunta teṉṟāṉ
mēliruntu vantiṭumō eṉṟāṉ. anta
vītivarai vantataṉaip pārttēṉ eṉṟāṉ.
kāliruntum pōtāmal iṟakkai vēṇṭik
kaṭitāka ōṭiṉāṉ aiyō eṉṟē!

"Did you notice a tail?" asked one.
"No tail, but something resembling
A cane or creeper, though I can't describe
What it actually was!" "Would it descend
From the mountain and reach the thorpes?"
"With lofty steps it walked in our streets!"

No wings to fly! But used his heels as such!
And flew fast with alarming shout!

173. அவனோடக் கண்டொருவன் ஓட அங்கே
அத்தனைபே ரும்பறந்தார்! பூதம்! பூதம்!
இவனோடி வந்ததெனக் கூச்ச லிட்டார்!
இவ்வீதி அவ்வீதி மக்கள் எல்லாம்
கவணோடும் கல்லைப்போல் விரைந்தா ரேனும்
எவ்விடத்தில் போவதென்றும் கருத வில்லை
கவலைஎரு துகள்போல மக்கள் யாரும்
கால்கடுக்க நகர்சுற்றிச் சுற்றி வந்தார்.

avaṉōṭak kaṇṭoruvaṉ ōṭa aṅkē
attaṉaipē rumpaṟantār! pūtam! pūtam!
ivaṉōṭi vantateṉak kūcca liṭṭār!
ivvīti avvīti makkaḷ ellām
kavaṇōṭum kallaippōl viraintā rēṉum
evviṭattil pōvateṉṟum karuta villai
kavalaieru tukaḷpōla makkaḷ yārum
kālkaṭukka nakarcuṟṟic cuṟṟi vantār.

Seeing him run post haste to save himself
Others too ran! "Monster! Monster!"
"It has come over here!" they all cried.
Like a stone darting fast from a sling
Headlong they ran helter skelter-
Where they went they didn't care!
Like the oxen tied to a baling yoke
They ran round in the beaten track!

174. அத்தெருவில் அவ்வீட்டில் பூத மென்றும்
அதுபூதம் இதுபூதம் எனப்பு கன்றும்
தொத்துகின்ற வௌவால்போல் மரத்தின் மீதும்
தூங்குகின்ற பூனைபோல் பரண்கள் மீதும்
முத்தெடுக்கும் மனிதர்போல் கிணற்றி னுள்ளும்
மூட்டையினைப் போல்வீட்டின் இடுக்கி னுள்ளும்
மொய்த்திருக்க லானார்கள்! கருத்தின் பூதம்
முன்னிற்கும் பூதமாய் எங்கும் கண்டே.

atteruvil avviṭṭil pūta meṉṟum
atupūtam itupūtam eṉappu kaṉṟum
tottukiṉṟa vauvālpōl marattiṉ mītum
tūṅkukiṉṟa pūṉaipōl paraṇkaḷ mītum
muttetukkum maṉitarpōl kiṇaṟṟi ṉuḷḷum
mūṭṭaiyiṉaip pōlviṭṭiṉ iṭukki ṉuḷḷum
moyttirukka lāṉārkaḷ! karuttiṉ pūtam
muṉṉiṟkum pūtamāy eṅkum kaṇṭē.

"Into that street!" "Inside this house!" "Here's the monster!"
"There yet another!" people thus cried in scare!
Like owls they hung down the trees!
Like cats they slept on lofters!
Inside wells as if for mining pearls,
And they swarmed like bees in all the corners!
Nari's master-piece, the imaginary monster
People swore having sighted everywhere!

175. முன்நடப்போர் பின்வருவோர் தம்மை எல்லாம்
முகம்திரும்பிப் பார்க்கும்முனம் பூதம் பூதம்
என்றலறி எதிர்வருவோர் தமைஅ ணைக்க
என்செய்வோம் பூதமென அவரும் ஓடி.
நின்றிருக்கும் குதிரையையோ எதையோ தொட்டு
நிலைகலங்கி விழும்போதும் புழுதி தூற்றி
முன்றிலிலே பிள்ளைகளின் ' கண்கெடுத்து
முழுநாட்டின் எழில் கெடுக்க முழக்கஞ் செய்வார்.

muṉnaṭappōr piṉvaruvōr tammai ellām
mukamtirumpip pārkkummuṉam pūtam pūtam
eṉṟalaṟi etirvaruvōr tamaia ṇaikka
eṉceyvōm pūtameṉa avarum ōṭi.
niṉṟirukkum kutiraiyaiyō etaiyō toṭṭu
nilaikalaṅki viḻumpōtum puḻuti tūṟṟi
muṉṟililē piḷḷaikaḷiṉ kaṇkeṭuttu
muḻunāṭṭiṉ eḻil keṭukka muḻakkañ ceyvār.

At times men mistake those who follow them
And cry 'Monster!" daring not even turn back!
Out of fear they embraced men

Coming from the opposite direction'
While all ran in scare, they crashed against a mare
Or some such animal! And as they fell
The dust blurred the vision of children there!
The whole country's fame was marred by their scare!

CANTO 50

அமைச்சன் மகனும் பேழை தேடத் துவக்கினான்

176. நாடுமுழுதும் பூத நடுக்கம் கொள்ள
நரிக்கண்ணன் ஆட்களெலாம் பேழை தன்னைத்
தேடுவதில் இருந்தார்கள் தென்ம லைமேல்!
சிலஅறிஞர் நாம்பேழை தேடப் போனால்
கேடுபல சூடுந்திடுவான் புதிய மன்னன்,
கிடக்கட்டும் நமக்கென்ன என்றி ருந்தார்!
பாடுபட்டுப் பார்ப்போமே எனநி னைத்தே
பலஇடத்தும் அமைச்சன்மகன் அலைத லுற்றான்!

amaiccan̲ makan̲um pēl̲ai tēṭat tuvakkin̲ān̲

nāṭumul̲utum pūta naṭukkam koḷḷa
narikkaṇṇan̲ āṭkaḷelām pēl̲ai tan̲n̲ait
tēṭuvatil iruntārkaḷ ten̲ma laimēl!
cilaar̲iñar nāmpēl̲ai tēṭap pōn̲āl
kēṭupala cūṭuntiṭuvān̲ putiya man̲n̲an̲,
kiṭakkaṭṭum namakken̲n̲a en̲r̲i runtār!
pāṭupaṭṭup pārppōmē en̲ani n̲aittē
palaiṭattum amaiccan̲makan̲ alaita lur̲r̲ān̲!

The minister's son also started searching the chest

While those people were in the grip of fear
Nari's men were combing the mount for treasure
Undeterred by any outside force!
Dreading the newly-crowned king's wicked ways
Learned men didn't venture for the search!
Didn't even care about the fate of the chest!
The minister's son thought "Why not myself try?"
And thence boldly entered the fray.

177. சீனிஎனும் கணக்காயன் தன்பால் கற்கும்
திறலுடைய இளைஞர்களை அழைத்த ழைத்துத்
தானினைக்கும் இடமெல்லாம் தேடச் சொல்லித்
தளர்வின்றி முயன்றிடுவான். அன்ன மென்னும்
தேனிதழாள் வானிமிர்ந்த சோலை தன்னில்
திண்ணையிலே உட்கார்ந்த வண்ணமாக
ஏனடியே நீலியே பேழை தன்னை
யானடையும் நாள்வருமோ என்று நைவாள்.

ciṉieṉum kaṇakkāyaṉ taṉpāl kaṟkum
tiṟaluṭaiya iḷaiñarkaḷai aḻaitta ḻaittut
tāṉiṉaikkum iṭamellām tēṭac collit
taḷarviṉṟi muyaṉṟiṭuvāṉ. aṉṉa meṉṉum
tēṉitaḻāḷ vāṉimirnta cōlai taṉṉil
tiṇṇaiyilē uṭkārnta vaṇṇamāka
ēṉaṭiyē nīliyē pēḻai taṉṉai
yāṉaṭaiyum nāḷvarumō eṉṟu naivāḷ.

The school master summoned his pupils
And ordered the talented among them
To search for the treasure in all the places
Where he expected it to be.
Aṉṉam, the charming girl of honeyed lips
Was seated in the pial under full-grown trees
"Can I really get that chest?" she expressed
Such a doubt to Nīli in her diffident mood!

CANTO 51

நீலியொடு அன்னம்

178. நினைக்கையிலே என்நெஞ்சம் எரியு தேடி
நினையாமல் இருப்பதற்கோர் வழியு முண்டோ?
பனைக்கைஉறும் களிறுபோல் தந்தை யாரும்
படருமலர்க் கொடிபோலும் அன்னை யாரும்
எனைக்கையிலே ஏந்திவளர்த் தார்கள் ஐயோ!
இறக்கையிலே துடிக்கையிலே என்றன் பெண்ணே
உனைக்கையில்வைத் தோம்இப்போ துளத்தில் வைத்தோம்
உயிர்விட்டோம் அயல்விடுத்தோம் எனச் சென்றாரோ.

niliyoṭu aṉṉam

niṉaikkaiyilē eṉneñcam eriyu tēṭi
niṉaiyāmal iruppataṟkōr vaḻiyu muṇṭō?
paṉaikkaiuṟum kaḷiṟupōl tantai yārum
paṭarumalark koṭipōlum aṉṉai yārum
eṉaikkaiyilē ēntivaḷart tārkaḷ aiyō!
iṟakkaiyilē tuṭikkaiyilē eṉṟaṉ peṇṇē
uṉaikkaiyilvait tōmippō tuḷattil vaittōm
uyirviṭṭōm ayalviṭuttōm eṉac ceṉṟārō.

Aṉṉam with Nīli

"Distressed I'm when I recall the past!
Is there any chance of desisting such thoughts?
My fater, like a hefty tusker,
And mother like a crawling creeper,
Both fondly caressed me! But, alas!
What would have they thought at their death bed?
Raised by their hands! Niched in their minds!
When I recall, my heart burns in despair-

79. நன்செய்வாய்ச் செந்நெலெலாம் பொன்ம லைபோல்
நனிகுவிக்கும் கதிர்நாட்டின் முடிபு னைந்த
பின்செய்வாய் அருஞ்செயல்கள் அறச்செ யல்கள்!
பெருநூலின் ஆராய்ச்சி, இளமை போகும்
முன்செய்வாய் என்றுரைத்த என்பெற் றோர்கள்
முதுநாட்டை விட்டாவி முடியும் போதில்
என்செய்வாய் என்செய்வாய் என்றன் பெண்ணே
எனப்பரிவாய்க் கதறிற்றோ அவரின் செவ்வாய்.

naṉceyvāyc cennelelām poṉma laipōl
naṉikuvikkum katirnāṭṭiṉ muṭipu ṉainta
piṉceyvāy aruñceyalkaḷ aṟacce yalkaḷ!
perunūliṉ ārāycci, iḷamai pōkum
muṉceyvāy eṉṟuraitta eṉpeṟ ṟōrkaḷ
mutunāṭṭai viṭṭāvi muṭiyum pōtil
eṉceyvāy eṉceyvāy eṉṟaṉ peṇṇē
eṉappariväyk kataṟiṟṟō avariṉ cevvāy.

"Paddy grown in Katir Naṭu's fertile fields
Is heaped up like many a golden hill.
After ascending the throne of our kingdom
Use them for all the virtuous and benevolent deeds!
Finish your schooling and research
Ere you cross your youth!" their advice was such!
Did they deeply moan and loudly lament
For one and for the lovely Katir Nāṭu?"

CANTO 52

துயருறும் அன்னத்தை, ஓடம் ஏறி உலவ நீலி அழைத்தாள்

180. விழிப்புனலில் குளிப்பவளாய்த், துன்ப ஆற்றின்
மேற்றுறையும் காணாளாய் இவ்வா றெல்லாம்
கொழிப்பாள்நெஞ் சிளகுமொழி! அன்ன மேபூங்
கொடியேநல் இளம்பிடியே வளர்ந்த தேக்கின்
செழிப்பினிலே நிழல்சாய்ந்த செய்யாற் றோரம்
திருத்தமுற நிறுத்திவைத்த ஓடம் ஏறிக்
கழிப்போமே நேரத்தை! என்றாள் நீலி!
கையூன்றி எழுந்திருந்தாள் தையல்-நல்லாள்.

tuyaruṟum aṉṉattai, ōṭam ēṟi ulava nīli aḻaittāḷ

viḻippuṉalil kuḷippavaḷāyt, tuṉpa āṟṟiṉ
mēṟṟuṟaiyum kāṇāḷāy ivvā ṟellām
koḻippāḷneñ ciḷakumoḻi! aṉṉa mēpūṅ
koṭiyēnal iḷampiṭiyē vaḷarnta tēkkiṉ
ceḻippiṉilē niḻalcāynta ceyyāṟ ṟōram
tiruttamuṟa niṟuttivaitta ōṭam ēṟik
kaḻippōmē nērattai! eṉṟāḷ nīli!
kaiyūṉṟi eḻuntiruntāḷ taiyal nallāḷ.

Nīli calls the sad Aṉṉam for a boat ride

Thus wailed Aṉṉam, a lass of soothing words,
Bathing in a pool of tears and not knowing
The depth of River Distress which she now measures!
"Young Aṉṉam, a slender creeper! Why not
We now while away some time in a boat
Sailing in the cool waters of Ceyyāṟu

Over which fall the shadows of tall teak woods trees!"
Annam agreed to it and left the pial.

181. நீர்தேங்கும் செய்யாற்றின் ஓடம், துன்பம்
நினைந்தேங்கும் அன்னத்தை நீலி யைப்பூந்
தார்தாங்கும் தட்டம்போல் தன்பால் தாங்கத்
தடக்கையால் துடுப்பசைய ஓட்டு வார்கள்
ஆர்தாங்கள் எனக்கேட்டும் இன்பம் ஊட்டும்
அரும்பாட்டுப் பலஇசைத்தும் ஓட்ட லானார்.
சீர்தேங்கும் வெள்ளன்னம் அசைந்தி டாது
செல்லல்போல் தெண்ணீரில் சென்ற தோடம்.

nīrtēṅkum ceyyāṟṟiṉ ōṭam, tuṉpam
niṉaintēṅkum aṉṉattai nīli yaippūn
tārtāṅkum taṭṭampōl taṉpāl tāṅkat
taṭakkaiyāl tuṭuppacaiya ōṭṭu vārkaḷ
ārtāṅkaḷ eṉakkēṭṭum iṉpam ūṭṭum
arumpāṭṭup palaicaittum ōṭṭa lāṉār.
cīrtēṅkum veḷḷaṉṉam acainti ṭātu
cellalpōl teṉṉīril ceṉṟa tōṭam.

In the deep waters of Ceyyāṟu, these girls
Deeply mourning their ill-fate and grief
Deftly stroke the oars of their boat -
A wicker basket of flower bunch!
While the boat sailed, soothing songs they sang!
And fully enjoyed that pleasure jaunt!
The smooth sail of their boat was sure a charm
Like the float of a fair-looking swan!

182. தேங்கிநிற்கும் புனல்மீது செல்லா நிற்கும்
செம்படகில் ஒருபுறத்தில் சிரித்த வண்ணம்
பாங்கிநிற்கப் பார்த்துநின்ற அன்னம் சொல்வாள்:
பாரடிநீ மேற்றிசை வானத்தை! அங்கும்
தேங்கிநிற்கும் பொன்னாற்றில் செழுமா ணிக்கச்
செம்பருதிப் படகோடும்! கீழ்த்தி சைவான்
வாங்கிநிற்கும் ஒளியைப்பார்! காட்சித் தேனில்
வண்டடிநாம் என்றுரைத்து மகிழ்ந்து நின்றாள்.

tēṅkiniṟkum puṉalmītu cellā niṟkum
cempaṭakil orupuṟattil ciritta vaṇṇam
pāṅkiniṟkap pārttuniṉṟa aṉṉam colvāḷ:
pāraṭinī mēṟṟicai vāṉattai! aṅkum
tēṅkiniṟkum poṉṉāṟṟil ceḻumā ṇikkac
cemparutip paṭakōṭum!. kīḻtti caivāṉ
vāṅkiniṟkum oḷiyaippār! kāṭcit tēṉil
vaṇṭaṭinām eṉṟuraittu makiḻntu niṉṟāḷ.

Nīli stood smiling during the pleasure ride
And unto her, Aṉṉam said:
"Behold, my friend, the western sky so red
Where setting sun that resembles a ruby boat
Sails smooth in the river of golden hue!
Look at the eastern sky's blinding blaze
Reflecting the radiant light of the sun!
We're but beetles lured by this luminous scene!"

CANTO 53

படகு ஆற்றில் போம்போது, மழையும் பெருங் காற்றும்

183. கிழக்கினைநோக் கிப்படகு செல்லும் போதில்
கேள்விஇலார் நெஞ்சம்போல் இருண்டு, நீளும்
வழக்குடையார் செல்வம்போல் மின்னி மாய்ந்து
வண்பொருளை இழந்தான்போல் அதிர்ந்து பின்னர்
மழைக்கண்ணீர் உகுத்ததுவான்! மேற்கி னின்று
வந்ததுசெய் யாற்றினிலே பெரிய வெள்ளம்
பழக்குலைமேல் எறிந்தகுறுந் தடியே போலப்
பாய்ந்ததொரு பெருங்காற்றுப் படகு நோக்கி!

paṭaku āṟṟil pōmpōtu, maḻaiyum peruṅ kāṟṟum

kiḻakkiṉainōk kippaṭaku cellum pōtil
kēḷviilār neñcampōl iruṇṭu, nīḷum
vaḻakkuṭaiyār celvampōl miṉṉi māyntu
vaṇporuḷai iḻantāṉpōl atirntu piṉṉar
maḻaikkaṇṇīr ukuttatuvāṉ! mēṟki ṉiṉṟu
vantatucey yāṟṟiṉilē periya veḷḷam

paḻakkulaimēl eṟintakuṟun taṭiyē pōlap
pāyntatoru peruṅkāṟṟup paṭaku nōkki!

Rain and gust during the pleasure ride

While the boat was steered towards the east
The sky grew dark as an unlettered mind.
Like the dwindling wealth of a litigant folk
Light waned! Thunder was but their shock!
Tears of rains the sky began to shed!
Floods flowing from the west, suddenly swelled.
Like a rod thrown rough shod on a bunch of fruits
Strong wind wildly shook and rocked the boat.

184. தம்மாலா காதென்று கைவிட் டார்கள்
தடந்தோளால் படகோட்டும் மக்கள் யாரும்!
இம்மாநி லத்தின்வாழ் விதுவோ என்றே
இழைபோலும் இடையுடையாள் அழுதாள்! நீலி
கைம்மீது தலைசாய்த்துக் கதற லானாள்!
கவிழ்ந்துபோம் நிலையினிலே வந்த ஓடம்,
செம்மானூர்க் கரையினிலோர் குடிசைக் குள்ளே
தெரிந்ததுதாய்க் கும்சேய்க்கும்! விரைந்தெ ழுந்தே,

tammālā kāteṉṟu kaiviṭ ṭārkaḷ
taṭantōḷāl paṭakōṭṭum makkaḷ yārum!
immāni lattiṉvāḻ vituvō eṉṟē
iḻaipōlum iṭaiyuṭaiyāḷ aḻutāḷ! nīli
kaimmītu talaicāyttuk kataṟa lāṉāḷ!
kaviḻntupōm nilaiyiṉilē vanta ōṭam,
cemmāṉūrk karaiyiṉilōr kuṭicaik kuḷḷē
terintatutāyk kumcēykkum! viraiṉte ḻuntē.

Even men strong muscled and hefty shouldered
Lost hope of steering safe and hence shuddered!
"Seems I'm in the fag end of my life!"
Thus Aṉṉam made her outburst in grief.
Resting her forehead on Nīli's lifted palm.
When the boat was at the brink of sinking,
From a hut on to river bank, a mother and son
Heard their cry and saw this harrowing scene!

CANTO 54

ஆத்தாவோடிருந்த வேலன் ஓடி ஓடத்தை நிறுத்தி, இருவரையும் தன் குடிசைக்குக்கொணர்ந்தான்

185. "விடை" என்று கேட்டான்சேய்! நடஎன் றாள்தாய்!
விரைந்தோடிப் பெருமரத்தில் கயிறு கட்டி
நெடுமுனையை ஒருகையாற் பற்றி நீந்தி,
நிலைதவறும் ஓடத்தில் ஏறிச், சேந்திக்
கடிதினிலே ஓடத்தைக் கரையிற் சேர்த்தான்;
கசங்கியஓர் கொடிபோலக் கிடந்த அன்னத்
துடியிடைக்கும் நீலிக்கும் தோள் கொடுத்துக்
கரைபடர்ந்த சிறுகுடிசை தன்னிற் சேர்த்தான்!

āttāvōṭirunta vēlaṉ ōṭi ōṭattai niṟutti, iruvaraiyum taṉ kuṭicaikkuk koṇarntāṉ

"viṭai" eṉṟu kēṭṭāṉcēy! naṭaeṉ ṟāḷtāy!
viraintōṭip perumarattil kayiṟu kaṭṭi
neṭumuṉaiyai orukaiyāṟ paṟṟi nīnti,
nilaitavaṟum ōṭattil ēṟic, cēntik
kaṭitiṉilē ōṭattaik karaiyiṟ cērttāṉ;
kacaṅkiyaōr koṭipōlak kiṭanta aṉṉat
tuṭiyiṭaikkum nīlikkum tōḷ koṭuttuk
karaipaṭarnta ciṟukuṭicai taṉṉiṟ cērttāṉ!

Vēlaṉ rescues the damsels in distress

"Shall I rush to help?" he asked. "Hasten" she said!
Around a tree a rope was fastened
By him who swam fast holding the other end
Swiftly got into that rocking boat
And deftly steered it safe to the shore
Aṉṉam was there like a withered creeper!
Holding both of them close to his shoulders
Brought them to the hut sheltered by creepers !

186. கண்ணேஎன் அன்னமே, நீயோ? நீயோ?
கனிமொழியே நீலியே நீயோ? நீயோ?

மண்ணாள நீபிறந்தி ருக்க ஆற்றில்
மழைப்புனலும் பெருங்காற்றும் உன்னை மாய்க்க
ஒண்ணுமோ? என்றுரைத்துக் களைப்பு நீக்கி
உடைமாற்றிக் குடிநீரும் காய்ச்சித் தந்து
தண்ணென்று தரையிருக்கும் என்று சென்று
தடுக்கிட்டுத் தலையணையும் இடுப்புக் கீந்தே.

kaṇṇēeṉ aṉṉamē, nīyō? nīyō?
kaṉimoḻiyē nīliyē nīyō? nīyō?
maṇṇāḷa nīpiṟanti rukka āṟṟil
maḻaippuṉalum peruṅkāṟṟum uṉṉai māykka
oṇṇumō? eṉṟuraittuk kaḷaippu nīkki
uṭaimāṟṟik kuṭinīrum kāyccit tantu
taṇṇeṉṟu taraiyirukkum eṉṟu ceṉṟu
taṭukkiṭṭut talaiyaṇaiyum iṭuppuk kīntē.

"It's you, dear Nīli! Facing such odds!
It's you, sweet Aṉṉam! Under such ordeals!
Born and bred to rule this land of charm
Could a downpour or cyclone do any harm
And take away your life?" thus consoled Āttāḷ
She made'em feel at home and change their dress!
By providing pillows and mattresses
She proved to be an exemplary hostess!

187. நனைந்த குழலுக்குச்சந் தனம்பு கைத்து
நளிருண்டோ எனநெற்றித் தொட்டுப் பார்த்துப்
பனம்பழத்தின் சாறட்ட பனாட்டும் தேனும்
பரிந்தளித்துக் கருங்குயிலை அருந்தச் சொல்லி
நினைத்திருந்தேன் மறந்துவிட்டேன் செங்க ரும்பை
நெறித்தெடுத்த சாற்றுக்கற் கண்டு காய்ச்சப்!
புனைந்துவைத்தேன் முல்லையிலே கண்ணி ஒன்று
புரிகுழலில் வையென்று தந்தாள் ஆத்தா!

naṉainta kuḻalukkuccan taṉampu kaittu
naḷiruṇṭō eṉaneṟṟit toṭṭup pārttup
paṉampaḻattiṉ cāraṭṭa paṉāṭṭum tēṉum
parintaḷittuk karuṅkuyilai aruntac colli
niṉaittiruntēṉ maṟantuviṭṭēṉ ceṅka rumpai

neṟittetutta cāṟṟukkaṟ kaṇṭu kāyccap!
puṉaintuvaittēṉ mullaiyilē kaṉṉi oṉṟu
purikuḻalil vaieṉṟu tantāḷ āttā!

187. Āttāḷ dried Aṉṉam's fully drenched tresses
With the sweet smelling smoke of sandal twigs.
Then fondly she caressed her forehead
Offered a dish dainty of palm fruits
And enjoyed seeing her drink the beverages!
Then fetched candy-mixed sugar-cane juice.
"Here I've got some jasmine flowers twined.
Wear them in your curly locks!" Āttāḷ said.

CANTO 55

அன்னம், வேலன், அன்புப் பேச்சுகள்

188. ஆத்தாவே இவர்யார்என் றன்னம் கேட்டாள்
அவன்தான் என்மகனென்று சொன்னாள் ஆத்தா!
தீத்தாவும் கண்ணுடையார் வேழ நாட்டார்
சிறைபிடிக்க வருகையிலே மறித்தே என்னைக்
காத்தாரும் இவர்தாமோ? என்றாள் அன்னம்!
கடமைபு ரிந்தான்இவனே என்றாள் ஆத்தா!
வாய்த்தீரே மானத்தை உயிரைக் காக்க
மறப்பரிது நும்நன்றி என்றாள் அன்னம்!

aṉṉam, vēlaṉ, aṉpup pēccukaḷ

āttāvē ivaryāreṉ ṟaṉṉam kēṭṭāḷ
avaṉtāṉ eṉmakaṉeṉṟu coṉṉāḷ āttā!
tittāvum kaṇṇuṭaiyār vēḻa nāṭṭār
ciṟaipiṭikka varukaiyilē maṟittē eṉṉaik
kāttārum ivartāmō? eṉṟāḷ aṉṉam!
kaṭamaipu rintāṉivaṉē eṉṟāḷ āttā!
vāyttīrē māṉattai uyiraik kākka
maṟapparitu numnaṉṟi eṉṟāḷ aṉṉam!

Sweet conversation between Aṉṉam and Vēlaṉ

"Who is he?" curiously asked the princess.
"My son!" proudly Āttal declared.

"When with glowing eyes Vēlam men pounced
Upon me to capture, was it he who dared
And saved me from disaster?" Annam asked.
Old lady said "Bounden duty he has rendered!"
Said Aṉṉam "you both have saved my life and honour!
My mind will cherish your deeds ever green!"

189. ஒருசற்றும் பயனில்லா உடம்பை, வாழ்வோ
உண்டில்லை என்னுமொரு மின்னைத், தின்ன
நரிசற்றும் விலகாத கூட்டைச், சான்றோர்
நகைப்புக்கே இலக்கான குமிழி தன்னை
முரசுக்கு வாய்ஓயாக் குறட்டில் மன்னர்
முடிசாய்க்க நெடிதாண்ட மன்ன ரின்பெண்
ணரசுக்கோ ஆட்படுத்தா திருத்தல் வேண்டும்?
அறிவுக்கோ இழிவுதனை ஆக்க வேண்டும்!

orucaṟṟum payaṉillā uṭampai, vāḻvō
uṇṭillai eṉṉumoru miṉṉait, tiṉṉa
naricaṟṟum vilakāta kūṭṭaic, cāṉṟōr
nakaippukkē ilakkāṉa kumiḻi taṉṉai
muracukku vāyōyāk kuṟaṭṭil maṉṉar
muṭicāykka neṭitāṇṭa maṉṉa riṉpeṇ
ṇaracukkō āṭpaṭuttā tiruttal vēṇṭum?
aṟivukkō iḻivutaṉai ākka vēṇṭum!

"Our body is good for nothing! Our life span
So short as the lightning that swiftly vanishes ;
Our flesh and bones are relished by the jackals;
Sagacious men liken life to bubbles :
Some snore despite the call of war drums ;
We've to be useful to our king's daughter!
Should we not sacrifice all we possess
For the sake of Aṉṉam. our princess?

190. எனைஈன்ற தந்தைக்கும் தாய்க்கும் மக்கள்
இனம்ஈன்ற தமிழ்நாடு தனக்கும் என்னால்
தினையளவு நலமேனும் கிடைக்கு மென்றால்
செத்தொழியும் நாள்எனக்குத் திருநா ளாகும்
பனையளவு நலமேனும் தன்ன லத்தைப்

பார்ப்பானோர் மக்களிலே பதடி யாவான்
உனைஒன்று வேண்டுகின்றேன் என்னால் ஆவ
துண்டென்றால் அதற்கென்றன் உயிருண் டென்றான்.

eṉaiīṉra tantaikkum tāykkum makkaḷ
iṉamīṉra tamiḻnāṭu taṉakkum eṉṉāl
tiṉaiyaḷavu nalamēṉum kiṭaikku meṉṟāl
cettoḻiyum nāḷeṉakkut tirunā ḷākum
paṉaiyaḷavu nalamēṉum taṉṉa lattaip
pārppāṉōr makkaḷilē pataṭi yāvāṉ
uṉaioṉṟu vēṇṭukiṉṟēṉ eṉṉāl āva
tuṇṭeṉṟāl atarkeṉraṉ uyiruṇ ṭeṉṟāṉ.

"For my parents who fondly raised me
For my Tamil land that has a hoary past,
If I can render my mite
As that of a tiny millet in size,
Through death, that'll be heyday in my life!
Selfish men are but chaffs among the corns!
If I can be useful at this juncture,
My very life, I'm prepared to surrender!"

191. 'இழந்தபாண் டியன்பரிசைத் தருவார்க் கென்னை
இழந்துபோ வேன்' என்று முரசம் எங்கும்
முழக்கியஓர் சேதியினை அறியீர் போலும்!
முயலாமே இத்தனைநாள் கழித்தீர் போலும்!
பழம்பெரிய பாண்டியனார் பேழைக் குள்ளே
பகைவர்தமை ஒழித்திடுமோர் குறிப்பும் உண்டு!
கொழுத்தபுகழ் உமக்குண்டு கொண்டு வந்தால்!
கொடைகொடுத்த தாகுமிந் நாட்டுக் கென்றாள்.

'iḻantapāṇ ṭiyaṉparicait taruvārk keṉṉai
iḻantupō vēṉ' eṉṟu muracam eṅkum
muḻakkiyaōr cētiyiṉai aṟiyīr pōlum!
muyalāmē ittaṉaināḷ kaḻittīr pōlum!
paḻamperiya pāṇṭiyaṉār pēḻaik kuḷḷē
pakaivartamai oḻittiṭumōr kuṟippum uṇṭu!
koḻuttapukaḻ umakkuṇṭu koṇṭu vantāl!
koṭaikoṭutta tākumin nāṭṭuk keṉṟāḷ.

"My decision I've already announced
To wed the person that traces the chest;
Perhaps you're not aware of that announcement!
Think, till now you haven't made any attempt?
That chest containing some secret clues
Might be detrimental to our foes!
Bring that chest! Fame sky high you'll surely get!
To our homeland it'll be the great honourable gift!

192. பேழையின தடையாளம், பறிபோய் விட்ட
பின்நிலைமை, முன்நிலைமை, பூதச் சேதி,
ஆழ உரைத் திடலானாள் அன்னம்! வேலன்
அத்தனையும் கேட்டிருந்தான். "நானோ மெத்த
ஏழைமகன்; நரிக்கண்ணர் ஆணை எங்கே
யானெங்கே, ஆயினுமென் கடமை உண்டு.
பேழையினைக் கொண்டுவந்து தருவேன்; அன்றிப்
பேருலகில் உயிர்வாழேன்" என்றான் வேலன்.

pe̱laiyina taṭaiyāḷam, paṟipōy viṭṭa
pinnilaimai, munnilaimai, pūtac ceti,
āḻa urait tiṭalāṉāḷ aṉṉam! vēlaṉ
attaṉaiyum kēṭṭiruntāṉ. "nāṉō metta
ēḻaimakaṉ; narikkaṇṇar āṇai eṅkē
yāṉeṅkē, āyiṉumeṉ kaṭamai uṇṭu.
pēḻaiyiṉaik koṇṭuvantu taruvēṉ; aṉṟip
pērulakil uyirvāḻēṉ" eṉṟāṉ vēlaṉ.

The king Pāṇṭyaṉ's treasure chest its glorious past-
Present predicament - goblin - hoax
Aṉṉam narrated at length!
Everything he heard with rapt attention!
"Poor me! Can I face the fury of Nari?
Am I so mighty? But I've got a duty!
Just now I swear to bring that chest intact!
Else, I'll end my life! " Velaṉ vowed at that.

193. மாத்தீயன் நரிக்கண்ணன், காணா வண்ணம்,
மறைத்தவளும், வேழனிடம் வழக்கும் இட்டுக்
காத்தவளும், நேர்நின்றே இன்றும் அன்றும்

காத்தவளை ஈன்றெடுத்துப் பாலும் ஊட்டிக்
காத்தவளும், இனிக்காப்பா ளும், பெண் ணாளின்
கண்ணெனவே வாழ்பவளும் ஆன அன்பின்
ஆத்தாவின் இடதுகை நோக்கி நோக்கி
அழுதிருந்தாள் வீரப்பன் நிலைக்கு நைந்தாள்.

māttiyaṉ narikkaṇṇaṉ, kāṇā vaṇṇam,
maṟaittavaḷum, vēlaṉiṭam vaḻakkum iṭṭuk
kāttavaḷum, nērniṉṟē iṉṟum aṉṟum
kāttavaḷai īṉṟeṭuttup pālum ūṭṭik
kāttavaḷum, iṉikkāppā ḷum, peṇ ṇāḷiṉ
kaṇṇeṉavē vāḻpavaḷum āṉa aṉpiṉ
āttāviṉ iṭatukai nōkki nōkki
aḻutiruntāḷ vīrappaṉ nilaikku naintāḷ.

Aṉṉam cried, often seeing the maimed hand
Of Āttāḷ who saved her from the wicked
Narikkaṇṇaṉ's eyes; who pleaded her case
Before the Vēlam king; who begot and raised
The lad that dared and saved her life twice;
And who shields her in all possible ways!
Recalling the affection Āttāḷ bestowed
And the misery of her husband, she was moved.

CANTO 56

கொய்யாக் குடியில் வீரப்பன், ஒரு குடிசையில் இருக்கிறான். தோழன் ஒருவன் வருகிறான்

194. செய்யாற்றின் கரையினிலே, செம்மானூரில்
செல்வனையும், மனைவியையும் விட்டு வேறு
கொய்யாக்கு டிக்குச்சென் றான்வீ ரப்பன்,
கொய்திட்ட காலோடும் ஆட்க ளோடும்!
எய்துமோர் கால்நோயால் அவ்வி டத்தில்
இரவினிலோர் குடிசையிலே இருக்கும் போதில்
ஐயா என் றொருதோழன் அழைத்தான்; "இந்த
அரசாட்சி நம்மிடத்தில் வந்த" தென்றான்.

koyyāk kuṭiyil vīrappan̲, oru kuṭicaiyil irukkir̲ān̲. tōḻan̲ oruvan̲ varukir̲ān̲

ceyyār̲r̲in̲ karaiyinilē, cemmān̲ūril
celvan̲aiyum, man̲aiviyaiyum viṭṭu vēr̲u
koyyākku ṭikkuccen̲ r̲ān̲vī rappan̲,
koytiṭṭa kālōṭum āṭka ḷōṭum!
eytumōr kālnōyāl avvi ṭattil
iravin̲ilōr kuṭicaiyilē irukkum pōtil
aiyā en̲ r̲orutōḻan̲ aḻaittān̲; "inta
aracāṭci nammiṭattil vanta" ten̲r̲ān̲.

An associate meets Vīrappan̲

In Cemmān̲ūr on the bank of Ceyyār̲u
Vīrappan̲ left his wife and son
And went to a place which none could find
With his mutilated leg and close associates!
While out of deep pain he was groaning
In a desolated hut during night,
A friend of him came and whispered,
"This kingdom is ours today onwards!"

195. மாட்சியுறும் மன்னவனைப் பின்னால் குத்தி
மன்னவனின் இன்னுயிராய், வையத் திங்கண்
காட்சிக்கோர் ஓவியமாய், வாழ்ந்து வந்த
கட்டழகை வஞ்சத்தால் வெட்டி வீழ்த்தி,
வாட்சுழலால் உயிர்சுழலக், கணக்கில் லாத
மக்களைவீழ்த் துங்கொடுமை தீரா இந்த
ஆட்சிக்குப் புறம்பாய்நான் இருக்கும் போதே
அற்றதுகால்! அரசுபெற்றால் உயிர்போம் என்றான்.

māṭciyur̲um man̲n̲avan̲aip pin̲n̲āl kutti
man̲n̲avan̲in̲ in̲n̲uyirāy, vaiyat tiṅkaṇ
kāṭcikkōr ōviyamāy, vāḻntu vanta
kaṭṭaḻakai vañcattāl veṭṭi vīḻtti,
vāṭcuḻalāl uyircuḻalak, kaṇakkil lāta
makkaḷaivīḻt tuṅkoṭumai tīrā inta
āṭcikkup pur̲ampāynān̲ irukkum pōtē
ar̲r̲atukāl! aracuper̲r̲āl uyirpōm en̲r̲ān̲.

"Our honourable king was stealthily done to death!
The lovely queen his loving sweet-heart
Who was a symbol of beauty and charm
Was also killed by an act so dammed!
So many men've been felled by his wielding sword-
Such a killing spree still knows no bounds
While he was out of power, my leg I've lost!
If in power, my very life will be lost!

196. இருட்டறையில் உள்ளதடா உலகம்! சாதி
இருக்கின்ற தென்பானும் இருக்கின் றானே!
மருட்டுகின்ற மதத்தலைவர் வாழ்கின் றாரே!
வாயடியும் கையடியும் மறைவ தென்நாள்?
சுருட்டுகின்றார் தம்கையில் கிடைத்த வற்றைச்!
சொத்தெல்லாம் தமக்கென்று சொல்வார் தம்மை
வெருட்டுவது பகுத்தறிவே! இல்லை யாயின்
விடுதலையும் கெடுதலையும் ஒன்றே யாகும்

iruṭṭaṟaiyil uḷḷataṭā ulakam! cāti
irukkiṉṟa teṉpāṉum irukkiṉ ṟāṉē! .
maruṭṭukiṉṟa matattalaivar vāḻkiṉ ṟārē!
vāyaṭiyum kaiyaṭiyum maṟaiva teṉṉāḷ?
curuṭṭukiṉṟār tamkaiyil kiṭaitta vaṟṟaic!
cottellām tamakkeṉṟu colvār tammai
veruṭṭuvatu pakuttaṟivē! illai yāyiṉ
viṭutalaiyum keṭutalaiyum oṉṟē yākum

"The world's engulf'd in the darkness of ignorance!
Still there're some who insist that castes do exist!
Browbeating heads of creeds wallow in wealth!
When'll damagoguy and muscle power lose their sway?
Some swindle whatever things come their way!
Rationalism is the only effective means
Of fettering and hands of those greedy ones!
Else, liberty and anarchy — all the same!

197. எல்லார்க்கும் எல்லாமென் றிருப்ப தான
இடம்நோக்கி நடக்கின்ற திந்த வையம்;
கல்லாரைக் காணுங்கால் கல்வி நல்காக்

கசடர்க்குத் தூக்குமரம் அங்கே உண்டாம்.
இல்லாரும் அங்கில்லை; பிறன்ந லத்தை
எனதென்று தனியொருவன் சொல்லான் அங்கே;
நல்லாரே எல்லாரும் அவ்வை யத்தில்.
நமக்கென்ன கிழியட்டும் பழம்பஞ் சாங்கம்!

ellārkkum ellāmen ṟiruppa tāṉa
iṭamnōkki naṭakkiṉṟa tinta vaiyam;
kallāraik kāṇuṅkāl kalvi nalkāk
kacaṭarkkut tūkkumaram aṅkē uṇṭām.
illārum aṅkillai; piṟaṉṉa lattai
eṉateṉṟu taṉiyoruvaṉ collāṉ aṅkē;
nallārē ellārum avvai yattil.
namakkeṉṉa kiḻiyaṭṭum paḻampañ cāṅkam!

"Things all! Meant for all! Towards this lofty goal
The world today is marching ahead!
Wicked men refusing to educate others
Sure to be sent to the gallows!
None is poor! None dares exploit others!
Nor snatch others' possessions! All're honourable there!
Let outdated almanacs old
Be gone to tatters! What if?"

198. என்றுரைத்தான் வீரப்பன்! தோழன் சொல்வான்:
எழிற்பாண்டி யன்பரிசைத் தேடு கின்றார்.
தென்மலையிற் பிறரணுகா திருக்கும் வண்ணம்
செய்துவிட ஒருவனை அம் மலைமேல் ஏற்றித்
தின்னவரும் பூதமிது என்று சொல்லித்
தெருவாரை அழும்பிள்ளை ஆக்கி வைத்தே
அன்னவரே பேழையினைத் தேட லானார்
அம்மலையை இன்றளந்தால் ஆள்மட் டந்தான்.

eṉṟuraittāṉ vīrappaṉ! tōḻaṉ colvāṉ:
eḻiṟpāṇṭi yaṉparicait tēṭu kiṉṟār.
teṉmalaiyiṟ piṟaraṇukā tirukkum vaṇṇam
ceytuviṭa oruvaṉai am malaimēl ēṟṟit
tiṉṉavarum pūtamitu eṉṟu collit
teruvārai aḻumpiḷḷai ākki vaittē

aṉṉavarē pēḻaiyiṉait tēṭa lāṉār
ammalaiyai iṉṟaḷantāl āḷmat ṭaṇṭāṉ.

When Vīrappaṉ thus spoke out his mind, his friend said,
"Hectic search is on for the treasure chest!
A huge monster they have created and left
In the southern ranges of the mount,
Lest others entered the fray!
People are in the grip of fear
And are made to cry like tender babes.
The hill is now around just six feet!

199. வீடெல்லாம் தரைமட்டம், ஆல் இருந்த
வேரெல்லாம் பறித்ததிலே கிணற்றின் மட்டம்!
காடகழ்ந்த நீரூற்றின் ஆழங் காணில்
கடலுண்டே அதுநமக்குக் கணுக்கால் மட்டம்!
ஈடற்ற கலைபொருள்கள் இருக்கும் மன்றம்,
எண்ணற்ற ஆய்கூடம், பள்ளி, இந்த
நாடழிய ஆளுகின்ற நரிக்கண் ணற்கோ
நல்லறிவோ அணுவுக்கு மிகவும் மட்டம்!

vīṭellām taraimaṭṭam, āl irunta
vērellām paṟittatilē kiṇaṟṟiṉ maṭṭam!
kāṭakaḻnta nīrūṟṟiṉ āḻaṅ kāṇil
kaṭaluṇṭē atunamakkuk kaṇukkāl maṭṭam!
īṭaṟṟa kalaiporuḷkaḷ irukkum maṉṟam,
eṇṇaṟṟa āykūṭam, paḷḷi, inta
nāṭaḻiya āḷukiṉṟa narikkaṇ ṇaṟkō
nallaṟivō aṇuvukku mikavum maṭṭam!

"Houses were razed to the ground! The dug pits
Under banyan trees looked like deep wells!
Even the oceans are but ankle deep
Compared to the springs dug in the woods!
The museum of rare collections of art
Schools, venues of learning and research
Nari did all the depredations -
A man, sans e'en an atom of sense!

200. மூட்டையொடு கழுதைநடந் திருக்கும், பின்னே
முழுக்கூனன் ஏகாலி செல்வான், அந்தப்
பாட்டையிலே பஞ்சுநிறை கூடை போகும்,
உழவர்க்குப் பழங்கூழும் எடுத்துச் செல்வார்,
கூட்டுநீ லச்சாயம் கொண்டு செல்வார்,
குறுக்குநெடுக் காய்மக்கள் பலபேர் செல்வார்,
காட்டாளோ பூதமென்பான், அஞ்சி வீழ்வார்!
கரும்பூதம் வெண்பூதம் ஆவார் யாரும்.

mūṭṭaiyoṭu kaḻutainaṭan tirukkum, piṉṉē
muḻukkūṉaṉ ēkāli celvāṉ, antap
pāṭṭaiyilē pañcuniṟai kūṭai pōkum,
uḻavarkkup paḻaṅkūḻum eṭuttuc celvār,
kūṭṭunī laccāyam koṇṭu celvār,
kuṟukkuneṭuk kāymakkaḷ palapēr celvār,
kāṭṭāḷō pūtameṉpāṉ, añci vīḻvār!
karumpūtam veṇpūtam āvār yārum.

"Donkeys used to carry bag full of rags
And hunch-back washermen used to follow them!
Some used to carry baskets full of cotton.
Some carried porridge to the ploughmen.
Blue coloured washing powder some others carried.
People in numbers to and fro walked;
One'll cry "Monster!" Others'll falter in fear!
Coloured then, they too became black and white monsters!

201. அரண்மனையின் யானைவரப், பூதம் என்றே
அலறினார், மாவுத்தன்! வைக்கோல் வண்டி
எருதின்மேல் வீழ்ந்தான்! சாய்ந்ததுவைக் கோலும்!
எழுப்பிவைத்த சாரந்தான் நெளிய, உச்சி
இருந்தகொல் லூற்றுக்கா ரன்குதித் தான்!
எரியடுப்பால் கூரையும்வைக் கோலும் பற்றித்
தெருப்பற்றி எரிகையிலே, பூதம் அங்கே
சிரிப்பதென அலறினார் அடுத்த ஊரார்!

araṇmaṉaiyiṉ yāṉaivarap, pūtam eṉṟē
alaṟiṉār, māvuttaṉ! vaikkōl vaṇṭi
erutiṉmēl vīḻntāṉ! cāyntatuvaik kōlum!

eḻuppivaitta cārantāṉ neḷiya, ucci
iruntakol lūṟṟukkā raṉkutit tāṉ!
eriyaṭuppāl kūraiyumvaik kōlum paṟṟit
teruppaṟṟi erikaiyilē, pūtam aṅkē
cirippateṉa alaṟiṉār aṭutta ūrār!

"When the palace elephant was taken out
Some cried, ' Monster!' Out of fear, the mahout
Dashed against oxen! The hay cart capsized!
This impact made a nearby rafter fall
And the welder thereon jumped in fear!
Huts and hay ricks caught fire in the pell mell,
And when the entire street was ablaze
'Monster!' 'Monster!' Cried the neighbouring villagers.

202. அஞ்சவைக்கும் பூதத்தை அஞ்ச வைக்க
ஐஞ்சாறு பூதத்தை நாம னுப்பிக்
கொஞ்சிவிளை யாடவிட்டால் நல்ல தாகும்.
கூறுகநீர் விடைஎன்றான், அதனைக் கேட்டு
நெஞ்சில்வைத்தே வீரப்பன், "வேண்டு மானால்
நிகழ்த்துவோம். நடப்பதெல்லாம் அறிய வேண்டும்
வஞ்சமுற்ற நரிக்கண்ணன் ஆட்கள், எந்த
வழிச்சென்றார் என்பதையும் காண்போம்" என்றான்.

añcavaikkum pūtattai añca vaikka
aiñcāṟu pūtattai nāma ṉuppik
koñciviḷai yāṭaviṭṭāl nalla tākum.
kūṟukanīr viṭaieṉṟāṉ, ataṉaik kēṭṭu
neñcilvaittē vīrappaṉ, "vēṇṭu māṉāl
nikaḻttuvōm. naṭappatellām aṟiya vēṇṭum
vañcamuṟṟa narikkaṇṇaṉ āṭkaḷ, enta
vaḻiccenṟār eṉpataiyum kāṇpōm" eṉṟāṉ.

"To seare the dreadful goblin,
By deputing five or six more
And make them play some fun and frolicks!
Give us please your suggest ions",
Vīrappaṉ replied, "Let us so do
If need be! We've to keep a close watch,

Of the movements of cunning Narikkaṇṇaṉ's men
And chalk out our own designs!

203. 'கொண்டுவந்த பேழையினை மகனி டத்தில்
கொடுப்பதெனில், நான்கொடுத்தால் சிக்கல் உண்டாம்.
பண்டெனது செயலைஅவன் அறிய நேரும்;
பாண்டியனார் பரிசினையும் வெறுப்பான்' என்று
தொண்டுகிழ வன்புகன்றான்! "மகனி டத்தில்
சொல்லாமல் பிறர்கையால் கொடிப்பீர்" என்றே
அண்டையிலே இருந்தஅவன் சொல்ல; ஆம்ஆம்
அதுநன்று நன்றென்றான் அவ்வீ ரப்பன்!

'koṇṭuvanta pēḻaiyiṉai makaṉi ṭattil
koṭuppateṉil, nāṉkoṭuttāl cikkal uṇṭām.
paṇṭeṉatu ceyalaiavaṉ aṟiya nērum;
pāṇṭiyaṉār paricinaiyum veṟuppāṉ' eṉṟu
toṇṭukiḻa vaṉpukaṉṟāṉ! "makaṉi ṭattil
collāmal piṟarkaiyāl koṭippīr" eṉṟē
aṇṭaiyilē iruntaavaṉ colla; āmām
atunaṉṟu naṉṟeṉṟāṉ avvī rappaṉ!

"If, to my son, I myself give that chest
Some problems new that night create!
He might come to know of my felonious past!
Then, the treasure he might detest!"
The grand old Vīrappaṉ thus lamented.
This suggestion, a friend of him made:
"Though someone else, let's make it reach his hand".
To this Vīrappaṃ nodded his head.

CANTO 57

நரிக்கண்ணனின் அமைச்சன் மகனான நீலன், நீலியைக் காணுகின்றான்

204. அமைச்சன்மக னானஓர் நீலன் என்பான்,
அருஞ்சூழ்ச்சி செய்வதிலே மிகக்கை காரன்!
இமைக்கின்ற நேரமதும் வீணாக் காமல்
எழிற்பாண்டி யன்பேழை, அன்னம், ஆட்சி
நமக்குவரு மோஎன்று நினைத்தா னாகி

நல்லபல சூழ்ச்சியெலாம் நாடுகின்றான்.
சிமிழ்க்காத கண்ணோடு தெருக்கள் தோறும்
சிற்றூர்கள் மற்றுமுள இடத்தி லெல்லாம்.

narikkaṇṇaṉiṉ amaiccaṉ makaṉāṉa nīlaṉ, nīliyaik kāṇukiṉṟāṉ

amaiccaṉmaka ṉāṉaōr nīlaṉ eṉpāṉ,
aruñcūḻcci ceyvatilē mikakkai kāraṉ!
imaikkiṉṟa nēramatum viṇāk kāmal
eḻirpāṇṭi yaṉpēḻai, aṉṉam, āṭci
namakkuvaru mōeṉṟu niṉaittā ṉāki
nallapala cūḻcciyelām nāṭukiṉṟāṉ.
cimiḻkkāta kaṇṇōṭu terukkaḷ tōṟum
ciṟṟūrkaḷ maṟṟumuḷa iṭatti lellām.

The chance meeting between Nīlaṉ and Nīli

Nīlaṉ, the son of Narikkaṇṇaṉ's minister,
An adept in the art of contrivance,
Fully plunged in the search for the treasure,
For winning Aṉṉam's hands and trne crown.
E'en a fraction, he wasn't ready to waste
And hence devised many a scheme of his choices!
He spread his sare for the search of Aṉṉam
Sparing not even a winking time!

205. அன்னத்தைத் தேடுகையில், நீலி அங்கே
ஆற்றோரம் நின்றிருந்தாள், மாலைப் போதில்!
இன்னவளை ஆராய்வேன் எனநெ ருங்கி
"என்னவியப் பிதுநீலி? தேடிப் போன
கன்னலொன்று காலடியிற் கிடைத்த தைப்போல்
கண்ணெதிரில் கிடைத்தாயே! என்எண் ணத்தை
உன்னிடத்தில் சொல்லிவிட வேண்டும்; என்னை
எவ்வழிநீ விட்டாலும் ஒப்பு கின்றேன்.

aṉṉattait tēṭukaiyil, nīli aṅkē
āṟṟōram niṉṟiruntāḷ, mālaip pōtil!
iṉṉavaḷai ārāyvēṉ eṉane ruṅki
"eṉṉaviyap pitunīli? tēṭip pōṉa
kaṉṉaloṉṟu kālaṭiyiṟ kiṭaitta taippōl

kaṉṉetiril kiṭaittāyē! eṉeṉ ṇattai
uṉṉiṭattil collivita vēṇṭum; eṉṉai
evvaḻinī viṭṭālum oppu kiṉṟēṉ.

When he was in search of Aṉṉam,
There by the side of a river, one evening,
Nīli was standing. Getting close to her
He began to eulogize her, "What a wonder!
Is this Nīli? Like the sought after sugar-cane
Found under one's own foot, you are here
Right in front of me. I'll unfold
My mind to you and accept anything you decide!".

206. என்தந்தை என்னிடத்தில் இன்று வந்தார்:
எப்போது மணம்புரிய எண்ணு கின்றாய்
என்றுரைத்தார். யானுரைத்தேன். இவ்வை யத்தில்
என்னுள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்ட பெண்ணொ ருத்தி
பொன்வேலி தனில்உண்டு! நீலி என்று
புகல்வார்கள் அவளின்பேர்! அன்னத் திற்கும்
இன்னுயிரைப் போன்றுள்ளாள்! அவளை யன்றி
எவளையும்நான் மணம்புரியேன் என்று சொன்னேன்.

eṉtantai eṉṉiṭattil iṉṟu vantār:
eppōtu maṇampuriya eṇṇu kiṉṟāy
eṉṟuraittār. yāṉuraittēṉ. ivvai yattil
eṉṉuḷḷattaik koḷḷaikoṇṭa peṇṇo rutti
poṉvēli taṉiluṇṭu! nīli eṉṟu
pukalvārkaḷ avaḷiṉpēr! aṉṉat tiṟkum
iṉṉuyiraip pōṉṟuḷḷāḷ! avaḷai yaṉṟi
evaḷaiyumnāṉ maṇampuriyēṉ eṉṟu coṉṉēṉ.

"My father today called me and wanted,
To know my mind on my wedding
Pat came my reply:
'In fact, there's a girl by name Nīli,
A bosom friend of our princess Aṉṉam,
Our princess loves her as her very life!
That charming Nīli has enticed my mind.
I shall marry her and none else!' I said.

207. மாந்தளிரால் மெல்லுடலும், மணக்கும் செந்தா
மரையிதழால் வாயிதழும் உடையாய் கேட்பாய்,
சாய்ந்துதிடீர் எனவிழுந்தார் என்றன் தந்தை!
"தலைகொழுத்த பிள்ளையே அமைச்ச னுக்கு
வாய்ந்திருக்கும் பிள்ளைநீ, பாங்கி யைப்போய்
மணம்புரிந்தால் என்ஆகும்?" எனத்து டித்தார்.
"தீர்ந்ததினி அவளிடத்தில் சென்ற உள்ளம்
திரும்பாது; தீர்ப்பென்றேன் ஒப்புக் கொண்டார்!

māntaḷirāl melluṭalum, maṇakkum centā
maraiyitaḻāl vāyitaḻum uṭaiyāy kēṭpāy,
cāyntutiṭīr eṉaviḻuntār eṉṟaṉ tantai!
"talaikoḻutta piḷḷaiyē amaicca ṉukku
vāyntirukkum piḷḷainī, pāṅki yaippōy
maṇampurintāl eṉākum?" eṉattu ṭittār.
"tīrntatiṉi avaḷiṭattil ceṉṟa uḷḷam
tirumpātu; tīrppeṉṟēṉ oppuk koṇṭār!

"Soft as the tender leaves of mango trees
You're slender and charming! Your crimson lips
Look like the petals of fragrant lotus!
Hearing my decision, my father swooned and said:
'Being the son of an honourable minister
Would you propose a chaperon for marriage?'
But when I said I won't budge a bit,
He changed his mind and gave me his consent!

208. என்னநீ நினைக்கின்றாய்? அன்னத் திற்கே
எழிற்பேழை தனைத்தேடித் தந்து, பின்னர்,
அன்னத்தை ஏன்மணக்க லாகா தென்றால்,
அவளொன்றன் கண்ணுக்குப் பிடிக்க வில்லை.
பொன்னுக்குப் பித்தளையோ ஒத்த தாகும்?
பூவுக்கு நிகராமோ சருகின் குப்பை?
மின்னலிடை, கன்னல்மொழி, இன்னும் சொன்னால்
விரியுலகில் ஒருத்திநீ, அழகின் உச்சி!

eṉṉanī niṉaikkiṉṟāy? aṉṉat tiṟkē
eḻiṟpēḻai taṉaittēṭit tantu, piṉṉar,
aṉṉattai ēṉmaṇakka lākā teṉṟāl,

avaḷeṉṟaṉ kaṇṇukkup piṭikka villai.
poṉṉukkup pittaḷaiyō otta tākum?
pūvukku nikarāmō carukiṉ kuppai?
miṉṉaliṭai, kaṉṉalmoḻi, iṉṉum coṉṉāl
viriyulakil oruttinī, aḻakiṉ ucci!

"What do you think of that! The treasure
I really want to trace! But, be sure
I'm not interested in wedding Aṉṉam,
Since, to my eyes, she isn't such a charm!
Can gold and bronze be equal? Would withered leaves
Be anyway equal to fragrant flowers?
Soothing voice, scintillating charm—sure you're
Unique in the wide world-a paragon of beauty!

209. ஒளியேனும் வானத்தை மறத்தல் கூடும்
உயிரேனும் உடம்பதனை மறத்தல் கூடும்
எளியேனும் உமைமறத்தல் உண்டோ? அன்றி
எனையேனும் நீமறத்தல் உண்டோ? பச்சைக்
கிளியேனும் குயிலேனும் கேட்டால் நாணக்
கிளத்துமொழி அன்னம்நம தொருமைப் பாட்டைத்
துளியேனும் அறிவதுகூ டாது; சின்ன
சொல்லேனும் வெளிப்படுதல் கூடா தென்றான்.

oḷiyēṉum vāṉattai maṟattal kūṭum
uyirēṉum uṭampataṉai maṟattal kūṭum
eḷiyēṉum umaimaṟattal uṇṭō? aṉṟi
eṉaiyēṉum nīmaṟattal uṇṭō? paccaik
kiḷiyēṉum kuyilēṉum kēṭṭāl nāṇak
kiḷattumoḻi aṉṉamnama torumaip pāṭṭait
tuḷiyēṉum aṟivatukū ṭātu; ciṉṉa
collēṉum veḷippaṭutal kūṭā teṉṟāṉ.

"Light might bid farewell to the azure sky!
Life might as well depart from one's body!
But, would I ever forget your charm?
Or would you forget me at any time?
Parrot or cuckoo, sure would grow bashful
On hearing the enchanting voice of Aṉṉam!

Let not even that girl know our courtship-
Let our secrecy be maintained!

210. விழிபார்க்க எண்ணிடுமே உன்னை! யாரும்
விலைபார்க்க இயலாத முத்தே! நானுன்
வழிபார்த்து நிற்குமிடம் சொன்னால் நீயோ
வரப்பார்த்து முகம்பார்த்துப் போவேன்! இல்லை
ஒழி! பார்த்துப் பார்த்துநீ என்கின் றாயோ,
ஒழிந்தேனென் றெண்ணிநீ எனைப்பு தைத்த
குழிபார்க்கத் தான்வருதல் முன்னே சொன்னால்
கோவையிதழ் சுவைபார்த்துப் போவேன் என்றான்.

viḻipārkka eṇṇitumē uṉṉai! yārum
vilaipārkka iyalāta muttē! nāṉuṉ
vaḻipārttu niṟkumiṭam coṉṉāl nīyō
varappārttu mukampārttup pōvēṉ! illai
oḻi! pārttup pārttunī eṉkiṉ ṟāyō,
oḻintēṉeṉ ṟeṇṇinī eṉaippu taitta
kuḻipārkkat tāṉvarutal muṉṉē coṉṉāl
kōvaiyitaḻ cuvaipārttup pōvēṉ eṉṟāṉ.

"O,my priceless pearl of the earth
My eyes long to have a glance at you!
If you now suggest a revenue to meet
I'll simply come, have a glimpse and depart!
And if for my destiny, you're least brothered,
Even more I am ready to be buried!
If that be the tragic end of my life,
Let me just non have a taste of your coral lips!'

211. மன்றிரண்டு தெரியுமன்றோ அவற்றில் நெல்லி
மரமிரண்டின் நடுவுள்ள பொதுமன் றுக்குள்
இன்றிரண்டு நாட்களிலே வருவேன்! வந்தால்
எனக்கிரண்டு பட்டாடை தருவீர்! மெல்ல
ஒன்றிரண்டு பேசியபின் சுப்பல் ஒன்றை
உளியிரண்டாய்த் தறித்ததுபோல் பிரிதல் வேண்டும்!
பொன்திரண்டு வந்தாலும் சரிதான் என்னைப்
போட்டிரண்டாய் வெட்டினும் நில்லேன் என்றாள்.

maṉṟiraṇṭu teriyumaṉṟō avaṟṟil nelli
maramiraṇṭiṉ naṭuvuḷḷa potumaṉ ṟukkuḷ
iṉṟiraṇṭu nāṭkaḷilē varuvēṉ! vantāl
eṉakkiraṇṭu paṭṭāṭai taruvīr! mella
oṉṟiraṇṭu pēciyapiṉ cuppal oṉṟai
uḷiyiraṇṭāyt taṟittatupōl pirital vēṇṭum!
poṉtiraṇṭu vantālum caritāṉ eṉṉaip
pōṭṭiraṇṭāy veṭṭiṉum nillēṉ eṉṟāḷ.

"You know there are two venues of gathering
And one's 'tween two banyan trees,
I will come over there two days hence!
Bring me then two silk sarees as present,
Let's have a short chat and then depart
Like a vessel split by a sharp chisel!
Even if tempted by precious gifts
Or threatened with death, I won't wait a bit!"

212. எத்தடையும் இல்லையடி மாம ரத்தை
இசைந்தடையும் கருங்குயிலே! கதிர்நாட் டானின்
சொத்தடையக் கவர்ந்ததன்றி அன்னத் துக்கும்
சூழ்கின்றான் வாழ்வுக்கே தடைகள் என்றால்
இத்தடைகள் நீங்குதற்கு முயல்கின் றாளா?
எழிற்பாண்டி யன்பரிசின் நிலைமை என்ன?
கொத்தடையும் மலர்க்குழலே என்னி டத்தில்
கூறுதற்குத் தடைஎன்ன' என்றான் நீலன்.

ettaṭaiyum illaiyaṭi māma rattai
icaintaṭaiyum karuṅkuyilē! katirnāṭ ṭāṉiṉ
cottaṭaiyak kavarntataṉṟi aṉṉat tukkum
cūḻkiṉṟāṉ vāḻvukkē taṭaikaḷ eṉṟāl
ittaṭaikaḷ nīṅkutaṟku muyalkiṉ ṟāḷā?
eḻiṟpāṇṭi yaṉparicin nilaimai eṉṉa?
kottaṭaiyum malarkkuḻalē eṉṉi ṭattil
kūṟutaṟkut taṭaieṉṉa eṉṟāṉ nīlaṉ.

"My cuckoo bird singing dulcet notes
And dwelling in the nests of mango trees,
Let's do as you please! Nari is now hell bent

To put an end to Aṉṉam's life
After having usurped the throne of Katir Nāṭu.
Has she got any scheme to shatter his plans?
You, wearing a bunch of flowers in your tresses,
Need not hesitate anything to express!

213. கூடுவிட்டுத் தாயைவிட்டுப் பறந்து விட்ட
குயிற்குஞ்சு போலன்னம் ஒருத்தி, மன்னர்
வீடுவிட்டு வேலைவிட்ட ஆத்தா, வேலன்,
விரல்விட்டே எண்ணிடுமித் தொகையுள் ளார்போய்த்
தேடிவிட்டால் கிடைத்துவிடு மோஅப் பேழை?
தீனியிட்டுக் கோழியினை மடக்கு வார்போல்
மூடிவிட்டார் பேழையினை! அவர்கள் கொஞ்சம்
மூச்சுவிட்டால் தானேநாம் அறிதல் கூடும்?

kūṭuviṭṭut tāyaiviṭṭup paṟantu viṭṭa
kuyiṟkuñcu pōlaṉṉam orutti, maṉṉar
vīṭuviṭṭu vēlaiviṭṭa āttā, vēlaṉ,
viralviṭṭē eṇṇiṭumit tokaiyuḷ ḷārpōyt
tēṭiviṭṭāl kiṭaittuviṭu mōap pēḻai?
tīṉiyiṭṭuk kōḻiyiṉai maṭakku vārpōl
mūṭiviṭṭār pēḻaiyiṉai! avarkaḷ koñcam
mūccuviṭṭāl tāṉēnām aṟital kūṭum?

"Like a tander feathered cuckoo duckling
Aṉṉam who abandoned her mother-Āttāḷ,
Who resigned her assignment in the palace--
Vēlaṉ and a very few persons-
Could they by themselves trace the chest?
As poultry feed is used to tempt the hens
Which are then cased in a coop, the chest's stashed!
Unless they breath out, how can it be traced?

214. இடக்கையோ ஆத்தாவுக் கில்லை! இவ்வா
றிருக்கையிலே அவள்துணைவர் வீரப் பர்க்கோ
நடக்கையிலே ஊன்றுதற்கோ கணுக்கா லில்லை
நறுக்கையிலே பொன்வீசும் ஒளியாற் செய்தே
எடுக்கையிலே அமைவுற்ற மேனி யாட்கோ
இயற்கையிலே இடையில்லை என்பார் கற்றோர்!

படுக்கையிலும் விழிக்கையிலும் பலகை, ஓலை
படுக்கையல்லால் வேலனுக்கோ நினைவே யில்லை

iṭakkaiyō āttāvuk killai! ivvā
ṟirukkaiyilē avaḷtuṇaivar vīrap parkkō
naṭakkaiyilē ūṉṟutaṟkō kaṇukkā lillai
naṟukkaiyilē poṉvīcum oḷiyāṟ ceytē
eṭukkaiyilē amaivuṟṟa mēṉi yāṭkō
iyaṟkaiyilē iṭaiyillai eṉpār kaṟṟōr!
paṭukkaiyilum viḻikkaiyilum palakai, ōlai
paṭukkaiyallāl vēlaṉukkō niṉaivē yillai

"Āttā"! has lost her left hand! Her husband
His ankle and so is limping hard--
His mobility stands miserably curtailed!
'Aṉṉam, a model statue of glittering gold,
By a sharp chisel, so neatly carved,
She is sans waist!' So sing the well-known bards.
Day and night, in palm fronds and Qlumber!
Vēlaṉ is fully lost in slumber!

215. எதுமுடியும் அவராலே? என்றாள் நீலி!
ஏன்முடியா தென்கின்றாய்? புல்லூர் தன்னில்
புதுமுடிவேந் தன்விட்ட மறவர் தம்மைப்
புறங்காணச் செய்தானே வேலன்? ஆத்தா,
முதுமுடியான் கதிர்வேலன் பெற்றெ டுத்த
முன்முடிந்த மேகலையாள் அன்னத் திற்கோ
"இதுமுடிய இதுசெய்வாய்"-என்று கூறி
ஏற்றமுடி வைச்செய்யும் ஆற்ற லுள்ளாள்!

etumuṭiyum avarālē? eṉṟāḷ nīli!
ēṉmuṭiyā teṉkiṉṟāy? pullūr taṉṉil
putumuṭivēn taṉviṭṭa maṟavar tammaip
puṟaṅkāṇac ceytāṉē vēlaṉ? āttā,
mutumuṭiyāṉ katirvēlaṉ peṟṟe ṭutta
muṉmuṭinta mēkalaiyāḷ aṉṉat tiṟkō
"itumuṭiya ituceyvāy"-eṉṟu kūṟi
ēṟṟamuṭi vaicceyyum āṟṟa luḷḷāḷ!

"What could these persons do?" Nīli asked.
"Why not? Didn't that Vēlaṉ gallantly face
The henchmen of the new king at Pillūr
And make them run for lives in scare?
To the princess who is now in distress
Her Āttāḷ will surely provide guidance
For making her choose right persons
And take right and timely decisions!

216. ஆத்தாவின் துணைவர்யார்? அறியேன் என்றான்
ஆனமட்டும் உளவறிய எண்ணி நீலன்!
கூத்தாடிப் பிழைப்பார்போல் தோன்று கின்றார்,
குடிசையிலே அப்பொருளும் கண்டேன் என்றாள்.
பார்த்தாயா என்னென்ன உடைகள் என்றான்.
படைமறவர் உடை, இந்த வைய வாழ்வை
நீத்தாரின் உடை, பலவும் கண்டேன் என்றாள்
நீசொல்லும் வீரப்பர் எங்கே என்றான்.

āttāviṉ tuṇaivaryār? aṟiyēṉ eṉṟāṉ
āṉamaṭṭum uḷavaṟiya eṇṇi nīlaṉ!
kūttāṭip piḻaippārpōl tōṉṟu kiṉṟār,
kuṭicaiyilē apporuḷum kaṇṭēṉ eṉṟāḷ.
pārttāyā eṉṉeṉṉa uṭaikaḷ eṉṟāṉ.
paṭaimaṟavar uṭai, inta vaiya vāḻvai
nīttāriṉ uṭai, palavum kaṇṭēṉ eṉṟāḷ
nīcollum vīrappar eṅkē eṉṟāṉ.

"And who is the husband of Aṉṉam's nurse?"
He wanted to probe and put this bait thence!
"They seem to be atristes by profession.
In the hut I saw things of that profession!"
"What things did you happen to see?" he asked
"The uniform of soldiers and the renounced
Person's saffron garments, all I saw!" she replied
"Where is that Vīrappaṉ?" he again asked.

217. "போவிரைவில்" என்றுரைத்தாள் ஆத்தா! அன்னோர்
போய்விட்டார் எமைவிட்டே எந்த ஊர்க்கோ!
வாவிரைவில் என்றுரைத்தால் வருவார் போலும்!

மறுத்துரையார் ஆத்தாவின் மொழியை என்றாள்.
தீவிரைவில் கொல்லுதல்போல் பூதம் வந்து
தெருவாரைக் கொல்லுவதால் என்றன் அன்பே
நீவிரைவில் போஉன்றன் குடிசைக் கென்றான்
நீலியவள் குலுக்கென்று சிரித்துச் சொல்வாள்:

"pōviraivil" eṉṟuraittāḷ āttā! aṉṉōr
pōyviṭṭār emaiviṭṭē enta ūrkkō!
vāviraivil eṉṟuraittāl varuvār pōlum!
maṟutturaiyār āttāviṉ moḻiyai eṉṟāḷ.
tīviraivil kollutalpōl pūtam vantu
teruvāraik kolluvatāl eṉṟaṉ aṉpē
nīviraivil pōuṉṟaṉ kuṭicaik keṉṟāṉ
nīliyavaḷ kulukkeṉṟu cirittuc colvāḷ:

"When Āttāḷ bade him go at once
He did so and has gone to an unknown place!
Perhaps he might come when she ordered so!
Ne'er did he go against her words!" she said.
"Just as wild fire devours things so fast
The goblins might gobble up my sweet heart!
Hence rush to your hut at once!" he advised.
Spilling a sarcastic smile, she replied:

218. ஊருக்குட் பூதமெனப் புளுகி னோரின்
உள்ளைத்தை நினைத்துநான் சிரித்தேன்; அன்னார்
நேருக்கு நேரடையும் தீமை தன்னை
நினைத்துநான் சிரித்திட்டேன் என்றன் வாழ்வின்
சீருக்கு வாய்த்திருக்கும் அன்பே, பூதச்
சிறுசெய்தி நம்புகின்றீர் உம்மைக் கண்டால்
தேருக்குச் செப்பனிட்ட முட்டுக் கட்டை
சிரிக்குமெனில் நான்சிரித்தல் வீணே என்றாள்.

ūrukkuṭ pūtameṉap puḷuki ṉōriṉ
uḷḷaittai niṉaittunāṉ cirittēṉ; aṉṉār
nērukku nēraṭaiyum tīmai taṉṉai
niṉaittunāṉ ciritiṭṭēṉ eṉṟaṉ vāḻviṉ
cīrukku vāyttirukkum aṉpē, pūtac
ciṟuceyti nampukiṉṟīr ummaik kaṇṭāl

tērukkuc ceppaṉiṭṭa muṭṭuk kaṭṭai
cirikkumeṉil nāṉcirittal viṉē eṉṟāḷ.

"I laughed at those tellers of tall tales
Of having seen the goblins many times!
I thought of the resultant misery and fear
And hence could not resist my laughter!
My love! To enchant me yu've now come--
Yet you believe all such shams!
E'en a log used as a chariot tilter
Will laugh at you! My laughing, no wonder!"

219. உன்னகத்தை யறிவதற்கே இதனைச் சொன்னேன்
உயிர்வகையில் பூதமென ஒன்று மில்லை
தன்னகத்தில் வளர்ந்துவரும் மடமை யின்பேர்
தன்னடியால் நடவாத பூத மென்று
சொன்னகற்றோர் மொழியினைநான் ஒப்பு கின்றேன்
தொன்மைஎனும் உச்சியிலே அறிவால் வாழ்ந்த
பொன்னகத்தில் தமிழகத்தில் தாய கத்தில்
பூதமெனும் சொல்நுழைதல் புதுமை என்றான்.

uṉṉakattai yaṟivataṟkē itaṉaic coṉṉēṉ
uyirvakaiyil pūtameṉa oṉṟu millai
taṉṉakattil vaḷarntuvarum maṭamai yiṉpēr
taṉṉaṭiyāl naṭavāta pūta meṉṟu
coṉṉakaṟṟōr moḻiyiṉaināṉ oppu kiṉṟēṉ
toṉmaieṉum ucciyilē aṟivāl vāḻnta
poṉṉakattil tamiḻakattil tāya kattil
pūtameṉum colnuḻaital putumai eṉṟāṉ.

"Simply to read your mind, I said so!
'I know there's no monster in the world!
Ignorance nurtured by human mind,
Is the only monster that hunts the world!'
Thus our sages have said-- I too approve!
In Tamil Nadu, our homeland of hoary past
Known for the life based on wisdom mellowed
Wonder it is, the term ' Monster', rears its head!"

220. திங்களிடம் குளிர்போலும் கதிர வன்பால்
செந்தழல்போ லும்பூவில் மணமே போலும்
உங்களிடம் எனக்குள்ள அன்பின் மீதில்
ஒருபழியும் நேராமல் விரைந்து நீவிர்,
தங்களிடம் நோக்கியே செல்ல வேண்டும்
தமிழ்நிகர்த்த அமுதமொழி மங்கை அன்னம்
இங்குவரக் கூடுமன்றோ என்றாள் நீலி!
இன்னுமொரு சேதிஎன்று சொல்வான் நீலன்:

tiṅkaḷiṭam kuḷirpōlum katira vaṉpāl
centaḻalpō lumpūvil maṇamē pōlum
uṅkaḷiṭam eṉakkuḷḷa aṉpiṉ mītil
orupaḻiyum nērāmal viraintu nīvir,
taṅkaḷiṭam nōkkiyē cella vēṇṭum
tamiḻnikartta amutamoḻi maṅkai aṉṉam
iṅkuvarak kūṭumaṉṟō eṉṟāḷ nīli!
iṉṉumoru cētieṉṟu colvāṉ nīlaṉ:

"Like the chilliness of the moon, like the hot flame
Of the sun, like the fragrance of flowers,
Pure love I do bestow on you;
I beseech you to go home at once,
Let no blemish befall on our love!
Aṉṉam whose charm is synonymous to Tamil
Is expected any time" said Nīli.
"But hear this too!" contimued Nīlaṉ

221. என்பொருட்டு நின்னழகை, அன்பை ஈந்தாய்
எதன்பொருட்டு நானிதனை மறத்தல் வேண்டும்?
நின்பொருட்டு அவளுக்கோர் நன்மை செய்ய
நினைக்கின்றேன். அன்னந்தான் இழந்த பேழை
யின்பொருட்டுப் பொருள், ஆவி உடல்வேண் டாமல்
இனியுழைக்கக் கடவேன்நான்! அன்பு நீலி,
தன்பொருட்டு வாழ்வானோர் ஏழை! மக்கள்
தம்பொருட்டு வாழ்வானோர் செல்வன் என்றான்.

eṉporuṭṭu niṉṉaḻakai, aṉpai īntāy
etaṉporuṭṭu nāṉitaṉai maṟattal vēṇṭum?
niṉporuṭṭu avaḷukkōr naṉmai ceyya

niṉaikkiṉṟēṉ. aṉṉantāṉ iḻanta pēḻai
yiṉporuṭṭup poruḷ, āvi uṭalvēṇ ṭāmal
iṉiyuḻaikkak kaṭavēṉṉāṉ! aṉpu nīli,
taṉporuṭṭu vāḻvāṉōr ēḻai! makkaḷ
tamporuṭṭu vāḻvāṉōr celvaṉ eṉṟāṉ.

"To me you've offered your love and charm
Could I ever forget your wonderful warmth?
For your sake I want to do some favour
To your friend who is in search of treasure!
For this task, I'm prepared to sacrifice
All I've including my life! Oh Dear,
One that lives for his sake alone is poor!
But the one that lives for others is rich!

222. மின்னையும்பன் மலர்களையும் கொண்டி யாக்கை
வேண்டுமென அமைத்ததென விளங்கும் அன்னம்
தன்னையும்நான் அறியேனே! வேழ, நாடு
தனிலிருந்து வந்துள்ளேன் ஆத லாலே
என்னையுந்தன் தொண்டரொடு சேர்த்துக் கொள்ள
எழிலுடையாள் இடத்தில்நீ மொழிதல் வேண்டும்!
பொன்னையும்வார்ப் படநுண்மை தனையும் வையப்
புகழ்கொள்ளச் செய்திடும்பெண் ணழகு நங்காய்!

miṉṉaiyumpaṉ malarkaḷaiyum koṇṭi yākkai
vēṇṭumeṉa amaittateṉa viḷaṅkum aṉṉam
taṉṉaiyumnāṉ aṟiyēṉē! vēḻa, nāṭu
taṉiliruntu vantuḷḷēṉ āta lālē
eṉṉaiyuntaṉ toṇṭaroṭu cērttuk koḷḷa
eḻiluṭaiyāḷ iṭattilnī moḻital vēṇṭum!
poṉṉaiyumvārp paṭanuṇmai taṉaiyum vaiyap
pukaḻkoḷḷac ceytiṭumpeṇ ṇaḻaku naṅkāy!

"With Aṉṉam known for her charming appearance
As the lightning and the luring flowers,
I am not familiar! Since I hail from
Vēḻam which's to her an alien land
I need someone to speak on my behalf
For enrolling me in her volunteer force!

Darling! Your beauty has added lustre
To gold and the skilful chiselling art!

223. நலங்கிடவே கதிர்நாட்டை ஏப்ப மிட்ட
நரிக்குத்தான் என்தந்தை அமைச்சன்! மெய்தான்!
குலுங்குநகை முத்தாகக் கொழிக்கும் பெண்ணே!
கொடியவனைத் தொலைப்பதென்றன் தந்தை நோக்கம்!
விலங்குபழக் கிடுவானின் வெள்ளா டொன்று
வேங்கையிடம் நெருங்கையிலே மகிழ்வ துண்டோ?
தெலுங்கினிலே பாடிடுமோர் தமிழன் செய்கை
தேனென்றா நினைக்கின்றார் தமிழ கத்தார்?

nalaṅkiṭavē katirnāṭṭai ēppa miṭṭa
narikkuttāṉ eṉtantai amaiccaṉ! meytāṉ!
kuluṅkunakai muttākak koḻikkum peṇṇē!
koṭiyavaṉait tolaippateṉṟaṉ tantai nōkkam!
vilaṅkupaḻak kiṭuvāṉiṉ veḷḷā ṭoṉṟu
vēṅkaiyiṭam neruṅkaiyilē makiḻva tuṇṭō?
teluṅkiṉilē pāṭiṭumōr tamiḻaṉ ceykai
tēṉeṉṟā niṉaikkiṉṟār tamiḻa kattār?

"Your peals of laughter are like pearls spilled!
Nari has ruined and swallowed Katir Nāṭu
True, my father is a minister under him-
But, he too decided to do away with him!
Would a goat belonging to a beast tamer
Gladly go near the claws of a panther?
Do the Tamils feel elated in singing
Telugu lyrics and relish them as honey?

224. கூப்புங்கை யில்கொடுவாள் உடையான் அந்தக்
கொடுங்கொடியான் நரிக்கண்ணன் எனிலெ னக்கோ
வேப்பங்காய்! அவனுமெனை விதைப்பற் றாத
வெள்ளரிக்காய் என்றுநினைத் திடவு மில்லை!
தீப்பொங்கும் மலையடியில் வாழு கின்றேன்
சிலிர்க்கின்ற குளிர்தென்றல் உலவும் தென்னந்
தோப்பிங்கே காணுகின்றேன்! குடியி ருப்பேன்
சொல்லொருசொல் அவளிடத்தில் என்றான் நீலன்.
kūppuṅkai yilkoṭuvāḷ uṭaiyāṉ antak

koṭuṅkoṭiyāṉ narikkaṇṇaṉ eṉile ṉakkō
vēppaṅkāy! avaṉumeṉai viṭaippaṟ ṟāta
veḷḷarikkāy eṉṟuniṉait tiṭavu millai!
tīpoṅkum malaiyaṭiyil vāḻu kiṉṟēṉ
cilirkkiṉṟa kuḷirteṉṟal ulavum teṉṉaṉ
tōppiṅkē kāṇukiṉṟēṉ! kuṭiyi ruppēṉ
colorucol avaḷiṭattil eṉṟāṉ nīlaṉ.

"When the most wicked Narikkaṇṇaṉ worships
Sure a deadly weapon is hidden in his hands.
Like neem fruits, to me he is so bitter!
He won't take me as a tender cucumber!
Now I dwell near a heat radiating hill,
Here soothes the gentle breeze so chill
Wafting over the coconut grove! Now I live
In this place-- tell her please !" begged Nīlaṉ

225. கரும்பல்ல; அதுபிழிந்த சாறே போலும்
கழறுகின்ற மொழியுடையாள் அன்னம் நெஞ்சம்
இரும்பல்ல! நான்சொல்வேன் ஏற்றுக் கொள்வாள்!
இருநாளில் பதிலுரைப்பேன் என்றாள் நீலி!
அரும்பல்ல! கண்ணல்ல அவ்வா றேசெய்!
அனுப்பென்னை! இனிப்பான தேனே! சற்றே
திரும்பல்லல் தீர்என்று செப்பிச் சென்றான்
தேனிதழாள் அவன்பிரிவால் தியங்கி நின்றாள்.

karumpalla; atupiḻinta cāṟē pōlum
kaḻaṟukiṉṟa moḻiyuṭaiyāḷ aṉṉam neñcam
irumpalla! nāṉcolvēṉ ēṟṟuk koḷvāḷ!
irunāḷil patiluraippēṉ eṉṟāḷ nīli!
arumpalla! kaṇṇalla avvā ṟēcey!
aṉuppeṉṉai! iṉippāṉa tēṉē! caṟṟē
tirumpallal tīreṉṟu ceppic ceṉṟāṉ
tēṉitaḻāḷ avaṉpirivāl tiyaṅki niṉṟāḷ.

"Her voice so sweet as sugar-cane juice
But heart not so hard as things made of steel
She'll ne'er counter my suggestions!
I'll let you know two days hence!"

To this, he replied: "Do so, my sweet!
But now bid me farewell, dear honey!
Turn this side! Warm me up!" Then he disappeared!
At his departure, honey-lipped girl longing stood.

CANTO 58

ஊர்ப் பேச்சு

226. இத்தனைநாள் ஆயிற்றே பேழை எங்கே?
இந்நாட்டில் அதுவிருந்தால் வெளிப்ப டாதோ?
முத்தன்ன வெண்ணகையாள் திரும ணந்தான்
முடியுநாள் எந்நாளோ என்பாற் சில்லோர்!
வைத்தவர்கண் ஏமாறக் கவர்ந்து சென்றோர்
வண்கடலில் போட்டாரோ? நரிப்பேர் கொண்ட
எத்தனவன் தானெடுத்துப் பேழை தன்னை
எரித்தானோ என்றுரைப்பார் மற்றும் சில்லோர்!

ūrp pēccu

ittaṉaināḷ āyiṟṟē pēḻai eṅkē?
innāṭṭil atuviruntāl veḷippa ṭātō?
muttaṉṉa veṇṇakaiyāḷ tiruma ṇantāṉ
muṭiyunāḷ ennāḷō eṉpāṟ cillōr!
vaittavarkaṇ ēmāṟak kavarntu ceṉṟōr
vaṇkaṭalil pōṭṭārō? naripper koṇṭa
ettaṉavaṉ tāṉeṭuttup pēḻai taṉṉai
erittāṉō eṉṟuraippār maṟṟum cillōr!

Rumours glue

Much time was past—the treasure found nowhere!
Wont't it have been traced, if it were here?
This girl of scintillating laughter--
When will she get into the marital bondage?
Knowing the hidden place, some might have stolen
And thrown it in the sea! Named after jackal
Nari, the cunning scoundrel might have burnt it.
Rumours such were freely set afloat!

227. நற்பேழை கிடைத்திட்டால் நரிக்கண் ணற்கு
நலமல்லால் தீமையில்லை என்பார் சில்லோர்!
பொற்பேழை கிடைத்திட்டால் நரிக்கண் ணற்குப்
பொல்லாங்கே ஆதலினால் மறைத்தான் என்று
சொற்பலவும் விரிப்பார்கள். சிலர்! இப் பூதத்
துயரென்று தீர்ந்திடுமோ என்பார் சில்லோர்!
தெற்குமலை காடுநகர் நாடு யாவும்
தேடுவதாய் அழிகின்றார் ஏன்பார் சில்லோர்!

naṟpēḻai kiṭaittiṭṭāl narikkaṇ ṇaṟku
nalamallāl tīmaiyillai eṉpār cillōr!
poṟpēḻai kiṭaittiṭṭāl narikkaṇ ṇaṟkup
pollāṅkē ātaliṉāl maṟaittāṉ eṉṟu
coṟpalavum virippārkaḷ. cilar! ip pūtat
tuyareṉṟu tīrntiṭumō eṉpār cillōr!
teṟkumalai kāṭunakar nāṭu yāvum
tēṭuvatāy aḻikiṉṟār eṉpār cillōr!

"In case Nari comes across that treasure
It's a boon, not a bane--some were sure!
It will be surely detrimental
And hence he has hidden it somewhere!
This opinion gained ground!
Some were bothered about the deadly monster!
On the Southern ranges, the dense forests
Hectic was the search everywhere!

CANTO 59

வேழ மன்னனும் அமைச்சனும்

228. வேழவனும் அமைச்சனொடு வீற்றி ருந்தான்
விளக்கமுறு திருமன்றில்! உரைக்க லானான்!
பாழடைந்த இருள்வீட்டில்விளக்கு, வானப்
பனிப்புகையில் எழுந்தகதிர், அன்னம் என்பாள்!
வாழஒரு பாண்டியனார் பரிசு வேண்டி
வாடுகின்றாள்! நாள்பலவும் வறிதே யாகப்!
பேழையினை நரிக்கண்ணன் தானும் தேடிப்
பெருந்தொல்லை யடைகின்றான் என்று சொன்னான்.

vēḻa maṉṉaṉum amaiccaṉum

vēḻavaṉum amaiccaṉoṭu vīṟṟi runtāṉ
viḷakkamuṟu tirumaṉṟil! uraikka lāṉāṉ!
pāḻaṭainta iruḷvīṭṭilviḷakku, vāṉap
paṉippukaiyil eḻuntakatir, aṉṉam eṉpāḷ!
vāḻaoru pāṇṭiyaṉār paricu vēṇṭi
vāṭukiṉṟāḷ! nāḷpalavum vaṟitē yākap!
pēḻaiyiṉai narikkaṇṇaṉ tāṉum tēṭip
peruntollai yaṭaikiṉṟāṉ eṉṟu coṉṉāṉ.

Vēḻm king and his minister

Vēḻam king was seated in the Court Hall
Along with his minister! Suddenly he told,
Aṉṉam is a lamp in a haunted house--
The sun that chases away the thick of mist.
In search of Emperor Pāṇṭyaṉ's treasure!
She sweats and strives days together!
Narikkaṇṇaṉ also is making hectic efforts
And has undergone untold miseries!"

229. அப்பேழை நரிக்கண்ண னிடத்தே யில்லை.
அவனதனை யிழந்ததுவும் வியப்பே யாகும்!
ஒப்பேதும் இல்லாத மங்கை அன்னம்
உடலுடைமை ஆவியெலாம் பேழை என்று
செப்பினாள்! அதிலென்ன ஐயப் பாடு?
திருநாட்டின் ஆட்சியும்தன் மணமும் அந்தக்
கைப்பேழை தனிலுண்டு! கிடைத்தால் நெஞ்சக்
களிப்பு-ஏழை யடைவாளென் றமைச்சன் சொன்னான்.

appēḻai narikkaṇṇa ṉiṭattē yillai.
avaṉataṉai yiḻantatuvum viyappē yākum!
oppētum illāta maṅkai aṉṉam
uṭaluṭaimai āviyelām pēḻai eṉṟu
ceppiṉāḷ! atileṉṉa aiyap pāṭu?
tirunāṭṭiṉ āṭciyumtaṉ maṇamum antak
kaippēḻai taṉiluṇṭu! kiṭaittāl neñcak
kaḷippu-ēḻai yaṭaivāḷeṉ ṟamaiccaṉ coṉṉāṉ.

"Nari doesn't possess that precious chest!
It is a wonder that he has lost it!
Aṉṉam, a unique girl of varied prowess
Declared she would end her very life
For the sake of that chest! No doubt about it!
The future of Katir land and her wedlock
All depend upon that! If it's found out
She'll surely rejoice!" the minister declared.

நரிக்கண்ணன் பேழை தேடுவாரை மேற்பார்வை பார்த்துத் திரிகிறான்

230. தென்மலையில் தேடுகின்ற கூட்டம், காட்டில்
தேடுகின்ற ஒருகூட்டம், நாட்டில் தேடி
இன்னல்விளைத் திடுங்கூட்டம், வீடு தோறும்
எங்குண்டு பேழைஎன அதட்டும் கூட்டம்.
பண்ணுமிவை அனைத்துக்கும் மேற்பார் வைக்குப்
பறக்கின்ற தலைவர்களின் தலைவ னாகிச்
சென்றுசென்று நிலையறிவான் எவ்விடத்தும்
தேரேறி நரிக்கண்ணன் ஊரி லெல்லாம்

narikkaṇṇaṉ pēḻai tēṭuvārai mēṟpārvai pārttut tirikiṟāṉ

teṉmalaiyil tēṭukiṉṟa kūṭṭam, kāṭṭil
tēṭukiṉṟa orukūṭṭam, nāṭṭil tēṭi
iṉṉalviḷait tiṭuṅkūṭṭam, vīṭu tōṟum
eṅkuṇṭu pēḻaieṉa ataṭṭum kūṭṭam,
paṇṇumivai aṉaittukkum mēṟpār vaikkup
paṟakkiṉṟa talaivarkaḷiṉ talaiva ṉākic
ceṉṟuceṉṟu nilaiyaṟivāṉ evviṭattum
tērēṟi narikkaṇṇaṉ ūri lellām

Narikkaṇṇaṉ supervises the search.

Those searching in the Southern ranges
Those who comb the dense forests
Those who pester men in the streets
Those who bully home dwellers--
To supervise these searching squads

A flying squad was engaged!
Riding his chariot, Nari roamed all around
Probing everyone with pestering questions!

231. தட்டுப்பட் டதுவோடா பேழை என்று
தரைபிளப்பார் தலைவனைப்போய்க் கேட்பான்! ஆங்கு
வெட்டுப்ப டாதிருக்க வேண்டும் பேழை
மெல்லெனவே மண்வெட்ட வேண்டும் என்பான்!
முட்டுப்படா துழைப்பீர்! கிடைத்தால் பேழை
முந்நூறு பொன்னளிப்பேன் என்பான்! ஓர்பால்
சிட்டுப்ப றந்ததுபோல் தெருவில் ஓடித்
தெரிந்ததுவோ உளவென்பான் நரிக்கண் ணன்தான்!

taṭṭuppaṭ ṭatuvōṭā pēḻai eṉṟu
taraipiḷappār talaivaṉaippōyk kēṭpāṉ! āṅku
veṭṭuppa ṭātirukka vēṇṭum pēḻai
melleṉavē maṇveṭṭa vēṇṭum eṉpāṉ!
muṭṭuppaṭā tuḻaippīr! kiṭaittāl pēḻai
munnūṟu poṉṉaḷippēṉ eṉpāṉ! ōrpāl
ciṭṭuppa ṟantatupōl teruvil ōṭit
terintatuvō uḷaveṉpāṉ narikkaṇ ṇaṉtāṉ!

Approaching those engaged in digging pits
He enquired "Could you find out·the chest?
See no danger is caused to it!
Dig; but as soft as you could!
To any one who finds out the treasure
Three hundred sovereigns I'll present, it's sure!
Could you get any clue?" he was enquiring;
And like a sparrow he was flying!

232. தெருத்தோறும் வாழ்வாரை ஒருங்க ழைத்துச்
செப்பிடுவீர் உண்மைதனை, அரண்ம னைக்குள்
ஒருபேழை தனைத்தந்தேன், அதனை வாங்கி
ஒளித்தவரும் நீர்தாமே? என்று கேட்டுப்
பெருமக்கள் தமைஎல்லாம் உளம்வ ருத்திப்
பெரியோரை அதட்டிடுவான், பெண்டிர் தம்மை
எரிமூளும் கண்ணாலே அஞ்ச வைப்பான்
இழிசெயலான் நரிக்கண்ணன் என்னும் தீயன்

teruttōṟum vāḻvārai oruṅka ḻaittuc
ceppiṭuvīr uṇmaitaṉai, araṇma ṉaikkuḷ
orupēḻai taṉaittantēṉ, ataṉai vāṅki
oḷittavarum nīrtāmē? eṉṟu kēṭṭup
perumakkaḷ tamaiellām uḷamva ruttip
periyōrai ataṭṭiṭuvāṉ, peṇṭir tammai
erimūḷum kaṇṇālē añca vaippāṉ
iḻiceyalāṉ narikkaṇṇaṉ eṉṉum tīyaṉ

Asking all men to assemble in a place
"Tell me the truth! Look! In the palace
I gave the chest to someone in this crowd
And where is it hidden now?" thus he questioned.
All of them underwent the agony--
Elders were not spared from this misery!
The wicked man's scheming and flaming eyes
Made womenfolk tremble under their shoes!

CANTO 61

அன்னம் குதிரை ஏறிப் பேழைக்குப் புலன் கேட்கிறாள்

233. ஓடிக்கொண் டேயிருக்கும் குதிரை, காதில்
ஒலித்துக்கொண் டேயிருக்கும் காற்கு ளம்பும்!
ஆடிக்கொண் டேயிருக்கும் நெற்றித் தொங்கல்
அழகைக்கொண் டாள் அன்னம் அதனை ஊர்ந்தே
தேடிக்கொண் டேயிருந்தாள் பேழை தன்னைத்
தேனைக்கொண் டேபொழியும் மழையைப் போலே
பாடிக்கொண் டேயிருந்தாள் நிலைமை பற்றிப்
பருகிக்கொண் டேயிருந்தார் இரங்கி ஊரார்!

aṉṉam kutirai ēṟip pēḻaikkup pulaṉ kēṭkiṟāḷ

ōṭikkoṇ ṭēyirukkum kutirai, kātil
olittukkoṇ ṭēyirukkum kāṟku ḷampum!
āṭikkoṇ ṭēyirukkum neṟṟit toṅkal
aḻakaikkoṇ ṭāḷ aṉṉam ataṉai ūrntē
tēṭikkoṇ ṭēyiruntāḷ pēḻai taṉṉait
tēṉaikkoṇ ṭēpoḻiyum maḻaiyaip pōlē
pāṭikkoṇ ṭēyiruntāḷ nilaimai paṟṟip
parukikkoṇ ṭēyiruntār iraṅki ūrār!

Aṉṉam's appeal

Mounted on a swiftly galloping horse
Whose hooves produce endless noise
Whose bejewelled hangings on forehead ever tossing
Aṉṉam was strenuously searching
Herself wearing beauty as her garment,
And humming so many melodious notes,
Which were like the soothing shower of sweet honey!
The people of Katir enjoyed this--yet with sympathy!

234. பண்டிருந்த பாண்டியனார் பரிசை, என்றன்
பழம்புகழைப், பொன்னான பேழை தன்னைக்,
கண்டிருந்த துண்டென்றால் கூறு வீரோ?
காணாதார் இனியேனும் முயலு வீரோ?
வண்டிருந்து பண்பாடிக் கொண்டி ருக்கும்
மலர்ச்சோலைக் கதிர்நாட்டின் மகள்நா னன்றோ?
தொண்டிருந்த உள்ளத்தீர்! மறவர் மக்காள்!
தொல்லையினைத் தீர்த்திடுவீர் என்றாள் அன்னம்;

paṇṭirunta pāṇṭiyaṉār paricai, eṉṟaṉ
paḻampukaḻaip, poṉṉāṉa pēḻai taṉṉaik,
kaṇṭirunta tuṇṭeṉṟāl kūṟu vīrō?
kāṇātār iṉiyēṉum muyalu vīrō?
vaṇṭiruntu paṇpāṭik koṇṭi rukkum
malarccōlaik katirnāṭṭiṉ makaḷnā ṉaṉṟō?
toṇṭirunta uḷḷattīr! maṟavar makkāḷ!
tollaiyiṉait tīrttiṭuvīr eṉṟāḷ aṉṉam;

"Emperor Pāṇṭyaṉ's invaluable gift,
The evidence of our gallant heritage--
Has anyone of you ever seen that?
If so, would you now kindly tell that?
Or, would you attempt at least in the future?
Am I not this fertile soil's daughter?
Won't beetles hum in our gardens? Gallant men!
Service minded! End my grief!" appealed Aṉṉam:

235. நீரடையும் விழியுடையாள். தெருக்கள் தோறும்
நிகழ்த்துமொழி கேட்டவர்கள், இருகை ஏந்திச்
சீரடைய வேண்டுமெனில் எல்லா மாண்பும்
சென்றடையும் எந்திருவே இந்நாள் இந்தப்
பாரடையும் தீமையெலாம் நீங்கி நல்ல
பயனடைய வேண்டுமெனில் நல்ல றம்தான்
பேரடைய வேண்டுமெனில் பேழை வேண்டும்!
அதைத்தேடும் பெருங்கடமை எமக்கே என்றார்.

nīraṭaiyum viḻiyuṭaiyāḷ. terukkaḷ tōṟum
nikaḻttumoḻi kēṭṭavarkaḷ, irukai ēntic
cīraṭaiya vēṇṭumeṉil ellā māṇpum
ceṉṟaṭaiyum entiruvē innāḷ intap
pāraṭaiyum tīmaiyelām nīṅki nalla
payaṉaṭaiya vēṇṭumeṉil nalla ṟamtāṉ
pēraṭaiya vēṇṭumeṉil pēḻai vēṇṭum!
ataittēṭum peruṅkaṭamai emakkē eṉṟār.

In all the street corners, with pools of tears
She delivered such Demosthenic orations!
People responded with all reverence!
"You're truly the precious treasure of ours!
If we want to wrest our land from miseries
And make it a haven of virtues.
We have to find out the treasure just now!
Entering the fray is our foremost duty now!"

CANTO 62

அன்னம் அலைந்து, பின் ஓர் சோலை அடைந்தாள்

236. அகல்வானில் விட்டுவிட்டு மின்னல் போல
ஆங்காங்குச் சென்றுபின் மீண்டா ளாகிப்
பகல்வானம் மாணிக்கப் புனலா டுங்கால்
படர்முல்லை சிரித்திருக்கும் சோலை கண்டு
புகலானாள்; குதிரையினை விட்டாள்! அங்குப்
புன்னைவர வேற்பளிக்கத் தென்றல் வந்து
துகிருடலில் மணந்தடவ இசைய ரங்கு
தும்பியார் துவக்கினார்! அமர்ந்தாள் அன்னம்;

an̲n̲am alaintu, pin̲ ōr cōlai aṭaintāḷ

akalvān̲il viṭṭuviṭṭu min̲n̲al pōla
aṅkāṅkuc cen̲r̲upin̲ mīṇṭā ḷākip
pakalvāṇam māṇikkap puṇalā ṭuṅkāl
paṭarmullai cirittirukkum cōlai kaṇṭu
pukalāṇāḷ; kutiraiyin̲ai viṭṭāḷ! aṅkup
pun̲n̲aivara vēr̲paḷikkat ten̲r̲al vantu
tukiruṭalil maṇantaṭava icaiya raṅku
tumpiyār tuvakkin̲ār! amarntāḷ an̲n̲am;

An̲n̲am reaches a garden

Like the streak of lightning that shines and wanes
In the wide azure sky, this slender An̲n̲am
Appeared and disappeared in rapid turns;
When the sky bathed in the ruby red day light,
She entered the garden of thick jasmine plants;
Got down from the horse-- laurel tree received her!
Breeze applied her perfumes and the beetles
Began their music concert! Set the princess,

237. தாமரைக்கண் இமைஇதழோ அசைய வில்லை
தளிர்மேனி அசைவில்லை "பூ" வை மற்றோர்
பூமறைப்ப தைப்போலும் எழிற்கன் னத்தில்
பொற்கொடிதன் அங்கைதனை ஊன்றி, நெஞ்சே
நீமறைக்கா தேஉன்றன் இன்ப யாழை
நிகழ்த்தென்றாள்; உகுத்தஇசை உணர்வால் அள்ளித்
தீமையிலா உயிர்பருகக் கிடந்தாள்; வையம்
செந்தமிழி லக்கியத்தின் வருகை நோக்க.

tāmaraikkaṇ imaiitaḻō acaiya villai
taḷirmēn̲i acaivillai "pū" vai mar̲r̲ōr
pūmar̲aippa taippōlum eḻir̲kan̲ n̲attil
por̲koṭitan̲ aṅkaitan̲ai ūn̲r̲i, neñcē
nīmar̲aikkā tēun̲r̲an̲ in̲pa yāḻai
nikaḻtten̲r̲āḷ; ukuttaicai uṇarvāl aḷḷit
tīmaiyilā uyirparukak kiṭantāḷ; vaiyam
centamiḻi lakkiyattin̲ varukai nōkka.

Motionless were the lids of her eyes,
Her soft silken frame was still as an icon!
Her cheecks rested on her palms so tender
Like one flower shading another!
"Let the entire world crave for the luscious
Literature of Tamil!" she thought thus!
Her heart enjoyed the alluring atmosphere-
That'll surely match with a lute's melodious notes!

238. மீதுயர்ந்த இருதோள்கள் ஒளியை வாரி
வீசுகின்ற குன்றங்கள்! மறவன் தூக்கி
ஊதுகின்ற வளைகொம்பின் புருவத் தின்மேல்
உயர்நெற்றி அஞ்சாமை முழங்கும் கூடம்!
மோதுகின்ற இளங்களிறு போல்ந டந்து
முன்வாயிற் புன்னகையை விளைப்பான்! ஆனால்
காதலில்லை அவன்கண்ணில்! தேன்பற் றாத
கவின்மலரில் இடமிலைஎன் உயிர்வண் டுக்கே.

mītuyarnta irutōḷkaḷ oḷiyai vāri
vīcukiṉṟa kuṉṟaṅkaḷ! maṟavaṉ tūkki
ūtukiṉṟa vaḷaikompiṉ puruvat tiṉmēl
uyarneṟṟi añcāmai muḻaṅkum kūṭam!
mōtukiṉṟa iḷaṅkaḷiṟu pōlna ṭantu
muṉvāyiṟ puṉṉakaiyai viḷaippāṉ! āṉāl
kātalillai avaṉkaṇṇil! tēṉpaṟ ṟāta
kaviṉmalaril iṭamilaieṉ uyirvaṇ ṭukkē.

Both his robust shoulders seemed like
Two hefty and dazzling mountains.
When he blew the trumpets, his brows
Surely betrayed that he was fearless!
Though his smile truly charming and soft
He had a sturdy and lofty gait!
No romance in his eyes! She is a bud!
No nectar there for a beetle to taste!

239. கிளிக்கழுத்தின் பொன்வரிபோல் அரும்பும் மீசை!
கீழ்க்கடலின் மாலைவெயில் கலந்த நீல
ஒளித்திரைபோல் தலைமயிர்சிங் கத்தின் தோற்றம்!

உயிர்ப்பரிதி வான்போன்ற மேனி வாய்ந்தான்!
துளித்தநறுந் தேனென்று சொல்லும் சொல்லைத்
தொடங்குகுரல் முழங்குகின்ற கடலே! ஆனால்
களிக்கஒரு காதலில்லை அன்னோன் கண்ணில்!
கவின்மலரில் தேனிலைஎன் உயிர்வண் டுக்கே!

kiḷikkal̲uttin̲ pon̲varipōl ar̲umpum mīcai!
kīl̲kkaṭalin̲ mālaiveyil kalanta nīla
oḷittiraipōl talaimayircin kattin̲ tōr̲r̲am!
uyirppariti vān̲pōn̲r̲a mēn̲i vāyntān̲!
tuḷittanar̲un tēn̲en̲r̲u collum collait
toṭaṅkukural mul̲aṅkukin̲r̲a kaṭalē! ān̲āl
kaḷikkaoru kātalillai an̲n̲ōn̲ kaṇṇil!
kavin̲malaril tēn̲ilaien̲ uyirvaṇ ṭukkē!

"Like a thin gold streak around a parrot's neck,
He had a budding moustache; his thick hair
Was reddish blue like the evening sky,
And thick as lion's mane! Body sturdy!
Polite were his words, but majestic was his voice
Like the roaring tides of tumultuous seas!
But, no romance is his eyes-
No nectar inside the petals!

240. அடுக்கிவைத்த அழகழகாம் உறுப்புக் கள்மேல்
அனுப்பிவைத்த என்விழிகள் ஒளியு மங்கித்
தடுக்கிவிழும் எழுமொன்றில் சறுக்கி வீழும்!
தனிப்பிறவி! வையத்து மக்கள் தம்மில்
எடுக்கஎடுக் கக்குறையாச் சுவையின் ஊற்றை
இனிக்க இனிக் கக்காணும் ஆண்மை! ஆனால்
துடிக்குமோர் காதலில்லை அன்னோன் கண்ணில்!
தூய்மலரில் தேனிலைஎன் உயிர்வண் டுக்கே!

aṭukkivaitta al̲akal̲akām ur̲uppuk kaḷmēl
an̲uppivaitta en̲vil̲ikaḷ oḷiyu maṅkit
taṭukkivil̲um el̲umon̲r̲il car̲ukki vīl̲um!
tan̲ippir̲avi! vaiyattu makkaḷ tammil
eṭukkaeṭuk kakkur̲aiyāc cuvaiyin̲ ūr̲r̲ai
in̲ikkain̲ik kakkāṇum āṇmai! ān̲āl

tuṭikkumōr kātalillai aṉṉōṉ kaṇṇil!
tūymalaril tēṉilaieṉ uyirvaṇ ṭukkē!

"His body and limbs well formed and strong
One competing with another and making him handsome,
A feast to the eyes which often falter
At the outset and look at again so eager!
Such a sturdy and enchanting person!
No match for his features and elegance!
But, surely there was no romance in his eyes!
The coveted honey isn't there for the beetle!

241. தீங்கைஇனிப் பொறேனென்னும் கண்கள்! என்றன்
திருநாளைத் தனக்கென்றே நினைக்கும் நெஞ்சம்!
வேங்கைஅவன்! அஞ்சாதே என்ற பேச்சு
வீணல்ல வெற்றிமுர சென்று சொல்வேன்!
ஏங்கையிலே எனைமீட்டான்! ஓடம் விட்டே!
இறக்கினான்! தொட்டஇடம் மறக்க வில்லை!
பாங்குறஓர் காதலில்லை அன்னோன் கண்ணில்!
பனிமலரில் தேனிலைஎன் உயிர்வண் டுக்கே!

tīṅkaiiṉip poṟēṉeṉṉum kaṇkaḷ! eṉṟaṉ
tirunāḷait taṉakkeṉṟē niṉaikkum neñcam!
vēṅkaiavaṉ! añcātē eṉṟa pēccu
vīṇalla veṟṟimura ceṉṟu colvēṉ!
ēṅkaiyilē eṉaimīṭṭāṉ! ōṭam viṭṭē!
iṟakkiṉāṉ! toṭṭaiṭam maṟakka villai!
pāṅkuṟaōr kātalillai aṉṉōṉ kaṇṇil!
paṉimalaril tēṉilaieṉ uyirvaṇ ṭukkē!

Never did his eyes tolerate injustice
His heart did feel my success as his!
Sure, a panther he is! "Fear not!" he said
True, it was a victorious drum beat!
He saved me from the sinking boat!
His manly touch still lingers in my heart!
But, there was no romance in his eyes-
Nor honey in this flower for that beetle!

242. விழியில்லை; உணர்வில்லை; குடிசை தன்னில்
வீழ்ந்திருந்தேன் அப்போதில் என்றன் ஆத்தா,
மொழியில்லை இதுமருந்தே எனும்ப டிக்கு
மொய்குழலே என்றழைத்தாள்; உயிர டைந்தேன்;
வழியில்லை என்றிருந்த என்கண் முன்னே
வாய்த்தவனை யாரென்றேன் வேலன் என்றாள்.
எழுகின்ற காதலில்லை அன்னோன் கண்ணில்!
எழில்மலரில் தேனிலைஎன் உயிர்வண் டுக்கே.

viḻiyillai; uṇarvillai; kuṭicai taṉṉil
vīḻntiruntēṉ appōtil eṉraṉ āttā,
moḻiyillai itumaruntē eṉumpa ṭikku
moykuḻalē eṉraḻaittāḷ; uyira ṭaintēṉ;
vaḻiyillai eṉrirunta eṉkaṇ muṉṉē
vāyttavaṉai yāreṉrēṉ vēlaṉ eṉrāḷ.
eḻukiṉra kātalillai aṉṉōṉ kaṇṇil!
eḻilmalaril tēṉilaieṉ uyirvaṇ ṭukkē.

"When my lids close and senses almost lost,
I lay there in that hut desolate,
Āttāḷ called me by my name in sweet voice
Which was but a panacea to my ills!
I regained life and confidence too.
She introduced him as Vēlaṉ, her son,
Still there was no romance in his eyes-
Nor honey in the petals for my life-like beetle!"

CANTO 63

இவ்வாறு அன்னம் துயில்கையில் அங்கே ஓர் துறவி வந்தான்

243. நனவுலகில் இவ்வண்ணம் இருந்தாள் அன்னம்!
நல்வழியைத் துயில்வந்து கௌவ, ஆங்கே
கனவுலகில் இலக்கியத்தைத் தொடர்வா ளானாள்
கைம்மலரில் தலைசாய்த்துப் புன்சி ரிப்பைக்
கனிஇதழில் புதைத்துடலை ஒருக்க ணித்துக்
கைவல்லான் வைத்தயாழ் போற்கி டந்தாள்,
இனிநானும் இவ்வுடலும் புளியும் ஓடும்
என்றிருக்கும் ஓர்துறவி அங்கு வந்தான்.

ivvāṟu aṉṉam tuyilkaiyil aṅkē ōr tuṟavi vantāṉ

naṉavulakil ivvaṇṇam iruntāḷ aṉṉam!
nalvaḻiyait tuyilvantu kauva, āṅkē
kaṉavulakil ilakkiyattait toṭarvā ḷāṉāḷ
kaimmalaril talaicāyttup puṉci rippaik
kaṉiitaḻil putaittuṭalai orukka ṉittuk
kaivallāṉ vaittayāḻ pōṟki ṭantāḷ,
iṉināṉum ivvuṭalum puḷiyum ōṭum
eṉṟirukkum ōrtuṟavi aṅku vantāṉ.

Aṉṉam sleeps — a saint arrives there

Thus Aṉṉam's mind was wavering!
Fatigue shut her eyes--made her fall asleep--
Then she began to dwell in the world of dreams!
Resting sideways on her flowery forearms
Betraying the buried smile on her lips
She lay there like a skilfully made lute!
There came a saint who lived a detached life
Like that of a tamarind fruit and its shell!

244. துவராடை உடுத்திருந்தான்! தோலின் ஆடை
தோளினிலே சுமந்திருந்தான்! சுரைக்கு டுக்கை
தவறாமல் கைப்பிடியாய்ப் பிடித்தி ருந்தான்!
தடியொன்று வைத்திருந்தான்! உடைவாள் ஒன்றும்
எவரேனும் எதிர்க்கையிலே உதவு மென்றே
இடுப்பில்வைத்தான்! பற்கொம்பு, விசிறி, செம்பு,
கவிங்கைஇவை யல்லாமல் எல்லாம் நீத்த
கடுந்துறவி தூங்குவோள் எதிர்உட் கார்ந்தான்

tuvarāṭai uṭuttiruntāṉ! tōliṉ āṭai
tōḷiṉilē cumantiruntāṉ! curaikku ṭukkai
tavaṟāmal kaippiṭiyāyp piṭitti runtāṉ!
taṭiyoṉṟu vaittiruntāṉ! uṭaivāḷ oṉṟum
evarēṉum etirkkaiyilē utavu meṉṟē
iṭuppilvaittāṉ! paṟkompu, viciṟi, cempu,
kavikaiivai yallāmal ellām nītta
kaṭuntuṟavi tūṅkuvōḷ etiruṭ kārntāṉ

Clad in saffron, his upper wear
Made of animal skin! The dried water gourd shell
He had, for using it as a begging bowl!
He had a staff in his hand and a sword
Hidden in his belt for defence.
Except a fan of palm, a small utensil,
Teeth cleaning twigs and umbrella- renouncing all others
There he sat, a true saint!

CANTO 64

அன்னம் துறவியைக் கண்டு திடுக்கிட்டாள்

245. வெண்தாடி நிலம்புரள மேல்நி மிர்ந்த
விழிமூடித் தாமரையின் இருக்கை கொண்டு
கொண்டாடும் கற்பாறை போலி ருந்தான்!
கொஞ்சுகிளி விழிப்பாளா எனநி னைத்தே!
வண்டோடு பூவிதழும் பறக்கக் காற்று
மரக்கிளையை நெடிதலைத்துச் சருகை எல்லாம்
திண்டாட வைக்கையிலே இமைதி றந்தாள்!
திடுக்கிட்டாள்! துறவிதனை எதிரிற் கண்டாள்.

aṉṉam tuṟaviyaik kaṇṭu tiṭukkiṭṭāḷ

veṇṭāṭi nilampuraḷa mēlni mirnta
viḻimūṭit tāmaraiyiṉ irukkai koṇṭu
koṇṭāṭum kaṟpāṟai pōli runtāṉ!
koñcukiḷi viḻippāḷā eṉani ṉaittē!
vaṇṭōṭu pūvitaḻum paṟakkak kāṟṟu
marakkiḷaiyai neṭitalaittuc carukai ellām
tiṇṭāṭa vaikkaiyilē imaiti ṟantāḷ!
tiṭukkiṭṭāḷ! tuṟavitaṉai etiriṟ kaṇṭāḷ.

Seeing the saint, Aṉṉam is shocked

His beard was so long and touched the ground;
Seeing lotus faced girl, he was pleased-
But sat there and waited like a boulder
Awaiting her to rise from her slumber!
As the wind tossed the flowers and beetles
And shook the branches of trees and leaves

In their withering stage, she opened her eyes!
Saw the saint and was rudely shocked!

246. விரைந்தெழுந்தே ஆடைதனை ஒதுக்கி நின்று
மென்மலர்க்கை கூப்பினாள்! துறவி சொல்வான்:
தெரிந்துகொண்டேன் நினுள்ளம் வாழ்க நன்றே!
சிறந்தஓர் பாண்டியனின் பரிசு, கைக்கு
வரும்.சிறிதும் வருந்தாதே என்று சொல்ல,
வாய்மலர்க எந்நாளில் என்றாள் அன்னம்!
"அருங்கிளியே உனக்கான ஆடவன் பால்
அதையுரைப்பேன் இங்கவனை அனுப்பாய்" என்றான்.

virainteluntē āṭaitaṉai otukki niṉṟu
meṉmalarkkai kūppiṉāḷ! tuṟavi colvāṉ:
terintukoṇṭēṉ niṉuḷḷam vāḻka naṉṟē!
ciṟantaōr pāṇṭiyaṉiṉ paricu, kaikku
varum.ciritum varuntātē eṉṟu colla,
vāymalarka ennāḷil eṉṟāḷ aṉṉam!
"aruṅkiḷiyē uṉakkāṉa āṭavaṉ pāl
ataiyuraippēṉ iṅkavaṉai aṉuppāy" eṉṟāṉ.

Instantly rising, she trimmed her dress,
And welcomed him with folded hands! He said:
"I bless you child! I"ve understood your mind!
Emperor Pāṇṭyaṉ's treasure you'll surely get
No need to worry about it any more!"
"With all your blessings! But, when?" she then asked.
"Pretty girl! I'll make your man know all that!
Please ask him come at once! "replied the saint.

247. பெரியானைக் கைகூப்பிக் குதிரை ஏறிப்
பெண்ணரசி "உம்" என்றாள் செம்மானூரின்
அருகினிலே வேலன்வரக் கண்டாள். கையால்
அழைத்திட்டாள்! செய்தியினைக் காதில் சொன்னாள்!
தெருவினிலே நின்றிருப்பேன்! வரவு நோக்கிச்
செவிக்கமுது கொண்டுவர வேண்டு மென்றாள்!
"இரு" என்றான் செம்மானூர்க் குடிசை சேர்ந்தான்
எழில்வேலன் பெரியானை நோக்கிச் சென்றான்.

periyāṉaik kaikūppik kutirai ēṟip
peṇṇaraci "um" eṉṟāḷ cemmāṉūrin
arukiṉilē vēlaṉvarak kaṇṭāḷ. kaiyāl
aḻaittiṭṭāḷ! ceytiyiṉaik kātil coṉṉāḷ!
teruviṉilē niṉṟiruppēṉ! varavu nōkkic
cevikkamutu koṇṭuvara vēṇṭu meṉṟāḷ!
"iru" eṉṟāṉ cemmāṉūrk kuṭicai cērntāṉ
eḻilvēlaṉ periyāṉai nōkkic ceṉṟāṉ.

Greeting that old man with folded hands
She mounted the steed and sped past.
Seeing Vēlaṉ in Cemmāṉūr, she signalled
To come over to her. Then whispered:
"In the street corner I'll wait for your arrival
Expecting the news of sweet nectar!"
"Wait!" he said, entered the hut and emerged
And raced fast towards that aged sage!

CANTO 65

தென்மலையில் நரிக்கண்ணன் ஆட்கள் பேழைக்குத் தோண்டுகிறார்கள். அப்போது அங்கு ஓர் பூதம் வெளிப்படுகிறது. எல்லாரும் பறந்தார்கள். நரிக்கண்ணனிடம் சொன்னார்கள்

248. தென்மலையில் பேழையினைத் தேடு கின்றார்
சிலரங்கே கற்பிளப்பார்! மண்ணெ டுப்பார்!
சின்னகுகை புகுந்திடுவார்! மாலைப் போதும்
சென்றுவிட, இரவினிலே மலையின் உச்சி
மின்னிற்றுப் பெருங்கூச்சல் கேட்ட தங்கே
மேல்நோக்கி ஐயையோ எனஅ திர்த்தார்
நின்றதொரு நெடும்பூதம் நரிக்கண் ணன்பால்
நிகழ்த்தினார்! தென்மலையில் எவரு மில்லை.

teṉmalaiyil narikkaṇṇaṉ āṭkaḷ pēḻaikkut tōṇṭukiṟārkaḷ. appōtu aṅku ōr pūtam veḷippaṭukiṟatu. ellārum paṟantārkaḷ. narikkaṇṇaṉiṭam coṉṉārkaḷ

teṉmalaiyil pēḻaiyiṉait tēṭu kiṉṟār
cilaraṅkē kaṟpiḷappār! maṇṇe ṭuppār!
ciṉṉakukai pukuntiṭuvār! mālaip pōtum

ceṉṟuviṭa, iraviṉilē malaiyiṉ ucci
miṉṉiṟṟup peruṅkūccal kēṭṭa taṅkē
mēlnōkki aiyaiyō eṉaa tirttār
niṉṟatoru neṭumpūtam narikkaṉ ṇaṉpāl
nikaḻttiṉār! teṉmalaiyil 'evaru millai.

When Narikkaṇṇaṉ's men are combing the Southern ranges, they come across a monster — report the matter to Narikkaṇṇaṉ

During the meticulous search in the Southern Hills
Some broke boulders - some dug deep pits
Some entered small caves; after the sun set,
Top of the hill shone with luminous lights
And a deafening noise was heard from there.
"Aah.....oh!" People echoed with horror-
Then told all these to Nari, the true monster!
All ran out of the hills! None remained there!

249. ஓடினான் நரிக்கண்ணன் தென்ம லைக்கே
உடன்சென்றார் படைமறவர் பல்லோர்! பூதம்
ஆடியதும், நெடுவேலைச் சுழற்றி நின்றே
அரற்றியதும் கண்டார்கள்! நடுங்கி ஓடி
மூடிவைத்த தெருக்கதவை உதைத்துத் தள்ளி
முன்வீட்டின் அறைபுகுந்து தாழிட் டார்கள்!
பாடுபட்டு நான்கண்ட சூழ்ச்சி தன்னைப்
பயன்படுத்திக் கொண்டானே அவன்யார் என்றே

ōṭiṉāṉ narikkaṇṇaṉ teṉma laikkē
uṭaṉceṉṟār paṭaimaṟavar pallōr! pūtam
āṭiyatum, neṭuvēlaic cuḻaṟṟi niṉṟē
araṟṟiyatum kaṇṭārkaḷ! naṭuṅki ōṭi
mūṭivaitta terukkataṿai utaittut taḷḷi
muṉvīṭṭiṉ aṟaipukuntu tāḻiṭ ṭārkaḷ!
pāṭupaṭṭu nāṉkaṇṭa cūḻcci taṉṉaip
payaṉpaṭuttik koṇṭāṉē avaṉyār eṉṟē

Then Narikkaṇṇaṉ rushed to the Southern Hills
Taking with him a band of his men.
They saw of monster dance wielding a lance

And raise a hoarse and monstrous noise!
Horror-stricken they ran home, kicked the gate
Rushed inside and bolted the doors.
"So cleverly I hit upon a monstrous plan-
But my enemies have paid me in the same coin!"

250. நரிக்கண்ணன் எண்ணினான்! பூதந் தன்னை
நான்குமுறை நோக்கினான் நோக்க நோக்கப்
பெரிதாகும் நிலைகண்டான்! நடுக்கம் கொண்டான்!
பெரும்பூதம் தென்மலையில் இருந்த செய்தி
தெரியாமல் இருந்தேனே எனமு டித்தான்!
தென்மலைக்கும் அரண்மனைக்கும் இடையில் வாய்த்த
அரைக்காதம் அதைநினைத்தான்! ஓட லானான்!
அரண்மனைக்குள் பெரும்பூதம்! என்று கேட்டான்.

narikkaṇṇaṉ eṇṇiṉāṉ! pūtan taṉṉai
nāṉkumuṟai nōkkiṉāṉ nōkka nōkkap
peritākum nilaikaṇṭāṉ! naṭukkam koṇṭāṉ!
perumpūtam teṉmalaiyil irunta ceyti
teriyāmal iruntēṉē eṉamu ṭittāṉ!
teṉmalaikkum araṇmaṉaikkum iṭaiyil vāytta
araikkātam atainiṉaittāṉ! ōṭa lāṉāṉ!
araṇmaṉaikkuḷ perumpūtam! eṉṟu kēṭṭāṉ.

So thought Narikkaṇṇaṉ. Four times he gazed
At the monster which seemed grow every second.
Seeing this he was rudely shocked and wailed:
"Till now I' ve not known the existence
Of such a huge monster here at this hill!
Palace was at a distance of five miles-
He thought of that and ran headlong
"A monster in the palace too!" he heard!

251. வடதிசையைத் தான்மறந்து மேற்கு நோக்கி
வாழ்ந்தேன்கெட் டேனென்றே ஓடும் போதும்
தடதடென ஆயிரம்பேர் எதிர்வந் தார்கள்
சரியாக ஒருதென்னை அளவு யர்ந்த
கொடும்பூதம் வந்ததெனக் கூறி னார்கள்
குள்ளநரி பட்டதுயர் கூறொ ணாதே

பிடித்தான்பின் ஓட்டத்தைக் கிழக்கு நோக்கிப்
பெரும்பூதம் என்றுரைத்தார் அங்கும் பல்லோர்.

vaṭaticaiyait tāṉmaṟantu mēṟku nōkki
vāḻntēṉkeṭ ṭēṉeṉṟē ōṭum pōtum
taṭataṭeṉa āyirampēr etirvan tārkaḷ
cariyāka oruteṉṉai aḷavu yarnta
koṭumpūtam vantateṉak kūṟi ṉārkaḷ
kuḷḷanari paṭṭatuyar kūṟo ṇātē
piṭittāṉpiṉ ōṭṭattaik kiḻakku nōkkip
perumpūtam eṉṟuraittār aṅkum pallōr.

Ran fast towards the north first and then the west--
For saving himself from the jaws of death!
Thousands came from the opposite side
And they swore having seen a monster tall
As a palmyrah tree and the distress
Felt by Nari was very hard to express!
Changing his direction, he ran towards the east--
There too horror-stricken persons came fast!

CANTO 66

நரிக்கண்ணன், அவன் கூட்டம், பூதம் பூதம் என்று அரண்மனையைக் காலி செய்தார்கள்.அன்னம் உள்நுழைந்தாள். வேலன் முதலியவரும் சேர்ந்தார்

252. அரண்மனையில் நரிக்கண்ணன் ஆட்கள், பெண்கள்,
அருகிருந்த தூண், கதவு பெட்டி யாவும்
பெரும்பூத மாய்த்தோன்றக் கதறி, ஓடிப்
பிணியுற்றார்! உயிர்விட்டார்; சிற்சி லர்போய்ப்
பரணுக்குள் குடிபுகுந்தார்! இவ்வா றாகப்
பாழான அரண்மனைக்குள் யாழ்ச்சொல் அன்னம்
திரண்மலைத்தோள் வேலனொடும் நீலி யோடும்
சிரித்தபடி உள்நுழைந்தாள் செப்ப லுற்றாள்:

narikkaṇṇaṉ, avaṉ kūṭṭam, pūtam pūtam eṉṟu araṇmaṉaiyaik kāli ceytārkaḷ annam uḷnuḻaintāḷ. vēlaṉ mutaliyavarum cērntār

araṇmaṉaiyil narikkaṇṇaṉ āṭkaḷ, peṇkaḷ,
arukirunta tūṇ, katavu peṭṭi yāvum

perumpūta māyttōṉṟak kataṟi, ōṭip
piṇiyuṟṟār! uyirviṭṭār; ciṟci larpōyp
paraṇukkuḷ kuṭipukuntār! ivvā ṟākap
pāḻāṉa araṇmaṉaikkuḷ yāḻccol aṉṉam
tiraṇmalaittōḷ vēlaṉoṭum nīli yōṭum
cirittapaṭi uḷnuḻaintāḷ ceppa luṟṟāḷ:

Out of fear for the monsters, Narikkaṇṇaṉ's men vacate the palace - Aṉṉam enters there with Vēlaṉ and others

Narikkaṇṇaṉ's henchmen and their womenfolk
Were afraid of iron chests, doors and pillars-
Everything they saw, seemed to be a monster;
All ran — some fell ill some even died;
Some hid themselves over the lofts.
The palace was just like a haunted house.
Entered the lute-voiced Aṉṉam smiling, with Nīli
And Samson-like Vēlaṉ. She remarked:

253. ஆளுயரம் இருந்ததுவாம் நரியார் பூதம்!
ஆளொருவன் தோளிலோர் ஆளையேற்றத்
தோளுயர்ந்த இரட்டையாட் பூத மன்றோ
சுடுநெருப்பைக் கக்குகின்ற நமது பூதம்!
கோளுக்குக் கோள்பொய்க்குப் பொய்யே வேண்டும்
கொடியவன்வெட் டியகிணற்றில் அவனே வீழ்ந்தான்
நாளுமெழில் நாட்டார்கள் பூத மென்று
நடுங்குநிலை இரங்கத்தக் கதுதான் என்றாள்.

āḷuyaram iruntatuvām nariyār pūtam!
āḷoruvaṉ tōḷılōr āḷaiyēṟṟat
tōḷuyarnta iraṭṭaiyāṭ pūta maṉṟō
cuṭuneruppaik kakkukiṉṟa namatu pūtam!
kōḷukkuk kōḷpoykkup poyyē vēṇṭum
koṭiyavaṉveṭ ṭiyakiṇaṟṟil avaṉē vīḻntāṉ
nāḷumeḻil nāṭṭārkaḷ pūta meṉṟu
naṭuṅkunilai iraṅkattak katutāṉ eṉṟāḷ.

"They said Nari's monster was six foot tall;
When one person stands upon the shoulders
Of another, it is a two-fold monster.

So, ours is a taller one spitting fire;
Ever we have to pay in the same coin;
His own grave was dug by that wicked man;
It's pity that our men do fear
A non-existing monster!"

254. சிரித்துவிளை யாடஇது நேர மன்றே!
திண்ணூரின் குளக்கரையில் நெடுநா ளாக
இருப்பவனோர் திருடனென இயம்பு கின்றார்
யான்செல்வேன் விடைகொடுக்க என்றான் வேலன்!
'இருக்கட்டும்! நீலி நீ துறவி யாரை
இங்கழைத்து வா' என்றாள்! நீலி சென்றாள்!
நெருப்பிற்கு நீருண்டு தணிக்க! அன்னம்
நினைப்புக்குத் தணிக்கையிட அவனால் ஆகும்.

cirittuviḷai yāṭaitu nēra maṉṟē!
tiṇṇūriṉ kuḷakkaraiyil neṭunā ḷāka
iruppavaṉōr tiruṭaṉeṉa iyampu kiṉṟār
yāṉcelvēṉ viṭaikoṭukka eṉṟāṉ vēlaṉ!
'irukkaṭṭum! nīli nī tuṟavi yārai
iṅkaḻaittu vā' eṉṟāḷ! nīli ceṉṟāḷ!
neruppiṟku nīruṇṭu taṇikka! aṉṉam
niṉaippukkut taṇikkaiyiṭa avaṉāl ākum.

"This is not the time for fun and frolic!
A dacoit is said to be operating
From the banks of Tiṇṇūr tank.
Bid me adieu to move there at once"
Vēlaṉ said Aṉṉam asked Nīli to bring that saint.
She obeyed her command and went.
Water alone can put out fire-
Vēlaṉ alone can assuage Aṉṉam's aspirations!

255. துறவுடையார் "பேழைஅகப் படும்" என் கின்றார்!
தொல்லைஇனி நமக்கில்லை என்றாள் அன்னம்!
அறிவுடையார் பிறர்தம்மை நம்பித் தம்பால்
ஆம்செயல்செய் யாமல்இரார் என்றான் வேலன்!
முறையாமோ இமைப்பொழுதே அமைதி கேட்டேன்
முழுநாளும் தழல்தழுவிக் கிடப்பா ருண்டோ?

நிறைவுறுமுன் மொழியான குளிர்ம ரத்து
நீழலிலே விளையாடி மகிழ்வேன் என்றாள்.

tuṟavuṭaiyār "pē̱laiakap paṭum" eṉ kiṉṟār!
tollaiiṉi namakkillai eṉṟāḷ aṉṉam!
aṟivuṭaiyār piṟartammai nampit tampāl
āmceyalcey yāmalirār eṉṟāṉ vēlaṉ!
muṟaiyāmō imaippoḻutē amaiti kēṭṭēṉ
muḻunāḷum taḻaltaḻuvik kiṭappā ruṇṭō?
niṟaivuṟumuṉ moḻiyāṉa kuḷirma rattu
nīḻalilē viḷaiyāṭi makiḻvēṉ eṉṟāḷ.
karumpeṭuttup piḻintatuvum eṉcol tāṉō?

"The saint predicted that we'll get the chest
So, need not worry!" Aṉṉam said.
"But, wise men won't rely on others
Without taking the needed steps, " he replied.
"It is just a pastime!" Aṉṉam smiled and said,
"And none will be always hot and running.
In the chill shade of your alluring words
Let me play awhile and enjoy".

256. கரும்பெடுத்துப் பிழிந்ததுவும் என்சொல் தானோ?
கனியெடுத்து வைத்ததுமென் இதழோ? முல்லை
அரும்பெடுத்துக் கொட்டியதும் என்சி ரிப்போ?
அடியெடுத்தால் அழகெடுக்கும் அன்ன மேஉன்
சுரும்பெடுத்த இசைபோலும் சொல்லெ டுத்தால்
சுவைஎடுப்பாய் இருக்குமினிக் கொஞ்சிப் பேசி
இரும்பெடுத்துச் செய்திருக்கும் என்றன் காதில்
இன்னமுதைப் பாய்ச்சாயோ என்றான் வேலன்.

kaṉiyeṭuttu vaittatumeṉ itaḻō? mullai
arumpeṭuttuk koṭṭiyatum eṉci rippō?
aṭiyeṭuttāl aḻakeṭukkum aṉṉa mēuṉ
curumpeṭutta icaipōlum colle ṭuttāl
cuvaieṭuppāy irukkumiṉik koñcip pēci
irumpeṭuttuc ceytirukkum eṉṟaṉ kātil
iṉṉamutaip pāyccāyō eṉṟāṉ vēlaṉ.

"Is my voice so sweet as sugar-cane juice?
Do my lips look like succulent fruits?
Do my smiles look like jasmine showers?
Charming is the gait and soft step of yours!
You speak like the dulcet notes of a lute!
So, alluring is every word of yours!
Why not suckle my iron-hard ears
With your nectar-like sweet words?" Vēlaṉ asked.

257. பிள்ளைநிலை என்னுமொரு கனியின் சாறும்
பேரிளமை என்னுமொரு கரும்பின் சாறும்
கொள்ளைபடப் பெய்துவைத்த இளமை என்னும்
கொப்பரையில் நாளென்னும் பூனை நாவால்
மொள்ளையிலே "உயிர்" என்பார் பார்த்தி ருத்தல்
முறைதானோ என்றுரைத்தால் அன்னம்! வேலன்
அள்ளையிலே காதல்-அதை அருந்தல் இன்பம்!
அகமொத்து மேல்நடத்தல் அறமாம் என்றான்.

piḷḷainilai eṉṉumoru kaṉiyiṉ cāṟum
pēriḷamai eṉṉumoru karumpiṉ cāṟum
koḷḷaipaṭap peytuvaitta iḷamai eṉṉum
kopparaiyil nāḷeṉṉum pūṉai nāvāl
moḷḷaiyilē "uyir" eṉpār pārtti ruttal
muṟaitāṉō eṉṟuraittāl aṉṉam! vēlaṉ
aḷḷaiyilē kātal-atai aruntal iṉpam!
akamottu mēlnaṭattal aṟamām eṉṟāṉ.

"The sweet fruit juice of childhood
And the sugar-cane juice of adolescence
Are poured in a wide-mouthed vessel
Of youth! When the feline day lusts
To lick and sip that, will anyone akin to us
Simply keep quiet?" Aṉṉam asked. Vēlaṉ said:
"Taking that juice is romance-tasting it a bliss!
Peaceful conjugal life is a peerless virtue!"

CANTO 67

அதற்குள் துறவி வந்து சேர்ந்தான்

258. மற்றுமொரு பேச்செடுத்தாள் அன்னம். அங்கே
வண்டிவரும் ஓசையினைக் கேட்டு நைந்தாள்!
ஒற்றைஎரு திழுத்துவந்த வண்டி விட்டே
ஊன்றுகோல் துணையாகத் துறவி வந்தான்.
கற்றைமலர்க் குழலுடையாள் நீலி யோடு
கைகூப்பி வரவேற்க, வாழ்த்துக் கூறி
மற்றவரைப் புறம்போக்கி வேலன் காதில்
வாய்மலரை ஒற்றிமலர்த் தேனைப் பெய்தான்.

ataṟkuḷ tuṟavi vantu cērntāṉ

maṟṟumoru pēccetuttāḷ aṉṉam. aṅkē
vaṇṭivarum ōcaiyiṉaik kēṭṭu naintāḷ!
oṟṟaieru tiḻuttuvanta vaṇṭi viṭṭē
ūṉṟukōl tuṇaiyākat tuṟavi vantāṉ.
kaṟṟaimalark kuḻaluṭaiyāḷ nīli yōṭu
kaikūppi varavēṟka, vāḻttuk kūṟi
maṟṟavaraip puṟampōkki vēlaṉ kātil
vāymalarai oṟṟimalart tēṉaip peytāṉ.

The saint arrives there

When Aṉṉam wanted to digress the subject
The arrival of a cart distressed her.
Getting down from the cart pulled by a bull
The saint entered the hut with a walking stick.
Aṉṉam, with a bunch of flowers on her trimmed tresses,
Welcomed him along with Nīli with folded hands!
Blessing them he signalled to get aloof.
Into Vēlaṉ's ears whispered some honey-dew words!

259. நீலியவள் விடைபெற்று வெளியிற் சென்றாள்
நீளறையில் தனித்திருந்தாள் அன்னம்! அன்னாள்
சேலின்விழி மகிழ்ச்சியினால் மின்னும்! வாயின்
செவ்விதழில் குறுநகைப்புச் சிந்தும்! நல்ல
வேலியிட்ட நன்செயிலே விதைத்த வித்தும்
விளையுமென அவளுள்ளம் கூத்த டிக்கும்!

மேலுமவன் அடிமையுளம் உடையான் அல்லன்.
மென்மலர்நான்! தும்பிஅவன்! எனவி யந்தாள்.

nīliyavaḷ viṭaipeṟṟu veḷiyiṟ ceṉṟāḷ
nīlaṟaiyil taṉittiruntāḷ aṉṉam! aṉṉāḷ
cēliṉviḻi makiḻcciyiṉāl miṉṉum! vāyiṉ
cevvitaḻil kuṟunakaippuc cintum! nalla
vēliyiṭṭa naṉceyilē vitaitta vittum
viḷaiyumeṉa avaḷuḷḷam kūtta ṭikkum!
mēlumavaṉ aṭimaiyuḷam uṭaiyāṉ allaṉ.
meṉmalarnāṉ! tumpiavaṉ! eṉavi yantāḷ.

Nīli went out bidding farewell
And Aṉṉam was alone in the big hall.
Out of ecstacy her eyes grew lustrous!
A smile gently slipped out of her lips!
"In the well-guarded and wet fertile soil
The seeds sown are bound to sprout without fail!"
Such was her delight! "Freedom-minded he is!
A beetle! I'm his soft flower!" she thought thus!

CANTO 68

நீலியும் நீலனும் பேசியிருந்தார்கள் நீலன் வீட்டில்

260. ஓதுகின்றான் நீலியிடம் நீலன்: என்றன்
உயிர்போன்ற நீலியே வாராய் வாராய்.
பூதமென ஒன்றில்லை என்று முன்பு
புகன்றாயே! இகழ்ந்தாயே என்னை! விண்ணை
மோதுதல்போல் வரும்பூதம் பார்த்தாய் அன்றோ?
மொய்குழலே இங்கேயும் இப்போ தும்தான்
தீதுசெய வரக்கூடும்! என்று கூறித்
தெருவிளக்குத் தூணொன்றை உற்றுப் பார்த்தான்.

nīliyum nīlaṉum pēciyiruntārkaḷ nīlaṉ vīṭṭil

ōtukiṉṟāṉ nīliyiṭam nīlaṉ: eṉṟaṉ
uyirpōṉṟa nīliyē vārāy vārāy.
pūtameṉa oṉṟillai eṉṟu muṉpu
pukaṉṟāyē! ikaḻntāyē eṉṉai! viṇṇai

mōtutalpōl varumpūtam pārttāy aṉṟō?
moykuḻalē iṅkēyum ippō tumtāṉ
tituceya varakkūṭum! eṉṟu kūṟit
teruviḷakkut tūṇonṟai uṟṟup pārttāṉ.

Nīlaṉ and Nīli meet in the house of the former

In his house Nīlaṉ spoke to Nīli:
"Come on, dear Nīli! Dearer than my life!
Didn't you once deny the existence of goblins?
Didn't you even heckle me for that?
Didn't you now see the sky-scrapping monster?
Beware girl! We are in imminent danger
Any moment it might come!" Saying so
He frightfully stared at the lamp post!

261. முன்வந்த பூதத்தை நரிவி டுத்தான்!
முதற்பூதம் நடுநடுங்கிச் சாகு மாறு
பின்வந்த பூதத்தை இளைய அன்னம்
பெற்றெடுத்தாள். என்றுரைத்துச் சிரித்தாள் நீலி!
என்னபொருள் இதற்கென்று நீலன் கேட்டான்.
இதன்பொருள்தான் மடமைமேல் வெற்றி என்றாள்
ஒன்றுமே விளங்கவில்லை என்றான் நீலன்
ஓராளும், கறுப்புடையும் பூதம் என்றாள்!

mutaṟpūtam naṭunaṭuṅkic cāku māṟu
piṉvanta pūtattai iḷaiya aṉṉam
peṟṟeṭuttāḷ. eṉṟuraittuc cirittāḷ nīli!
eṉṉaporuḷ itaṟkeṉṟu nīlaṉ kēṭṭāṉ.
itaṉporuḷtāṉ maṭamaimēl veṟṟi eṉṟāḷ
oṉṟumē viḷaṅkavillai eṉṟāṉ nīlaṉ
ōrāḷum, kaṟupputaiyum pūtam eṉṟāḷ!
muṉvanta pūtattai narivi ṭuttāṉ!

"Previous monster was the creation of Nari!
Present one is the brain-child of Aṉṉam
This creates terror in the mind of the former"
Thus said Nīli spilling a peal of laughter!
"What do you mean?" puzzled Nīlaṉ asked.
"It's but victory over ignorance!" she replied.

"But it's Greek and Latin to me, " he again said.
"Man in the black robe became a monster!" she explained.

262. வாட்படையும் வேற்படையும் கண்டு நெஞ்சம்
மலைப்படையக் குதித்தபூ தத்துக் கெல்லாம்
ஆட்படைதான் அடிப்படையோ? அஞ்சி ஓடி
அலுப்படைந்தேன் இதுகாறும் என்றான் நீலன்.
"மீட்படையா மக்கட்கு மீட்பும், சற்றும்
விழிப்படையா மக்கட்கு விழிப்பும் நல்கத்
தோட்படையால் வையத்தை வெல்லும் வேலன்
துணைப்படையாய் அன்னத்துக் கமைந்தான்" என்றாள்.

vāṭpaṭaiyum vēṟpaṭaiyum kaṇṭu neñcam
malaippaṭaiyak kutittapū tattuk kellām
āṭpaṭaitāṉ aṭippaṭaiyō? añci ōṭi
aluppaṭaintēṉ itukāṟum eṉṟāṉ nīlaṉ.
"mīṭpaṭaiyā makkaṭku mīṭpum, caṟṟum
viḻippaṭaiyā makkaṭku viḻippum nalkat
tōṭpaṭaiyāl vaiyattai vellum vēlaṉ
tuṇaippaṭaiyāy aṉṉattuk kamaintāṉ" eṉṟāḷ.

"E'en soldiers with swords and lances were scared
At the very thought of the monster!
Now it seems, man's prowess is behind these all.
Tired I'm, having run for my life, " he told.
"For liberating men from their servile attitude,
For creating awareness in their ignorant minds,
Vēlaṉ with his matchless might and tact
Has come to Aṉṉam's rescue!" said Nīli.

263. ஆள்பிடிக்குமோ அவளுக் கென்று கேட்டான்,
அடிபிடித்த வேர்கல்லி நூல்பி டித்து
வாள்பிடித்த றுத்தெடுத்த செம்ம ரத்தில்
வான்பிடிக்கச் செப்பனிட்ட தேர்போன் றானின்
தாள்பிடித்து வாழ்கின்றாள் அன்னம்! வேலன்
தகைமைஎலாம் மிகப்பிடிக்கும்! அவளுக் கன்னோன்
தோள்பிடிக்கும்; சுவைஎல்லாம் பிடித் தெடுத்த
தூயதமிழ் நடைபிடிக்கும் என்றாள் நீலி!

āḷpiṭikkumō avaḷuk keṉṟu kēṭṭāṉ,
aṭipiṭitta vērkalli ṅūlpi ṭittu
vāḷpiṭitta ṟuttetutta cemma rattil
vāṉpiṭikkac ceppaṉiṭṭa tērpōṉ ṟāṉiṉ
tāḷpiṭittu vāḻkiṉṟāḷ aṉṉam! vēlaṉ
takaimaielām mikappiṭikkum! avaḷuk kaṇṇōṉ
tōḷpiṭikkum; cuvaiellām piṭit teṭutta
tūyatamiḻ naṭaipiṭikkum eṉṟāḷ nīli!

"Does she love him?" Nīlaṉ asked.
"Just as an uprooted trunk of a hefty tree
Sawn and craftily carved with a chisel
Becomes a *gigantic temple* car so tall,
Vēlaṉ seems to be Aṉṉam's guardian angel!
She's enchanted by his majestic movements
And by his strong and sturdy shoulders!
His charming Tamil, she surely relishes!

264. எம்சொத்தே, கதிர்நாடு; நாமே ஆள்வோம்,
எனநினைத்தார் நரிக்கண்ணர்; தீதே செய்தார்!
பஞ்சொத்துப் பறக்கின்றார் நாட்டு மக்கள்!
பலரொத்து விரைவாகச், செழித்த மாவின்
பிஞ்சொத்த கண்ணாளுக் கிந்த நாட்டைப்
பெருமைபெற முடிசூட்டி முடித்து விட்டால்,
நெஞ்சொத்த நாமிருவர் மணமுடித்து
நெடுவாழ்வு தொடங்கலாம்! உன்னி டத்தில்.

emcottē, katirnāṭu; nāmē āḷvōm,
eṉaniṉaittār narikkaṇṇar; tītē ceytār!
pañcottup paṟakkiṉṟār nāṭṭu makkaḷ!
palarottu viraivākac, ceḻitta māviṉ
piñcotta kaṇṇāḷuk kinta nāṭṭaip
perumaipeṟa muṭicūṭṭi muṭittu viṭṭāl,
neñcotta nāmiruvar maṇamuṭittu
neṭuvāḻvu toṭaṅkalām! uṉṉi ṭattil,

"Nari thought that Katir Nāṭu belonged to him
And that he would rule that kingdom.
Felonies he committed! People are forlorn;

Like the silk cotton fluff, they're scattered in the wind
If young Aṉṉam is enthroned as the queen
All our miseries would be gone;
Let us get married and begin
A life of bliss," gleefully told Nīlaṉ.

265. 'அன்னத்தை நான்காண வேண்டும் என்றேன்,
அதைமறந்தாய்' என்னேடி என்றான் நீலன்!
சொன்னத்தை நான்மறந்து போக வில்லை
தொடர்பொன்று மில்லாத புதிய ஆளை
என்னத்துக் கவள்நம்ப வேண்டும்? அன்னாள்
எண்ணத்தை நானறிவேன் என்றாள் நீலி!
"பொன்னொத்த பேழைக்கு முயல்கின் றாளா?
புலனேதும் கிடைத்ததுவா என்றான் நீலன்.

'aṉṉattai nāṉkāṇa vēṇṭum eṉṟēṉ,
ataimaṟantāy' eṉṉēṭi eṉṟāṉ nīlaṉ!
coṉṉattai nāṉmaṟantu pōka villai
toṭarpoṉṟu millāta putiya āḷai
eṉṉattuk kavaḷnampa vēṇṭum? aṉṉāḷ
eṇṇattai nāṉaṟivēṉ eṉṟāḷ nīli!
"poṉṉotta pēḻaikku muyalkiṉ ṟāḷā?
pulaṉētum kiṭaittatuvā eṉṟāṉ nīlaṉ.

"I expressed my desire to meet Aṉṉam
Why've you forgotten that?" asked Nīlaṉ.
"What you told, I haven't forgotten.
But, how can we expect her trust one
Who is, to her, till today a total alien?
Her thoughts I know well", replied Nīli.
"Did she attempt to trace that golden chest?
Has she got any clue on that?" he asked.

266. ஒருதுறவி வேலனுக்கே ஆனமட்டும்
உதவுகின்றான். பேழையினைத் தேடி வந்து
தருவதாய் உரைக்கின்றான். பேழைக் காகச்
சற்றேனும் கவலையிலா திருக்கின் றார்கள்.
வரும்பேழை என்றுதான் நினைக்கின் றேன்நான்.

மறைவாகப் பேசுகின்றார் எனைய கற்றி!
பெரும்பூதம் விட்டதுவும் துறவி வேலை!
பின்நடத்த இருப்பானும் அவனே என்றாள்.

oruturavi vēlanukkē ānamattum
utavukinrān. pēlaiyinait tēti vantu
taruvatāy uraikkinrān. pēlaik kākac
carrēnum kavalaiyilā tirukkin rārkal.
varumpēlai enrutān ninaikkin rēnnān.
maraivākap pēcukinrār enaiya karri!
perumpūtam vittatuvum turavi vēlai!
pinnatatta iruppānum avanē enrāl.

"A saint is guiding Vēlan by all means.
To find out the chest, he has given assurance
And hence in him they have full confidence!
They do feel that the chest is within their reach!
I too nurture such a confidence!
Confidently they conduct all discussions.
'Monster' is the saint's master creation!
Everything is done at his direction, Nīli replied."

267. வட்டிலிட்ட வெற்றிலைக்குச் சீவல் நெய்யால்
வறுத்தெடுத்து நிறுத்துநிறை மணமும் சேர்த்துத்
தட்டிலிட்டுச், செம்பினிலே இன்பால் பெய்து
தனித்தனியே முக்கனியின் சுளையும் இட்டுப்
பட்டிலிட்ட மேல்விரிப்பில் பூவ டிப்பைப்
பாரெல்லாம் மணம்பரவத் தெளித்துத், தங்கக்
கட்டிலிட்ட அறைகாட்டி நீலி தோள்மேல்
கையிட்டான் பெருவீடு கமழச் சென்றார்

vattilitta verrilaikkuc cīval neyyāl
varuttetuttu niruttunirai manamum cērttut
tattilittuc, cempinilē inpāl peytu
tanittaniyē mukkaniyin culaiyum ittup
pattilitta mēlvirippil pūva tippaip
pārellām manamparavat telittut, tankak
kattilitta araikātti nīli tōlmēl
kaiyittān peruvītu kamalac cenrār

Nīlaṉ chewed the betels spread in a silver plate,
Adding the perfumed and ghee-fried betel nut,
Boiled milk was kept in a handy vessel
Banana, mango slices and jack-fruit pulps-
Such delicious edibles were in different plates.
Pleasing perfumes were sprinkled o'er the silken spread.
In the golden cot Nīlaṉ embraced Nīli;
Swiftly they plunged into the celestial bliss!

CANTO 69

நரிக்கண்ணன் அஞ்சியோடி அடைந்த ஆனையூர்ப் பள்ளியில், தன் ஆட்களிடமும், அமைச்சனிடமும் பேசியிருந்தான்

268\. சென்றடைந்த ஆனையூர்ப் பள்ளி தன்னில்
சிலமறவர் உடனிருந்தார்; அவரை நோக்கி
இன்றடைந்த பூதத்தை இதற்கு முன்னே
எங்கேனும் கண்டதுண்டோ நீங்கள் எல்லாம்?
குன்றடைந்த நம்ஆட்கள் கண்ட துண்டோ!
கூறுங்கள் என்றுரைத்தான் நரிக்கண் தீயன்!
என்றுமிதைக் கண்டறியோம் கேட்டோ மில்லை
என்றுரைத்தார் எல்லாரும்! அமைச்சன் சொல்வான்:

narikkaṇṇaṉ añciyōṭi aṭainta āṉaiyūrp paḷḷiyil, taṉ āṭkaḷiṭamum, amaiccaṉiṭamum pēciyiruntāṉ

ceṉṟaṭainta āṉaiyūrp paḷḷi taṉṉil
cilamaṟavar uṭaṉiruntār; avarai nōkki
iṉṟaṭainta pūtattai itaṟku muṉṉē
eṅkēṉum kaṇṭatuṇṭō nīṅkaḷ ellām?
kuṉṟaṭainta namāṭkaḷ kaṇṭa tuṇṭō!
kūṟuṅkaḷ eṉṟuraittāṉ narikkaṇ tīyaṉ!
eṉṟumitaik kaṇṭaṟiyōm kēṭṭō millai
eṉṟuraittār ellārum! amaiccaṉ colvāṉ:

Out fright, Narikkaṇṇaṉ flees to Āṉaiyūrp paḷḷi. Discusses with his ministers

To the Āṉaiyūr Paḷḷi Nari rushed with fear
Where already there were some soldiers!
"Have you seen such a huge monster,

Anywhere else or ever before?
Our men in multitude have gone to the hills-
Have they ever seen such a huge one in life?"
"No -Never! Not even heard of such a monster!"
All echoed in one voice." Said a minister:

269. ஆனையூர் தனில்வந்தோம் இவ்வி டத்தில்
அப்பூதம் வாராத தென்ன? நாமும்
பானையினைத் தலைகவிழ்த்துச் செய்த தைப்போல்
பகைவர்களும் ஒருபூதம் செய்தார் போலும்!
ஏனிதற்கு நாமஞ்ச வேண்டும் என்றான்.
இதற்கிடையில் அமைச்சன்மகன் நீலன் என்பான்
தேனிதழாள் நீலியிடம் பெற்ற நல்ல
செய்திகளில் சிலசொல்ல அங்கே வந்தான்.

ānaiyūr tanilvantōm ivvi ṭattil
appūtam vārāta tenna? nāmum
pānaiyinait talaikaviḻttuc ceyta taippōl
pakaivarkaḷum orupūtam ceytār pōlum!
ēnitaṟku nāmañca vēṇṭum eṉṟāṉ.
itaṟkiṭaiyil amaiccaṉmakaṉ nīlaṉ eṉpāṉ
tēṉitaḻāḷ nīliyiṭam peṟṟa nalla
ceytikaḷil cilacolla aṅkē vantāṉ.

"We have now reached Āṉaiyūr
Why haven't that monster come here?
Just as we had camouflaged, using mud pots
Same trick might have been adopted by our foes!
Why should we be scared of them at all?"
Meanwhile, Nīlaṉ his son came there,
With some glad and soothing news
Which had leaked out through honey-lipped Nīli.

CANTO 70

அங்கு வந்த நீலன் நரிக்கண்ணனை அஞ்சா திருக்கச் சொல்கின்றான்

270. பூதத்துக் கஞ்சுவதோ வேந்தே? அஃது,
பொய்ப்பூதம்! ஆள்கொண்டு செய்த பூதம்;

ஊதப்ப றக்குமொரு சருகு! வற்றி
உலுத்தஒரு மிலார்! அந்த அன்னத் திற்குத்
தோதாக ஒருதுறவி இந்தச் சூழ்ச்சி
சொல்லிவைத்தான்; அவ்விளைய அன்ன மும்தன்
காதலனும், துறந்தானும் அரண்ம னைக்குள்
கால்வைக்க லாயிற்றே! பேழை தன்னை.

aṅku vanta nīlaṉ narikkaṇṇaṉai añcā tirukkac colkiṉṟāṉ

pūtattuk kañcuvatō vēntē? akṯu,
poyppūtam! āḷkoṇṭu ceyta pūtam;
ūtappa ṟakkumoru caruku! vaṟṟi
uluttaoru milār! anta aṉṉat tiṟkut
tōtāka orutuṟavi intac cūḻcci
collivaittāṉ; avviḷaiya aṉṉa mumtaṉ
kātalaṉum, tuṟantāṉum araṇma ṉaikkuḷ
kālvaikka lāyiṟṟē! pēḻai taṉṉai.

Nīlaṉ consoles Narikkaṇṇaṉ and askes him to cry not to fear

"Your Majesty! Should you fear that monster?
It's a well-contrived trick, I' m sure!
It's a withered, weightless leaf- a rotten twig!
A saint is behind this trick
Which has made them succeed in their track!
Aṉṉam, her lover Vēlaṉ and the saint
All the three have now entered the palace
They carry on their meticulous search there!"

271. அரண்மனையில் தேடுகின்றார்! அவ்வி டந்தான்
அதுகிடைக்கும் என்பதுதான் அவர்க் ருத்து!
விரைந்தங்கு வாரீரோ என்றான் நீலன்!
வேந்தன்நரிக் கண்ணனெரிக் கண்ண னாகிப்
பொருந்துமிது! நடவுங்கள் அரண்ம னைக்குள்!
போயிருக்கும் அன்னத்தைத் துரத்த வேண்டும்!
இருந்தங்குப் பேழையினை நாமே தேடி
எடுத்திடுவோம் என்றுரைத்தான்! நீலன் சொல்வான்:

araṉmaṉaiyil tēṭukiṉṟār! avvi ṭantāṉ
atukiṭaikkum eṉpatutāṉ avarka ruttu!

viraintaṅku vārīrō eṉṟāṉ nīlaṉ!
vēntaṉṉarik kaṇṇaṉerik kaṇṇa ṉākip
poruntumitu! naṭavuṅkaḷ araṇma ṉaikkuḷ!
pōyirukkum aṉṉattait turatta vēṇṭum!
iruntaṅkup pēḻaiyiṉai nāmē tēṭi
eṭuttiṭuvōm eṉṟuraittāṉ! nīlaṉ colvāṉ:

"Inside the palace, they're engaged in the hunt--
It should have been stashed there--they suspect.
Why not we hurry up there?" Nīlaṉ suggested.
Burning flame Nari's eyes emitted!
He ordered his men to rush to the palace!
"Sure Aṉṉam'll be there! Let us chase!
Let's conduct the search and secure the chest!"
To this Nīlaṉ offered his suggestion and said:

272. இங்கிருந்தே, எல்லாரும் பூதங் கள்போல்
எழில்மாற்றி மொழிமாற்றிக் கிளம்ப வேண்டும்;
அங்கிருக்கும் ஊர்மக்கள் அஞ்சிப் போவார்;
அன்னத்தின் ஆதரவும் குறைந்து போகும்;
சிங்கம்வரக் கண்டஒரு மானைப் போலே
சேயிழைதன் கூட்டமொடு பறந்து போவாள்;
எங்கிருக்கும் ஆட்களையும் அழைப்பீர் என்றான்
ஏற்பாட்டை நரிக்கண்ணன் ஒப்புக் கொண்டான்.

iṅkiruntē, ellārum pūtaṅ kaḷpōl
eḻilmāṟṟi moḻimāṟṟik kiḷampa vēṇṭum;
aṅkirukkum ūrmakkaḷ añcip pōvār;
aṉṉattiṉ ātaravum kuṟaintu pōkum;
ciṅkamvarak kaṇṭaoru māṉaip pōlē
cēyiḻaitaṉ kūṭṭamoṭu paṟantu pōvāḷ;
eṅkirukkum āṭkaḷaiyum aḻaippīr eṉṟāṉ
ēṟpāṭṭai narikkaṇṇaṉ oppuk koṇṭāṉ.

"Now itself let's hasten there goblin guised,
And goblin-tongued in kobold voice!
People there will be frightened of them
Popular support'll be much less to Aṉṉam
Like a timid deer that has sighted a lion

She'll flee from the palace with all her men!
So, send for all your men!" Nīlaṉ said.
This suggestion, Nari instantly approved.

CANTO 71

நீலன் அரண்மனையில் அன்னத்தின் கூட்டத்தைக்கண்டு நரிக்கண்ணன் முதலியவர்கள்பூதமாக வர இருப்பதைக் கூறினான்

273. அரண்மனையை நோக்கி வந்த நீலன், நீலி,
அன்னமெனும் உன்னருமைத் தலைவி யர்க்கும்
பெருமைபெறும் வேலனார், துறவி யார்க்கும்
பின்னுள்ளார் அனைவர்க்கும் உனக்கும் தீமை
வருவதையும் அறியீரோ? உயிர்பி ழைப்பீர்,
வாரீரோ வாரீரோ என்றான் நீலன்.
அரசன்மகள் உள்ளழைத்தாள். நீலன் சென்றான்.

nīlaṉ araṇmaṉaiyil aṉṉattiṉ kūṭṭattaikkaṇṭu narikkaṇṇaṉ mutaliyavarkaḷ pūtamāka vara iruppataik kūṟiṉāṉ

araṉmaṉaiyai nōkki vanta nīlaṉ, nīli,
aṉṉameṉum uṉṉarumait talaivi yarkkum
perumaiperum vēlaṉār, tuṟavi yārkkum
piṉṉuḷḷār aṉaivarkkum uṉakkum tīmai
varuvataiyum aṟiyīrō? uyirpi ḻaippīr,
vārīrō vārīrō eṉṟāṉ nīlaṉ.
aracaṉmakaḷ uḷḷaḻaittāḷ. nīlaṉ ceṉṟāṉ.

Nīla met Aṉṉam and her men and gave information about the arrival of Narikkaṇṇaṉ in disguise

Then Nīlaṉ rushed to the palace
And said to Nīli, "Perhaps, yourself,
Your friend Aṉṉam, her lover Vēlaṉ
And the saint-all might not have known
The threat that is at your threshold!
All your lives are in danger!
Take care of yourselves! Beware!"
Aṉṉam signalled him in. Nīaṉ obeyed her

274. இன்றிரவு பூதங்கள் நூறு வந்தே
இங்குள்ளார் அனைவரையும் கொன்று போடும்!
ஒன்றதிலே நரிப்பூதம்! மற்ற எல்லாம்
உடனிருக்கும் படைமறவர் எனும்பூ தங்கள்!
நன்றிதனை நானறிவேன்! நானோ அந்த
நரியாரின் அமைச்சன்மகன்! நீலி என்பாள்
என்னுயிர்போன் றாள். அவளோ தங்கள் தோழி!
என்னிடத்தில் மிகவாகச் சொல்லி யுள்ளாள்

inṟiravu pūtaṅkaḷ nūṟu vantē
iṅkuḷḷār aṉaivaraiyum koṉṟu pōṭum!
oṉṟatilē narippūtam! maṟṟa ellām
uṭaṉirukkum paṭaimaṟavar eṉumpū taṅkaḷ!
naṉṟitaṉai nāṉaṟivēṉ! nāṉō anta
nariyāriṉ amaiccaṉmakaṉ! nīli eṉpāḷ
eṉṉuyirpōṉ ṟāḷ. avaḷō taṅkaḷ tōḻi!
eṉṉiṭattil mikavākac colli yuḷḷāḷ

"Today a hundred monsters would arrive
And kill all of you here assembled.
One monster is Narikkaṇṇaṉ-
Others are none but his henchmen.
I know this fully well! I'm the son
Of the minister of Narikkaṇṇaṉ--
Your friend Nīli is my lady love.
Of you she praised sky high!

275. துறவியார் இவர்தாமோ? வேல னாரும்
தூயபிற நண்பர்களும் இவர்கள் தாமோ?
நிறையஎனக் கன்புண்டு தங்கள் மீதில்!
நேரினிலே மட்டுன்தான் கண்ட தில்லை!
பிறகெல்லாம் பேசலாம்! வருந்தீ மைக்குப்
பெரிதுநீர் கருதிடுக என்றான்! வேலன்,
இறையவரின் அமைச்சருக்கு மகனா ரேநீர்
இன்றிழைத்த நன்றியையாம் மறவோம் என்றான்.

tuṟaviyār ivartāmō? vēla ṉārum
tūyapiṟa naṇparkaḷum ivarkaḷ tāmō?
niṟaiyaeṉak kaṉpuṇṭu taṅkaḷ mītil!

nēriṉilē maṭṭuṇṭāṉ kaṇṭa tillai!
piṟakellām pēcalām! varuntī maikkup
peritunīr karutiṭuka eṉṟāṉ! vēlaṉ,
iṟaiyavariṉ amaiccarukku makaṉā rēnīr
iṉṟiḷaitta naṉṟiyaiyām maṟavōm eṉṟāṉ.

"Hope, he is the ascetic! And he is Vēlaṉ.
These are your friends and loyal men!
To you I've got love in abundance-
But I haven't met you even once!
Rest, we shall discuss later on!
Now, let's avert the danger!"said Nīlaṉ
Vēlaṉ replied, "You're the minister's son; yet,
You've helped us a lot! This we'ill ne'e forget!"

276. என்றவுடன் துறவியவன் நீல னாரே
இங்குவரும் பூதங்கள் தம்மை நாமே
சென்றெதிர்ப்போம்! உம்தந்தை அடையா ளத்தைச்
செப்பிடுவீர்! அவரைநாம் காத்தல் வேண்டும்
என்றுரைத்தான். அதுகேட்ட நீலன், "தந்தை
இடதுகையில் வேப்பிலைவைத் திருப்பார், அந்த
மன்னனடை யாளமோ தலையில் மாம்பூ
வைத்திருப்பான் அறிந்திடுவீர்" என்று சொன்னான்.

eṉṟavuṭaṉ tuṟaviyavaṉ nīla ṉārē
iṅkuvarum pūtaṅkaḷ tammai nāmē
ceṉṟetirppōm! umtantai aṭaiyā ḷattaic
ceppiṭuvīr! avarainām kāttal vēṇṭum
eṉṟuraittāṉ. atukēṭṭa nīlaṉ, "tantai
iṭatukaiyil vēppilaivait tiruppār, anta
maṉṉaṉaṭai yāḷamō talaiyil māmpū
vaittiruppāṉ aṟintiṭuvīr" eṉṟu coṉṉāṉ.

276. "Nīlaṉ," the saint instantly remarked,
"Let's ourselves face those monsters;
But, please let's know your father's identity--
Since safeguarding him is our bounden duty!
Nīlaṉ replied, " My father would hold
A bunch of neem leaves on his left hand, while

On Nari's head there 'll be a wreath of mango blooms!
Thus they've decided to disguise themselves!"

277. பறந்ததுவே லன்குதிரை! அன்னம் ஓர்பால்
பாய்ந்தேறித் தன்பரியைப் பறக்கச் சொன்னாள்!
"பிறந்ததுநம் விடுதலைநாள்! பிறந்த தின்பம்!
பிளந்ததுபோய் ஆள்வாரின் சூழ்ச்சிப் பாறை!
மறந்ததுவும் உண்டோநம் வாளும் தோளும்
மாற்றலர்கள் ஏற்றுவந்த பழியை என்றே
அறைந்தார்கள் வெல்முரசம்! தோழர் எல்லாம்
அடடாஎன் றரண்மனைக்குள் கடிது .வந்தார்

parantatuvē lankutirai! annam ōrpāl
pāyntērit tanpariyaip parakkac connāḷ!
"pirantatunam viṭutalaināḷ! piranta tinpam!
piḷantatupōy āḷvārin cūlccip pārai!
marantatuvum uṇṭōnam vāḷum tōḷum
mārralarkaḷ ērruvanta paliyai enrē
araintārkaḷ velmuracam! tōlar ellām
aṭaṭāen raraṇmanaikkuḷ kaṭitu vantār

Suddenly Vēlan's stallion flew to the spot.
Annam also jumped over her steed
And bade it race! "Day of liberty's born!
Day of joy is dawn! Shattered are the boulders
Of plots hatched up by those scheming rulers.
Could our sharp swords and sturdy shoulders
Endure the disgrace caused by our traitors?"
Trumpeting thus, patriots entered the palace!

278. கணக்காயர் வந்திட்டார்! தம்பால் நாளும்
கற்பாரும் வந்திட்டார்! வீரப் பர்க்குத்
துணைத்தோழர் வந்திட்டார்! நாட்டின் அன்பு
சுரப்பான நெஞ்சத்து மறவர் எல்லாம்
பணிக்காக உயிரென்று கொதித்து வந்தார்!
பகையாக வந்தவரைத் தொகையாய் வெட்டிப்
பிணக்காடு செய்கருவி அனைத்தும் தீட்டிப்
பிழைகாட்ட வழியின்றித் தொழில்பு ரிந்தார்.

kaṇakkāyar vantiṭṭār! tampāl nāḷum
kaṟpārum vantiṭṭār! vīrap parkkut
tuṇaittōḻar vantiṭṭār! nāṭṭiṉ aṉpu
curappāṉa neñcattu maṟavar ellām
paṇikkāka uyireṉṟu kotittu vantār!
pakaiyāka vantavarait tokaiyāy veṭṭip
piṇakkāṭu ceykaruvi aṉaittum tīṭṭip
piḻaikāṭṭa vaḻiyiṉṟit toḻilpu rintār.

The school master arrived there! His pupils
Followed him. Vīrappaṉ and his disciples
All came to the palace! Spirited men
Who were inflamed at the callous act,
Assembled there to sacrifice their lives.
Their weapons were sharp to behead their foes
And make the battle-field, a true grave yard!
All their deadly weapons they deftly wielded!

CANTO 72

279. வஞ்சியவள் வேழனிடம் சென்றாள். ஐயா
மக்களெலாம் பூதத்தால் நடுங்கு கின்றார்.
நெஞ்சுறுதி கொண்டவரும் அதைஎ திர்க்க
நினைப்பதில்லை தங்களின்பே ராணை எண்ணி!
அஞ்சலெனத் தாங்களுமோர் சொல்லைச் சொல்லி
அருளுவதும் இல்லைஎனில் ஆர்தாம் காப்பார்?
கெஞ்சுபவர் சார்பில்நான் கெஞ்சு கின்றேன்
கெடுதலையைத் தீர்ப்பதுநும் கடனே என்றாள்.

aṉṉam vēḻa maṉṉaṉaik kaṇṭu pēcaluṟṟāḷ

vañciyavaḷ vēḻaṉiṭam ceṉṟāḷ. aiyā
makkaḷelām pūtattāl naṭuṅku kiṉṟār.
neñcuṟuti koṇṭavarum ataie tirkka
niṉaippatillai taṅkaḷiṉpē rāṇai eṇṇi!
añcaleṉat tāṅkaḷumōr collaic colli
aruḷuvatum illaieṉil ārtām kāppār?
keñcupavar cārpilnāṉ keñcu kiṉṟēṉ
keṭutalaiyait tīrppatunum kaṭaṉē eṉṟāḷ.

Aṉṉam meets the Vēḻam king and appraises him of the situation

Aṉṉam met the Vēḻam king and said,
"Your Majesty! Of monsters, people' re much afraid;
Even persons of unfailing courage
Dare not resist, fearing Your Majesty's orders!
Unless the king's gracious enough to rescue,
Who'll give us salvage from that menace?
On behalf of our people, I beseech you!
It is not the king's solemn duty?

280. முதலிலொரு சிறுபூதம் வந்த தென்றார்!
முன்னிலுமு யர்ந்ததுவாய் மற்றொன் றென்றார்!
கதிர்நாடு பட்டதுபஞ் சும்ப டாது
கண்டாரும் காணாரும் சொன்ன சொல்லால்
இதுபூதம் அதுபூதம் எனந டுங்கி
இறப்பாரும் ஆனார்கள். புதுமை அன்றோ?
புதுமன்னன் நாடாள வந்தான் பூதம்
போந்ததென ஓடிவிட்டான் கூட்டத் தோடு

mutaliloru ciṟupūtam vanta teṉṟār!
muṉṉilumu yarntatuvāy maṟṟoṉ ṟeṉṟār!
katirnāṭu paṭṭatupañ cumpa ṭātu
kaṇṭārum kāṇārum coṉṉa collāl
itupūtam atupūtam eṉana ṭuṅki
iṟappārum āṉārkaḷ. putumai aṉṟō?
putumaṉṉaṉ nāṭāḷa vantāṉ pūtam
pōntateṉa ōṭiviṭṭāṉ kūṭṭat tōṭu

"People talked of a small goblin first;
Then they said there was a bigger one.
E'en cotton fluff wouldn't have wande'ed in the wind
Like our men who strongly swore having seen!
Everything seemed to be a monster to them-
Some even died of fear! Is it not a wonder?
Afraid of the monsters, even the king
Ran for his life, among all other men!"

281. அஞ்சவைக்கும் பூதத்தை எதிர்த்துக் கொல்வார்
ஆரெனினும் அவர்க்குநாம் காப்ப ளிப்போம்!
வஞ்சிஎழில் அன்னமே இதுநம் ஆணை!
மக்கட்கெ லாமிதனை எடுத்து ரைப்பாய்!
மிஞ்சவிடக் கூடாது பொல்லாங் கெல்லாம்
விளைந்தனவே பூதத்தால் என்றான் வேழன்!
நஞ்சுக்கு மருந்தையா தங்கள் ஆணை
நன்றையா என்றுரைத்தே அன்னம் சென்றாள்,

añcavaikkum pūtattai etirttuk kolvār
āreṉiṉum avarkkunām kāppa ḷippōm!
vañcieḻil aṉṉamē itunam āṇai!
makkaṭke lāmitaṉai eṭuttu raippāy!
miñcaviṭak kūṭātu pollāṅ kellām
viḷaintaṉavē pūtattāl eṉṟāṉ vēḻaṉ!
nañcukku maruntaiyā taṅkaḷ āṇai
naṉṟaiyā eṉṟuraittē aṉṉam ceṉṟāḷ,

The king said, "We're prepared to give protection
To anyone who kills those terrific monsters.
Lovely Aṉṉam! This is our royal command!
All this, let our people understand!
Our men shouldn't be carried away by such dupes
Let's explode that myth and allay their fears!"
"This is an effective panacea to the poison!
Much obliged we're!" said she, ere her return!

282. இழந்தானோர் ஏழை, பெருஞ் செல்வம் பெற்றான்
எனமகிழ்ந்து வருமன்னம் தன்னை நோக்கிப்
பழந்தானா என்றான்வே லன், பழுத்த
பழந்தானென் றுரைத்திட்டாள்! அரண் மனைக்கு
நுழைந்தாளைத் துறவியவன் கேட்கப், பூதம்
நுழைந்தாளைக் கொல்லுவதால் அதைம றித்து
முழந்தாளை முறிஎன்றார் மன்னர் என்று
மொழிந்திடவே துறவியவன் மகிழ்வு கொண்டான்.

iḻantāṉōr ēḻai, peruñ celvam peṟṟāṉ
eṉamakiḻntu varumaṉṉam taṉṉai nōkkip
paḻantāṉā eṉṟāṉvē laṉ, paḻutta

palantānen ruraittittāḷ! aran manaikku
nulaintāḷait turaviyavan kēṭkap, pūtam
nulaintāḷaik kolluvatāl ataima rittu
mulantāḷai murienrār mannar enru
molintiṭavē turaviyavan makilvu konṭān.

She felt as if she had a wonderful windfall
After having lost all her wealth.
"Was your mission successful?" Vēlan asked.
"Sure, it was!" she replied. When she entered
The saint anxiously asked what the king had told.
'Since by the monsters, so many had been killed,
Break their knees!' that was king's command."
Hearing this, the saint was immensely pleased.

CANTO 73

இரவில் நூறு பூதம் வருவதாக அன்னத்தின் ஆள் வந்து அன்னம் முதலியவரிடம் கூறினான்

283. சேறுண்டு நடவுண்டென் றிருப்பார் தாமும்
திருவுண்டு கடையுண்டென் றிருப்பார் தாமும்
வீறுண்டு வாளுண்டென் றிருப்பார் தாமும்
வினவுண்டு படிப்புண்டென் றிருப்பார் தாமும்
சோறுண்டு மனைமக்க ளோடு சென்று
துயிலுண்டு கிடக்கின்ற இரவில் ஓர்ஆள்
நூறுண்டு பூதங்கள் வருவ தைநான்
நோக்கியதும் உண்டென்றான் துறவி யின்பால்!

iravil nūru pūtam varuvatāka annattin āḷ vantu annam mutaliyavariṭam kūrinān

cēruṇṭu naṭavuṇṭen riruppār tāmum
tiruvuṇṭu kaṭaiyuṇṭen riruppār tāmum
viruṇṭu vāḷuṇṭen riruppār tāmum
vinavuṇṭu paṭippuṇṭen riruppār tāmum
cōruṇṭu manaimakka ḷōṭu cenru
tuyiluṇṭu kiṭakkinra iravil ōrāḷ
nūruṇṭu pūtankaḷ varuva tainān
nōkkiyatum uṇṭenrān turavi yinpāl!

A person in the service of Aṉṉam, announces the arrival of a hundred monsters

Ploughman confining to tilling and planting
Shop-keepers confining to their shops and business
Warriors alert with sword and sport
Students buried in their texts and studies,
All had gone to bed, finishing their supper.
When they were fast asleep, a man came there
And swore to the saint that he had seen
A hundred monsters treading towards them!

284. வாளெடுப்பீர் இடக்கையில் பலகை கொள்வீர்
வரிப்புலியின் கூட்டம்போல் சுருக்காய் ஓடித்
தோளெடுக்கும் முன், பகையின் உயிரெடுப் பீர்
தூயவனே! நரிக்கண்ணன் தலையில் மாம்பூ!
தேளெடுத்து வைத்ததென இருக்கும் வேம்பின்
சிறியஇலைக் கொத்தன்றோ அமைச்சர் கொண்டார்!
தாளெடுப்பீர் நடப்பீர்கள் வேல னாரே
தலைமைநடாத் துகஎன்று துறவி சொன்னான்.

vāḷeṭuppīr iṭakkaiyil palakai koḷvīr
varippuliyiṉ kūṭṭampōl curukkāy ōṭit
tōḷeṭukkum muṉ, pakaiyiṉ uyireṭup pīr
tūyavaṉē! narikkaṇṇaṉ talaiyil māmpū!
tēḷeṭuttu vaittateṉa irukkum vēmpiṉ
ciṟiyailaik kottaṉṟō amaiccar koṇṭār!
tāḷeṭuppīr naṭappīrkaḷ vēla ṉārē
talaimainaṭāt tukaeṉṟu tuṟavi coṉṉāṉ.

"Draw the swords! Wield the shields by your left hands!
Race like a ferocious pack of panthers-
Finish your foes before they touch their weapons.
Beware! Mango flowers Nari will adorn-
Margosa leaves that look like scorpions
Would be worn by the minister of Narikkaṇṇaṉ--
March ahead! At once! You Vēlaṉ, take the lead!
Lead to victory!" the ascetic zealously ordered.

CANTO 74

அன்னம் நரிக்கண்ணனை மாய்த்தாள்

285. ஞாயிற்றின் ஒளிமுகத்து வேலன், அன்னம்
காலாட்கள், நடந்தார்கள்! கோட்டை வாயில்
போயிற்றுக் கூட்டமிது! பூதக் கூட்டம்
பூபூஎன் றதட்டிற்று நேரில் வந்தே!
ஆயிற்றா உமைக்காத்துக் கொள்வீர் என்றான்
அடல்வேலன்! எதிர்த்தார்கள்! பனையி னின்று
காய்இற்று வீழ்வதுபோல் நரிக்கண் ணன்தன்
கருந்தலைவீழ்ந் ததுவேஅன் னத்தின் வாளால்!

annam narikkaṇṇaṉai māyttāḷ

ñāyirriṉ oḷimukattu vēlaṉ, aṉṉam
kālāṭkaḷ, naṭantārkaḷ! kōṭṭai vāyil
pōyirruk kūṭṭamitu! pūtak kūṭṭam
pūpūeṉ ṟataṭṭirru nēril vantē!
āyirrā umaikkāttuk koḷvīr eṉṟāṉ
aṭalvēlaṉ! etirttārkaḷ! paṉaiyi ṉiṉṟu
kāyirru viḻvatupōl narikkaṇ ṇaṉtaṉ
karuntalaiviḻn tatuvēaṉ ṉattiṉ vāḷāl!

Aṉṉam kills Narikkaṇṇaṉ

Vēlaṉ whose face dazzled like the sun,
Marched ahead with Aṉṉam and infantry!
When they reached the main gate of the fort,
"Phoo! Phoo!" cried the monsters to make them dread!
"Save yourselves, if possible!" Vēlaṉ yell'd
Fierce was the fight! But like an unripe fruit
That suddenly falls from a palmyrah tree,
Nari's head fell severed by Aṉṉam's sword!

286. நாற்புறத்தும் வளைத்தார்கள் பகைக்கூட் டத்தை!
நடுப்புறத்தில் அமைச்சன்உயிர்ப் பிச்சை கொள்ள
ஏற்புரைத்து, மற்றவரின் உயிரை வாங்கி
எடுத்துவந்த எரிகொள்ளி யால், முகங்கள்
மாற்றமுறத் தீய்த்துப்பின் பிணத்தை எல்லாம்
வரிசையுறக் கிடத்தி, அரண் மனைய டைந்தார்.
வீற்றிருந்த துறவியவன் நடந்த எல்லாம்
வினவினான். அமைச்சன்தான் மொழிய லானான்:

nāṟpuṟattum vaḷaittārkaḷ pakaikkūṭ ṭattai!
naṭuppuṟattil amaiccaṉuyirp piccai koḷḷa
ēṟpuraittu, maṟṟavariṉ uyirai vāṅki
eṭuttuvanta erikoḷḷi yāl, mukaṅkaḷ
māṟṟamuṟat tīyttuppiṉ piṇattai ellām
varicaiyuṟak kiṭatti, araṇ maṉaiya ṭaintār.
vīṟṟirunta tuṟaviyavaṉ naṭanta ellām
viṉaviṉāṉ. amaiccaṉtāṉ moḻiya lāṉāṉ:

On all sides; they surrounded their foes;
Among them, the minister begged for his life.
Excepting him, they killed all the 'monsters'.
Burnt their faces with torches they'ad brought.
They piled all the corpses in a row
And then hastened to the palace.
The saint seated there enquired
To which the minister explained:

CANTO 71

நீலன் தந்தையும் நரிக்கண்ணன் அமைச்சனுமாகிய ஒருவன் துறவிபால் நடந்தவை கூறினான்

287. தீப்பட்ட காட்டினிலே வேங்கை யோடு
சிறுமுயலும் சாதல்போல் நரியின் மைந்தன்
சாப்பாட்டுப் பொன்னப்பன் தானும் செத்தான்.
தன்தாயும் உடனிறந்தாள் பூதப் போர்வை
காப்பாற்றும் எனநினைத்தார்! அதனால் மாண்டார்!
கண்ணிமைப்பில், அன்னத்தால் நரி இறந்தான்
வேப்பிலைக்கை யுடையளைப் புறம்வி டுத்து!
வீழ்த்தினார் பகையனைத்தும் வேலர் என்றான்.

nīlaṉ tantaiyum narikkaṇṇaṉ amaiccaṉumākiya oruvaṉ tuṟavipāl naṭantavai kūṟiṉāṉ

tīppaṭṭa kāṭṭiṉilē vēṅkai yōṭu
ciṟumuyaḻum cātalpōl nariyiṉ maintaṉ
cāppāṭṭup poṉṉappaṉ tāṉum cettāṉ.
taṉtāyum uṭaṉiṟantāḷ. pūtap pōrvai
kāppāṟṟum eṉaniṉaittār! ataṉāl māṇṭār!

kaṉṉimaippil, aṉṉattāl nari iṟantāṉ
vēppilaikkai yuṭaiyaeṉaip puṟamvi ṭuttu!
viḻttiṉār pakaiyaṉaittum vēlar eṉṟāṉ.

Nīlaṉ's father, the minister of Narikkaṇṇaṉ narrates the happenings to the ascetic

"Just as in wild fire of the forest
Rabbits die along with panthers,
Glutton Poṉṉappaṉ also died with Narikkaṇṇaṉ-
His mother too passed away. Monsters' guise they thought
Might save them from disaster-hence they died.
Within a wink, Nari was finished by Aṉṉam's sword,
Person with neem leave was the lone remnant.
All others were killed by the mighty Vēlaṉ!"

288. தேரோடு வீதியிலே கதிர்நாட் டானின்
செந்நீரோ டும்வண்ணம் வஞ்சம் செய்தும்
காரோடு நிகர்குழலாள் அரசி தன்னைக்
கனிவோடு பேசித்தன் கையால் மாய்த்தும்,
சீரோடு வாழ்ந்திருக்க நினைத்தான்; அந்தத்
தீயானும் தீர்ந்தான். தன் குடித்தனத்தை
வேரோடும் தீர்த்திட்டான்! இரங்கு கின்றேன்!
மேலென்ன விளைந்ததெனத் துறவி கேட்டான்.

tērōṭu vītiyilē katirnāṭ ṭāṉiṉ
cennīrō ṭumvaṇṇam vañcam ceytum
kārōṭu nikarkuḻalāḷ araci taṉṉaik
kaṉivōṭu pēcittaṉ kaiyāl māyttum,
cīrōṭu vāḻntirukka niṉaittāṉ; antat
tīyāṉum tīrntāṉ. taṉ kuṭittaṉattai
vērōṭum tīrttiṭṭāṉ! iraṅku kiṉṟēṉ!
mēleṉṉa viḷaintateṉat tuṟavi kēṭṭāṉ.

The broad Katir streets where tall temple cars
Are drawn were made by him to stench with blood!
It was he who killed our buxom queen!
By his cunning words he made her believe!
He planned to flourish through his wicked deeds.

That vile man's gone! His whole family
Has been uprooted! It is a real tragedy!
Anything more?" the ascetic enquired anxiously.

289. பூதமெனச் சொல்வதெலாம் மனிதர் என்று
புகல்வதற்கே, பிணத்தையெலாம் வரிசை யாக்கி
மீதமுள்ள அமைச்சரையாம் அழைத்து வந்தோம்!
விடிந்தவுடன் நாட்டார்கள் கண்டும் கேட்டும்
ஓதுவதால் வேழநாட் டரசன் எண்ணம்
உணர்ந்திடுதல் முடியுமென வேலன் சொன்னான்
தீதொன்றும் இல்லைஇனித் துயில்வீர் என்று
செப்பினான் நற்றுறவி! ஒப்பிச் சென்றார்.

pūtameṉac colvatelām maṉitar eṉṟu
pukalvataṟkē, piṇattaiyelām varicai yākki
mītamuḷḷa amaiccaraiyām aḻaittu vantōm!
viṭintavuṭaṉ nāṭṭārkaḷ kaṇṭum kēṭṭum
ōtuvatāl vēḻanāṭ ṭaracaṉ eṇṇam
uṇarntiṭutal muṭiyumeṉa vēlaṉ coṉṉāṉ
tītoṉṟum illaiiṉit tuyilvīr eṉṟu
ceppiṉāṉ naṟṟuṟavi! oppic ceṉṟār.

"Monsters were none but men in disguise-
The corpses were arranged as an evidence.
The remaining minister is brought here as a witness
Everything our people will know after dawn.
The Vēḻam king will surely understand."
Vēlaṉ thought this way and expressed!
"No harm is there! Let us now repose."
So said the ascetic! Instantly all obeyed.

CANTO 76

வேலன் நெஞ்சம் அன்னத்தின்மேல்

290. சன்னலிலே தென்றல்வந்து குளிர் விளைக்கும்;
தனியறையோ அமைதியினைச் செய்யும்; மிக்க
மென்மையுறு பஞ்சணையோ துயில்க என்று
விளம்பும்! அவன் உளமங்கே இருந்தால் தானே!
கன்னலிலே சாறெடுத்துத் தமிழ் குழைத்துக்
கனிஇதழாற் பரிமாறும் இனிய சொல்லாள்

அன்னத்தின் மேல்வைத்தான் நெஞ்சை வேலன்.
ஐயத்தை மேன்மேலும் உடையா னாகி.

vēlan̲ neñcam an̲n̲attin̲mēl

cannalilē ten̲r̲alvantu kul̲ir viḷaikkum;
tan̲iyar̲aiyō amaitiyin̲aic ceyyum; mikka
men̲maiyur̲u pañcaṇaiyō tuyilka en̲r̲u
viḷampum! avan̲ uḷamaṅkē iruntāl tān̲ē!
kan̲n̲alilē cār̲eṭuttut tamil̲ kul̲aittuk
kan̲iital̲ār̲ parimār̲um in̲iya collāḷ
an̲n̲attin̲ mēlvaittān̲ neñcai vēlan̲.
aiyattai mēn̲mēlum uṭaiyā n̲āki.

Vēlan̲ is in love with An̲n̲am

Ent'ring window, the breeze gives a gentle touch;
Solitude blesses him with mental peace.
Soft mattress gently lulls him to sleep.
But, with wand' ring mind, what can he do?
An̲n̲am who speaks in sweet voice with luscious lips
In sweet Tamil mixed in sugar-cane juice,
Has secured a secure niche in Vēlan̲'s mind;
But, he was wavering with many a question!

291. விண்ணிடையே பன்னூரா யிரம்மீன் கட்கு
வெண்ணிலவு போலந்த மங்கை, அன்னம்
மண்ணிடையே பெண்ணினத்துக் கொருத்தி அன்றோ?
வாழ்விடையே பெருவாழ்வும் வாய்ந் தாள்; என்றன்
கண்ணிடையே மலர்க்காடா னாளே! உள்ளக்
கருத்திடையே மணமானா ளேஎன் செய்வேன்!
நுண்ணிடையாள் எனக்குத்தா னோ அல்லாது
நோயிடையே சாகத்தான் பிறந்துள் ளேனோ!

viṇṇiṭaiyē pan̲n̲ūrā yirammīn̲ kaṭku
veṇṇilavu pōlanta maṅkai, an̲n̲am
maṇṇiṭaiyē peṇṇin̲attuk korutti an̲r̲ō?
vāl̲viṭaiyē peruvāl̲vum vāyn tāḷ; en̲r̲an̲
kaṇṇiṭaiyē malarkkāṭā n̲āḷē! uḷḷak
karuttiṭaiyē maṇamān̲ā ḷēen̲ ceyvēn̲!

nuṉṉiṭaiyāḷ eṉakkuttā ṉō allātu
nōyiṭaiyē cākattāṉ piṟantuḷ ḷēṉō!

"Amidst the millions of twinkling stars
Annam is the argent moon that shines
Unique among the enchanting girls of the world!
A majestic life she has surely lived.
To me she is a garden so graceful!
I long to lead a wedded life with her.
Can I win her hands? Or am I destined
To die love-lorn and disappointed?

292. தேனைப்போல் மொழியுடையாள்; அன்ற லர்ந்த
செந்தா மரைமலர்போல் முகத்தாள்; கெண்டை
மீனைப்போல் விழியுடையாள் விட்ட திர்ந்த
மின்னைப்போல் நுண்ணிடையாள்! யாவுங் கொண்ட
வானைப்போல் உயர்வாழ்வு வாய்ந்தாள்; என்றன்
மகிழ்ச்சிக்கு மகிழ்ந்துநான் நைந்தால் நையும்
மானைப்போன் றாள்எனக்குத் தானோ அன்றி
வறிதேநான் சாகத்தான் பிறந்துள் ளேனோ!

tēṉaippōl moḻiyuṭaiyāḷ; aṉṟa larnta
centā maraimalarpōl mukattāḷ; keṇṭai
mīṉaippōl viḻiyuṭaiyāḷ viṭṭa tirnta
miṉṉaippōl nuṇṇiṭaiyāḷ! yāvuṅ koṇṭa
vāṉaippōl uyarvāḻvu vāyntāḷ; eṉṟaṉ
makiḻccikku makiḻntunāṉ naintāl naiyum
māṉaippōṉ ṟāḷeṉakkut tāṉō aṉṟi
vaṟitēnāṉ cākattāṉ piṟantuḷ ḷēṉō!

"Her voice's sweet as honey! Her dazzling face
Gleams as a soft and full bloomed lotus.!
Her eyes look like shapely fish! Her waist
Slender as the streak of lightning! Exalted
Was her life like the all-embracing space;
She shares all my gloom and glee!
Can I get that doe as my life partner?
Or have I to breathe my last in despair?

293. பயிரடைந்த ஊட்டத்தி னூடு தோன்றும்
பச்சைப் பசுந்தோகை மயிலோ! நல்ல
உயிரடைந்த ஓவியமோ! அச்சில் வார்த்த
ஒளியடைந்த வடிவமோ! வைய மென்றும்
பெயரடைந்த பெருவாழ்வு வாய்ந்தாள்! என்மேல்
பெண்ணடைந்த மகிழ்ச்சிக்கோர் எல்லை யில்லை
உயர்வடைந்தாள் எனக்குத்தா னோஅல் லாமே
ஊன்மெலிந்து சாகத்தான் பிறந்துள் ளேனோ!

payiraṭainta ūṭṭatti ṉūṭu tōṉṟum
paccaip pacuntōkai mayilō! nalla
uyiraṭainta ōviyamō! accil vārtta
oḷiyaṭainta vaṭivamō! vaiya meṉṟum
peyaraṭainta peruvāḻvu vāyntāḷ! eṉmēl
peṇṇaṭainta makiḻccikkōr ellai yillai
uyarvaṭaintāḷ eṉakkuttā ṉōal lāmē
ūṉmelintu cākattāṉ piṟantuḷ ḷēṉō!

"Is she a peahen with alluring feathers
Like the pleasing leaves of fertile plants?
Is she a painted art brought to life?
Has she been cast with the most shining mould?
With lasting fame, she's as lived in this world.
Her love towards me knows no bounds.
Can I crave for her who is in ivory tower?
Or, have I to yearn and die for her?

294. திருந்தாதோ முல்லையெனச் சிரிப்பாள்! நன்றே
செழிக்காதோ வையமென அறங்கள் செய்வாள்!
அருந்தாதோ தும்பியென வாய்மலர் வாள்!
அடையாதோ அன்னமெனும் நடையாள்! நாடு
வருந்தாதோ எனஆளும் வாழ்வு வாய்ந்தாள்!
வாய்க்காதோ என்னருள்தான் என்று நோக்கி
இருந்தாளே எனக்குத்தா னோஅல் லாமே
இடருற்றுச் சாகத்தான் பிறந்திட் டேனோ!

tiruntātō mullaiyeṉac cirippāḷ! naṉṟē
ceḻikkātō vaiyameṉa aṟaṅkaḷ ceyvāḷ!
aruntātō tumpiyeṉa vāymalar vāḷ!

aṭaiyātō aṉṉameṉum naṭaiyāḷ! nāṭu
varuntātō eṉaāḷum vāḻvu vāyntāḷ!
vāykkātō eṉṉaruḷtāṉ eṉṟu nōkki
iruntāḷē eṉakkuttā ṉōal lāmē
iṭaruṟṟuc cākattāṉ piṟantiṭ ṭēṉō!

"Her laughters' more lustrous than jasmine flowers!
Abundant gifts she makes for the world's welfare.
'Let the beetle taste the nectar' she says!
More charming is her gait than even the swans!
As princess she is loved by one and all.
She longed much for the romantic gaze of mine.
Is she meant for marital tie with me?
Or, am I to die of deep agony?

295. கொம்பென்றால் அவள்மெய்யைத், தார்வ ருந்தும்!
கொடிஎன்றால் அவளிடையே மின்வ ருந்தும்!
அம்பென்றால் அவள்விழியை மீன்வ ருந்தும்!
அலைஎன்றால் அவள்குழலை முகில்வ ருந்தும்!
செம்பென்றால் பொன்னீயும் வாழ்வு வாய்ந்தாள்
செயல்என்றால் :உளம்வாய்மெய் உனக்கே ஆகும்
நம்பென்பாள்!” எனக்குத்தா னோஅல் லாது
நலிவுற்றுச் சாகத்தான் பிறந்திட் டேனோ!

kompeṉṟāl avaḷmeyyait, tārva runtum!
koṭieṉṟāl avaḷiṭaiyē miṉva runtum!
ampeṉṟāl avaḷviḻiyai mīṉva runtum!
alaieṉṟāl avaḷkuḻalai mukilva runtum!
cempeṉṟāl poṉṉīyum vāḻvu vāyntāḷ
ceyaleṉṟāl :uḷamvāymey uṉakkē ākum
nampeṉpāḷ!” eṉakkuttā ṉōal lātu
nalivuṟṟuc cākattāṉ piṟantiṭ ṭēṉō!

"Her slenderness if praised, charm'll get offended
When waist's likened to a creeper, lightening would!
If eyes liken'd to lances, fish might get feebled!
Compare tresses to waves-clouds get enraged!
A highly benevolent life she has led.
'My words, deeds, body-all for you' she said

Even promised! Can I win her hands?
Or, have I to pine and succumb to illness?

296. பொன்னிழையால் பூப்போட்ட நீலப் பட்டுப்
புடவையொடு நடையழகி கண்டேன் ஆங்கோர்
புன்னைமரம் மலர்குலுங்க நடந்த தென்ன
புதுமையென நான்வியந்தேன்! இவ்வை யத்தில்
மன்னுமிள வரசிஎனும் வாழ்வும் வாய்ந்தாள்
மலர்விழியால் அருட்பிச்சை கேட்பாள் என்னை!
அன்னமவள் எனக்குத்தா னோஅல் லாமே
அகம்நொந்து சாகத்தான் பிறந்துள் ளேனோ!

ponnilaiyāl pūppōṭṭa nīlap paṭṭup
puṭavaiyoṭu naṭaiyalaki kaṇṭēṉ āṅkōr
puṉṉaimaram malarkuluṅka naṭanta teṉṉa
putumaiyeṉa nāṉviyantēṉ! ivvai yattil
maṉṉumiḷa varacieṉum vālvum vāyntāḷ
malarviliyāl aruṭpiccai kēṭpāḷ eṉṉai!
aṉṉamavaḷ eṉakkuttā ṉōal lāmē
akamnontu cākattāṉ piṟantuḷ ḷēṉō!

"I saw that beauty move like a laurel tree
Full of flowers tossing in the breeze;
In her blue silk saree, woven with gold thread
And flower design, that mobile beauty I admired
Her life as truly that of a princess!
With her flowery eyes, she begged for my benevolence!
Is that swan-like Aṉṉam meant for me?
Or have I to languish for her and die?

297. ஆடப்போம் புனலிலெலாம் அவளே, காற்றில்
அசையப்போம் பொழிலிலெலாம் அவளே! கண்ணால்
தேடப்போம் பொருளிலெலாம் அவளே! நேரில்
தின்னப்போம் சுவையிலெலாம் அவளே, வண்டு
பாடப்போம் மலரிலெலாம் அவளே! மேற்கில்
படுகதிரில் அவள்வடிவே காண்பேன் என்று
வாடக்கண் துயிலாமல் இருந்தான் வேலன்
மலர்ந்திட்ட காலையிலும் அவளைக் கண்டான்.

āṭappōm puṉalilelām avaḷē, kāṟṟil
acaiyappōm poḻililelām avaḷē! kaṇṇāl
tēṭappōm poruḷilelām avaḷē! nēril
tiṉṉappōm cuvaiyilelām avaḷē, vantu
pāṭappōm malarilelām avaḷē! mēṟkil
paṭukatiril avaḷvaṭivē kāṇpēṉ eṉṟu
vāṭakkaṉ tuyilāmal iruntāṉ vēlaṉ
malarntiṭṭa kālaiyilum avaḷaik kaṇṭāṉ.

"In the river I bathe, I see her face-
In the garden tossed by the wafting wind,
In each and everything I daily behold
In all the flowers where beetles hum
In the bewitching charm of the setting sun
Everywhere I see and surely long for her!"
Such thoughts made Vēlaṉ spend sleepless nights.
Again he saw her in the dawn's delightful light.

CANTO 77

ஊர்ப் பேச்சு

298. வடிந்ததுவே கருவண்ண இரவும்! ஆர்ந்து
வழிந்ததுவே பொன்வண்ணப் பகலும்! எங்கும்
ஒடிந்தது, தீயோன்பிடித்த கொடுங்கோல்! வானில்
உயர்ந்ததுநல் லோரின்கை! சிலர் அறிந்து
முடிந்தது பூதச்சூழ்ச்சி! எனம கிழ்ந்தார்!
மூளுகின்ற அச்சமினி இல்லை என்றார்!
கடிந்துரைத்தார் நரியானைக் கைகள் கொட்டிக்
களித்திடுவார் பாடிடுவார், ஆடு வார்கள்!

ūrp pēccu

vaṭintatuvē karuvaṇṇa iravum! ārntu
vaḻintatuvē poṉvaṇṇap pakalum! eṅkum
oṭintatu, tīyōṉpiṭitta koṭuṅkōl! vāṉil
uyarntatunal lōriṉkai! cilar aṟintu
muṭintatu pūtaccūḻcci! eṉama kiḻntār!
mūḷukiṉṟa accamiṉi illai eṉṟār!
kaṭinturaittār nariyāṉaik kaikaḷ koṭṭik
kaḷittiṭuvār pāṭiṭuvār, āṭu vārkaḷ!

Reactions of the people

Quickly receded darkness and the night
Yielding to the golden hue of daylight.
The unjust rule fell fully shattered.
Honourable men again regained upper hand.
The myth of monster stood exposed.
From the grip of fear, they were relieved;
Nari's misrule has ended! People danced
And thus displayed their joy and merriment!

299. அரசனிது கேள்வியுற்றான், வியந்தான்; சென்றே
அப்பிணங்க ளைக்கண்டான்! நரிக்கண் ணற்கு
வருமிந்த நிலைக்கிரக்கம் கொண்டா னேனும்
வஞ்சகர்க்கு வாய்ப்பதுதான் வாய்த்த தென்று
கருதினான், பூதமென வந்த தாலே
கட்டோடு மாண்டுவிட்டான். மாளச் செய்த
ஒருகூட்டம் உண்டென்றால் அதனை நான்தான்
உண்டாக்கி னேனென்றன் சட்டத் தாலே

aracaṉitu kē̄ḷviyuṟṟāṉ, viyantāṉ; ceṉṟē
appiṇaṅka ḷaikkaṇṭāṉ! narikkaṇ ṇaṟku
varuminta nilaikkirakkam koṇṭā ṉēṉum
vañcakarkku vāyppatutāṉ vāytta teṉṟu
karutiṉāṉ, pūtameṉa vanta tālē
kaṭṭōṭu māṇṭuviṭṭāṉ. māḷac ceyta
orukūṭṭam uṇṭeṉṟāl ataṉai nāṉtāṉ
uṇṭākki ṉēṉeṉṟaṉ caṭṭat tālē

The king heard this and he was astonished;
The row of those corpses he surveyed.
Though he pitied Nari's fate,
"Cunning men would have such and end."
He thought! "Since he came in monster's guise
He has been done to death! For his demise
I've really been the cause by my command
Which made men become so bold!

300. தொல்லைஇனிக் கதிர்நாட்டுக் கில்லை பூதச்
சூழ்ச்சியோ வேரற்றுப் போன தாலே!
"வில்லைநிகர் நுதலுடையாள் அன்னம், பேழை
வேண்டுகின்றாள் அதன்முடிவு காண வேண்டும்
கல்லையெலாம் மலையையெலாம் கட்டி டங்கள்
காட்சிதரும் மன்றமெலாம் அகழ்ந்தும் சாய்த்தும்
இல்லைஇது வரைக்குமே அருமைப் பேழை
இருக்கின்ற தெனும்பேச்சே' என்றான் மன்னன்

tollaiiṉik katırnāṭṭuk killai pūtac
cūḻcciyō vērarrup pōṉa tālē!
"villainikar nutaluṭaiyāḷ aṉṉam, pēḻai
vēṇṭukiṉṟāḷ ataṉmuṭivu kāṇa vēṇṭum
kallaiyelām malaiyaiyelām kaṭṭi ṭaṅkaḷ
kāṭcitarum maṉṟamelām akaḻntum cāyttum
illaiitu varaikkumē arumaip pēḻai
irukkiṉṟa teṉumpēccē' eṉṟāṉ maṉṉaṉ

"Since the myth of monster is exploded,
Distress no more dogs our Katir Nāṭu
Aṉṉam with arched brows, craves for the chest.
In her attempts, no stone's left unturned!
Mountains, boulders, gaint-size buildings
All were razed to the ground, during the search;
But of no avail! The chest is not yet found!
The chances are bleak, it seems!" the king declared.

301. வேழவனோ இவ்வாறு கூறக் கேட்டு
விளம்பிடுவான் நல்லமைச்சன்: மன்னர் மன்னா!
பேழையினைக் காண்பதுவும் எந்த நாளோ!
பெருநாட்கள் நாமிங்குக் கழிக்க லாமோ!
ஏழெட்டு நாட்களிலே பேழை கிட்டா
திருந்திட்டால் கதிர்நாட்டின் ஆட்சி தன்னை
மாழைஎனும் தங்கள் அரும் மருக ருக்கு
வழங்குவதே ஒழுங்காகும் என்று சொன்னான்.

vēḻavaṉō ivvāṟu kūṟak kēṭṭu
viḷampituvāṉ nallamaiccaṉ: maṉṉar maṉṉā!
pēḻaiyiṉaik kāṇpatuvum enta nāḷō!

perunāṭkaḷ nāmiṅkuk kaḻikka lāmō!
ēḻeṭṭu nāṭkaḷilē pēḻai kiṭṭā
tiruntiṭṭāl katirnāṭṭiṉ āṭci taṉṉai
māḻaieṉum taṅkaḷ arum maruka rukku
vaḻaṅkuvatē oḻuṅkākum eṉṟu coṉṉāṉ.

On hearing Vēḻam king's clear opinion
His minister addressed: " Emperor of renown!
When can we find out the treasure chest?
Should we allow so much time go waste?
If we can't find out the chest within
Seven or eight days hence, let's crown.
Māḻai, your son-in law, as the king.
To us that's the only option open."

CANTO 78

வேழமன்னன் " ஏழுநாளில் பேழை அகப்படாவிட்டால் கதிர்நாடு, மாழைக்கு முடி சூட்டப்படும்" என்று பறை அறைவித்தான்

302. எவரெதனைச் சொன்னாலும் ஆமாம் என்றே
இயம்புகின்ற வேழத்தான் இதையும் ஒப்பித்
தவறொன்று மில்லைஇதில் ஏழு நாட்கள்
தவணையிட்டுப் பறையறையைச் சொல்க என்றான்!
நவிலலுற்றான் எவ்விடத்தும் வள்ளு வன்போய்!
நாடெல்லாம் முரசொலியைக் கேட்டார் மக்கள்!
இவணேழு நாட்களிலே பேழை காணா
திருக்குமெனில் மாழைக்கே கதிர்நாடு ஆகும்.

vēḻamaṉṉaṉ "ēḻunāḷil pēḻai akappaṭāviṭṭāl katirnāṭu, māḻaikku muṭi cūṭṭappaṭum" eṉṟu paṟai aṟaivittāṉ

evaretaṉaic coṉṉālum āmām eṉṟē
iyampukiṉṟa vēḻattāṉ itaiyum oppit
tavaṟoṉṟu millaiitil ēḻu nāṭkaḷ
tavaṇaiyiṭṭup paṟaiyaṟaiyaic colka eṉṟāṉ!
navilaluṟṟāṉ evviṭattum vaḷḷu vaṉpōy!
nāṭellām muracoliyaik kēṭṭār makkaḷ!
ivaṇēḻu nāṭkaḷilē pēḻai kāṇā
tirukkumeṉil māḻaikkē katirnāṭu ākum.

Through drum beat, the Vēḻam king announces that if the treasure chest is not found out within seven days, Māḻai, his son-in-law, will be crowned as the king of Katir Nāṭu

All the suggestions, the king instantly accepted.
He was just an 'yesman' for all of them!
This also he agreed and ordered his men
"No harm is there! Let this seven days time
Be announced to the public!" The drummer
Carried out his orders drums echoed every where.
"If the precious chest be not found within seven days
Māḻai will become the king of Katir Nāṭu."

303. சிறுகுடிலில் நல்லாத்தா இருந்தாள்! ஆங்கே
தேனிதழாள் அன்னந்தன் விழிநீர் சிந்த
இறையவனாம் வேழத்தான் சொன்ன வண்ணம்
ஏழுநாள் போய்விட்டால் நாடும் போமே
அறையாயோ ஒருவழியை ஆத்தா என்றே
அழுதிருந்தாள்! வீரப்பர், கதிர்நாட் டாட்சி
பெறுவாய்நீ என்றாரே அவரைக் காணப்
பெறுவேனோ எங்குள்ளார் பேசாய் என்றாள்

ciṟukuṭilil nallāttā iruntāḷ! āṅkē
tēṉitaḻāḷ aṉṉantaṉ viḻinīr cinta
iṟaiyavaṉām vēḻattāṉ coṉṉa vaṇṇam
ēḻunāḷ pōyviṭṭāl nāṭum pōmē
aṟaiyāyō oruvaḻiyai āttā eṉṟē
aḻutiruntāḷ! vīrappar, katirnāṭ ṭāṭci
peṟuvāynī eṉṟārē avaraik kāṇap
peṟuvēṉō eṅkuḷḷār pēcāy eṉṟāḷ

The aged Āttāḷ was inside a cottage small
Where Aṉṉam was shedding tears and pleaded:
"As the Vēḻam king has announced
If the chest can't be traced within seven days
Our homeland would go out of our hands!
Won't you suggest a way out of this crisis?
I would get Katir Nāṭu - Vīrappaṉ, so , assured!
Where can I meet him? Madam, please speak out!"

304. இடைத்துகிலால் கண்துடைத்தே அன்ன மேஎன்
அன்புக்கு வாய்ப்பிடமே! என்து ணைவர்
நொடிப்போதும் சோர்வின்றிப் பேழை தன்னை
நோக்கும்விழி மூடாமல் தேடு கின்றார்.
துடிக்கும்நரிக் கண்ணனவன் ஒழிந்தான். நீயே
தொட்டவாள் அவன்குடியை அழித்த துண்டு.
கொடிக்குநிகர் இடையாளே சுதிர்நாட் டாட்சி
கொள்ளுநாள் இதுஅன்றோ என்றாள் ஆத்தா

iṭaittukilāl kaṇṭuṭaittē aṉṉa mēeṉ
aṉpukku vāyppiṭamē! eṉtu ṇaivar
noṭippōtum cōrviṉṟip pēḻai taṉṉai
nōkkumviḻi mūṭāmal tēṭu kiṉṟār.
tuṭikkumnarik kaṇṇaṉavaṉ oḻintāṉ. nīyē
toṭṭavāḷ avaṉkuṭiyai aḻitta tuṇṭu.
koṭikkunikar iṭaiyāḷē katirnāṭ ṭāṭci
koḷḷunāḷ ituaṉṟō eṉṟāḷ āttā

Wiping out Aṉṉam's tears with her veil
Āttāḷ said, "Aṉṉam! Abundant love you deserve!
Without wink, my husband is in search.
The chest you'll surely get! No doubt!
Narikkaṇṇaṉ is dead. By your sharp sword
His whole family has been done away.
You, liana waisted girl! Time's approaching fast.
For you to ascend the throne of this land!

305. வாயோரம் "உயிர்வாங்கும் சிரிப்பு" மின்னி
வழிகின்ற வேலவனின் திருமு கத்தில்
மாயாத என்நெஞ்சம் சென்று சென்று
மாய்வதனை இவ்வையம் அறிவ துண்டோ?
தீயோரும் என்நிலைமை அறிந்தால், என்றன்
திருப்பேழை தாராரோ எனத்து டித்துப்
பாயோரம் ஆத்தாவின் மடியின் மீது
தலைசாய்த்துப் படுத்தபடி பலநி னைத்தாள்.

vāyōram "uyirvāṅkum cirippu" miṉṉi
vaḻikiṉṟa vēlavaṉiṉ tirumu kattil
māyāta eṉṉeñcam ceṉṟu ceṉṟu

māyvataṉai ivvaiyam aṟiva tuṇṭō?
tīyōrum eṉnilaimai aṟintāl, eṉṟaṉ
tiruppēḻai tārārō eṉattu ṭittup
pāyōram āttāviṉ maṭiyiṉ mītu
talaicāyttup paṭuttapaṭi palani ṉaittāḷ.

"A tormenting smile lingers on Vēlaṉ's lips,
And just a flash of his pleasant face
Makes my heart ever hover around
And lose in the charm! Does this world
Ever know this? Won't those who're so wicked
Be moved and give me back the treasure chest?"
Thus, resting her head on Āttāḷ's lap
In endless thoughts Aṉṉam was fully immersed!

306. நான்குநாள் ஆயினவே! பேழை தன்னை
நாட்டாரில் ஒருபேதை கண்ட தாயும்
நான்கேட்க வில்லையே மலர்மு கத்தில்
நறைபெருக்கும் இதழானைப் பெறுவ துண்டோ
வான்முகிலில் பெருங்கடலின் கீழ்ப்பால் இந்த
வையத்தில் பெருங்காட்டில் இருப்ப தாக
ஊன்செவியில் நான்கேட்கப் பெற்றால் என்றன்
உயிர்கொடுத்தும் பேழையினைப் பெறுவேன் அன்றோ

nāṉkunāḷ āyiṉavē! pēḻai taṉṉai
nāṭṭāril orupētai kaṇṭa tāyum
nāṉkēṭka villaiyē malarmu kattil
naṟaiperukkum itaḻāṉaip peṟuva tuṇṭō
vāṉmukilil peruṅkaṭaliṉ kīḻppāl inta
vaiyattil peruṅkāṭṭil iruppa tāka
ūṉceviyil nāṉkēṭkap peṟṟāl eṉṟaṉ
uyirkoṭuttum pēḻaiyiṉaip peṟuvēṉ aṉṟō

"Four long days have gone! Yet no news
From anyone or anywhere for my solace!
Vēlaṉ's diffidence, his bearded face reflects.
Could I ever get that hone-lipped Vēlaṉ?
In the clouds, in deep seas, or even
In the dense woods of Eastern hills;

Anywhere I'm prepared to venture!
Won't I risk my life for getting that chest?"

307. எனத்துடித்தே எழுந்திடுவாள்! வீதி நோக்கி
எழில்நகரை உள்ளத்தால் நோக்கி நோக்கி
இனித்தேடும் இடமில்லை எனமு டித்தும்
இருகாலும் செல்லும்வழிச் சென்றி ருந்தாள்.
தனித்தாளும் அரசுபோல் துறவி யங்கே
தானொருபால் வீற்றிருந்தான் அரண்ம னைக்குள்!
கனிச்சாற்றை நிகர்க்கின்ற தமிழ றிந்த
கணக்காயன் முதற்பலரும் அருகி ருந்தார்.

eṉattuṭittē eḻuntiṭuvāḷ! vīti nōkki
eḻilnakarai uḷḷattāl nōkki nōkki
iṉittēṭum iṭamillai eṉamu ṭittum
irukālum cellumvaḻic ceṉṟi runtāḷ.
taṉittāḷum aracupōl tuṟavi yaṅkē
tāṉorupāl vīṟṟiruntāṉ araṇma ṉaikkuḷ!
kaṉiccāṟṟai nikarkkiṉṟa tamiḻa ṟinta
kaṇakkāyaṉ mutaṟpalarum aruki runtār.

She lost her hope and thus lamented-
That pretty town she again and again surveyed
Sparing no place in her meticulous search.
An aimless stroll she made in the streets.
The saint remained there in a lonely place,
Like an emperor inside the palace!
A scholar of sweet and juicy Tamil,
Ciṉi too was there with his elite group!

308. கணக்காயன், அறிஞரே, துறவி யாரே,
கடிதினிலே பாண்டியனார் பரிசு தன்னைத்,
தணிக்காத காதலனார் வேலன் கொள்ளத்
தண்ணருளைப் புரியீரோ என்று சொல்லத்
துணுக்கமுறு கின்றதுவே என்றன் உள்ளம்
தூயபாண் டியன்பரிசு வெளியில் வந்தால்
பிணக்கங்கள் வஞ்சங்கள் பிறக்கும். தூய
பேழைநிலை என்னாமோ? கருத வேண்டும்!

kaṇakkāyaṉ, aṟiñarē, tuṟavi yārē,
kaṭitiṉilē pāṇṭiyaṉār paricu taṉṉait,
taṉikkāta kātalaṉār vēlaṉ koḷḷat
taṉṉaruḷaip puriyīrō eṉṟu collat
tuṇukkamuṟu kiṉṟatuvē eṉṟaṉ uḷḷam
tūyapāṇ ṭiyaṉparicu veḷiyil vantāl
piṇakkaṅkaḷ vañcaṅkaḷ piṟakkum. tūya
pēḻainilai eṉṉāmō? karuta vēṇṭum!

Cīṉi said, " You are a saint and seer!
Won't you now itself suggest a device,
To Vēlaṉ for quenching his quenchless thirst
For the treasure chest, the kıng Pāṇṭyaṉ's testament?"
He replied, "I'm much worried about that!
If Pāṇṭyaṉ's precious chest came to light
Fresh strife it would provoke, it's sure!
The fate of the chest, we've to consider!

309. ஆயினும்நான் பேழைதனை நாளைக் கீவேன்
அறநெறியின் மறவர்களில் ஒருவன் வேலன்!
தூய, அவ் அன்னமுமிக் கதிர்நா டாளத்
தோன்றியவள்! கவலைஏன்? நீவிர் போக!
ஆயவெலாம் நான்முடிப்பேன் என்று ரைத்தான்
அகமகிழ்ந்தார் அங்கிருந்தார்; அகன்று போனார்!
ஆயிழையாள் நீலியவள், பொதுமன் றத்தில்
ஆளனிடம் அன்புசெய விரைவிற் சென்றாள்!

āyiṉumnāṉ pēḻaitaṉai nāḷaik kīvēṉ
aṟaneṟiyiṉ maṟavarkaḷil oruvaṉ vēlaṉ!
tūya, av aṉṉamumik katirnā ṭāḷat
tōṉṟiyavaḷ! kavalaiēṉ? nīvir pōka!
āyavelām nāṉmuṭippēṉ eṉṟu raittāṉ
akamakiḻntār aṅkiruntār; akaṉṟu pōṉār!
āyiḻaiyāḷ nīliyavaḷ, potumaṉ ṟattil
āḷaṉiṭam aṉpuceya viraiviṟ ceṉṟāḷ!

"Yet, I will give the treasure chest tomorrow!
Vēlaṉ is one among the heroes who vow
One virtues! Aṉṉam is our princess

Destined to rule our land! Why're you nervous?
All arrangements I'll surely make!"
This made all rapturous! All departed from there!
Slender Nīli hastened from that place
To have some nice time with her loving Nīlaṉ.

CANTO 79

நீலன் நீலி பேச்சு

310. அன்பாகப் பேசியும்,கை தொட்டும், தோளை
அணைத்தும் பின் முகத்தோடு முகமி ணைத்தும்
இன்பாக இரவுகழித் திடலாம் என்றே
எண்ணிச்சென் றாள் அந்த நீலி! நீலன்,
முன்பாகச் சொல்லடிநீ பேழை பற்றி
முடிவென்ன செய்துள்ளார் அவர்தாம் என்றான்!
பின்பாகட் டும்சற்றே தமிழும் அன்பும்
பிசைந்தாற் போல்பேசி யிருப்போமே என்றாள்.

nīlaṉ nīli pēccu

aṉpākap pēciyum,kai toṭṭum, tōḷai
aṇaittum piṉ mukattōṭu mukami ṇaittum
iṉpāka iravukaḻit tiṭalām eṉṟē
eṇṇicceṉ ṟāḷ anta nīli! nīlaṉ,
muṉpākac collaṭinī pēḻai paṟṟi
muṭiveṉṉa ceytuḷḷār avartām eṉṟāṉ!
piṉpākaṭ ṭumcaṟṟē tamiḻum aṉpum
picaintāṟ pōlpēci yiruppōmē eṉṟāḷ.

Tete-e-tete between Nīlaṉ and Nīli

Yearning for mutual love and hearty embrace
Hoping to rub and lock her face with his.
She hastened with so many fond hopes,
To get herself imparadised in his arms!
But, Nīlaṉ pestered her with questions
Pertaining to the chest and Aṉṉam's chums.
"I' ll tell later! let's hug like sweet Tamil
And its charm! Now let us have some nice time!" she said.

311. மகிழ்ச்சிக்கோர் அடிப்படைதான் பேழைச் செய்தி
வற்றாத அன்பூற்றே சற்றே கேட்பாய்!
புகழ்ச்சிக்கே உரியவளாம் அன்னத் திற்குப்
பொன்முடியைச் சூட்டிவிட்டால் நாட்டார் பெற்ற
இகழ்ச்சிமுடி வடையுமடி! நமது நெஞ்சம்
இன்னலிலா திருக்குமடி! அப்போ தன்றோ
தொகுத்துவைத்த முத்தங்கள்: கொடுக்கல், வாங்கல்,
தொழில்விரைந்து நடக்குமடி என்றான் நீலன்.

makiḻccikkōr aṭippaṭaitāṉ pēḻaic ceyti
vaṟṟāta aṉpūṟṟē caṟṟē kēṭpāy!
pukaḻccikkē uriyavaḷām aṉṉat tiṟkup
poṉmuṭiyaic cūṭṭiviṭṭāl nāṭṭār peṟṟa
ikaḻccimuṭi vaṭaiyumaṭi! namatu neñcam
iṉṉalilā tirukkumaṭi! appō taṉṟō
tokuttuvaitta muttaṅkaḷ: koṭukkal, vāṅkal,
toḻilviraintu naṭakkumaṭi eṉṟāṉ nīlaṉ.

"The news about the chest is the only source
Of our nice time! My love! Hear me please!
If Aṉṉam who deserves eulogies so much.
Is crowned as the queen of Katir Nāṭu
Our nation's ill-fame will be wholly erased.
The burden of our hearts will be fully relieved.
Thence we shall exchange kisses in abundance.
We shall have the bliss of love, which's endless!"

312. நாளைக்குப் பேழைவரும் என்றாள் நீலி!
நற்பேழை இருப்பிடத்தைக் கேட்டான் நீலன்!
காளைக்கும் மங்கைக்கும் கணக்கா யர்க்கும்
காட்டுங்கால் காணுவார் என்றாள்! தென்னம்
பாளைக்கு நிகரான நகைமு கத்தாய்
பகற்போதில் என்வீடு வருவாய்! இந்த
வேளைக்கு விடைகொடுப்பாய் என்று கூறி
விரைவாக நடந்திட்டான் வீடு நோக்கி.

nāḷaikkup pēḻaivarum eṉṟāḷ nīli!
naṟpēḻai iruppiṭattaik kēṭṭāṉ nīlaṉ!
kāḷaikkum maṅkaikkum kaṇakkā yarkkum
kāṭṭuṅkāl kāṇuvār eṉṟāḷ! teṉṉam
pāḷaikku nikarāṉa nakaimu kattāy
pakaṟpōtil eṉviṭu varuvāy! inta
vēḷaikku viṭaikoṭuppāy eṉṟu kūṟi
viraivāka naṭantiṭṭāṉ viṭu nōkki.

"Tomorrow the chest will arrive!" Nīli announced.
The hidden place of that chest, Nīlaṉ enquired.
"It will be shown to Ciṉi and Aṉṉam-
Then only they'll come to know, " she replied.
"Your laughter is like the stalk of coconut buds
That has just emerged at its embryonic stage!
Come home tomorrow! Let me now take leave!"
Saying so Nīlaṉ hastened home

CANTO 80

நீலன் வீடு சென்று பேழையோடு வருவோனை மறித்துப் பறிக்கச் சொல்லி, ஆட்களை ஏவினான்

313. வீடடைந்தான் நீலனவன்! பொழுதோ இன்னும்
விடியவில்லை! ஆட்கள்பலர் எவ்வி டத்தும்
காடடைந்த விலங்குகள்போல் உலவலானார்
கடகடெனக் குதிரையினை நடத்து கின்றார்!
கூடடைந்த கிளிபோலக் குடிசை தன்னில்
கொடியிடையாள் இருந்திடுவாள்! விரைவில் அங்கே
ஓடிடுங்கள் என்றகுரல் கேட்கும் ஓர்பால்!
ஊக்கங்கொள் வீரென்னும் ஒருகு ரல்தான்!

nīlaṉ viṭu ceṉṟu pēḻaiyōṭu varuvōṉai maṟittup paṟikkac colli, āṭkaḷai ēviṉāṉ

viṭaṭaintāṉ nīlaṉavaṉ! poḻutō iṉṉum
viṭiyavillai! āṭkaḷpalar evvi ṭattum
kāṭaṭainta vilaṅkukaḷpōl ulavalāṉār
kaṭakaṭeṉak kutiraiyiṉai naṭattu kiṉṟār!
kūṭaṭainta kiḷipōlak kuṭicai taṉṉil

kūṭaṭainta kiḷipōlak kuṭicai taṉṉil
koṭiyiṭaiyāḷ iruntiṭuvāḷ! viraivil aṅkē
ōṭituṅkaḷ eṉṟakural kēṭkum ōrpāl!
ūkkaṅkoḷ vīreṉṉum oruku raltāṉ!

Nīlaṉ goes home. Then despatches some of his men to intercept and rob off the chest

Nīlaṉ reached home. It was not yet dawn!
As in the forest, wild beasts roam around,
Men in numbers were strolling in the streets.
Horses were galloping, lashed by repeated whips!
Like a parrot that is confined in a cage
Aṉṉam remained inside the cottage.
"Run fast!" this command echoed everywhere.
It was meant to inspire the warriors!

314. எவனேனும் பேழையொடு செல்வா னாயின்
எதிர்த்திடுவீர், பேழையினைப் பறிப்பீர் என்று
நவிலுமோர் குரல்! நீண்ட வாள்ம றைத்து
நடவுங்கள் என்றதட்டும் ஓர்கு ரல்தான்!
சுவரைப்போய் பாரென்பான் ஒருவன்! பேழை
தோளின்மேல் வைத்தபடி நிற்கின் றான்பார்!
அவனைமறி என்றொருவன் கூறக் கேட்டே
அத்திமரத் தைஒருவன் குத்தி நைவான்.

evaṉēṉum pēḻaiyoṭu celvā ṉāyiṉ
etirttiṭuvīr, pēḻaiyiṉaip paṟippīr eṉṟu
navilumōr kural! nīṇṭa vāḷma ṟaittu
naṭavuṅkaḷ eṉṟataṭṭum ōrku raltāṉ!
cuvaraippōy pāreṉpāṉ oruvaṉ! pēḻai
tōḷiṉmēl vaittapaṭi niṟkiṉ ṟāṉpār!
avaṉaimaṟi eṉṟoruvaṉ kūṟak kēṭṭē
attimarat taioruvaṉ kutti naivāṉ.

"If anyone moves with the treasure chest
Intercept and take away that chest!"
Said someone. "Hide your long and sharp swords
And march ahead!" commanded another!
"Behold that wall!" one ordered his men.

Intercept him!" When this order was heard
One transfixed a fig tree and stood in a fix.

315. ஆலடியில் நின்றிருந்த கழுதை தன்னை
அங்கொருவன் தொட்டுதையும் பட்டு வீழ்ந்தான்
காலடிஓ சைகாட்டா தொருவன் சென்று
கல்தூணை மற்போருக் கழைக்க லானான்!
வேலடியை ஆளென்று நெருங்கி முட்கள்
வெடுக்கென்று தைத்ததினால் நடுக்கங் கொண்டான்!
மேலெழுந்த நிலவிலும்,இத் தொல்லை யாயின்
மிகுமிருட்டு வேளைஎனில் என் ஆவாரோ?

ālaṭiyil niṉṟirunta kaḻutai taṉṉai
aṅkoruvaṉ toṭṭutaiyum paṭṭu vīḻntāṉ
kālaṭiō caikāṭṭā toruvaṉ ceṉṟu
kaltūṇai maṟpōruk kaḻaikka lāṉāṉ!
vēlaṭiyai āḷeṉṟu neruṅki muṭkaḷ
veṭukkeṉṟu taittatiṉāl naṭukkaṅ koṇṭāṉ!
mēleḻunta nilavilum,it tollai yāyiṉ
mikumiruṭṭu vēḷaieṉil eṉ āvārō?

One man touched a donkey that stood under
A banyan tree; fell receiving its irate kick!
Another tiptoed to a stone pillar
And challenged for wrestling with it!
One mistook the trunk of a thorny tree
For a man! Approached and was pricked
And hence frightened. All this nuisance in moon light!
What would have been, if it was a dark night?

316. ஆளொருவன் வரக்கண்டால் ஐந்து பேர்கள்
ஆரங்கே என்றதட்டி நிறுத்து மந்த
நாளிரவு மெதுவாக நடக்கக், கீழ்ப்பால்
நடுக்கடலில் இளங்கதிர்தான் நுனிமு ளைக்கும்
வேளையிலே கதிர்நாட்டின் மேற்கி னின்று
வேலனொரு குதிரையின்மேல் பேழை யோடும்
வாளோடும் வருகின்றான்! அவனைச் சூழ்ந்து
மறவர்பலர் வருகின்றார் குதிரை மீதே.

āḻoruvaṉ varakkaṇṭāl aintu pērkaḷ
āraṅkē eṉṟataṭṭi niṟuttu manta
nāḷiravu metuvāka naṭakkak, kīḻppāl
naṭukkaṭalil iḷaṅkatirtāṉ nuṉimu ḷaikkum
vēḷaiyilē katirmāṭṭiṉ mēṟkī niṉṟu
vēlaṉoru kutiraiyiṉmēl pēḻai yōṭum
vāḷōṭum varukiṉṟāṉ! avaṉaic cūḻntu
maṟavarpalar varukiṉṟār kutirai mītē.

When one man was found, five surrounded him!
The orgy of threat was there throughout the night,
Which slowly disappeared and in the east
In the mid sea, the sun peeped its rim.
Then Vēlaṉ raced in his horse from the west
Holding in his hards, the precious trensure chest
And fiercely wielding his sword! Guarding warriors
Closely followed him riding their steeds.

CANTO 81

வேலன் பேழை தூக்கிக் குதிரைமேல் வர, எதிரிகள் எதிர்க்க-வேலன் ஆட்களும் கை கலந்தார்கள்

317. சீழ்க்கையடித்தே ஒருவன், வேலன்! பேழை!
செல்லுங்கள் என்றுரைத்தான்! வேலன், மேலே
வாழ்க்கையிலே வன்பிணிகள் பாய்ந்த தைப்போல்
மறவர்பலர் வாளுருவிப் பாய்ந்திட் டார்கள்!
தாழ்க்கையின்றி எதிர்த்தார்வே லன்கூட் டத்தார்!
சாய்ந்தனதோள் தலைகால்கள் தடத டென்று!
கீழ்க்கடலின் மிசைவந்த பரிதி அங்கே
கிடந்தஉடற் குருதியிலே கண்வி ழித்தான்.

vēlaṉ pēḻai tūkkik kutiraimēl vara, etirikaḷ etirkka-vēḷaṉ āṭkaḷum kai kalantārkaḷ

cīḻkkaiyaṭittē oruvaṉ, vēlaṉ! pēḻai!
celluṅkaḷ eṉṟuraittāṉ! vēlaṉ, mēlē
vāḻkkaiyilē vaṉpiṇikaḷ pāynta taippōl
maṟavarpalar vāḷuruvip pāyntiṭ ṭārkaḷ!
tāḻkkaiyiṉṟi etirttārvē laṉkūṭ ṭattār!
cāyntaṉatōḷ talaikālkaḷ taṭata ṭeṉṟu!

kiḻkkaṭaliṉ micaivanta pariti aṅkē
kiṭantauṭaṟ kurutiyilē kaṇvi ḻittāṉ.

Vēlaṉ carries the chest on his horse. When his enemies intercept, a fierce fight takes place between the two groups

"Vēlaṉ! Chest! Chase fast!" thus ordered a man,
With a whistling sound! They pounced upon Vēlaṉ
With their deadly swords, like the onslaught
Of dangerous diseases on human lives!
Vēlaṉ's band also mounted a fierce fight.
Shoulders and limbs rapidly fell severd.
The sun which rose from the eastern ocean
Surveyed those bodies that shed hot blood.

318. கணக்காயன் மாணவரும், வீரப் பற்குக்
கையுதவி யானவரும் பகைக்கூட் டத்தைப்
பிணக்காடு செய்கின்றார்! பகைவர் தாமும்
பிளக்கின்றார் பல்லோரைப்! பேழை தன்னை
அணைத்தபடி வாள்சுழற்றும் வேலன் தன்னை
அழிப்பதுவே கருத்தாகப் பகைவர் கூட்டம்
தணற்காடாய்ச் சூழ்கையிலே பேழை காக்கத்
தட்டினான் குதிரையினைத் தறுகண் வேலன்.

kaṇakkāyaṉ māṇavarum, vīrap paṟkuk
kaiyutavi yāṉavarum pakaikkūṭ ṭattaip
piṇakkāṭu ceykiṉṟār! pakaivar tāmum
piḷakkiṉṟār pallōraip! pēḻai taṉṉai
aṇaittapaṭi vāḷcuḻaṟṟum vēlaṉ taṉṉai
aḻippatuvē karuttākap pakaivar kūṭṭam
taṇaṟkāṭāyc cūḻkaiyilē pēḻai kākkat
taṭṭiṉāṉ kutiraiyiṉait taṟukaṇ vēlaṉ.

School master, his pupils and Vīrappaṉ's men
All made a fierce onslaught on the enemies
And created there a grave-yard! The enemies also
Effectively retaliated and killed so many!
Vēlaṉ, keeping the chest very close to his chest,
Wielded the sword! Like the forest flame, his foes

Surrounded him, determined to do away! With boldness
Vēlaṉ whipped up his horse to save the chest!

319. பறந்ததுவே லன்குதிரை தெற்கு நோக்கிப்
பகைவர்களும் தொடர்ந்தார்கள் வேலன் தன்னைச்
சிறந்தகணக் காயன்நெடும் பரியும் ஆங்கே
செல்பகைமேற் சென்றதுசெஞ் சிறுத்தை போலே!
மறைந்திடுவான் வேலனொரு காட்டில்! மேட்டில்
வாய்ந்திடுவான் பகைகாண! அவன்தி றத்தை
அறிந்துபகை பாயுங்கால் குதிரை தன்னை
ஆற்றினிலே நீந்துவிப்பான்; தோப்பில் மீள்வான்!

paṟantatuvē laṉkutirai teṟku nōkkip
pakaivarkaḷum toṭarntārkaḷ vēlaṉ taṉṉaic
ciṟantakaṇak kāyaṉneṭum pariyum āṅkē
celpakaimēṟ ceṉṟatuceñ ciṟuttai pōlē!
maṟaintiṭuvāṉ vēlaṉoru kāṭṭil! mēṭṭil
vāyntiṭuvāṉ pakaikāṇa! avaṉti ṟattai
aṟintupakai pāyuṅkāl kutirai taṉṉai
āṟṟiṉilē nīntuvippāṉ; tōppil mīḷvāṉ!

Vēlaṉ's horse galloped fast towards the south.
His enemies followed him and chased.
The school master's steed pursued the foes
Like a ferocious and pouncing panther!
Deftly Vēlaṉ played the hide and seek game!
Ent'ring the wood, he would emerge in a plateau.
If his foes traced and chased him, he would make
His horse swim and then come out to a grove!

320. தன்னருமைப் பேழையொடு குதிரை தன்னைத்
தட்டுவான்; விரைவினிலே செலுத்து கின்றான்!
பின்தொடரும் பகைவர்சிலர் சேர்ந்து நிற்பார்;
பின்செல்லும் கணக்காயன் அவரைக் கொல்வான்!
இன்னல்தரும் பகைவர்தொகை குறையும் அங்கே;
என்றாலும் அத்தீயோர் தொடரு கின்றார்.
மின்னொளியாள் இன்னுயிர்போல் வாளன் னத்தின்
மீதுற்ற அன்புளத்தான்; தீது காணான்!

tannarumaip pēlaiyoṭu kutirai tannait
taṭṭuvān; viraivinilē celuttu kinrān!
pintoṭarum pakaivarcilar cērntu nirpār;
pincellum kaṇakkāyan avaraik kolvān!
innaltarum pakaivartokai kuraiyum aṅkē;
enrālum attiyōr toṭaru kinrār.
minnoḷiyāḷ innuyirpōl vālan nattin
mīturra anpuḷattān; tītu kāṇān!

Holding the chest, he whipped up the horse
And made it gallop fast! Some of the pursuing foes
Could not cope with his pace! Hence lagged behind!
Some among them, the school master killed.
The number of troubling foes, hence dwindled.
Yet they were not undone and so followed!
Shining like the lightning, Annam was his life!
Romantic Vēlan could safely scrape through!

CANTO 82

துறவியிடம் வேலன் நிலையைச் சொல்லுகிறான் ஒருவன்

321. துறவியிடம் வந்தொருவன் வணங்கி நின்று
"தூயவனைப் பகைவர்பலர் தொடரு கின்றார்!
திறல்வேலன் பேழையுடன் திரியா நின்றான்!
வேலனொடு கணக்காயர் தாமும் சென்றார்!
முறைமையுடன் வேலனிடம் கிடைத்த பேழை
முரடர்களால் பறிபோகக் கூடும் என்றான்.
துறவிஉளம் கலங்கினான். வேழ வன்பால்
சொல்லுகபோய் இதைஎன்றான்! சென்றான் அன்னோன்.

turaviyiṭam vēlan nilaiyaic collukiṟān oruvan

turaviyiṭam vantoruvan vaṇaṅki ninru
"tūyavanaip pakaivarpalar toṭaru kinrār!
tiralvēlan pēlaiyuṭan tiriyā ninrān!
vēlanoṭu kaṇakkāyar tāmum cenrār!
muraimaiyuṭan vēlaniṭam kiṭaitta pēlai
muraṭarkaḷāl parīpōkak kūṭum enrān.

turaviuḷam kalaṅkiṉāṉ. vēḻa vaṉpāl
collukapōy itaieṉṟāṉ! ceṉṟāṉ aṉṉōṉ.

One person narrates the precarious position of Vēlaṉ to the saint

One person with folded hands narrated;
"By his enemies, Vēlaṉ was wildly chased.
The valiant Vēlaṉ ran round with the chest;
The school master also followed suit.
He got that chest by just and fair means
I fear it might be robbed by hooligans,"
The dismayed saint said "Tell it at once
To the Vēḻam king!" He obeyed his words.

322. அவ்வேழ மன்னவனால் கதிர்நா டெங்கும்
அமைதிநிலை பெற்றதுதீ யோரால் யார்க்கும்
எவ்விடத்தும் தீங்கில்லை. நகர்க்காப் பாளர்
எங்கெங்கும் வாள்பிடித்து நின்றி ருந்தார்.
கவ்விற்று மாலைஇருள்! வேலன் தன்னைக்
காண்போமோ எனப்பலரும் ஐயுற் றார்கள்!
இவ்வளவில் வேலனையும் கொன்றி ருப்பார்
என்றுபலர் எண்ணியுளம் ஏங்கு வார்கள்!

avvēḻa maṉṉavaṉāl katirnā ṭeṅkum
amaitinilai peṟṟatutī yōrāl yārkkum
evviṭattum tīṅkillai. nakarkkāp pāḷar
eṅkeṅkum vāḷpiṭittu niṉṟi runtār.
kavviṟṟu mālaiiruḷ! vēlaṉ taṉṉaik
kāṇpōmō eṉappalarum aiyuṟ ṟārkaḷ!
ivvaḷavil vēlaṉaiyum koṉṟi ruppār
eṉṟupalar eṇṇiyuḷam ēṅku vārkaḷ!

That Vēḻam king was solely responsible
For peace in Katir land! Wicked persons
Could not wag their tails anywhere! Fully tight
Was the security! Everywhere armed men guarded!
When darkness set in, people grew doubtful
Whether they could again see Vēlaṉ alive!

By now Vēlan̲ also would have been murdered--
So surmised so many and were disheartened.

323. நரிவாழ்வு வேரோடு சாய்ந்த பின்னும்
நாட்டினிலே அன்னத்தின் நலத்தைப் போக்க
இருப்பவர்தாம் யாரென்று கேட்பார் சில்லோர்!
இளவரசி அன்னத்தை அடைவ தற்கோ
எழிற்பேழை வேண்டும்! அதை வேலன் பெற்றான்;
பெற்றான்பால் பெறுதற்கு முயலு கின்றார்!
ஒருபொருளிர் பற்றுடையார் அறத்தால் கொள்வார்
ஒருசிலர்தீ நெறிச்செல்வார் என்றார் சில்லோர்!

narivāḻvu vērōṭu cāynta pin̲n̲um
nāṭṭin̲ilē an̲n̲attin̲ nalattaip pōkka
iruppavartām yāren̲r̲u kēṭpār cillōr!
iḷavaraci an̲n̲attai aṭaiva tar̲kō
eḻir̲pēḻai vēṇṭum! atai vēlan̲ per̲r̲ān̲;
per̲r̲ān̲pāl per̲utar̲ku muyalu kin̲r̲ār!
oruporuḷir par̲r̲uṭaiyār ar̲attāl koḷvār
orucilartī ner̲iccelvār en̲r̲ār cillōr!

"Even after Nari has been uprooted
Who is there to cause distress to An̲n̲am?"
This was the question many men raised.
To win An̲n̲am's hands, the chest is a must.
Now it is in the hands of mighty Vēlan̲
Perhaps someone wants to snatch it form him!
"Things sought are got by means fair!
But some resort to means foul!" some observed.

324. குடிசையிலே நல்லாத்தா மயக்கத் தாலே
குற்றுயிராய்ப் புரண்டபடி கிடந்தாள்! போழ்து
விடிந்ததுவும் தானறியாள்; பரிதி மேற்கில்
விழுந்ததையும் அவளறியாள்; இரவு வந்து
படிந்ததுத னிக்குடிலில்! விளக்கு மில்லை!
பதறினாள்! விழிதிறந்தாள்! எழுந்தி ருந்தாள்!
உடல்நோகத் தீக்கடைந்தாள்! விளக்கை ஏற்றி
உடன்துயின்ற அன்னத்தைப் பார்த்தாள், இல்லை!

kuṭicaiyilē nallāttā mayakkat tālē
kuṟṟuyirāyp puraṇṭapaṭi kiṭantāḷ! pōḻtu
viṭintatuvum tāṉaṟiyāḷ; pariti mēṟkil
viḻuntataiyum avaḷaṟiyāḷ; iravu vantu
paṭintatuta ṉikkuṭilil! viḷakku millai!
pataṟiṉāḷ! viḻitiṟantāḷ! eḻunti runtāḷ!
uṭalnōkat tikkaṭaintāḷ! viḷakkai ēṟṟi
uṭaṉtuyiṉṟa aṉṉattaip pārttāḷ, illai!

In the hut, Āttāḷ lay in giddiness;
Struggling in bed for life, she was restless!
The dawn of the day she didn't know,
Even the sunset, she didn't behold!
Darkness in that lonely hut! No lamp!
She shuddered! Opened her lids! Rose from the bed!
With great strain, she lit the lamp
Aṉṉam who'ad slept with her, was not seen there!

CANTO 83

ஆத்தாவுடன் படுத்திருந்தாள் அன்னம். அவள், விடியலில் காணவில்லை

325. சேயிழையாள் துயில்கிடந்த இடத்தில் தோய்ந்த
செங்குருதி கண்டிட்டாள்.ஐயோ என்று
வாயிலிலும் உட்புறத்தும் வெளிப்பு றத்தும்
வஞ்சியுடல் தனைத்தேடிக் காணா ளாகித்
தூயவளே அன்னமே என்று கூவிச்
சொல்லொன்றும் செவியினிலே கேளா ளாகி
நீயோடி இறந்திட்டாய் எனத்து டித்தாள்!
நீலிஅவள் அவ்விடத்தில் ஓடி வந்தாள்.

āttāvuṭaṉ paṭuttiruntāḷ aṉṉam. avaḷ, viṭiyalil kāṇavillai

cēyiḻaiyāḷ tuyilkiṭanta iṭattil tōynta
ceṅkuruti kaṇṭiṭṭāḷ.aiyō eṉṟu
vāyililum uṭpuṟattum veḷippu ṟattum
vañciyuṭal taṉaittēṭik kāṇā ḷākit
tūyavaḷē aṉṉamē eṉṟu kūvic

collonrum ceviyinilē kēlā lāki
nīyōti irantittāy enattu tittāḷ!
nīliavaḷ avvitattil ōti vantāḷ.

Annam who slept by the side of Āttāḷ is not found the next day

To her shock, Āttāḷ found blood stains
Where Annam had slept last night! "Alas!"
She cried. Searched for her body in and out.
But found it nowhere! "You Annam, the innocent,
Have you gone?" so she lamented in distress!
Didn't hear whatever uttered in her ears!
When she was thus crying aloud.
Hastily Nīli, there arrived.

326. அன்னத்தைச் செங்குருதி சாயக் குத்தி
அழகுடலை இடுகாட்டில் பட்டுப் போன
புன்னையடி யிற்புதைத்தார்; என்றன் ஆத்தா
போனதடி கதிர்நாட்டின் தேனூற் றென்று
சொன்னபடி துடித்தழுது புரண்டாள் நீலி!
துன்பத்து மலையடியிற் புதைந்தாள் ஆத்தா!
சின்னகுடில்! செங்குருதி வெள்ளம்கண்டு
சிவக்கின்ற திருவிளக்கும் நடுங்கிற் றங்கே!

annattaic cenkuruti cāyak kutti
alakutalai itukāṭṭil paṭṭup pōna
punnaiyaṭi yirputaittār; enran āttā
pōnataṭi katirnāṭṭin tēnūr renru
connapaṭi tuṭittaḷutu puranṭāḷ nīli!
tunpattu malaiyaṭiyir putaintāḷ āttā!
cinnakuṭil! cenkuruti veḷḷamkanṭu
civakkinra tiruviḷakkum naṭunkir ranke!

"I saw pretty Annam's blood-stained body
Buried underneath a withered laurel tree
In the grave yard! My dear Āttāḷ
Katir Nāṭu's sweet spring of honey has gone!"
Wailing so, Nīli rolled all round.
At the mount of grief, Āttāḷ got buried!

A small hut! Seeing the pool of blood
Even the little bloody lamp shivered!

CANTO 84

அதே நேரம் பேழையோடு வேலன் வந்தான்

327. இக்கொடிய காட்சியினை வேலன் கண்டான்
இதோபாண் டியன்பரிசு! தாயே! என்ன!
பொற்கொடிஎங்கே! என்று விரைந்து கேட்டான்
பொன்னனையாள் செங்குருதி இங்கே சிந்த
அக்கொடியார் சாக்குத்திப் பட்ட புன்னை
அடியினிலே புதைத்தாரே என்றாள் ஆத்தா!
தைக்கின்ற வேல்நூறும் அம்பு நூறும்
சருக்கென்று பாய்ந்ததுபோல் உளம் துடித்தே

atē nēram pēḻaiyōṭu vēlaṉ vantāṉ

ikkoṭiya kāṭciyiṉai vēlaṉ kaṇṭāṉ
itōpāṇ ṭiyaṉparicu! tāyē! eṉṉa!
poṟkoṭieṅkē! eṉṟu viraintu kēṭṭāṉ
poṉṉaṉaiyāḷ ceṅkuruti iṅkē cinta
akkoṭiyār cākkuttip paṭṭa puṉṉai
aṭiyiṉilē putaittārē eṉṟāḷ āttā!
taikkiṉṟa vēlnūṟum ampu nūṟum
carukkeṉṟu pāyntatupōl uḷam tuṭittē

Meanwhile Vēlaṉ comes there with the treasure chest

Vēlaṉ witnessed this woeful sight and asked:
"Dear mother! Here's Pāṇṭiyaṉ's precious chest!
Where is Aṉṉam, my golden beauty?"
"That girl charming as gold, shed her blood!
Under a withered laurel tree she was buried
By men so wicked!" Āttāḷ said.
Vēlaṉ shuddered as if shot by hundred lances
And hundred arrows at a stretch!

328. ஐயகோ எனஅலறி என்றன் வாழ்வும்
அழிந்ததடி அன்னமே, என்றி ரண்டு
கையாலும் தலைமோதிக், "கண்ணே உன்றன்
கலக்கத்தைத் தீர்க்குமோர் இலக்கி யத்தைப்
பொய்யாத பாண்டியனார் பரிசை, உண்மை
புலப்படுத்தும் பட்டயத்தைக் கொண்டு வந்து
வையாயோ என்றாயே வஞ்சி, தூக்கி
வந்தேனே செந்தேனே எனக்கேன் பேழை!

aiyakō eṉaalaṟi eṉṟaṉ vāḻvum
aḻintatati aṉṉamē, eṉṟi rantu
kaiyālum talaimōtik, "kaṇṇē uṉṟaṉ
kalakkattait tīrkkumōr ilakki yattaip
poyyāta pāṇṭiyaṉār paricai, uṇmai
pulappaṭuttum paṭṭayattaik koṇṭu vantu
vaiyāyō eṉṟāyē vañci, tūkki
vantēṉē centēṉē eṉakkēṉ pēḻai!

"Alas!" with hands smiting his head, he shuddered.
"Dear Aṉṉam! My life too has been shattered
Didn't you implore me to fetch Pāṇṭiyaṉ's chest,
Which would bring all the facts to light?
Won't that literature dispel your distress?
I've now shouldered the chest, so precious!
Now what is the use of that testament?"
He battered his head with both hands.

CANTO 85

நரிகள் மண்ணைத்தூற்றும் இடுகாடு; வேலன் அங்குச் சென்றான் அலறி

329. எங்குள்ளாய் உடன்வைத்துக் கொள்வாய்" என்றே
இட்டதோர் பேழைதனைத் தோளில் ஏற்றி
அங்குள்ள புன்னையினை எண்ணி வேலன்
அழுதபடி ஓடுகின்றான்! முழுநி லாவும்
பொங்குதுயர் காணவும்பொ றாத தாகி
மறைந்ததுவே போய்க்கரிய முகிலுக் குப்பின்!
மங்காமல் விழிக்கும்நரி மண்ணை எற்ற
வருகின்ற இடுகாட்டிற் புன்னை யின்கீழ்

narikaḷ maṇṇaittūṟṟum iṭukāṭu; vēlaṉ aṅkuc ceṉṟāṉ alaṟi

eṅkuḷḷāy uṭaṉvaittuk koḷvāy" eṉṟē
iṭṭatōr pēḻaitaṉait tōḷil ēṟṟi
aṅkuḷḷa puṉṉaiyiṉai eṇṇi vēlaṉ
aḻutapaṭi ōṭukiṉṟāṉ! muḻuni lāvum
poṅkutuyar kāṇavumpo ṟāta tāki
maṟaintatuvē pōykkariya mukiluk kuppiṉ!
maṅkāmal viḻikkumnari maṇṇai eṟṟa
varukiṉṟa iṭukāṭṭiṟ puṉṉai yiṉkiḻ

Lamenting Vēlaṉ goes to the burial ground

"Where are you? Have me with you?"
Thus he cried aloud carrying the chest
On his hefty shoulders. Ran in search
Of the laurel tree in the burial ground.
Unable to witness this unbearable sight
Full moon hi herself behind the dark clouds!
A keen-eyed jackal was kicking the earth
Beneath a withered laurel tree.

330. பிணமேடு தனைக்கண்டான் நெஞ்சி ரண்டாய்ப்
பிளந்ததுபோல் திடுக்கிட்டான்! ஆவி தன்னைத்
தணலேறிச் சுட்டதுபோல் துடித்தான்! காணத்
தாங்காது கைவிரைந்து விழித்தான் கண்ணை!
மணல்மீது தான்வைத்தே பேழை தன்னை
மற்றுமொரு முறைகண்டான்! கனவோ அன்றி
உணர்வேதும் கலங்கியதோ எனநி னைத்தான்.
உயிர்க்குயிரே அன்னமே எனஅ 'ழைத்தான்!

piṇamēṭu taṉaikkaṇṭāṉ neñci raṇṭāyp
piḷantatupōl tiṭukkiṭṭāṉ! āvi taṉṉait
taṇalēṟic cuṭṭatupōl tuṭittāṉ! kāṇat
tāṅkātu kaiviraintu viḻittāṉ kaṇṇai!
maṇalmītu tāṉvaittē pēḻai taṉṉai
maṟṟumoru muṟaikaṇṭāṉ! kaṉavō aṉṟi
uṇarvētum kalaṅkiyatō eṉani ṉaittāṉ.
uyirkkuyirē aṉṉamē eṉaa ḻaittāṉ!

On seeing the place where the body was buried,
He felt as if his heart was rent asunder!
Felt like his life having been burnt by fire!
Unable to bear the sight, he rubbed his eyes.
He kept the treasure chest on the ground
And stared at it again! Was it a dream?
Or was he mentally upset? He thought so.
"Dear Aṉṉam! My life "he cried again and again

331. சிவப்பாம்பல் மலர்வாயிற் சிந்தும் முல்லைச்
சிரிப்புக்கும், கருப்பஞ்சாற் றுச்சொல் லுக்கும்,
குவிக்கின்ற காதலொளி விழிக்கும், கார்போல்
கூந்தலுக்கும், சார்ந்தமுகத் திங்க ளுக்கும்
உவப்புற்றேன் அவ்வுவப்பால் காதல் பெற்றே
உயிர்நீயே என்றுணர்ந்தேன் இயங்க லானேன்!
அவிந்தனையே திருவிளக்கே! இந்த வையம்
அவியவில்லை எனில்எனக்கிங் கென்ன வேலை?

civappāmpal malarvāyiṟ cintum mullaic
cirippukkum, karuppañcāṟ ṟuccol lukkum,
kuvikkiṉṟa kātaloḷi viḻikkum, kārpōl
kūntalukkum, cārntamukat tiṅka ḷukkum
uvappuṟṟēṉ avvuvappāl kātal peṟṟē
uyirnīyē eṉṟuṇarntēṉ iyaṅka lāṉēṉ!
avintaṉaiyē tiruviḷakkē! inta vaiyam
aviyavillai eṉileṉakkiṅ keṉṉa vēlai?

"Your red water-lily lips and the jasmine smile,
Your words so sweet as sugar-cane juice,
Your loving and lustrous eyes, your tresses
Resembling dark clouds, your calm moon-like face--
Of all these I was enamoured! Hence I fell in love!
Felt you are my life! That love inspired me!
Are you put out, my beacon light? Still the earth
Survives! But, what purpose have I got here?

332. படித்ததுண்டு; கேட்டதுண்டு; கண்டதென்ன?
பகலியங்கி இரவுறங்கும் சிறுமை யன்றித்
தடித்தஉடல் பெருநெறியிற் சென்ற தில்லை
தனித்தினிக்கும் இசைத்தமிழில் தேனும் கூட்டி

வடித்தெடுத்த மொழியாளே, மலர்க்கண் காட்டி
வாழ்விலெனை உயர்வித்தாய், உயிரே, உன்சீர்
முடித்தனையே திருவிளக்கே இந்த வையம்
முடியவில்லை எனில்எனக்கிங் கென்ன வேலை?

paṭittatuṇṭu; kēṭṭatuṇṭu; kaṇṭateṉṉa?
pakaliyaṅki iravuṟaṅkum ciṟumai yaṉṟit
taṭittauṭal peruneṟiyiṟ ceṉṟa tillai.
taṉittiṉikkum icaittamiḻil tēṉum kūṭṭi
vaṭitteṭutta moḻiyāḷē, malarkkaṇ kāṭṭi
vāḻvileṉai uyarvittāy, uyirē, uṉcīr
muṭittaṉaiyē tiruviḷakkē inta vaiyam
muṭiyavillai eṉileṉakkiṅ keṉṉa vēlai?

"I 've read and heard a lot! What do I behold?
Active during day, slumber at night-accustomed
I was to this routine! Not for lofty ideals!
Known for words sweet as Tamil lyrics, mixed with honey,
By your luscious glance, you've boosted me in life!
My life! You have now ended your princely life!
My beacon light! Yet this earth has not ended.
But, what purpose have I got here?

333. பிறக்கமுடி யாதினிமேல் பெண்ணொ ருத்தி!
பிரிக்கமுடி யாதஉயிர்ப் பொருளே! நெஞ்சம்
மறக்கமுடி யாதஎல்லாம் பேசி, இன்ப
வாழ்க்கையெனும் கடற்கரையின் ஒட்டில் நானோ
சிறக்கஒரு முறையேனும் மூழ்க வில்லை!
சேயிழையே! தீங்கனியே! அந்தோ நீதான்
இறப்பதுவோ! திருவிளக்கே இந்த வையம்
இறக்கவிலை எனில்எனக்கிங் கென்ன வேலை?

piṟakkamuṭi yātiṉimēl peṇṇo rutti!
pirikkamuṭi yātauyirp poruḷē! neñcam
maṟakkamuṭi yātaellām pēci, iṉpa
vāḻkkaiyeṉum kaṭaṟkaraiyiṉ oṭṭil nāṉō
ciṟakkaoru muṟaiyēṉum mūḻka villai!
cēyiḻaiyē! tīṅkaṉiyē! antō nītāṉ
iṟappatuvō! tiruviḷakkē inta vaiyam
iṟakkavilai eṉileṉakkiṅ keṉṉa vēlai?

"Such a charming girl can't be born again!
Like my life, you are inseparable! You've spoken
Memorable words to me! On the shore
I've been! Not yet delved in the sea of bliss!
Not e'en once in my life! A slender charm!
A succulent fruit! Alas! Should you die so soon?
My beacon light! Yet this world hasn't seen its end!
But, what purpose have I got here/

334. மோதல்ஒன்றோ? எதிர்ப்பொன்றோ இப்பே ழைக்கு?
முழுமூச்சும் ஈடுவைத்துக் காத்து வந்தேன்!
ஈதல்ஒன்று மற்றொன்று சாதல் என்றே
எண்ணினேன்! அன்னமே உன்மேற் கொண்ட
காதலன்றோ என்வெற்றி! கண்தி றந்து
காணாயோ? பேழையையும் எனையும் விட்டுச்
சாதலுண்டோ திருவிளக்கே இந்த வையம்
சாகவில்லை எனில்எனக்கிங் கென்ன வேலை?

mōtalonrō? etirpponrō ippē laikku?
mulumūccum ītuvaittuk kāttu vantēn!
ītalonru marronru cātal enrē
enninēn! annamē unmēr konta
kātalanrō enverri! kanti rantu
kānāyō? pēlaiyaiyum enaiyum vittuc
cātaluntō tiruvilakkē inta vaiyam
cākavillai enilenakkiṅ kenna vēlai?

"Clashes- stiff resistance- so many for this chest!
Risking my life, I've safeguarded it!
Either I should fetch it or be perished-
Thus I vowed! Annam! Isnt't my love
The great triumph in life? Won't you open your eyes
And See? Should you die leaving me and the chest?
My beacon light! The world has not yet perished!
But what purpose have I got here?

335. வெண்ணிலவை எட்டிவிட்டேன் என்றி ருந்தேன்
விண்ணினின்று வீழ்ந்தேனே! தென்றல் காற்றின்
பண்ணமைந்த தமிழ்ப்பொதிகை எனக்கே என்றேன்

பாழ்ங்கிணற்றில் தூக்கிஎறி யப்பெற் றேனே!
திண்ணெனவே இழந்தேனே, பசியைப் போக்கத்
திரட்டியமுப் பழச்சாறே! என்னை விட்டு
மண்ணடைந்தாய்! திருவிளக்கே இந்த வையம்
மடியவில்லை எனில்எனக்கிங் கென்ன வேலை?

veṇṇilavai eṭṭiviṭṭēṉ eṉṟi runtēṉ
viṇṇiṉiṉṟu vīḻntēṉē! teṉṟal kāṟṟiṉ
paṇṇamainta tamiḻppotikai eṉakkē eṉṟēṉ
pāḻṅkiṇaṟṟil tūkkieṟi yappeṟ ṟēṉē!
tiṇṇeṉavē iḻantēṉē, paciyaip pōkkat
tiraṭṭiyamup paḻaccāṟē! eṉṉai viṭṭu
maṇṇaṭaintāy! tiruviḷakkē inta vaiyam
maṭiyavillai eṉileṉakkiṅ keṉṉa vēlai?

"I thought that I had reached the argent moon.
Boiut lo! I fell from the skies! I claimed Pothigai Mount
Where the breeze of Tamil wafts with dulcet notes!
But was wildily thrown into a ruined well!.
Craved for the elixir of triple fruits meant for appeasing
My hunger! I've lost my vigour! Me forsaking
You've gone under. the sod! My beacon. light! The would
Yet remains! But what purpose have I got here?

336. கடைவிழியில் நிலவுசெயும் உனது சாயல்
களிமயிலும் காட்டாதே! ஒசிந்த மென்மை
இடையழகு மின்னலிடை இல்லை யேசெவ்
விதழ்கண்டார் மலரிதழும் காண்பா ருண்டோ
உடையெல்லாம் நீலமணி! கடலோ நாணும்!
ஒளிமுகத்தைக் கண்டிட்டால் பரிதி நாணும்!
மடிந்தாயோ திருவிளக்கே இந்த வையம்
மடியவில்லை எனில்எனக். கிங்கென்ன வேலை?

kaṭaiviḻiyil nilavuceyum uṉatu cāyal
kaḷimayilum kāṭṭātē! ocinta meṉmai
iṭaiyaḻaku miṉṉaliṭai illai yēcev
vitaḻkaṇṭār malaritaḻum kāṇpā ruṇṭō
uṭaiyellām nīlamaṇi! kaṭalō nāṇum!

oḷimukattaik kaṇṭiṭṭāl pariti nāṇum!
maṭintāyō tiruviḷakkē inta vaiyam
maṭiyavillai eṉileṉak kiṅkeṉṉa vēlai?

"You face that resembles the moon, surpases
The charm of peacock! your slenderness
Isn't foud even int he streak of lightning!
Petals of flowers are no match for your crimson lips!
Your saphire-like appparel outshines the blue seas!
Even the sun won't face your dayzling face!
Are you dead, my beacon light? yet the world hasn't!
But, what purpose have I got here?

CANTO 86

பிணத்தைத் தோண்டி மடியில் சார்த்தினான். நிலவு அப்போது முகிலில் மறைந்திருந்தது

337. புதைத்தாரோ இரக்கமிலார் பொன்னு டம்பைப்
புதுமுகத்தைக் கடைசிமுறை காட்டாய் என்று
பதைத்தானாய்ப் பிணப்புதையல் தோண்டிக், கூட்டைப்
பரிந்தெடுத்துத் தன்மடியில் கிடத்திக், கூந்தல்
ஒதுக்கி, முழு நிலா,முகிலில் புதைந்த தாலே
இருளிடையே ஒளிமுகமும் புதைந்த தென்று
கொதித்துள்ளம், கண்ணேஎன் கண்ணே என்று
கூப்பிட்டு, முகத்தோடு முகத்தைச் சேர்த்தே

piṇattait tōṇṭi maṭiyil cārttiṉāṉ. nilavu appōtu mukilil maṟaintiruntatu

putaittārō irakkamilār poṉṉu ṭampaip
putumukattaik kaṭaicimuṟai kāṭṭāy eṉṟu
pataittāṉāyp piṇapputaiyal tōṇṭik, kūṭṭaip
parinteṭuttut taṉmaṭiyil kiṭattik, kūntal
otukki, muḻu nilā,mukilil putainta tālē
iruḷiṭaiyē oḷimukamum putainta teṉṟu
kotittuḷḷam, kaṇṇēeṉ kaṇṇē eṉṟu
kūppiṭṭu, mukattōṭu mukattaic cērttē

Digging the grave Vēlaṉ takes out a corpse and keeps it on his lap

"Did those heartless men bury your golden body?
Won't you show your face for me at last?"
Nervously, he dug the buried treasure of corpse
And took it out! Then kept it on his lap
Trimmed its tress, but couldn't see its face glow
Since the moon buried itself behind the clouds!
He cried, "Dear! My dear!" with boiling heart;
Then buried his face with that of the corpse.

338. “முத்தமடி” கடைசிமுறை! ஒன்றே ஒன்று
முடிந்ததடி என்வாழ்வும்' உயிர்க்கி ளைமேல்
தொத்துகிளி யே,என்று மலர்க்கன் னத்தைத்
துணைவிழியால் தேடுங்கால் முழுநி லாவும்
மொய்த்தமுகில் 'கிழித்துவெளிப் பட்ட தாலே
முழுதழுகி, ஊன்கழன்ற முகத்தைக் கண்டான்!
கொத்தாகக் குழல்கழன்ற நிலையும் கண்டான்!
குடல்சரிதல் கண்டான்; பல் இளித்தல் கண்டான்.

“muttamaṭi” kaṭaicimuṟai! oṉṟē oṉṟu
muṭintataṭi eṉvāḻvum! uyirkki ḷaimēl
tottukiḷi yē,eṉṟu malarkkaṉ ṉattait
tuṇaiviḻiyāl tēṭuṅkāl muḻuni lāvum
moyttamukil ‘kiḻittuveḷip paṭṭa tālē
muḻutaḻuki, ūṉkaḻaṉṟa mukattaik kaṇṭāṉ!
kottākak kuḻalkaḻaṉṟa nilaiyum kaṇṭāṉ!
kuṭalcarital kaṇṭāṉ; pal iḷittal kaṇṭāṉ.

"A kiss at last, a final kiss, one only!
Farewell life! O! Parrot clinging
To the tree of my Being!" thus fondly
He searched her flower-cheek; moon emerged
Piercing the cloudy shroud. Alas! He saw
The lump of wounded and putrid flesh!
Face fully defaced, shorn of locks!
Entrails out, teeth a-grinning, wholly rot!

CANTO 87

பின்னர், நிலா வெளிப்படவே, பிணத்தின் அழகற்ற நிலைகண்டான். எறிந்தான் பிணத்தை. வெறுத்துரைத்தான் பெண்ணுலகை

339. சீ!என்று பிணமெறிந்து விரைந் தெழுந்து
சிதைவுடலை மறுமுறையும் உற்று நோக்கி
ஏ!இதற்குத் தானா? இவ் வழியு டற்கா?
இருள்கண்டால் விழிமூடும்! நோயும் அஞ்சும்!
வாயெச்சில் கண்டாலும் அருவ ருக்கும்!
மாக்கீழ்மை! இதற்குத்தா னாஇப் பாடு!
ஈயருந்த அழுகுதசை, எறும்பு மொய்க்க
இற்றொழுகு புண்ணீர்! மற் றிதிலோ நாட்டம்?

pinnar, nilā veḷippaṭavē, piṇattin aḻakaṟṟa nilaikaṇṭāṉ. eṟintāṉ piṇattai. veṟutturaittāṉ peṇṇulakai

ci!eṉṟu piṇameṟintu virain teḻuntu
citaivuṭalai maṟumuṟaiyum uṟṟu nōkki
ē!itaṟkut tāṉā? iv vaḻiyu ṭaṟkā?
iruḷkaṇṭāl viḻimūṭum! nōyum añcum!
vāyeccil kaṇṭāḷum aruva rukkum!
mākkiḻmai! itaṟkuttā ṉāip pāṭu!
īyarunta aḻukutacai, eṟumpu moykka
iṟṟoḻuku puṇṇīr! maṟ ṟitilō nāṭṭam?

In the moon light, he sees the damaged and horrible parts of the corpse Throws it. Chides the entire womenfolk

"Tush!"he cried! Threw the corpse and rose.
Again he stared at the putrefied corpse!
"Fie! For this? For this wasting flesh?
Lids close in darkness! Diseases too dread that!
Drooling is doubtlessly despicable!
Loathsome! So much strain for attaining this?
Rotten flesh eaten by fleas! Oozing pus
Relished by ants! Should I be enamoured of this?

340. பேன்நாறி வீழ்குழலைத் தேனா றென்றும்
பீளைஒழு கும்விழியை நீல மென்றும்
மேல்நாறும் சளிமூக்கை எட்பூ என்றும்
வெறுங்குறும்பிக் காதைஎழில் வள்ளை என்றும்
ஊன்நாறும் ஊத்தைப்பல் வாய் உதட்டை
ஒளிமுல்லை செவ்வாம்பல் கோவை என்றும்
தோல்நாறும் கன்னம்கண் ணாடி என்றும்
துயரீளை பயில்குரலைக் குயில்தான் என்றும்

pēṉnāṟi vīḻkuḻalait tēṉā ṟeṉṟum
pīḷaioḻu kumviḻiyai nīla meṉṟum
mēlnāṟum caḷimūkkai eṭpū eṉṟum
veṟuṅkuṟumpik kātaieḻil vaḷḷai eṉṟum
ūṉnāṟum ūttaippal vāy utaṭṭai
oḷimullai cevvāmpal kōvai eṉṟum
tōlnāṟum kaṉṉamkaṇ ṇāṭi eṉṟum
tuyarīḷai payilkuralaik kuyiltāṉ eṉṟum

"Lice stinking locks, I liken'd to honey brooks,
Rheum emitting eyes, I likened to globe thistle
Froth stinking noses to sesame flowers;
Cerumen ears likened to charming *vaḷḷai*[18] blooms!
Staeching mouth, teeth and lips I described
As dazzling jasmine, water-lily and *kōvai*[19] fruits.
Feculent cheeks I said to be specular ones!
Described the coarse voice as that of cuckoo birds!

341. உடல்சுமக்கும் உரல்போலும் இடையை, வானின்
உச்சிஅதில் மின்னலினும் அச்ச மென்றும்
கொடுங்குள்ள வாத்துநடை அன்ன மென்றும
குறுகியசெக் குலக்கைக்கால் வாழை என்றும்
இடும்பையிலே இடும்குதிகால் சுவடி என்றும்
ஈரித்தவெள்ளடி தா மரைப்பூ என்றும்
கெடும்படியே சொல்லிவைத்தார் புலவர். நேரில்
கிழக்கினையும் மேற்கென்று கிளத்து வார்போல்!

18. A common creeper of the hedges, Coccinia indica.
19. Creeping bindweed, Ipomaca aguatica

uṭalcumakkum uralpōlum iṭaiyai, vāṉiṉ
ucciatil miṉṉaliṉum acca meṉṟum
koṭuṅkuḷḷa vāttunaṭai aṉṉa meṉṟum
kuṟukiyacek kulakkaikkāl vāḻai eṉṟum
iṭumpaiyilē iṭumkutikāl cuvaṭi eṉṟum
īrittaveḷḷaṭi tā maraippū eṉṟum
keṭumpaṭiyē collivaittār pulavar, nēril
kiḻakkiṉaiyum mēṟkeṉṟu kiḷattu vārpōl!

341. "Just as falsely swearing the east as the west,
Our bards described damsels with numerous lies!
Trunk-bearing waist resembling a barrel
They said to surpass lightning's stagger!
The gait of short ducks, they compared to swans!
Oil press pestle-like leg, they likened to banana bole!
Pest affected feet, they praised as shapely ones!
End blunted feet, they extolled as red lotus!

342. கண்ணுக்கு மையிட்டும் காதில் மூக்கில்
கல்லிழைத்த நகையிட்டும், சிக்க றுக்க
ஒண்ணாத குழலுக்கு மலர்கள் இட்டும்
உரைநாணும் உடலுக்குத் திரையை இட்டும்
பெண்ணென்று வந்தவளை இட்ட வெல்லாம்
பிரிப்பாரேல் காண்போர்கள் சிரிப்ப ரன்றோ?
மண்ணுக்கு வைத்தசுமை; வாழ்வின் நஞ்சு
மங்கையரை வெங்கனவாய் மதித்தார் மேலோர்!

kaṇṇukku maiyiṭṭum kātil mūkkil
kalliḻaitta nakaiyiṭṭum, cikka ṟukka
oṇṇāta kuḻalukku malarkaḷ iṭṭum
uraināṇum uṭalukkut tiraiyai iṭṭum
peṇṇeṉṟu vantavaḷai iṭṭa vellām
pirippārēl kāṇpōrkaḷ cirippa raṉṟō?
maṇṇukku vaittacumai; vāḻviṉ nañcu
maṅkaiyarai veṅkaṉavāy matittār mēlōr!

"Dyeing the eye-lids, decking the ears and nose
With gemmy rings and thuds, using flower chaplets

To camouflage the stickiness of tresses
And covering unshapely body with silken veils
Damsels look so charming! When these cosmetics're withdrawn
Won't they become a laughing stock?
Sages dubbed them as poison--earth's burden!
A nightmare in the world--so they warned!

343. மாவடு வென்றால்விழியை மரமே நாணும்!
மலரென்றால் பெண்முகத்தைச் சோலை நாணும்!
காவடிபோ லும்தோளை மூங்கில் என்றால்
காக்கையுந்தன் கால்வைக்கக் கூசு மன்றோ!
நாவடுச்சொல் தேனென்றால் வண்டோ ஒப்பும்?
நங்கையரின் அங்கையோ செங்காந் தட்பூ?
சாவடியின் கால்விலங்கு நிகர்க முத்தைச்
சங்கென்றால் இக்கொடுமை எங்க டுக்கும்?

māvaṭu veṉṟālviḻiyai maramē nāṇum!
malareṉṟāl peṇmukattaic cōlai nāṇum!
kāvaṭipō lumtōḷai mūṅkil eṉṟāl
kākkaiyuntaṉ kālvaikkak kūcu maṉṟō!
nāvaṭuccol tēṉeṉṟāl vaṇṭō oppum?
naṅkaiyariṉ aṅkaiyō ceṅkān taṭpū?
cāvaṭiyiṉ kālvilaṅku nikarka ḻuttaic
caṅkeṉṟāl ikkoṭumai eṅka ṭukkum?

"When eye's likened to tender mango, that tree won't agree!
When flower's likened to damsel's face, garden'll disagree!
Your lith shoulder, if compared with bamboo
Even ravens will relent to perch on!
Beetles won't accept your scathing words as honey!
None can liken your palm to Malabar red lily!
If the neck that looks like prisoner's fetter
Is likened to a conch, won't it be unfair?

344. தேன்பாதி கொடுநஞ்சு பாதி என்றும்
திருப்பாதி வறுமைநிலை பாதி என்றும்
வான்பாதி படுகூறை பாதி என்றும்
வழிபாதி அடைமுட்கள் பாதி என்றும்
ஊன்பாதி பெருநோயும் பாதி என்றும்

உரைப்பதுபோல் பெண்ணொருத்தி ஆட வன்பால்
நான்பாதி நீபாதி என்பர் ஆயின்
நல்வாழ்விற் சரிபாதி இல்லை ஆகும்.

tēṉpāti koṭunañcu pāti eṉṟum
tiruppāti vaṟumainilai pāti eṉṟum
vāṉpāti paṭucūṟai pāti eṉṟum
vaḻipāti aṭaimuṭkaḷ pāti eṉṟum
ūṉpāti perunōyum pāti eṉṟum
uraippatupōl peṇṇorutti āṭa vaṉpāl
nāṉpāti nīpāti eṉpar āyiṉ
nalvāḻviṟ caripāti illai ākum.

Half honey, half cruel venom!
Half weal and half woe,
Half sky and half hurricane
Half pathway and half thorny weeds!
Half our flesh and plaugue another-
Thus if a maid to her man
Makes a claim and tells, 'Half me-Half you'
One half of human life will be wretched!

345. இருளெல்லாம் பகலாக எண்ணி, நாளும்
இரவெல்லாம் சலியாமல் ஓடி, ஆடித்,
தெருளில்லா, நெஞ்சுடையேன் அலைந்தேன். இன்பம்
தேரேன்;இத் துறைநாடி இன்ன லுற்றேன்!
அருளில்லா வாட்படைக்கும் வேற்ப டைக்கும்
அழிவில்லா திருந்திட்டேன் எனினும் அந்தோ
பொருளில்லாப் பெண்மையைநான் பொருளா யெண்ணிப்
பொழுதெல்லாம் பழுதாக்கி விட்டே னன்றோ?

iruḷellām pakalāka eṇṇi, nāḷum
iravellām caliyāmal ōṭi, āṭit,
teruḷillā, neñcuṭaiyēṉ alaintēṉ. iṉpam
tērēṉ;it tuṟaināṭi iṉṉa luṟṟēṉ!
aruḷillā vāṭpaṭaikkum vēṟpa ṭaikkum
aḻivillā tiruntiṭṭēṉ eṉiṉum antō
poruḷillāp peṇmaiyaināṉ poruḷā yeṇṇip
poḻutellām paḻutākki viṭṭē ṉaṉṟō?

"Deeming even dark as night day, I roamed,
Tireless ever, with stubborn heart,
Fearing none, with little peace of mind.
Having taken to this field, a lot I've suffered!
Though unhurt by swords and spears
Of the daring soldiers of Vēḻam king
Alas! Haven't I wasted much of my precious time
Giving a place of pride to senseless women?

346. தாய்க்கேனும் தொண்டுசெயார்! அன்பு கொண்ட
தந்தைக்குத் தொண்டுசெயார்! தன்நாட் டார்க்குப்
போய்த்தூய தொண்டுசெயார்! தமிழ்வ ளர்க்கும்
புதுநூற்குத் தொண்டுசெயார்! கல்லார் நல்லா
ராய்த்திகழத் தொண்டுசெயார்! அடிமை மாற
அறத்துக்குத் தொண்டுசெயார்! பெண்கள் என்னும்
நோய்க்கன்றோ நாளெல்லாம் தொண்டு செய்தார்
நுனிஏறி அடிமரத்தை வெட்டு வார்போல்!

tāykkēṉum toṇṭuceyār! aṉpu koṇṭa
tantaikkut toṇṭuceyār! taṉnāṭ ṭārkkup
pōyttūya toṇṭuceyār! tamiḻva ḷarkkum
putunūṟkut toṇṭuceyār! kallār nallā
rāyttikaḻat toṇṭuceyār! aṭimai māṟa
aṟattukkut toṇṭuceyār! peṇkaḷ eṉṉum
nōykkaṉṟō nāḷellām toṇṭu ceytār
nuṉiēṟi aṭimarattai veṭṭu vārpōl!

"Not even their mothers they serve,
Nor their fathers loving; neither
For their countrymen; nor regard
The new texts that enrich Tamil!
Ne'er do they help the unletter'd lead good life!
Nor resist servitude! But, surely they've served
The baneful womenfolk, our contageous plague
Like cutting the branch sitting on its top!"

347. பெண்ணினத்தைத் தூற்றலுற்றான்! பெண்ணி னத்தைப்
பெரிதென்னும் வையத்தை அருவ ருத்தான்!

கண்ணிழந்தான் போலிருந்தான்! எதையும் அங்குக்
காணாமல் இருந்ததனால் காதல் தேனை
உண்ணுவதும் தீர்ந்திட்டான். மெய்வெ றுத்தான்!
உயிர்வெறுத்தான்! பெண்நெருப்பில் வீழ்தல் இன்றிப்
பண்படுத்த முடியாதோ உலகை என்றான்!
பலசொன்னான் முடிவான கருத்தும் சொல்வான்!

peṇṇiṉattait tūṟṟaluṟṟāṉ! peṇṇi ṉattaip
periteṉṉum vaiyattai aruva ruttāṉ!
kaṇṇilantāṉ pōliruntāṉ! etaiyum aṅkuk
kāṇāmal iruntataṉāl kātal tēṉai
uṇṇuvatum tīrntiṭṭāṉ. meyve ṟuttāṉ!
uyirveṟuttāṉ! peṇṇeruppil vīḻtal iṉṟip
paṇpaṭutta muṭiyātō ulakai eṉṟāṉ!
palacoṉṉāṉ muṭivāṉa karuttum colvāṉ!

Thus he chided the entire womenfolk;
Despised the world that has extolled them!
Blinded he was! Since he did not have
Worldly pleasures! Even the love of honey
He was reluctant to taste! Derided the world
As well as life! " Won't the world be saved
From the fire of womenfolk and get refined?"
Thus in myriad ways, he thought aloud!

CANTO 88

பெண்ணுலகை ஏசுகின்ற வேலனின்பின் அன்னம் வந்து நின்று அழைத்தாள்

348. முதுவையம்! தீச்செயலால் முடிந்த வையம்!
முடிவிலொரு பயனில்லா வையம்! என்றான்!
அதுபோதில் பின்புறத்தில் அன்னம் வந்தே
அடியோடு தீர்ந்ததுவோ ஆஆ என்றாள்!
இதுவைய மாஎன்றான்! "உள்ளேன்" என்றாள்!
இரண்டுமுகில்! இரண்டுநிலா! உனைநான் பெற்றேன்
புதுவையம்! புதுவையம் இதுதான் என்றான்!
பூவைநீ இலாவையம் விழலே என்றான்!

peṇṇulakai ēcukiṉṟa vēlaṉiṉpiṉ aṉṉam vantu niṉṟu aḻaittāḷ

mutuvaiyam! tīcceyalāl muṭinta vaiyam!
muṭiviloru payaṉillā vaiyam! eṉṟāṉ!
atupōtil piṉpuṟattil aṉṉam vantē
aṭiyōṭu tīrntatuvō āā eṉṟāḷ!
ituvaiya māeṉṟāṉ! "uḷḷēṉ" eṉṟāḷ!
iraṇṭumukil! iraṇṭunilā! uṉaināṉ peṟṟēṉ
putuvaiyam! putuvaiyam itutāṉ eṉṟāṉ!
pūvainī ilāvaiyam viḻalē eṉṟāṉ!

When Vēlaṉ curses the womenfolk, Aṉṉam comes there unnoticed and calls him

"Decrepit world! Devoured by evil deeds!
Wholly useless for mankind!" Vēlaṉ declared.
Then Aṉṉam came behind him unnoticed
And asked, " Aha! Have you finished cursing the world?"
Wonderstruck he was! " Here I am!" she smiled.
"Two clouds! Two moons! Sure I've got you!
New world! New world! This is!" he exclaimed
And declared, " Bereft of you, useless is the world!"

349. திகழ்வேலன் பாண்டியனார் பரிசு தன்னைச்
செங்கையிரண் டும்சேர்த்துத் தூக்கி, "உன்றன்
புகழ்க்குரிய பேழையினைக் கொள்க" என்றான்
பூங்கையால் வாங்கினாள் முகத்தில் ஒற்றி
மகிழ்ச்சியொடு கீழமைத்தாள்; திறந்தாள்; கண்ணால்,
மங்காத பட்டயமும் அனைத்தும் கண்டாள்!
முகம்தாழ்த்திக், கால்விரலால் தரையைக் கீறி
முடிந்ததுசூள்; கடிமணந்தான் மிச்சம் என்றாள்.

tikaḻvēlaṉ pāṇṭiyaṉār paricu taṉṉaic
ceṅkaiyiraṇ ṭumcērttut tūkki, "uṉṟaṉ
pukaḻkkuriya pēḻaiyiṉaik koḷka" eṉṟāṉ
pūṅkaiyāl vāṅkiṉāḷ mukattil oṟṟi
makiḻcciyoṭu kīḻamaittāḷ; tiṟantāḷ; kaṇṇāl,
maṅkāta paṭṭayamum aṉaittum kaṇṭāḷ!
mukamtāḻttik, kālviralāl taraiyaik kīṟi.
muṭintatucūḷ; kaṭimaṇantāṉ miccam eṉṟāḷ.

"Take the precious chest that'll take you to limelight!"
Saying so, sturdy Vēlan̲ handed it
Over to her, lifting it by both his hands-
She received it with her flower-like hands.
Gleefully she placed it on the floor and opened;
Everything she saw including the testament!
Head hung down! Slitting the floor by her toes,
"My vow's finished! Marriage alone remains!" she said.

CANTO 89

வேலன் நடந்ததை உரைத்தான்

ஆமென்றான், அள்ளூற! இனிமேல் உம்மை
அத்தானென் றழைத்திடுவேன் என்றாள் அன்னம்!
தூமணியே செய்யென்றான்! என்னை வந்து
தொடுங்கள் அத்தான் என்றுரைத்தாள்! தீர்ந்த பின்னர்
மாமயிலே இனிமெதுவாய் நடப்பாய் என்று
மணிப்பேழை தான்தூக்கி நடக்க லானான்!
தீமையுறு பிணமென்ன? இறந்த தாகச்
செப்பியவர் யாரென்றாள்! வேலன் சொன்னான்:

vēlan̲ naṭantatai uraittān̲

āmen̲r̲ān̲, aḷḷūr̲a! in̲imēl ummai
attān̲en̲ r̲al̲aittiṭuvēn̲ en̲r̲āḷ an̲n̲am!
tūmaṇiyē ceyyen̲r̲ān̲! en̲n̲ai vantu
toṭuṅkaḷ attān̲ en̲r̲uraittāḷ! tīrnta pin̲n̲ar
māmayilē in̲imetuvāy naṭappāy en̲r̲u
maṇippēl̲ai tān̲tūkki naṭakka lān̲ān̲!
tīmaiyur̲u piṇamen̲n̲a? ir̲anta tākac
ceppiyavar yāren̲r̲āḷ! vēlan̲ con̲n̲ān̲:

Vēlan̲ narrates as to what has taken place

"Yes!" he agreed. "Could I call you hereafter
'My love, dear?", An̲n̲am politely asked
"So you shall! My jewel!" he said. "Come and
Caress me please!" she pleaded. He heeded!
"Pretty peacock! Let your steps he slow!
Then he carried the chest and followed.

"What about the corpse? Who told you
That I was dead?" she asked. Vēlaṉ replied:

351. தெங்குபெருங் குலைசுமந்த தைப்போல் பேழை
செங்கையிலே சுமந்துகுடி சைபு குந்தேன்.
மங்கைஎழில் அன்னமெங்கே என்று கேட்டேன்.
மரத்தடியில் புதைத்தார்கள் என்றார் தாயார்.
செங்குருதி தோய்ந்திருத்தல் கண்டேன். அங்கே
செவ்விழியால் நீர்பெருக இருந்தாள் நீலி!
இங்குவந்தேன், சரி, அதுபோ கட்டும், பெண்ணே
இன்பமன்றோ நடைமுத்தம் என்றான் வேலன்

teṅkuperuṅ kulaicumanta taippōl pēḻai
ceṅkaiyilē cumantukuṭi caipu kuntēṉ.
maṅkaieḻil aṉṉameṅkē eṉṟu kēṭṭēṉ.
marattaṭiyil putaittārkaḷ eṉṟār tāyār.
ceṅkuruti tōyntiruttal kaṇṭēṉ. aṅkē
cevviḻiyāl nīrperuka iruntāḷ nīli!
iṅkuvantēṉ, cari, atupō kaṭṭum, peṇṇē
iṉpamaṉṟō naṭaimuttam eṉṟāṉ vēlaṉ

"Like a tree bearing bunch of coconuts
I entered the hut with heavy chest in my hands
'Where is pretty Aṉṉam" I enquired.
My mother said, "Under a tree she was buried!'
Blood stains I saw everywhere in the hut!
There Nīli stood, shedding teas from eyes so red!
So I came here! Well my girl,
Mobile kiss is a sure bliss!"

CANTO 90

அன்னம், நீலன் வீட்டில் இருந்ததையும் இப்போது குடிசைக்கு வந்தபோது ஆத்தா வியப்புற்றுச் சொன்னதையும் சொல்லுகிறாள்

352. உம்அன்னை யுடன்துயின்றேன். விடியு முன்னே
உலவிவர நீலிஎனை அழைத்துச் சென்றாள்!
அம்மருங்கில் தீயவர்கள் எனைஎ திர்த்தார்!

அப்போது நீலன் எனைத் தன் அகத்தில்
செம்மையுற இருஎன்றான், வெளியிற் சென்றால்
தீமைஎன உரைத்திட்டான். அங்கி ருந்தேன்!
இம் மதியின் ஒளியினிலே குடிசை வந்தேன்.
எழில்நீலி, ஆத்தாவும் வியப்புற் றார்கள்!

annam, nilan vittil iruntataiyum ippōtu kuticaikku vantapōtu āttā viyappurruc connataiyum collukiral

umannai yutantuyinrēn. vitiyu munnē
ulavivara nilienai alaittuc cenrāl!
ammarunkil tiyavarkal enaie tirttār!
appōtu nilan enait tan akattil
cemmaiyura iruenrān, veliyir cenrāl
timaiena uraittittān. anki runtēn!
im matiyin oliyinilē kuticai vantēn.
elilnili, āttāvum viyappur rārkal!

Annam recounts the situation that created such a confusion

"I slept by the side of your mother. Before dawn
Nili took me out for a stroll!
There some villains mounted their assault!
Unexpectedly Nilan appeared there
And counsell'd me to stay safe in his home,
'Risky to stir out', he said. I did obey!
I returned to the hut in the moon light-
Nili and Āttāl were astonished!

353. நானிறந்து போனேனாம்! புன்னை யண்டை
நல்லுடலைப் புதைத்தாராம்! ஆத்தா வின்பால்
தேனிதழாள் நீலிஇது சொன்னாள்! அந்தச்
சேயிழைக்கோ நீலனுரைத் தானாம்! என்றன்
ஊன்உகுத்த செங்குருதி குடிசை தன்னில்
ஓரேவெள்ள மாயிற்றாம்! இதுவு மன்றிப்
போனதுயிர் எனும்படியே அருமை ஆத்தா
புலன்மயங்கிக் கிடந்ததுவும் வியப்பே என்றாள்

nānirantu pōnēnām! punnai yantai
nallutalaip putaittārām! āttā vinpāl

tēṉitaḻāḷ nīliitu coṉṉāḷ! antac
cēyiḻaikkō nīlaṉurait tāṉām! eṉṟaṉ
ūṉukutta ceṅkuruti kuṭicai taṉṉil
orēveḷḷa māyiṟṟām! ituvu maṉṟip
pōṉatuyir eṉumpaṭiyē arumai āttā
pulaṉmayaṅkik kiṭantatuvum viyappē eṉṟāḷ

"Dead I was and buried beneath a laurel tree
Thus to Āttāḷ, the bejewelled and honey-lipp'd,
Nili told , believing Nīlaṉ's bluff!
Both of them he cleverly made to believe
That my flesh-spilt blood did flood the hut!
Hearing this Āttāḷ became unconscious
And swooned and seemed she was almost dead!
All these are really strange!" Aṉṉam explained.

CANTO 91

வேலன், நீலனுடைய சூழ்ச்சியைக் கூறினான்

354. என்னிடத்தில் பேழையினைப் பறிக்க நீலன்
எழிலுடைய நீலியிடம் உளவ றிந்தான்.
இன்னல்செய எவ்விடத்தும் ஆட்கள் வைத்தான்.
இதற்கிடையில் நீஇறந்தாய் என்ற பொய்யை
என்செவியில் நீலியினால் எட்ட வைத்தான்
இவையெல்லாம் இருக்கட்டும். பெண்இ தழ்தான்
கன்னலின்சா றென்கின்றார் மெய்யா என்றான்
காணிரென, உளங்கனிந்தாள்! நடக்க லுற்றாள்!

vēlaṉ, nīlaṉuṭaiya cūḻcciyaik kūṟiṉāṉ

eṉṉiṭattil pēḻaiyiṉaip paṟikka nīlaṉ
eḻiluṭaiya nīliyiṭam uḷava ṟintāṉ.
iṉṉalceya evviṭattum āṭkaḷ vaittāṉ.
itaṟkiṭaiyil nīiṟantāy eṉṟa poyyai
eṉceviyil nīliyiṉāl eṭṭa vaittāṉ.
ivaiyellām irukkaṭṭum. peṇi taḻtāṉ
kaṉṉaliṉcā ṟeṉkiṉṟār meyyā eṉṟāṉ
kāṇireṉa, uḷaṅkaṉintāḷ! naṭakka luṟṟāḷ!

Vēlan̲ explained Nīlan̲'s conspiracy

To rob the chest from me, Nīlan̲
Plotted and used Nīli as his tool!
To assault me he posted persons all over.
Through Nīli he made his rumour reach my ears
And make me believe that you are dead!
Well, let's not worry about that! Tell me if it's true
That lips of ladies are sweet like cane juice?
"Taste yourself!" she obliged! And continued:

355. நானில்லை எனத்தெரிந்தால் நீரு மில்லை.
நடுத்தெருவில் பேழைதான் கிடக்கும்! நீலன்
தானிந்த நாட்டினையும், எனையும் பெற்றுத்
தனியாட்சி நடத்தலாம் எனநி னைத்தான்!
தேனில்லை எனில்நல்ல வண்டு மில்லை
செத்தொழிவேன் நீர்இறந்தால்! இதனை நீலன்
ஏனறிய வில்லை? இருக் கட்டும்! தென்றல்
இருவர்க்கும் நடுச்செல்ல விடாதீர் என்றாள்.

nān̲illai en̲atterintāl nīru millai.
naṭutteruvil pēḻaitān̲ kiṭakkum! nīlan̲
tān̲inta nāṭṭin̲aiyum, en̲aiyum peṟṟut
tan̲iyāṭci naṭattalām en̲ani n̲aittān̲!
tēn̲illai en̲ilnalla vaṇṭu millai
cettoḻivēn̲ nīriṟantāl! itan̲ai nīlan̲
ēn̲aṟiya villai? iruk kaṭṭum! ten̲ṟal
iruvarkkum naṭuccella viṭātīr en̲ṟāḷ.

"If you know I'm no more, you too wont's live.
The chest will lie abandoned in the streets!
Nīlan̲ thought that he could then win my hands,
Get himself crowned and rule this land!
Honey, if gone, bees too won't be any more!
If you die, I'll end myself, it is sure!
How is that Ni-lan̲ didn't know this? well,
Leave no space e'en for breeze to pass 'tween us!"

CANTO 92

அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தனர்

356. வேழவனின் படைமறவர் காப்ப ளிக்க
விரைவாக எதிர்வந்தார்! கணக்கா யர்தாம்
வாழ்கஎன வாழ்த்துரைத்த வண்ணம் வந்தார்!
மற்றுமுள தோழர்களும் வந்து சேர்ந்தார்
பேழையினைக் கண்டார்கள் வேல னோடு!
பெடைஅன்னம் நடைகண்டு மகிழ்வு கொண்டார்!
தாழுமுழுத் துறவியவன் வந்தான்! ஆத்தா
தள்ளாடி நடந்துவந்தாள்! நீலி வந்தாள்!

aṉaivarum oṉṟu cērntaṉar

vēḻavaṉiṉ paṭaimaṟavar kāppa ḷikka
viraivāka etirvantār! kaṇakkā yartām
vāḻkaeṉa vāḻtturaitta vaṇṇam vantār!
maṟṟumuḷa tōḻarkaḷum vantu cērntār
pēḻaiyiṉaik kaṇṭārkaḷ vēla ṉōṭu!
peṭaiaṉṉam naṭaikaṇṭu makiḻvu koṇṭār!
tāḻumuḻut tuṟaviyavaṉ vantāṉ! āttā
taḷḷāṭi naṭantuvantāḷ! nīli vantāḷ!

All end well

The soldiers of Vēḻam king came there
To give them security. The school master
And all his pupils there arrived
"Long live!" -this slogan they loudly shouted!
Saw the treasure chest alongwith Vēlaṉ
Were glad seeing Aṉṉam walk like a swan!
The true but emaciated saint also emerged
Staggering Āttāḷ and Nīli-- all arrived.

357. வெற்றியெலாம் நீரருளிச் செய்தீர் என்று
வேலன்தான் துறவியினை வணங்கி நின்றான்!
உற்றபெரு வாழ்வனைத்தும் நீவிர் தந்தீர்
ஒருபோதும் மரவேனென் றுரைத்தாள் அன்னம்!
பெற்றவன்தன் பிள்ளைக்கு நலத்தைச் செய்தான்
பெருவியப்புக் கிடமில்லை என்று கூறி
ஒற்றுநரை முடிநீக்கி வீரப் பன்தன்
உருக்காட்டினான் யார்க்கும் உவகை யூட்டி!

verriyelām niraruḷic ceytir enru
vēlantān turaviyinai vaṇaṅki ninrān!
urraperu vāḻvanaittum nivir tantir
orupōtum maravēnen ruraittāḷ annam!
perravantan piḷḷaikku nalattaic ceytān
peruviyappuk kiṭamillai enru kūri
orrunarai muṭinikki virap pantan
urukkāṭṭinān yārkkum uvakai yūṭṭi!

"To you, I'm indebted, for all my success!"
Thus he greeted the saint with folded hands.
"You bestowed us with all success in life!
Never will I forget you!" Annam stated.
"Father has rendered help to his son;
No wonder it is!" saying so, Virappan
Revealed his face, removing his false beard!
All assembled there were highly delighted!

CANTO 93

முடிசூட்டு விழா அறிவிப்பு

358. தெருவெல்லாம் மறுநாளே முரச றைந்து
திருநாடு வேலற்குத் தரும் விழாவைப்
பெருநாடெல் லாமுரைத்தார் வான்ம றைத்துப்
பின்னிவைத்த வண்ணப்பந் தல்கள் நாட்டி
இருள்நாடா திருக்கும்வகை விளக்கம் இட்டார்
எழுதிவைத்த ஓவியங்கள் உயிர்பெற் றாற்போல்
வருகாலிற் சிலம்பசைய மாதர் இல்லம்
மணியாக்கித் தணியாது மகிழ்ந்தி ருந்தார்!

muṭicūṭṭu viḻā arivippu

teruvellām marunāḷē muraca raintu
tirunāṭu vēlarkut tarum viḻāvaip
perunāṭel lāmuraittār vānma raittup
pinnivaitta vaṇṇappan talkaḷ nāṭṭi
iruḷnāṭā tirukkumvakai viḷakkam iṭṭār
eḻutivaitta ōviyaṅkaḷ uyirper rārpōl
varukāliṟ cilampacaiya mātar illam
maṇiyākkit taṇiyātu makiḻnti runtār!

Coronation is announced

The news of Vēlaṉ being crowned as the king
Was announced by drummers in all the streets
Of Katir Nāṭu! Fully decorated pandals
Were woven with coconut fronds and festoons!
Lamps were lit lest their shadow brought darkness!
Like the lovely paintings coming to life
Ladies were gladly moving with tinkling anklets
Adding lustre to the homes they dwelt!

359. அரசிருக்கைப் பெருங்கூடம் சிறக்க, ஆங்கே
அணிமடவார் மறவேந்தர் சூழ்ந்தி ருக்க
முரசெழுப்பக், கருவியெலாம் இசையெ ழுப்ப,
முதுநாட்டுப் பெருமக்கள் புதுமை காண,
வரிசையொடு காத்திருக்க வேழ நாட்டு
மன்னவனும் வந்து நின்றே "அன்னம்" "வேலன்"
திருமணமும் இதுஎன்றான்! கதிர்நாட் டாட்சித்
திருமுடியும் இதுஎன்று புனைந்தான் நன்றே.

aracirukkaip peruṅkūṭam ciṟakka, āṅkē
aṇimaṭavār maṟavēntar cūḻnti rukka
muraceḻuppak, karuviyelām icaiye ḻuppa,
mutunāṭṭup perumakkaḷ putumai kāṇa,
varicaiyoṭu kāttirukka vēḻa nāṭṭu
maṉṉavaṉum vantu niṉṟē "aṉṉam" "vēlaṉ"
tirumaṇamum ituenṟāṉ! katirnāṭ ṭāṭcit
tirumuṭiyum ituenṟu puṉaintāṉ naṉṟē.

The Court Hall was fully packed! Charming girls
And gallant kings were all assembled there!
Drums were beaten! Musical instruments played.
People in multitude came to attend
And were waiting when the Vēḻam king
Came there and solemnised the wedding
Of Vēlaṉ and Aṉṉam! He announced
"Vēlaṉ is crowned as the king of Katir Nāṭu"

CANTO 94

அன்னம் வேலன் மண வாழ்த்து

360. தமிழ்க்கவிஞர் வாழ்த்துரைத்தார் தமிழி சைக்குத்
தனிப்புலவர் வாழ்த்திசைத்தார், நகைமு கத்தின்
அமுதமொழி மங்கைமார் மலர்பொ ழிந்தே
அரசியார் அரசர்நனி வாழ்க என்றார்!
தமைவாழ்த்தி னோர்க்கெல்லாம் அன்னம் வேலன்
தகுநன்றி கூறினார்! தமிழும் பூவும்
கமழ்கின்ற பெருங்கூடம் விட்ட கன்றார்
கதிர்நாட்டு மக்களெலாம் வாழ்க என்றே!

annam vēlan mana vāltu

tamilkkaviñar vāltturaittār tamili caikkut
tanippulavar vālticaittār, nakaimu kattin
amutamoli mankaimār malarpo lintē
araciyār aracarnani vālka enrār!
tamaivāltti nōrkkellām annam vēlan
takunanri kūrinār! tamilum pūvum
kamalkinra perunkūtam vitta kanrār
katirnāttu makkalelām vālka enrē!

Blessings for the newly married couple

Bards of Tamil gave benediction! Poet Laureates
Sang the melic Tamil! Gleeful dames
Showered flowers! Blessed with their nectar-like voice,
"Long live the king and the queen!"
Vēlan and Annam expressed their gratitude
For all who blessed! Then both departed
From the flower-strewn hall where Tamil bloomed,
Blessing all the people of Katir Nāṭu!

361. மணித்தவிசில் வீற்றிருந்த பசிய கிள்ளை
மலர்ச்சோலை தான்புகுந்தே குடமெ டுத்தே
அணித்தான குளிர்புனலை ஏந்தி, முல்லை
அடிவார்ப்பாள் போற்காட்டிக் கீழ்க்கண் ணாலே
தணிக்காத காதலொடும் அன்புள் ளானைத்
தான்பார்த்த படியிருந்தாள்! வேலன் தேடி

பணிச்சியரால் உளவறிந்தே விரைவில் அன்னம்
பறக்குமுனம் பறந்தின்பம் பகிர்ந்தான் வாழி!

maṇittavicil viṟṟirunta paciya kiḷḷai
malarccōlai tāṉpukuntē' kuṭame ṭuttē
aṇittāṉa kuḷirpuṉalai ēnti, mullai
aṭivārppāḷ pōṟkāṭṭik kīḻkkaṉ ṇālē
taṇikkāta kātaloṭum aṉpuḷ ḷāṉait
tāṉpārtta paṭiyiruntāḷ! vēlaṉ tēṭi
paṇicciyarāl uḷavaṟintē viraivil aṉṉam
paṟakkumuṉam paṟantiṉpam pakirntāṉ vāḻi!

The parrot upon the gem-studded perch
To the flower garden flew, took a pot
Of waters cool to water jasmine plants
While she eyed with quenchless love
Fixed fast on the way, longing for Vēlaṉ
Learning her whereabouts through maidens of her bower.
Then to her he flew before she took off!
Bliss of life they did share! Long live they!

———x———x———x———

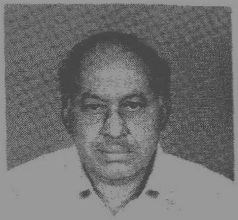

M.S. Venkatachalam

Born - 1934 - Trichy District.
Qualification-M.A. B.L.
Worked as Sub Editor of *Homeland* (English) and *Tirāviṭa Nāṭu* (Tamil), the weekly journals edited by Aṟiñar Aṇṇā.

Enrolled as advocate during 1964- Still practising.
Written political articles, short stories and carieatures, both in English and Tamil.

Was a Member of the Senate, Bharathidasan University.
A member of the Advisory Board in the Department of English, St. Joseph's College, Trichy.
A powerful writer of the Dravidian Movement.
Other works of the author:

1. *Genocide in Sri Lanka (1987)*
2. *Socio- Political Philosophy of Thiruvalluvar* (1990)
3. *Selected Poems of Bharathidasan* (A Translation) (1992).

தாயெழில் தமிழை என்றன்
தமிழரின் கவிதை தன்னை
ஆயிரம் மொழியில் காண
இப்புவி அவாவிற்று . . . .

Mother elegant Tamil and our
Superb poems of Tamil bards
The world has shown a desire
To have them rendered into a thousand tongues